

Stjórnartíðindi

1909 - A-deild

Útgáfa 1.1 af rafræna skjalinu

Þetta PDF skjal er hluti afraksturs skönnunar á prentuðum eintökum af Stjórnartíðindum. Markmið þessarar útgáfu er að veita almenningi færi á að eignast sitt eigið eintak af prentuðum Stjórnartíðindum án endurgjalds. Hvorki dómsmálaráðuneytið né önnur stjórnvöld standa að gerð skjals þessa umfram það að hafa útvegað höfundu skjalsins prenteintök af ritinu.

Skjalið er upprunalega birt á vefnum <https://urlausnir.is>. Þar má finna rafrænar útgáfur hinna bindanna og verða nýrri útgáfur af skjölunum í boði þar.

Takmörkun ábyrgðar

Höfundur skjals þessa afsalar sér allri ábyrgð, að því marki sem lög heimila, vegna beinnar og/eða óbeinnar notkunar skjalsins sjálfs eða afurða sem af því leiðir. Þó stefnt hafi verið að því markmiði að skjalið endurspegli sem best innihald upprunalegu bindanna er hvorki hægt að tryggja né ábyrgjast að það hafi tekist. Framangreint á einnig við um efnislegt innihald prentuðu eintakanna sem skönnuð voru.

Höfundaréttur

Samkvæmt 9. gr. núverandi höfundalaga, nr. 73/1972, njóta landslög og önnur áþekk gögn gerð af opinberri hálfu, ekki verndar höfundalaga.

Hvers kyns höfundarréttur sem höfundur skjalsins gæti hafa skapað sér til handa með skönnuninni sjálfri eða öðru framlagi sínu til sköpunar þess, skal vera meðhöndlaður í samræmi við Creative Commons Zero höfundaleyfið (CC0 1.0 Universal eða síðari útgáfa þess).

Ábendingar

Séu ábendingar um mögulegar úrbætur á skjalinu er hægt að koma þeim á framfæri við höfund þess.

Höfundur skjalsins: Svavar Kjarrval (svavar@kjarrval.is)

Stjórnartíðindi

fyrir

Ísland.

1909.

Regeringstidende

for

Island

for

1909.

Efnisyfirlit

við

stjórnartíðindi fyrir Ísland 1909.

A.

Indholdsfortegnelse

til

Regeringstidende for Island for 1909.

A.

Efnisyfirlit

við

stjórnartíðindi fyrir Ísland 1909.

A.

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðutal.
1	12. janúar.	Konungsbrjef um setning alþingis	2— 3.
2	30. janúar.	Auglýsing um staðfesting á breyting á reglugjörð Íslands banka frá 25. nóvbr. 1903	4— 5.
3	31. marz.	Lög um bráðabirgðarhækkun á aðflutningsgjaldi	6— 9.
4	1. apríl.	Konungsbrjef um lenging alþingistímans og um þingsuppsögn	10— 11.
5	1. maí.	Konungleg auglýsing um að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjærvist konungs	12— 13.
6	12. maí.	Konungleg auglýsing um að konungur sje kominn heim aftur og tekinn við ríkisstjórn	14— 15.
7	3. júní.	Tilskipun um að vernd sú, sem heimiluð er fyrir vörumerki með lögum 13. nóv. 1903, skuli einnig ná til ýmsra brezkra nýlendna	16— 17.
8	9. júlí.	Lög um samþykkt á landsreikningnum fyrir árin 1906 og 1907	18— 21.
9		Fjáralög fyrir árin 1906 og 1907	22— 29.
10		Fjáralög fyrir árin 1908 og 1909	30— 37.
11		Fjárlög fyrir árin 1910 og 1911	38— 101.
12		Lög um breyting á lögum um stofnun landsbanka 18. sept. 1885 m. m.	102—105.
13		Lög um heimild fyrir veðdeild Landsbankans til að gefa út þriðja flokk (seríu) bankavaxtabrjefa	106—111.
14		Lög um heimild fyrir landsstjórnina til að kaupa bankavaxta- brjef Landsbankans	112—113.
15		Lög um breyting á lögum um kosningar til alþingis frá 3. okt. 1903	114—117.
16		Lög um breyting og viðauka við lög um hagfræðisskýrslur nr 29, 8 nóv. 1895 og lög nr. 20, 30. okt. 1903	118—121.
17		Lög um almennan ellistyrk	122—129.
18		Lög um styrktarsjóð handa barnakennurum	130—133.
19		Lög um breyting á lögum nr. 63 frá 22. nóv. 1907, 3. gr., um kennaraskóla í Reykjavík	134—135.
20		Lög um gagnfræðaskólann á Akureyri	136—139.
21		Lög um fiskimat	140—145.
22		Lög um breyting á 2. gr. laga 13. apríl 1894 um fugla- veiðasamþykkt í Vestmannaeyjum	146—147.

Indholdsfortegnelse

til

Regeringstidende for Island for 1909.

A.

Nr.	Datum.	Titel.	Sidetal.
1	12. Januar.	Allerhøjeste Reskript om Altingets Aabning	2— 3.
2	30. Januar.	Kundgørelse angaaende Stadfæstelse paa Forandring i Statuter for Islands Bank af 25. November 1903	4— 5.
3	31. Marts.	Lov om foreløbig Forhøjelse af Indførselsafgift	6— 9.
4	1. April.	Allerhøjeste Reskript om Altingets Forlængelse og Slutning	10— 11.
5	1. Maj.	Allerhøjeste Kundgørelse angaaende Overdragelse af Regeringens Førelse under Kongens Fraværelse til Tronfølgeren	12— 13.
6	12. Maj.	Allerhøjeste Kundgørelse om Kongens Hjemkomst og Overtagelse af Regeringens Førelse	14— 15.
7	3. Juni.	Anordning hvorved den i Loven af 13de Novbr. 1903 hjemlede Beskyttelse for Varemærker gøres anvendelig i Forhold til forskellige britiske Kolonier.....	16— 17.
8	9. Juli.	Lov om Godkendelse af Landsregnskabet for Aarene 1906 og 1907	18— 21.
9		Lov om Tillægsbevilling for Aarene 1906 og 1907.....	22— 29.
10		Lov om Tillægsbevilling for Aarene 1908 og 1909.....	30— 37.
11		Finanslov for Aarene 1910 og 1911	38—101.
12		Lov om Forandring i Lov om Oprettelsen af en Landsbank af 18. Septbr. 1885 m. m.	102—105.
13		Lov om Bemyndigelse for Landsbankens Hypotekafdeling til Udstedelse af en tredje Serie Bankobligationer	106—111.
14		Lov om Bemyndigelse for Regeringen til Køb af Landsbankens Bankobligationer	112—113.
15		Lov om Forandring i Lov af 3. Oktbr. 1903 om Valgene til Altinget	114—117.
16		Lov om Forandring i og Tillæg til Lov Nr. 29 af 8. Novbr. 1895 og Lov Nr. 20 af 30. Oktbr. 1903 om statistiske Tabeller	118—121.
17		Lov om almindelig Alderdomsunderstøttelse.....	122—129.
18		Lov om en Understøttelseskasse for Børnelærere	130—133.
19		Lov om Forandring i § 3 i Lov Nr. 63 af 22. Novbr. 1907 om et Lærerseminarium i Reykjavik.....	134—135.
20		Lov om Realskolen i Akureyri	136—139.
21		Lov om Vragning af Fisk.....	140—145.
22		Lov om Forandring i § 2 i Lov af 13. April 1894 om Vedtægt angaaende Fuglefangst i Vestmannøerne	146—147.

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðutal.
23	9. júlí	Lög um viðauka við lög 14. des. 1877 nr. 28 um ýmisleg atriði, er snerta fiskiveiðar á opnum skipum og lög 10. nóv. 1905 nr. 53 um viðauka við nefnd lög.....	148—149.
24		Lög um samþyktir um kornforðabúr til skepnufóðurs.....	150—153.
25		Lög um breyting á lögum nr. 56, 10. nóv. 1905 um bann gegn innflutningi á útlendu kvikfje.....	154—155.
26		Lög um viðauka við lög 22. nóvember 1907 um bæjarstjórn í Hafnarfirði.....	156—161.
27		Lög um að stofna slökkvilið í Hafnarfirði.....	162—163.
28		Lög um að leggja jörðina Naust í Hrafnagilshreppi í Eyja-fjarðarsýslu undir lögsagnarumdæmi og bæjarfjélag Akur-eyrarkaupstaðar.....	164—165.
29		Lög um sölu á þjóðjörðinni Kjarna í Hrafnagilshreppi í Eyja-fjarðarsýslu.....	166—167.
30	11. júlí	Lög um stækkun verzlunarlóðarinnar í Ísafjarðarkaupstað ..	168—169.
31		Lög um eignarnámsheimild fyrir bæjarstjórn Ísafjarðarkaupstaðar á lóð undir skólabygging.....	170—171.
32		Lög um sjerstaka dómpinghá í Keflavíkurhreppi.....	172—173.
33		Konungleg auglýsing um að ríkisstjórn skuli falin á hendur rfkisarfa í fjærvist konungs.....	174—175.
34		Konungleg auglýsing um að konungur sje kominn heim aftur og tekinn við ríkisstjórn.....	176—177.
35		Lög um stofnun háskóla.....	178—189.
36		Lög um laun háskólakennara.....	190—193.
37	23. júlí	Lög um breyting á lögum um fræðslu barna frá 22. nóv. 1907.....	194—197.
38		Lög um vígslubiskupa.....	198—199.
39		Lög um breyting á 26 gr. 1. lið í lögum nr. 46, 16. nóv. 1907, um laun sóknarpresta.....	200—201.
40		Lög um sóknargjöld.....	202—209.
41		Lög um breyting á lögum um innheimtu og meðferð á kirknafje 22. maí 1890.....	210—211.
42		Lög um breyting á ákvæðum laga 19. febr. 1886, að því er kemur til lýsinga (birtingar) á undan borgaralegu hjónabandi.....	212—213.
43		Lög um viðauka við lög nr. 80, 22. nóv. 1907.....	214—215.
44	30. júlí	Lög um aðflutningsbann á áfengi.....	216—225.
45		Lög um námsskeið verzlunarmanna.....	226—231.
46		Lög um verzlunarbækur.....	232—237.
47		Lög um löggildingu verzlunarstaða.....	238—239.
48		Lög um löggildingu Dalvíkur.....	240—241.
49		Lög um breyting á lögum, er snerta kosningarrjett og kjör-gengi í málafnum kaupstaða og hreppsfélaga.....	242—245.
50		Námulög.....	246—261.
51		Lög um meðferð skóga og kjarra, og friðun á lyngi o. fl. .	262—265.
52		Lög um girðingar.....	266—271.
53		Lög um vátrygging fyrir sjómenn.....	272—277.
54		Lög um stofnun vátryggingarfélags fyrir fiskiskip.....	278—285.
55		Lög um samþyktir um friðun silungs og veiðiaðferðir í vötnum.....	286—289.

Nr.	Datum.	Titel.	Sidetal.
23	9. Juli.	Lov om Tillæg til Lov Nr. 28 af 14. Decbr. 1877 om forskellige Punkter vedrørende Fiskeri paa aabne Baade, samt Lov Nr. 53 af 10. Novbr. 1905 om Tillæg til nævnte Lov	148—149.
24		Lov om Vedtægter angaaende Kornforraadshuse til Kreaturfoder	150—153.
25		Lov om Forandring i Lov Nr. 56 af 10. Novbr. 1905 om Forbud mod Indførsel af Kreaturer fra Udlandet	154—155.
26		Lov om Tillæg til Lov af 22. Novbr. 1907 om Bestyrelsen af Købstaden Havnefjords kommunale Anliggender	156—161.
27		Lov om Oprettelse af et Brandkorps i Havnefjord	162—163.
28		Lov om Henlæggelse af Jorden Naust i Hrafnagilsrep i Øfjord Syssel under Købstaden Akureyris Jurisdiktion og Kommune	164—165.
29		Lov om Salg af den Landskassen tilhørende Jord Kjarni i Hrafnagilsrep i Øfjord Syssel	166—167.
30		Lov om Udvidelse af Handelsgrunden i Købstaden Isafjord	168—169.
31		Lov om Hjemmel for Isafjord Købstads Byraad til Ekspropriation af Grund til Skolebygning	170—171.
32		Lov om et særskilt Tingsogn i Keflavik Rep	172—173.
33	11. Juli.	Allerhøjeste Kundgørelse angaaende Overdragelse af Regeringens Førelse under Kongens Fraværelse til Tronfølgeren	174—175.
34	23. Juli.	Allerhøjeste Kundgørelse om Kongens Hjemkomst og Overtagelse af Regeringens Førelse	176—177.
35		Lov om Oprettelsen af et Universitet	178—189.
36		Lov om Lønninger for Universitetelærere	190—193.
37		Lov om Forandring i Lov om Børns Undervisning af 22. Novbr. 1907	194—197.
38		Lov om Ordinationsbiskopper	198—199.
39		Lov om Forandring af § 26 1ste Stykke i Lov Nr. 46 af 16. Novbr. 1907 om Sognepræsters Lønning	200—201.
40		Lov om Sogneydelser	202—209.
41		Lov om Forandring i Lov af 22. Maj 1890 om Indkrævning og Forvaltning af Kirkers Indtægter	210—211.
42		Lov om Forandring i de i Lov af 19. Febr. 1886 fastsatte Bestemmelser om Kundgørelse før Indgaaelse af borgerligt Ægteskab	212—213.
43		Lov om Tillæg til Lov Nr. 80 af 22. Novbr. 1907	214—215.
44		Lov om Forbud mod Indførsel af spirituøse Drikke	216—225.
45	30. Juli.	Lov om Handelsbetjentes Læretid	226—231.
46		Lov om Handelsbøger	232—237.
47		Lov om Autorisation af Handelssteder	238—239.
48		Lov om Autorisation af Dalvik	240—241.
49		Lov om Forandring af Love angaaende Valgret og Valgbarhed i Købstæders og Repskommuners Anliggender	242—245.
50		Lov om Bjergværker	246—261.
51		Lov om Behandling af Skove og Krat samt Fredning af Lyng m. m.	262—265.
52		Lov om Hegn	266—271.
53		Lov om Forsikring for Søfolk	272—277.
54		Lov om Oprettelse af en Forsikringsforening for Fiskefartøjer	278—285.
55		Lov om Vedtægter angaaende Fredning af Foreller samt om Regler for Fiskeri i Indsøer	286—289.

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðutal.
56	30. júlí.	Lög um undanþágu frá lögum nr. 18, 8. júlí 1902 um breyting á lögum 6. apríl 1898 um bann gegn botnvörpuveiðum..	290—291.
57		Lög um breyting á lögum nr. 3, 4. febr. 1898 um aðgreining holdsveikra frá öðrum mönnum og flutning þeirra á opin-beran spítala	292—293.
58		Lög um breyting á lögum nr. 34, 16. nóv. 1907 um skipun læknishjeraða o. fl.	294—295.
59		Lög um breyting á lögum nr. 34, 16. nóv. 1907 um skipun læknishjeraða o. fl.	296—297.
60		Lög um breyting á lögum nr. 34, 16. nóv. 1907 um skipun læknishjeraða o. fl.	298—299.
61	10. seftbr.	Reglugjörð fyrir veðdeild landsbankans í Reykjavík um útgáfu á nýjum flokki (serfu) bankavaxtabrjefa samkvæmt lögum nr. 13, 9. júlí 1909.....	300—311.
62	3. nóvbr.	Auglýsing um kirkjugjald í Hofssókn í Norður-Múlaprófastsdæmi	312—313.
63		Auglýsing um kirkjugjald í Staðastaðarsókn í Snæfellsness-prófastsdæmi	314—315.
64	17. nóvbr.	Konungleg auglýsing um að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjærvist konungs.....	316—317.
65	7. desbr.	Konungleg auglýsing um að konungur sje kominn heim aftur og tekinn við ríkisstjórn	318—319.
66	27. desbr.	Auglýsing um notkun metrakerfis í mæli og vog.....	320—321.

Nr.	Datum.	Titel.	Sidetal.
56	30. Juli	Lov om Dispensation fra Lov Nr. 18 af 8. Juli 1902 om Forandring af Lov 6. April 1898 om Forbud mod Fiskeri med Bundslæbevaad	290—291.
57		Lov om Forandring i Lov Nr. 3 af 4. Febr. 1898 om spedalskes Afsondring og Indlæggelse paa offentlig Hospital	292—293.
58		Lov om Forandring i Lov Nr. 34 af 16. Novbr. 1907 om Omordning af Lægedistrikterne i Island	294—295.
59		Lov om Forandring i Lov Nr. 34 af 16. Novbr. 1907 om Omordning af Lægedistrikterne i Island	296—297.
60	10. Septbr.	Lov om Forandring i Lov Nr. 34 af 16. Novbr. 1907 om Omordning af Lægedistrikterne i Island	298—299.
61		Reglement for Landsbankens Hypotekafdeling angaaende Udstedelse af ev ny Serie Bankobligationer i Henhold til Lov Nr. 13 af 9. Juli 1909	300—311.
62		Bekendtgørelse om Kirkeafgift i Hof Sogn i Norder Muli Provsti	312—313.
63	3. Novbr.	Bekendtgørelse om Kirkeafgift i Stadastadur Sogn i Snæfellsnes Provsti	314—315.
64	17. Novbr.	Allerhøjeste Kundgørelse angaaende Overdragelse af Regeringens Førelse under Kongens Fraværelse til Tronfølgeren	316—317.
65	7. Decbr.	Allerhøjeste Kundgørelse om Kongens Hjemkomst og Overtagelse af Regeringens Førelse	318—319.
66	17. Decbr.	Bekendtgørelse om Anvendelse af metrisk System for Maal og Vægt	320—321.

Stjórnartíðindi

fyrir

Ísland.

A.

Regeringstidende

for

Island.

A.

Nr. 1.
12.
janúar.

Konungsbrjef

um

setning alþingis.

Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg.

Vora sjerlegu hylli!

Vjer veitum þjer með brjefi þessu sem ráðherra Vorum fyrir Vort land Ísland
vald til að setja í Voru nafni hið reglulega alþingi, sem saman kemur mánudaginn
15. febrúarmánaðar næstkómandi.

Þetta er vilji Vor.

Felandi þig guði.

Ritað á Amaliuborg, 12. janúar 1909.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Til Vørs elskulega herra Hannesar Hafsteins,
komm. af 1. stigi Dannebrogssorðunnar og Dannebrogsmanns,
Vørs ráðherra fyrir Ísland.

Nr. 1. Konungsbrjef 12. janúar um setning alþingis.

Allerhøjeste Reskript

om

Altingets Aabning.

Nr. 1.
12.
Januar.

Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg.

Vor synderlige Gunst!

Vi ville herved have Dig som Vor Minister for Vort Land Island bemyndiget til i Vort Navn at aabne Altingets forestaaende ordentlige Samling Mandagen den 15. Februar næstkommende.

Hermed sker Vor Vilje.

Befalende Dig Gud.

Skrevet paa Amalienborg, den 12. Januar 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Til Os elskelig
Herr Hannes Hafstein, Kommandør af 1ste Grad af
Dannebrog og Dannebrogsmænd, Vor Minister for Island.
Nr. 1. Allerhøjeste Reskript af 12. Januar om Altingets Aabning.

Nr. 2.
30.
janúar.

Auglýsing

um

staðfesting á breyting á reglugjörð Íslandsbanka
frá 25. nóvbr. 1903.

Sjerstaklegur aðalfundur hluthafa í Íslandsbanka hefur 7. mars f. á. löglega samþykkt eftirfarandi breyting á reglugjörð bankans:

Við 4. gr. Fyrsta málsgrein greinarinnar orðist þannig: „Hlutfje bankans, sem nú er 3 miljónir króna, skal aukið upp í 5 miljónir króna“.

Framanskráð reglugjörðarbreyting staðfestist hjermeð samkvæmt lögum 22. nóvbr. 1907 og 35. gr. í reglugjörð bankans, staðfestri 25. nóvbr. 1903.

Þetta gjörist hjermeð almenningi kunnugt.

Í stjórnarráði Íslands, 30. janúar 1909.

H. Hafstein.

Jón Hermannsson.

Kundgørelse

angaaende

Stadfæstelse paa Forandring i Statuter for Islands Bank
af 25. November 1903.

Nr. 2.
30.
Januar.

Paa Islands Banks ekstraordinære Generalforsamling den 7. Marts f. A. blev lovmæssig vedtaget følgende Ændring i Bankens Statuter:

I § 4. Paragrafens første Stykke affattes saaledes: „Bankens nuværende Aktiekapital af 3 Millioner Kroner forøges til 5 Millioner Kroner“.

Foranstaaende Statutforandring stadfæstes herved i Henhold til Lov af 22. Novbr. 1907 og § 35 i Bankens Statuter af 23. Novbr. 1903.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Islands Ministerium, den 30. Januar 1909.

H. Hafstein.

Jón Hermannsson.

Nr. 3.
31. mars.

Lög

um

bráðabirgðarhækkun á aðflutningsgjaldi.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Þangað til annari skipan verður komið á skattamál landsins, skal greiða aðflutningsgjald sem hjer segir:

1. Af alls konar öli..... kr. 0,10 af hverjum potti.
2. Af alls konar brennivíni, rommi, kognaki, whisky, arraki og sams konar drykkjarföngum með 8° styrkleika eða minna — 1,00 - — —
yfir 8° og allt að 12° styrkleika — 1,50 - — —
yfir 12° og allt að 16° styrkleika — 2,00 - — —
Af 16° vínanda, sem aðfluttur er til eldsneytis eða iðnaðar, og gerður er óhæfur til drykkjar undir umsjón yfirvalds, skal ekkert gjald greiða.
3. Af rauðvíni og sams konar borðvínunum (eigi freyðandi) svo og af messuvíni — 0,50 - — —
4. Af öllum öðrum vínföngum, þar með töldum bitter-samsetningum, sem ætlaðar eru óblandaðar til drykkjar, svo og af súrum berjasafa (súrsaft)..... — 1,00 - — —
5. Af bitter-vökva (bitteressents, elixír og pvl.) — 1,00 - — — pela eða minni ílátum. Eftir sama hlutfalli skal greiða toll, sje varan aðflutt í stærri ílátum.

Sjeu vörutegundir þær, sem taldar eru í töluliðunum 2, 3 og 4, fluttar ílátum, sem rúma minna en pott, skal greiða sama gjald af hverjum 3 pelum, sem af potti í stærri ílátum.

6. Af tóbaki alls konar, reyktóbaki, munntóbaki, neftóbaki og óunnu tóbaki kr. 1,00 af hverju pundi.
7. Af tóbaksvindlum og vindlingum (cigaretum) — 2,60 - — —

Vindlingar tollast að meðtöldum pappírnum og öskjum eða dósunum, sem þær seljast í.

Tóbaksblöð, sem aðflutt eru undir umsjón yfirvalda, og notuð eru eingöngu til fjárböðunar, eru undanþegin aðflutningsgjaldi.

Nr. 3. Lög 31. mars um bráðabirgðarhækkun á aðflutningsgjaldi.

Lov

om

foreløbig Forhøjelse af Indførselsafgift.

Nr. 3.

31. Marts.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Indtil en Omordning af Landets Skattevæsen har fundet Sted, skal Indførselsafgift erlægges med følgende Beløb:

1. af al Slags Øl	Kr. 0,10 for hver Pot.
2. af al Slags Brændevin, Rom, Cognac, Whisky, Arrak og andre Drikkevarer af samme Slags med 8° Styrke eller derunder	— 1,00 - — —
over 8° og indtil 12° Styrke	— 1,50 - — —
over 12° og indtil 16° Styrke	— 2,00 - — —
Af 16° Spiritus, som indføres til Brændsel eller i industrielle Øjemed, erlægges ingen Afgift, naar den under Øvrighedens Opsyn er gjort udrikkelig.	
3. af Rødvín og hvide Bordvine af samme Slags (ikke musserende), saavel som Kirkevin	— 0,50 - — —
4. af alle andre spirituøse Drikkevarer, derunder Bitterkompositioner, som ere bestemte til at nydes ublandede, samt af sur Saft	— 1,00 - — —
5. af Bittervædske (Bitteressents, Elixir og lignende)....	— 1,00 - — Pægl
eller mindre Beholdere. Efter samme Forhold erlægges Afgiften, hvis Varen indføres i større Beholdere. Saa fremt de under Nr. 2, 3 og 4 anførte Drikkevarer, indføres i Beholdere, som rumme mindre end en Pot, erlægges den samme Afgift for hver 3 Pægle, som for hver Pot i større Beholdere.	
6. af al Tobak, være sig Røgtobak, Skraatobak, Snustobak eller uforarbejdet Tobak	— 1,00 af hvert Pund.
7. af Cigarer og Cigaretter	— 2,60 - — —

Cigaretter fortoldes iberegnet Papiret og de Æsker eller Daaser, hvori de forhandles.

Tobaksblade, som indføres under Øvrighedens Opsyn og benyttes udelukkende til Badning af Faar, ere undtagne for Indførselsafgift.

Nr. 3. Lov af 31. Marts om foreløbig Forhøjelse af Indførselsafgift.

Nr. 3.	8. Af óbrendu kaffi og kaffibæti alls konar.....	13	aura af hverju pundi.
30. mars.	9. Af alls konar brendu kaffi	18	— - — —
	10. Af sykri og sírópi	6 ¹ / ₂	eyri - — —
	11. Af tegrasi.....	50	aura - — —
	12. Af súkkulaði	25	— - — —
	13. Af kakaódufti	13	— - — —
	14. Af öllum brjóstsykurs- og konfekt-tegundum	40	— - — —

2. gr.

Með lögum þessum er úr gildi feld 1. gr. 1—14 í toll-lögum fyrir Ísland frá 8. nóv. 1901 og 1. gr. í lögum 31. júlí 1907 um framlenging á gildi laga um hækkun á aðflutningsgjaldi frá 29. júlí 1905 og skipun millipinganeðndar.

3. gr.

Lög þessi öðlast gildi þegar í stað. Af þeim ofangreindum vörum, sem aðflutningsgjald er hækkað á, eða nýtt gjald á lagt og flytjast til landsins frá 12. mars 1909 þar til lögin öðlast gildi, skal greiða aukagjald, er nemi hækkuninni eða tollgjaldinu.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 31. mars 1909.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

8. af ubrændt Kaffe og Kaffesurrogater af enhver Slags..	13	Øre af hvert Pund.	Nr. 3.
9. af brændt Kaffe	18	— - — —	31. Marts.
10. af Sukker og Sirup	6 $\frac{1}{2}$	— - — —	
11. af The.....	50	— - — —	
12. af Chokolade	25	— - — —	
13. af Kakaopulver	13	— - — —	
14. af alle Sorter Brystsukker og Konfekt.....	40	— - — —	

§ 2.

Ved nærværende Lov ophæves § 1, 1—14 i Toldlov for Island af 8. November 1901 og § 1 i Lov af 31. Juli 1907 om Forlængelse af Gyldigheden af Lov om Forhøjelsesafgift af 29. Juli 1905 samt Nedsættelse af en Kommission mellem Altingsamlingerne.

§ 3.

Denne Lov træder straks i Kraft. Af de ovennævnte Varer, hvorpaa Indførselsafgift er forhøjet eller hvoraf ny Afgift skal svares og som indføres til Landet fra 12. Marts 1909 indtil Loven træder i Kraft, skal der erlægges en Ekstraafgift svarende til Forhøjelsen eller den ny Afgift.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 31. Marts 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 31. Marts 1909.

H. Hafstein

Ólafur Halldórsson.

Nr. 4.
1. apríl.

Konungsbrjef

um

lenging alþingistímans og um þingsuppsögn.

Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Vora sjerlegu hylli!

Vjer veitum þjer með brjefi þessu sem ráðherra Vorum fyrir land Vort Ísland vald til þess að samþykkja í Voru nafni, að yfirstandanði alþingi megi setu eiga svo lengi sem þörf verður á, þó eigi meir en 4 vikur fram yfir 8 vikna tíma þann, er heimilaður er í 3. grein stjórnarskipunarlaga 3. október 1903 um breyting á stjórnarskrá um hin sjerstaklegu málefni Íslands 5. jan. 1874,

og ennfremur vald til þess í Voru nafni að segja þingi slitið að liðnum hinum lögheimilaða reglulega þingsetutíma, eða síðar á 4 vikna fresti þeim, er áður er nefndur, þegar eigi er lengur þörf á að lengja þingið.

Þetta er vilji Vor.

Felandi þig guði.

Ritað á Amaliúborg, 1. apríl 1909.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jónsson.

Til Vors elskulega herra Björns Jónssonar,
riddara af dannebrog,
Vors ráðherra fyrir Ísland.

Nr. 4. Konungsbrjef 1. apríl um lenging alþingistímans og um þingsuppsögn.

Allerhøjeste Reskript

Nr. 4.
1. April.

om

Altingets Forlængelse og Slutning.

Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg.

Vor synderlige Gunst!

Vi ville herved have Dig som Vor Minister for Vort Land Island bemyndiget til i Vort Navn at meddele Samtykke til, at det nu samværende Alting forbliver sammen saa længe det findes fornødent, dog ikke mere end 4 Uger ud over den i § 3 i Forfatningslov af 3. Oktober 1903 om Forandring i Forfatningslov for Islands særlige Anliggender af 5. Januar 1874 hjemlede ordentlige Samlingstid af 8 Uger,

samt bemyndiget til i Vort Navn at slutte bemeldte Alting ved Udløbet af den lovhjemlede ordentlige Samlingstid eller i Løbet af fornævnte Tidsrum af 4 Uger derefter, naar Tingets Samværen ikke længer findes fornøden.

Herved sker Vor Vilje.

Befalende Dig Gud.

Skrevet paa Amalienborg, den 1. April 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jónsson.

Til Os elskelig

Herr Björn Jónsson, Ridder af Dannebrog,
Vor Minister for Island.

Nr. 4. Allerhøjeste Reskript af 1. April om Altingets Forlængelse og Slutning.

Nr. 5.
1. maí.

Konungleg auglýsing

um

að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjærvist konungs.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Þaræð Vjer höfum í hyggju að ferðast til útlanda, viljum Vjer, samkvæmt 1. grein í lögum 11. febr. 1871, um ríkisstjórn, þegar svo stendur á, að konungur ekki er orðinn fulltíða, eða er sjúkur eða fjærverandi, að ríkisstjórn í fjærvist Vorri sje falin á hendur ríkisarfnum.

Þvi birtum Vjer hjermeð Vorum kæru og trúu þegnum, að sonur Vor elskulegur, hans konunglega tign, krónprins Christian Carl Frederik Albert Alexander Vilhelm tekur við ríkisstjórn í Voru nafni frá þessum degi þangað til Vjer komum heim aftur.

Gefið á Amaltuborg, 1. maí 1909.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

N. Neergaard.

Allerhøjeste Kundgørelse

Nr. 5.
1. Maj.

angaaende

Overdragelse af Regeringens Førelse under Kongens Fraværelse
til Tronfølgeren.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt; Da Vi staa i Begreb med at foretage en Rejse til Udlandet, ville Vi i Henhold til § 1 i Loven af 11. Februar 1871 om Regeringens Førelse i Tilfælde af Kongens Umyndighed, Sygdom eller Fraværelse have Regeringens Førelse under Vor Fraværelse overdragen til Tronfølgeren.

Thi kundgøre Vi herved for Vore kære og tro Undersaatter, at Vor højtelskede Søn, Hans kongelige Højhed Kronprins Christian Carl Frederik Albert Alexander Vilhelm fra i Dag indtil Vor Hjemkomst overtager Regeringens Førelse i Vort Navn.

Givet paa Amalienborg, den 1ste Maj 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

N. Neergaard.

Nr. 6.
12. maí.

Konungleg auglýsing

um

að konungur sje kominn heim aftur og tekinn við ríkisstjórn.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Eftir að Vjer erum aftur heim komnir úr ferð Vorri til útlanda, kunngjörum Vjer hjer með Vorum kæru og trúu þegnum, að Vjer höfum Sjálfir í dag tekið við ríkisstjórninni, sem Vjer 1. f. m. samkvæmt 1. grein í lögum 11. febr. 1871, höfðum falið á hendur í fjærvist Vorri syni Vorum elskulegum, hans konunglegu tign, krónprinsi Christian Carl Frederik Albert Alexander Vilhelm.

Gefið á Amalíuborg, 12. maí 1909.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli

Frederik R.

(L. S.)

N. Neergaard.

Allerhøjeste Kundgørelse

Nr. 6.
12. Maj.

om

Kongens Hjemkomst og Overtagelse af Regeringens Førelse.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Efter at være vendt tilbage fra vor Rejse i Udlandet, kundgøre Vi herved for Vore kære og tro Undersaatter, at Vi i Dag Selv have overtaget Regeringens Førelse, som Vi den 1ste s. M. i Henhold til § 1 i Loven af 11te Februar 1871 under Vor Fraværelse havde overdraget til Vor højtelskede Søn, Hans kongelige Højhed Kronprins Christian Carl Frederik Albert Alexander Vilhelm.

Givet paa Amalienborg, den 12te Maj 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

N. Neergaard.

Nr. 7.
3. júní.

Tilskipun

um

að vernd sú, sem heimiluð er fyrir vörumerki með lögum
13. nóv. 1903, skuli einnig ná til ýmsra brezkra nýlendna.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Að með því að þeim, sem reka á Íslandi verksmiðjuíðnað eða handiðnað, jarðrækt, málmnám, verzlun eða aðra atvinnu, er veittur sami kostur á að öðlast vernd á vörumerkjum í brezku nýlendunum: Kanada, Ástralíu, Nýja-Sjálandi, Kap, Natal, Bahamaeyjunum, Barbados, Ceylon, Grenada, Hongkong, Jamaica, Malta, Saint-Vincent, Trinidad og Leewardeyjunum eins og þegnunum í þeim löndum, þá viljum Vjer hjer með samkvæmt heimild þeirri, sem veitt er í 15. gr. laga um vörumerki 13. nóv. 1903, skipa svo fyrir, að þeir, sem reka verksmiðjuíðnað eða handiðnað, jarðrækt, málmnám, verzlun eða aðra atvinnu í hinum framangreindu brezku nýlendum, skuli verða þeirrar verndar á vörumerkjum, sem tjeð lög heimila, aðnjótandi með sömu skilyrðum og sett eru í tilskipun 20. júlí 1907 með tilliti til Bretlands hins mikla og Írlands.

Tilskipun þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Fredensborg, 3. júní 1909.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jónsson.

Anordning

hvorved

den i Loven af 13de Novbr. 1903 hjemlede Beskyttelse for
Varemærker gøres anvendelig i Forhold til forskellige
britiske Kolonier.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: At da der er sikret dem, som i Island drive Fabriks- eller Haandværksvirksomhed, Jordbrug, Bjærgværk, Handel eller anden Næring samme Adgang til Beskyttelse for Varemærker i de britiske Kolonier: Canada, Australien, New Zealand, Kap, Natal, Bahamaerne, Barbados, Ceylon, Grenada, Hongkong, Jamaica, Malta, Saint-Vincent, Trinidad og Leeward Islands som disses egne Under-saatter, saa ville Vi i Henhold til den Bemyndigelse, som dertil er givet ved Lov om Varemærker af 13de Novbr. 1903 § 15 herved have anordnet, at den Beskyttelse for Varemærker, som nysnævnte Lov hjemler, skal ogsaa blive dem til Del, der i de fornævnte britiske Kolonier drive Fabriks- eller Haandværksvirksomhed, Jordbrug, Bjærgværk, Handel eller anden Næring, under samme Betingelser som i Anordning af 20de Juli 1907 ere fastsatte i Forhold til Storbritannien og Irland.

Denne Anordning træder straks i Kraft.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Fredensborg, den 3die Juni 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Nr. 8.
9.
júlí.

Lög

um

samþykkt á landsreikningnum fyrir árin 1906 og 1907.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur.

Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,

Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

I. Tekjur.

	Fjárveiting.	Reikningur.
	kr. a.	kr. a.
1. Skattur á ábúð og afnotum jarða og á lausafje	86,000.	109,236. 31
2. Húsaskattur	20,000.	23,453. 25
3. Tekjuskattur	32,000.	47,579. 87
4. Aukatekjur	76,000.	115,134. 86
5. Erfðafjárskattur	6,000.	7,334. 69
6. Vitagjald	20,000.	34,472. 95
7. Gjöld fyrir leyfisbrjef	7,600.	11,514. 97
8. Útflutningsgjald af fiski og lýsi m. m., að fráðregnum 2% í innheimtulaun	130,000.	324,806. 32
9. Aðflutningsgjald af áfengum drykkjum, að fráðregnum 2% í innheimtulaun	286,000.	427,707. 64
10. Aðflutningsgjald af tóbaki, að fráðregnum 2% í innheimtulaun	286,000.	303,246. 95
11. Aðflutningsgjald af kaffi og sykri, að fráðregnum 2% í innheimtulaun	624,000.	800,754. 94
12. Aðflutningsgjald af tegrasi, súkkulaði og brjóstsykri, að fráðregnum 2% í innheimtulaun	20,800.	37,332. 43
13. Leyfisbrjefagjöld og árgjöld af verzlun og veiting áfengra drykkja	36,000.	31,000. "
14. Tekjur af póstferðum	80,000.	197,346. 43
15. Tekjur af sínum landsins	22,500.	55,092. 43
16. Arður af verkum fanganna í hegningarhúsinu í Reykjavík	1,200.	965. 53
17. Sektarfje fyrir ólöglegar fiskiveiðar í landhelgi	"	98,290. 31
18. Óvissar tekjur	10,000.	7,154. 74
19. Tekjur af fasteignum landssjóðs, að fráðregnum umboðskostnaði, prestmötu m. m.	46,000.	53,855. 77
20. Tekjur af kirkjum	130.	189. 36
21. Tekjur af silfurbergsnámum í Helgustaðafjalli	4,000.	4,160. 71
22. Tekjur af brennisteinsnámum	1,980.	" "
23. Tekjur af Eldey	2,000.	1,500. "
24. Leigur af innstæðufje viðlagasjóðs	79,000.	85,639. 51
Borgað upp í lán, fjárveiting: 89,036 kr. 12 a. reikningur: 132,906 kr. 73 a.		
25. Leigur af láni landssjóðs til landsbankans	15,000.	15,000. "
26. Leigur af innstæðufje í bönkum	19,000.	27,304. 92
27. Arður landssjóðs af rekstri Íslands banka	"	14,321. "

Flyt kr.... 1,911,210. 00 2,834,395. 89

Nr. 8. Lög. 9. júlí um samþykkt á landsreikningnum fyrir árin 1906 og 1907.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

om

Godkendelse af Landsregnskabet for Aarene 1906 og 1907.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

I. Indtægt.	Bevilling.		Regnskab.	
	Kr.	Ø.	Kr.	Ø.
1. Skat paa Brug og Benyttelse af Jordejendomme og paa Løsegods	86,000.	"	109,236.	31
2. Bygningsafgift	20,000.	"	23,453.	25
3. Indkomstskat	32,000.	"	47,579.	87
4. Sportler	76,000.	"	115,134.	86
5. Afgift af Arv	6,000.	"	7,334.	69
6. Fyrafgift	20,000.	"	34,472.	95
7. Gebyrer for Bevillinger	7,600.	"	11,514.	97
8. Udførselsafgift af Fisk og Tran m. v. med Fradrag af 2% for Oppebørselen	130,000.	"	324,806.	32
9. Indførselsafgift af Spirituosa med Fradrag af 2% for Oppebørselen	286,000.	"	427,707.	64
10. Indførselsafgift af Tobak, med Fradrag af 2% for Oppebørselen	286,000.	"	303,246.	95
11. Indførselsafgift af Kaffe og Sukker, med Fradrag af 2% for Oppebørselen	624,000.	"	800,754.	94
12. Indførselsafgift af The, Chokolade og Brystsukker med Fradrag af 2% for Oppebørselen	20,800.	"	37,332.	43
13. Gebyrer for Bevillinger til og Afgift af Handel med og Udkænkning af spirituøse Drikke	36,000.	"	31,000.	"
14. Indtægter af Postvæsenet	80,000.	"	197,346.	43
15. Indtægter af Telegraf- og Telefonvæsenet	22,500.	"	55,092.	43
16. Indtægt af Fangernes Arbejde i Strafanstalten i Reykjavik	1,200.	"	965.	53
17. Mulkter for Overtrædelse af Fiskerilovgivningen	"	"	98,290.	31
18. Tilfældige Indtægter	10,000.	"	7,154.	74
19. Afgifter af Landskassens Jordegods med Fradrag af Administrationssalær, Salærer til Præster m. m.	46,000.	"	53,855.	77
20. Indtægter af Kirker	130.	"	189.	36
21. Indtægt af Dobbeltspatminen i Helgustadafjæld	4,000.	"	4,160.	71
22. Indtægt af Svovlminerne	1,980.	"	"	"
23. Indtægt af Eldey ..	2,000.	"	1,500.	"
24. Renter af Reservefondens Kapitaler	79,000.	"	85,639.	51
Afdrag paa Laan: Bevilling Kr. 89,036. 12				
Regnskab — 132,906. 83				
25. Renter af Landskassens Laan til Landsbanken	15,000.	"	15,000.	"
26. Renter af Kapitaler indestaaende i Banker	19,000.	"	27,304.	92
27. Landskassens Andel af Islands Banks Overskud	"	"	14,321.	"
At overføre...				
	1,911,210.	"	2,834,395.	89

Nr. 8.
9.
júli.

	Fjárveiting.	Reikningur.
	kr. a.	kr. a.
Flutt...	1,911,210. 00	2,834,395. 89
28. Innb. frá prestaköllum samkv. lögum 27. febr. 1880...	4,000. "	6,549. 67
29. Endurgjald skyndilána til embættismanna	1,200. "	2,415. 62
30. Endurborganir á öðrum fyrirframgreiðslum	4,000. "	37,043. 39
31. Tillag úr rikissjóði	120,000. "	120,000. "
32. Tekjuhalli	" "	111,832. 49
Samtals...	2,040,410. "	3,112,237. 06

II. Gjöld.

1. Til hinnar æðstu stjórnar landsins	96,000. "	99,144. 39
2. Til alþingis og kostnaðar við yfirskoðun landsreikninganna	41,600. "	63,453. 60
3. Til útgjalda við dómgæzlu og lögreglustjórn o. fl.		
A. Dómgæzla og lögreglustjórn	180,330. "	173,728. 66
B. Ýmisleg útgjöld	23,350. "	39,835. 17
4. Til útgjalda við læknaskipunina	240,956. 64	241,386. 01
5. Til samgöngumála:		
A. Til útgjalda við póststjórnina	159,200. "	189,127. 21
B. Til vegabóta	184,900. "	220,257. 97
C. Til Gufuskipaferða	117,100. "	111,100. "
D. Til ritsíma	444,888. 53	476,067. 19
E. Til vita	35,532. "	31,580. 92
6. Til kirkju og kenslumála:		
A. Í þarfir andlegu stjettarinnar	54,400. "	54,733. 92
B. Til kenslumála	253,296. "	242,814. 84
7. Til vísinda og bókmenta	99,060. "	94,406. 38
8. Til verklegra fyrirtækja	340,020. "	367,420. 27
9. Til skyndilána handa embættismönnum og lögboðinna fyrirframgreiðslu	5,200. "	28,484. 28
10. Eftirlaun og styrktarfe	108,900. "	119,737. 55
11. Til óvissra útgjalda	3,000. "	25,872. 97
12. Útborganir samkv. fjáráukalögum og nýjum lögum	" "	533,085. 73
Samtals...	2,387,733. 17	3,112,237. 06

Eignir viðlagasjóðs voru 31. desbr.	1,210,428 kr. 32 a.
Tekjueftirstöðvar landssjóðs s. d.	77,400 — 42 -
Peningaforði landssjóðs s. d.	340,068 — 29 -

í Landsbankanum á hlaupareikningi s. d. kr. 328,000. 00
í Íslandsbanka - - - - - 153,381. 00

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 9. júlí 1909.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jónsson.

	Bevilling.		Regnskab.		Nr. 8. 9. Juli.
	Kr.	Ø.	Kr.	Ø.	
Overført...	1,911,210.	„	2,834,395.	89	
28. Indbetalinger fra Præstekald i Henhold til Lov 27de Febr. 1880	4,000.	„	6,549.	67	
29. Tilbagebetaling af Gageforskud til Embedsmænd	1,200.	„	2,415.	62	
30. Tilbagebetaling af andre forskudsvis udrede Summer	4,000.	„	37,043.	39	
31. Tilskud fra Statskassen	120,000.	„	120,000.		
32. Underskud	„	„	111,832.	49	
Ialt...	2,040,410.	„	3,112,237.	06	

II. Udgift.

1. Udgifter til Regeringen	96,000.	„	99,144.	39	
2. Til Altinget og til Udgifter ved Revisionen af Landsregnskabet	41,600.	„	63,453.	60	
3. Til Justits- og Politivæsenet m. m.:					
A. Justits- og Politivæsenet	180,330.	„	173,728.	66	
B. Forskellige Udgifter	23,350.	„	39,835.	17	
4. Til Lægevæsenet	240,956.	64	241,386.	01	
5. Til Samfærdselsvæsenet:					
A. Postvæsenet	159,200.	„	189,127.	21	
B. Vejevæsenet	184,900.	„	220,257.	97	
C. Dampskibsfarten	117,100.	„	111,100.	„	
D. Telegraafforbindelsen	444,888.	53	476,067.	19	
E. Fyrvæsenet	35,532.	„	31,580.	92	
6. Til Kirke- og Undervisningsvæsenet:					
A. Gejstligheden ..	54,400.	„	54,733.	92	
B. Undervisningsvæsenet	253,296.	„	242,814.	84	
7. Videnskab og Litteratur	99,060.	„	94,406.	38	
8. Til praktiske Formaal	340,020.	„	367,420.	27	
9. Til Udredelse af Gageforskud til Embedsmænd og lovbestemte Forskud	5,200.	„	28,484.	28	
10. Til Pensioner og Understøttelser	108,900.	„	119,737.	55	
11. Til uforudsete Udgifter	3,000.	„	25,872.	97	
12. Udbetalinger ifølge Tillægsbevillingslove og nye Love .	„	„	533,085.	73	
Ialt...	2,387,733.	17	3,112,237.	06	

Reservefondens Aktiver beløb den 31. December 1907 ... Kr. 1,210,428. 32

Landskassens Indtægtsrestancer s. D. — 77,400. 42

Landskassens Kassebeholdning s. D. — 340,068. 29

I Landsbanken paa Kontokurant s. D. . Kr. 328,000. 00

I Islands Bank - - - - - 153,381. 00

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 9. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 9. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Nr. 9.
9.
júlí.

Fjáraukalög

fyrir árin 1906 og 1907.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Sem viðbót við gjöld þau, sem talin eru í fjárlögunum fyrir árin 1906 og 1907 og fjáraukalögum 16. nóv. 1907, fyrir árin 1906 og 1907 veitist 278,655 kr. 13 aur. til gjalda þeirra, sem tilfærð eru í 2.—11. gr. hjer á eftir.

2. gr.

Sem viðbót við gjöld þau, er talin eru í 8. gr. fjárlaganna veitast:

Við tölulið 5. til aðstoðar og skrifstofukostnaðar	kr.	1,345. 39
— 7. til viðhalds stjórnarráðshússins	—	1,917. 99
		Kr. 3,263. 38

3. gr.

Sem viðbót við gjöld þau, sem talin eru í 10. gr. fjárlaganna veitast:

Við B. Ýmisleg útgjöld:

Við tölulið 1 b. til pappírs og prentunar stjórnartíðindanna	kr.	5,658. 66
— 1 e. til pappírs og prentunar og aukavinnu við lands-		
hagsskýrslur	—	1,142. 46
— 1 d. flutningsgjald með póstum	—	872. 45
— 1 e. til að gefa út registur við stjórnartíðindin ..	—	799. 20
— 3 fyrir 3 kemiskar slökkvidælur	—	500. 93
		Kr. 8,973. 70

4. gr.

Sem viðbót við gjöld þau, sem talin eru í 12. gr. fjárlaganna til samgöngumála veitast:

Nr. 9. Fjáraukalög 9. júlí fyrir árin 1906 og 1907.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

om

Nr. 9.
9.
Juli.

Tillægsbevilling for Aarene 1906 og 1907.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Som Tillæg til de paa Finansloven for Aarene 1906 og 1907 og Tillægsbevillingslov af 16. Novbr. 1907 for Aarene 1906 og 1907 opførte Udgifter bevilges 278,655 Kr. 13 Øre til de i efterfølgende §§ 2—11 opførte Udgifter.

§ 2.

Som Tillæg til de paa Finanslovens § 8 opførte Udgifter bevilges:

Til Post 5. Til Assistenten og Kontorhold.....	Kr. 1,345. 39
— 6. Til Vedligeholdelse af Ministeriumsbygningen	— 1,917. 99
	Kr. 3,263. 38

§ 3.

Som Tillæg til de paa Finanslovens § 10 opførte Udgifter bevilges:

Til B. Forskellige Udgifter.	
Til Post 1. b. Trykning og Papir til Regeringstidende	Kr. 5,658. 66
— 1. c. Trykning og Papir til statistiske Meddelelser samt for Extraarbejde	— 1,142. 46
— 1. d. Forsendelsesudgifter	— 872. 45
— 1. e. Til Udgivelse af Register til Regeringstidende..	— 799. 20
— 3. Til Anskaffelse af 3 kemiske Brandsprøjter	— 500. 93
	Kr. 8,973. 70

§ 4.

Som Tillæg til de paa Finanslovens § 12 til Samfærdselsvæsenet opførte Udgifter bevilges:

Nr. 9. Lov af 9. Juli om Tillægsbevilling for Aarene 1906 og 1907.

Nr. 9.
9.
júlí.

Við A. Til útgjalda við póststjórnina:

Við tölulið 1 b.	1. handa póstaðgreiðslumönnum		
	utan Rvíkur	kr.	368. »
— 1 c.	handa brjefhirðingamönnum	—	603. »
— 2.	Póstflutningur	—	9,013. 25
— 4 d.	fyrir prentun á ýmsu	—	12,547. 17
	e. til áhalda	—	4,063. 50
	f. til brjefburðar í Reykjavík .	—	400. »
	h. óviss útgjöld	—	514. 55
	i. til viðhalds húsi og áhöldum..	—	2,462. 36
			kr. 29,971. 83

Við B. Til vegabóta:

Við tölulið 1 b.	ferðakostnaður verkfræðings ..	kr.	616. 19
— 3	til flutningabrauta	—	30,305. 72
— 6.	til áhaldakaupa og verkfæra ..	—	9,758. 22
	Eftirstöðvar af kostnaði við		
	Lagarfljótsbrú	—	3,425. 75
	Kostnaður við brúargjörð á		
	Hvítá og Tungufljót	—	10,089. 09
			54,194. 97

Við D. Til ritsíma og málþráða:

Við tölulið 2—3.	Til landsímalagningar frá Seyðis- firði um Akureyri til Reykjavíkur	kr.	67,527. 57
— 4.	Til að mæla upp landsímalínuna og setja upp kílómetramerki....	—	1,733. 46
— 5.	Til starfreksturs landsímasam- bandsins	—	3,772. 30
			kr. 73,033. 33

Við E. Til vita:

Við staflíð d. 7.	Til að byggja varðklefa við vitann á Skagatá	kr.	388. 45
— m.	Til að byggja vita í Vestmanna- eyjum	—	363. 25
			751. 70
			Kr. 157,951. 83

5. gr.

Sem viðbót við gjöld þau, sem talin eru í 13. gr. fjárlaganna til kirkju- og kenslu-
mála veitast:

Nr. 9. Fjáráukalög 9. júlí fyrir árin 1906 og 1907.

Til A. Til Postvæsenet.

Til Post 1. b. 1.	Til Postexpeditører uden for Reykjavik	Kr.	368.	»
— 1. C.	Til Brevsamlere	—	603.	»
— 2.	Til Posternes Befordring...	—	9,013.	25
— 4. d.	Tryksager	—	12,547.	17
e.	Til Rekvisitter	—	4,063.	50
f.	Udbringelse af Breve i Reykjavik	—	400.	»
h.	Tilfældige Udgifter	—	514.	55
i.	Bygnings- og Inventarieudgifter	—	2,462.	36
				Kr. 29,971. 83

Til B. Til Vejvæsenet.

Til Post 1. b.	Ingeniørens Rejseomkostninger .	Kr.	616.	19
— 3.	Til Tilførselsveje	—	30,305.	72
— 6.	Til Redskaber og Værktøj	—	9,758.	22
	Resterende Omkostninger ved Broen over Lagarfjot	—	3,425.	75
	Til Opførelse af Bro over Hvitaa og over Tungufjot	—	10,089.	09
				Kr. 54,194. 97

Til D. Til Telegrafer og Telefoner.

Til Post 2.—3.	Til Landliniens Anlæg og Telefonforbindelsen mellem Seydisfjord over Akureyri til Reykjavik	Kr.	67,527.	57
— 4.	Til Opmaaling af Landlinien og Anbringelse af Kilometer - mærker	—	1,733.	46
— 5.	Til Landliniens Drift	—	3,772.	30
				Kr. 73,033. 33

Til E. Til Fyrvæsenet.

Til Post d. 7.	Til Opførelse af Bolig til Fyrpasseren ved Skagataafyret.	Kr.	388.	45
— m.	Til Opførelse af et Fyr paa Vestmannøerne	—	363.	25
				Kr. 751. 70
				Kr. 157,951. 83

§ 5.

Som Tillæg til de paa Finanslovens § 13 til Kirke- og Undervisningsvæsenet opførte Udgifter bevilges:

Nr. 9. 9. júlí.	Við B. III. c. 3. viðgjörð á húsi hins almenna mentaskóla	kr. 17,777. 69
	— V. b. ýmisleg útgjöld stýrimannaskólans	— 149. 59
	Við sama lið, sbr. fjáráukalög fyrir árin 1906 og 1907, 16. nóvbr. 1907, til stækkunar og endurbóta á kjallaranum undir stýrimannaskólanum	— 366. 07
		Kr. 18,293. 35

6. gr.

[Sem viðbót við gjöld þau, er talin eru í 15. gr. fjárlaganna til verklegra fyrirtækja veitast:

Við tölulið 2. ferðakostnaður verkfræðingsins	kr.	178. 95
— 6. til útrýmingar fjárkláðanum	—	52,389. »
Leiga fyrir Gullfoss frá $\frac{1}{9}$ — $\frac{31}{12}$ 1907	—	100. »
	Kr.	52.667. 95

7. gr.

Í viðbót við gjöld þau, er ræðir um í 18. gr. fjárlaganna veitast:

1. Fyrir gullkrans á kistu Christians konungs IX. og önnur útgjöld í tilefni af andláti hans	kr.	2,694. 15
2. Kostnaður við millipínganefnd í kirkjumálum	—	778. 79
3. Fyrir gullúr með ágreftri sem verðlaun fyrir að bjarga skipshöfn úr sjávarháska.....	—	225. »
4. Styrkur til Sigurðar Pjeturssonar til að kynna sjer fangavarðarstörf erlendis	—	500. »
5. Fyrir einkennisbúning handa fangaverði.....	—	102. 25
6. Andvirði fyrir smásjá handa dýralækni	—	300. »
		Kr. 4,600. 19

8. gr.

Í viðbót við styrk þann, er síra Gísli Skúlasyni var veittur með fjáráukalögum 20. október 1905, fyrir árin 1904 og 1905, til utanfarar til að læra að kenna heyrnar- og mállausum veitast 400 kr.

9. gr.

Í viðbót við upphæð þá, er veitt var í fjáráukalögum 16. nóvbr. 1907 fyrir árin 1906 og 1907 veitast:

1. Tillag til geðveikrahælisins á Kleppi	kr.	2,800.	»
2. Til að byggja hús undir áhöld landssjóðs	—	639.	72
	Kr.	3,439.	72

Til Post B. III. c. 3. Til Istandsættelse af den højere Almen-		Nr. 9.
skoles Bygning	Kr. 17,777. 69	9. Juli.
— B. V. b. Forskellige Udgifter ved Navigations-		
skolen	— 149. 59	
Til samme Post jfr. Tillægsbevillingslov 16. Novbr. 1907 for		
Aarene 1906 og 1907, til Udvidelse og Forbedring af Skolebygningens		
Kælder	Kr. 366. 07	
	Kr. 18,293. 35	

§ 6.

Som Tillæg til de i Finanslovens § 15 til praktiske Formaal opførte Udgifter bevilges:

Til Post 2. Ingeniørens Rejseomkostninger	Kr. 178. 95
— 6. Til Udryddelse af Faareskab	— 52,389. »
Leje af Gullfoss fra 1. Septbr.—31. Decbr. 1907	— 100. »
	Kr. 52,667. 95

§ 7.

Som Tillæg til de i Finanslovens § 18 omhandlede Udgifter bevilges:

1. Til en Guldkrans til Kong Christian den Niendes Baare og andre Udgifter i Anledning af Kongens Død	Kr. 2,694. 15
2. Omkostninger ved Kommissionen til Behandling af kirkelige Forhold	— 778. 79
3 Til Indkøb af et Guldur med Inskription som Præmie for Bjærgning af en Skibsbesætning	— 225. »
4. Understøttelse til Sigurdur Pjetursson til at gøre sig bekendt med Opsyn med Straffefanger i Udlandet	— 500. »
5. Til Anskaffelse af Uniform til Opsynsmanden ved Straffeanstalten	— 102. 25
6. Til Anskaffelsen af et Mikroskop til Dyr lægen	— 300. »
	Kr.... 4,600. 19

§ 8.

Som Tillæg til den paa Tillægsbevillingslov 20. Oktbr. 1905 for Aarene 1904 og 1905 bevilgede Understøttelse til Pastor Gisli Skulason til en Udenlandsrejse til at lære at undervise Døvstumme bevilges 400 Kr.

§ 9.

Som Tillæg til de paa Tillægsbevillingslov 16. Novbr. 1907 for Aarene 1906 og 1907 bevilgede Beløb, bevilges:

1. Til Driften af Sindssygeanstalten paa Kleppur 1907	Kr. 2,800. »
2. Til Opførelse af en Bygning for Landskassens Redskaber og Værktøj	— 639. 72
	Kr.... 3,439. 72

Nr. 9.
9.
júli.

10. gr.

Í viðbót við upphæð þá, er veitt er til að koma upp geðveikrahæli og útbúa það sbr. lög nr. 33, 20. okt. 1905, veitast kr. 9,285. 01.

11. gr.

Sem viðbót við útgjöld landssjóðs á árunum 1906 og 1907 veitast:

1. Andvirði 2 húsa á Þingvöllum, sem byggð voru í tilefni af komu konungs og ríkisdagsmannanna	kr. 15,000.	»
2. Fyrir 2 vagna, er keyptir voru konungi til afnota	— 4,780.	»

Alls kr. 19,780. »

Stjórninni veitist heimild til þess að selja ofangreind hús fyrir það verð, er 2 dómkvaddir menn meta.

Reikningsábyrgð á manntalsbókarreikningi Skaftafellssýslu árið 1906 að upphæð kr. 312. 65 falli niður.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 9. júlí 1909.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jónsson.

§ 10.

Nr. 9.
9.
Juli.

Som Tillæg til det til Opførelsen af Sindssygeanstalten paa Kleppur bevilgede Beløb, jfr. Lov. Nr. 33, 20. Oktbr. 1905, bevilges 9,285 Kr. 01 Øre.

§ 11.

Som Tillæg til Landskassens Udgifter i Aarene 1906 og 1907 bevilges:

1. Som Værdi af 2 Huse paa Thingvellir, opførte i Anledning af Kongens og Rigsdagsmændenes Besøg Kr. 15,000. »
2. Det til Indkøb af 2 Vogne til Kongens Brug anvendte Beløb ... — 4,780. »

Kr.... 19,780. »

Regeringen bemyndiges til at sælge ovennævnte Huse for det Beløb, hvortil de ansættes af 2 af Retten udmeldte Mænd.

Regnskabsansvaret for Skaftafell Syssels Mandtalsbogregnskab for Aaret 1906 til Beløb 312 Kr. 65 Øre frafaldes.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 9. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 9. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Nr. 10.

9.
júlí.

Fjáráukalög

fyrir árin 1908 og 1909.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjöfum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Sem viðbót við gjöld þau, sem talin eru í fjárlögunum fyrir árin 1908 og 1909 veitast kr.: 137,815,10 til gjalda þeirra, sem tilfærð eru í 2.—7. gr. hjer á eftir.

2. gr.

Til viðbótar við gjöld þau, sem talin eru í 12. gr. fjárlaganna til læknaskipunarinnar, veitist á eftir 10. lið 1.

Til þess að fullgera sóttvarnarhúsið á Seyðisfirði (þar af endurveiting 1,168 kr. 69 aur) kr. 2,295. 00

Styrkur til Sæmundar læknis Bjarnhjeðinssonar til þess að sækja holdsveikislæknamót í Björgvin..... — 600. 00

Til þess að reisa fjós, hlöðu og safnþró handa geðveikrahælinu Kleppi alt að — 1,800. 00

kr. 4,695. 00

3. gr.

Sem viðbót við gjöld þau, sem talin eru í 13. gr. fjárlaganna til samgöngumála veitist:

Við A. 4. Til peningageymsluklefa í pósthúsinu alt að..... kr. 800. 00

Við B. II. Til Reykjadalabrautar með brú á Laxá..... — 10,000. 00

Til að fullgera Fagradalsbrautina..... — 11,500. 00

Til nauðsynlegrar umbótar á Holtavegi, Eyrarbakkabraut, Eyjafjarðarbraut m. m..... — 15,000. 00

Til að vernda Eyrarbakkabrautina niður Breiðumýri fyrir skemdum af vatnságangi, gegn því tillagi annarsstaðar frá, sem nægi til að fullgera verkið..... — 1,600. 00

Til að bæta torfætur á Grímsnesbraut beggja megin Sogsbrúar — 10,000. 00

Við B. III. Til brúargerðar á Gríshólsá — 2,000. 00

Til brúarinnar á Jökulsá á Dal hjá Hákonarstöðum (þar af endurveiting kr. 0,79)..... — 258. 93

Vid C. 2. e. Til viðbótar við styrk árið 1909 til bátaferða frá Langanesi til Hornafjarðar — 4,000. 00

flyt... kr. 55,158. 93

Nr. 10. Fjáráukalög 9. júlí fyrir árin 1908 og 1909.

Lov

om

Nr. 10.
9.
Juli.

Tillægsbevilling for Aarene 1908 og 1909.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Som Tillæg til de paa Finansloven for Aarene 1908 og 1909 opførte Udgifter bevilges 137,815 Kr. 10 Øre til de i de efterfølgende §§ 2—7 opførte Udgifter.

§ 2.

Som Tillæg til de paa Finanslovens § 12 til Lægevæsenet opførte Udgifter bevilges efter Post 10. I.:

Til Fuldførelse af Karantænebygningen paa Seydisfjord (heraf 1,168 Kr. 69 Øre genbevilgede).....	Kr. 2,295. 00
Rejseunderstøttelse til Læge Sæmundur Bjarnhjedinnson til at deltage i Møde i Bergen for Læger for Spedalske.....	— 600. 00
Til Opførelse af en Kostald, Hølade og Samlingshus for Gødning paa Sindssygeanstalten Kleppur indtil.....	— 1,800. 00
	Kr. 4,695. 00

§ 3.

Som Tillæg til de paa Finanslovens § 13 til Samfærdselsvæsenet opførte Udgifter bevilges:

Til A. 4.	Til et indmuret Pengeskab i Posthusbygningen indtil ..	Kr. 800. 00
Til B. II.	Til Reykjadalvejen med Bro over Laxaa.....	— 10,000. 00
	Til Fuldendelse af Fagradal Tilførselsvej	— 11,500. 00
	Til nødvendig Forbedring af Holtavej, Ørebakkes Tilførselsvej og Øfjordsvej m. m.	— 15,000. 00
	Til Beskyttelse af Ørebakkesvej ned ad Breidemyri imod Oversvømmelse, imod det Tilskud andet Steds fra, som behøves til Fuldførelsen af Arbejdet.....	— 1,600. 00
	Til Udbedring af ufarbare Strækninger paa Grimsnes Tilførselsvej paa begge Sider af Sogs-Broen	— 10,000. 00
Til B. III.	Til Broanlæg over Grisholsaa.....	— 2,000. 00
	Til Broen over Jökulsaa paa Dal ved Hakonarstadir (heraf Kr. 0,79 genbevilgede).....	— 258. 93
Til C. 2. e.	Tillæg til Bevillingen for 1909 til Baadsfart fra Langanes til Hornafjord	— 4,000. 00

Overføres... Kr. 55,158. 93

Nr. 10.
9.
júli.

flutt... kr. 55,158. 93

Að því tilskildu, að báturinn fari sunnanlands eina ferð alla leið til Reykjavíkur og aðra til Vestmannaeyja og komi við í Vík í báðum ferðum fram og aftur.

Við D. II. 6.. Gegn því, að í stað ráðgjörðs 3,3 m/m koparsíma frá Reykjavík til Selfoss og 4 m/m járnsíma þaðan að Eystri-Garðsauka, sje notaður 4,5 m/m járnþráður alla leið, má draga 10,000 krónur frá tillagi því, sem heimtað er í fjárlögunum til símalínu þessarar af Árnes- og Rangárvallasýslum. Tillaginu frá Árnessýslu skal verja til hliðarlínunnar frá Selfossi niður á Eyrarbakka og Stokkseyri.

Til talsímalagningar frá Ísafirði til Hnífsdals og Bolungarvíkur kr. 8,000. 00

Hjer af væntist frá hlutaðeigandi hjeruðum — 2,000. 00

— 6,000. 00

Við D. bætast 2 nýir liðir:

1. Af kostnaði við símalínu frá Kalastaðakoti til Akraness — 7,400. 00

Veitist með því skilyrði, að Borgarfjarðarsýsla og Mýrasýsla greiði samtals 5,400 krónur til þessarar línu og til línunnar frá Grund eða Varmalæk til Borgarness, og fellur þá burtu það sjerstaka tillag, sem í fjárlögunum er áskilið til Borgarnesálmunnar.

2. Fje því, sem sparast hefir af þeim upphæðum, sem veittar eru í 13. gr. D. II. 1., 2., 4., 5., 7., 8., 9. og 10. í fjárlögunum, má verja til þess að kaupa landssjóði til handa einkalínurnar frá Seyðisfirði og Egilsstöðum til Eskifjarðar og Norðfjarðar, þannig, að hlutaðeigandi sýslufjelög, auk þeirra 4,000 kr., sem lagðar hafa verið til Eskifjarðarlínunnar, taki að sjer 5,000 kr. af landssjóðsláni því, er á símunum hvílir.

Í viðbót má verja alt að — 6,000. 00

Það skal í skilyrðum haft við stofnsetning og framhald talsímastöðva til almenningsnota á framangreindum símaleiðum, að hrepparnir ábyrgist og kosti að sínum hluta starfræksluna eftir þeim reglum, sem nú gilda um stofnun venjulegra landsímastöðva, og stjórnin nánar ákveður.

Við E. 1. Til þess að setja lítinn aukavita við Reykjanesvitann — 2,500. 00

2. Til þess að setja bráðabirgðavita á Öndverðarnes... — 3,500. 00

3. Til útgjalda við vitann á Siglunesi haustið 1908 og árið 1909 — 1,400. 00

4. Til aðgerðar á Elliðaeyjarvitanum — 700. 00

5. Til þess að endurreisa innsiglingarvarðann á Grímsey í Steingrímsfirði — 300. 00

kr. 82,958. 93

Paa den Betingelse, at Baaden foretager en Rejse sønden om Landet helt til Reykjavik og en anden Rejse til Vestmannøerne og anløber Vik paa begge Rejser frem og tilbage.

Til D. II. 6. Imod at der i Stedet for en paatænkt 3,3 m/m Kobbertraad fra Reykjavik til Selfoss, og en 4 m/m Jerntraad derfra til Östre-Gardsauki anvendes en 4,5 m/m Jerntraad hele Vejen, maa 10,000 Kr. trækkes fra det Tilskud, der i Finansloven forlanges fra Arnes- og Rangarvallasysler til denne Linie. Tilskudet fra Arnesysssel skal benyttes til Sidelinjen fra Selfoss ned til Ørebakke og Stokksøre..

Til Telefon-Anlæg fra Isafjord til Hnifsdalur og Bolungarvik Kr. 8,000. 00
Heraf ventes tilskudt fra paagældende Egne — 2,000. 00

Kr. 6,000. 00

Til D. føjes 2 nye Poster:

1. Af Omkostningerne ved Linien fra Kalastadakot til Akranes — 7,400. 00

Bevilges paa Betingelse af, at Borgarfjordsysssel og Myrasysssel erlægge tilsammen 5,400 Kr. til denne Linie og til Linien fra Grund eller Varmalæk til Borgarnes, hvorefter det særlige Tilskud, som i Finansloven betinges til Borgarneslinien, bortfalder.

2. Det Beløb, som er sparet af de i Finansloven § 13. D II. 1., 2., 4., 5., 7., 8., 9. og 10. opførte Summer maa anvendes til Erhvervelse for Landskassen af Privatlinierne fra Seydisfjord og Egilsstadir til Eskifjord og Nordfjord, saaledes at vedkommende Syssekkommuner, foruden de til Eskifjordlinien tilskudte 4,000 Kr. paatage sig 5,000 Kr. af det Linierne paahvilende Laan til Landskassen. Yderligere maa anvendes indtil — 6,000. 00

Ved Anlægget af Telefonstationer til Brug for Almenheden paa forannævnte Ruter, tages der Forbehold om, at Repskommunerne besørge og bekoste Driften efter de Regler, som nu gælde om Anlæg af sædvanlige Landliniestationer og som nærmere fastsættes af Regeringen.

Til E. 1. Til Anlæg af et mindre Hjælpefyrt til Reykjanefyret.. — 2,500. 00
2. Til Anlæg af et foreløbigt Fyr paa Öndverdarnes..... — 3,500. 00
3. Til Udgifter ved Driften af Fyret paa Siglunes i Efteraaret 1908 og Aaret 1909 — 1,400. 00
4. Til Istandsættelse af Fyret paa Ellidaö..... — 700. 00
5. Til Genopførelse af Indsejlingsvarden paa Grimsö i Steingrimsfjord..... — 300. 00

Kr. 82,958. 93

Nr. 10.

9.
júlí

4. gr.

Sem viðbót við gjöld þau, sem veitt eru í 14. gr. fjárlaganna til kirkju og kenslu mála, veitist:

Við A. b. 4.	Til viðbótar	kr.	500. 00
Við B. III.	Til lagaskólans:		
	Til aukakenslu	—	400. 00
	b. 4. til bókakaupa	—	800. 00
	b. 6. önnur útgjöld	—	400. 00
Við B. V.	Til gagnfræðaskólans á Akureyri:		
	1. Til aðgerðar á skólahúsinu 1908	—	850. 00
	2. Til aðgerðar á innanstokksmunum og til viðbótar þeim s. á. (þar með baðáhöld)	—	1,250. 00
	3. Til leikfímishúss alt að	—	2,000. 00
	4. Til lampa og ljósáhalda alt að	—	800. 00
	5. Til kennarapúlta o. fl. alt að	—	500. 00
	6. Til tímakenslu alt að	—	500. 00
Við B. VII. f.	Til viðbótar við námsstyrk við kennaraskólann	—	900. 00
	Til viðgerðar við lóð skólans	—	1,000. 00
	Til stofnunar æfingabekks við kennaraskólann og til kenslu í þeim bekk	—	500. 00
	Til Jónasar Jónssonar frá Hriflu til þess að ljúka kennara- námi í Englandi	—	500. 00
			kr. 10,900. 00

5. gr.

Til viðbótar við gjöld þau, sem veitt eru í 15. gr. fjárlaganna til vísinda og bókmenta, veitist:

Við 1.	Til dyravarðar við Safnahúsið (síðara árið)	kr.	600. 00
	Fyrir spjaldskrín (Card Cabinet) síðara árið	—	720. 00
Við 7.	Til rannsókna og undirbúnings skrásetning fornmenja sam- kvæmt lögum 16. nóv. 1907, eftir reikningi alt að	—	500. 00
	Til aðstoðar við umsjón á Forngripasafninu (síðara árið)	—	500. 00
Við 38.	Fyrir veðursímskeyti til stöðvanna á Húsavík, Fáskrúðsfirði, Keflavík, Gerðum, Ísafirði, Flateyri, Þingeyri, Bíldudal og Patreksfirði; frá 1. nóvember 1908—31. desember 1909....	—	2,800. 00
			kr. 5,120. 00

6. gr.

Til viðbótar við gjöld þau, sem veitt eru í 16. gr. fjárlaganna til verklegra fyrir-
tækja, veitist:

Við 7.	Til þess að byggja fjós á Hallormstsað og gjöra að bæjarhúsum á Ormstöðum	kr.	1,200. 00
Við 8.	1. Til vegar fram hjá sandgræðslusvæði við Reyki á Skeiðum 1908	—	541. 17
	2. Til vegar fyrir austan sama sandgræðslusvæði sumarið 1909, gegn því að það, sem á vantar, verði borgað annarstaðar frá	—	2,000. 00
			flyt... kr. 3,741. 17

§ 4.

Som Tillæg til de paa Finanslovens § 14 til Kirke og Undervisningsvæsenet opførte Udgifter bevilges:

Til A. b. 4. Forhøjes med.....	Kr.	500. 00
Til B. III. Til Lovskolen:		
Til Ekstraundervisning	—	400. 00
b. 4. Til Indkøb af Bøger	—	800. 00
b. 6. Andre Udgifter.....	—	400. 00
Til B. V. Til Realskolen paa Akureyri:		
1. Til Istandsættelse af Skolebygningen 1908	—	850. 00
2. Til Istandsættelse af Inventarium og Nyanskaffelser s. A. (deri Baderekvisiter).....	—	1,250. 00
3. Til Opførelse af et Gymnastikhus indtil	—	2,000. 00
4. Til Lamper og Belysningsapparater indtil.....	—	800. 00
5. Til Kathedre for Lærerne m. m. indtil.....	—	500. 00
6. Til Timeundervisning indtil	—	500. 00
Til B. VII. f. Tillæg til Stipendier ved Lærerseminariet	—	900. 00
Til Udbedring af Skolens Grund	—	1,000. 00
Til Oprettelse af en Øvelses-Klasse ved Lærerseminariet, og til Undervisning i Klassen.....	—	500. 00
Til Jonas Jonsson fra Hrifla for at fuldende sin Lærerud- dannelse i England.....	—	500. 00
	Kr.	10,900. 00

§ 5.

Som Tillæg til de paa Finanslovens § 15 til videnskabelige og literære Formaal opførte Udgifter bevilges:

Til Portner ved Biblioteksbygningen (det sidste Aar).....	Kr.	600. 00
Til Kortæsker (Card Cabinet) det sidste Aar.....	—	720. 00
Til 7. Til Undersøgelser og Forberedelse af Fortidsminders Registrering i Overensstemmelse med Lov af 16. Novbr. 1907 efter indgiven Regning indtil	—	500. 00
Til Assistance for Opsynet med Oldsagssamlingen (det sidste Aar)	—	500. 00
Til 38. For Vejrtogrammer paa Stationerne paa Husavik, Faskruds- fjord, Keflavik, Gerdar, Isafjord, Flatöre, Thingöre, Bildudal og Patriksfjord; fra 1. Novbr. 1908 til 31. Decbr. 1909 ...	—	2,800. 00
	Kr.	5,120. 00

§ 6.

Som Tillæg til de paa Finanslovens § 16 til praktiske Formaal opførte Udgifter bevilges:

Til 7. Til Opførelse af en Kostald paa Hallormsstad og Istandsættelse af Gaarden Ormstaðirs Bygninger.....	Kr.	1,200. 00
Til 8. 1. Til Anlæg af en Vej langs med et Sandflugtsareal ved Reykir paa Skeid 1908.....	—	541. 17
2. Til Anlæg af en Vej øst for samme Sandflugtsareal i Sommeren 1909 imod at det manglende tilskydes andet Steds fra..	—	2,000. 00
	Overføres... Kr.	3,741. 17

Nr. 10.		flutt... kr.	3,741. 17
9. júl.	Eftir 16.	Til Iðnaðarmannafjelagsins á Seyðisfirði til kvöldskólahalds.	— 300. 00
	21 a.	Póknun til tveggja matsmanna á síld, öðrum á Siglufirði, hinum á Akureyri, 600 kr. til hvors	— 1,200. 00
	21 b.	Utanfararstyrkur til sömu manna, til þess að kynna sjer verkun á síld	— 800. 00
		Til viðskiftaráðunauta erlendis	— 10,000. 00
Við	24.	Viðbótarstyrkur til hafskipabryggju í Stykkishólmi.....	— 5,000. 00
		Til að mæla innsigling á Gilsfjörð alt að	— 10,000. 00
Eftir	31.	1. Til Hallgríms Benediktssonar, Jóhannesar Jósefssonar o. fl. til þess að sýna glímu við olympisku leikina í London sumarið 1908	— 2,000. 00
		2. Til Tómasar Tómassonar, leiga fyrir Gullfoss árin 1908 og 1909	— 600. 00
			kr. 33,641. 17

7. gr.

Til viðbótar við gjöld þau, sem veitt eru í 18. gr. fjárlaganna, veitist:
Til síra Einarar Þórðarsonar kr. 500. 00

8. gr.

Eftirstöðvar af láni jafnaðarsjóðs Suðuramtsins til viðlagasjóðs til brúargjörðar á Ölfusá falli niður ásamt vöxtum frá 6. sept. 1907.

Úr viðlagasjóði má lána sýslunefnd Austur-Húnavatnssýslu alt að 8,000 kr. til umbóta á bryggjunni á Blönduósi, er endurgreiðist með 6% á 28 árum.

Stjórninni veitist heimild til að lána úr viðlagasjóði til byggingarsjóðs 10,400 kr. til lúkningar ógreiddum kostnaði við hitaleiðslu í safnahúsbyggingunni til hlutafjelagsins »Völundur«.

Stjórninni veitist heimild til að kaupa fyrir byggingarsjóðinn húseign fyrir ráðherra H. Hafsteins í Tjarnargötu til ráðherrabústaðar, fyrir virðingarverð 52,400 kr., taka að sjer veðskuldir, að upphæð 25,000 kr., sem á húseigninni hvíla, og veita byggingarsjóði lán af viðlagasjóði til þess að borga afganginn, 27,400 kr.

Búðarhreppi í Fáskrúðsfirði má veita 4,000 kr. lán úr viðlagasjóði til símalagningar, með sömu kjörum, sem sýslufjelögum eru veitt lán til landsímalagninga, samkvæmt 21. gr. núgildandi fjárlaga.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 9. júlí 1909.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jónsson.

	Overført...	Kr. 3,741. 17	Nr. 10.
Efter 16.	Til Haandværkerforeningen paa Seydisfjord til en Aftenskole	— 300. 00	9. Juli.
21 a.	Godtgørelse til to Sildevragere, den ene paa Siglufjord, den anden paa Akureyri, Kr. 600. 00 til hver....	— 1,200. 00	
21 b.	Rejseunderstøttelse til de samme Mænd for at gøre sig bekendt med Sildetilvirkning.....	— 800. 00	
	Til Forretnings-Konsulenter udenlands	— 10,000. 00	
Til 24.	Tillæg til en Anlægsbrygge for større Skibe i Stykkisholm ..	— 5,000. 00	
	Til Opmaaling af Indsejlingen paa Gilsfjord indtil	— 10,000. 00	
Efter 31.	1. Til Hallgrimur Benediktsson, Johannes Josefsson o. fl. til Opvisning af islandsk Brydning ved de olympiske Lege i London i Sommeren 1908	— 2,000. 00	
	2. Til Tomas Tomasson for Leje af Guldfo 1908 og 1909..	— 600. 00	
		Kr. 33,641. 17	

§ 7.

Som Tillæg til de i Finanslovens § 18 bevilgede Udgifter bevilges: Til Pastor Einar Thordarson Kr. 500. 00.

§ 8.

Det resterende Beløb af Sønderamtets Repartitionsfonds Obligation til Reservefondet til Broanlægget over Ølfusaa skal bortfalde tillige med Renter fra 6. Septbr. 1907.

Af Reservefondet maa udlaanes til Øster-Hunavattnssyssels Sysselstanderskab indtil Kr. 8,000. 00 til Udbedring af Bryggen paa Blönduós, som tilbagebetales med 6 pCt. i 28 Aar.

Regeringen bemyndiges til at laane af Reservefondet til Bygningsfondet Kr. 10,400 til Dækning af de af Aktieselskabet »Völundur« udredte Omkostninger ved Varmeledningerne i Bibliotheks-Bygningen.

Regeringen bemyndiges til for Byggefondets Regning at købe forhenværende Minister H. Hafsteins Ejendom i Tjarnargata til Minister-Bolig for Vurderingssummen Kr. 52,400, at overtage den Ejendommen paahvilende Pantegæld, ialt Kr. 25,000, og at bevilge Byggefondet et Laan af Reservefondet, til Betaling af de overskydende Kr. 27,400.

Til Budarep i Faskrudsfjord maa der bevilges et Laan paa Kr. 4,000 til Telefonanlæg paa de samme Vilkaar, paa hvilke Laan til Telefonanlæg ydes til Sysselkom-munerne efter § 21 i den nugældende Finanslov.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 9. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 9. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Nr. 11.

9.
júlí.

Fjárlög

fyrir

árin 1910 og 1911.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. kafli.

Tekjur.

1. gr.

Á árunum 1910 og 1911 telst svo til, að tekjur Íslands verði 2,930,530 kr., og er það afrakstur af tekjugreinum þeim, sem getið er um í 2.—6. gr.

2. gr.

Af eptirfylgjandi sköttum og gjöldum eru tekjurnar taldar 2,638,000 kr.:

	1910.	1911.	Alls.
	kr.	kr.	kr.
1. Ábúðar- og lausafjárskattur.....	50,000.	50,000.	100,000.
2. Húsaskattur	12,000.	12,000.	24,000.
3. Tekjuskattur.....	23,000.	23,000.	46,000.
4. Aukatekjur	50,000.	50,000.	100,000.
5. Erfðafjárskattur	3,000.	3,000.	6,000.
6. Vitagjald	20,000.	20,000.	40,000.
7. Leyfisbrjefagjöld	5,000.	5,000.	10,000.
8. Útflutningsgjald	120,000.	120,000.	240,000.
9. Áfengistollur	280,000.	280,000.	560,000.
10. Tóbakstollur	180,000.	180,000.	360,000.
11. Kaffi- og sykurtollur	350,000.	350,000.	700,000.
12. Annað aðflutningsgjald	25,000.	25,000.	50,000.
13. Gjald af innlendri vindlagjörð og bittergjörð	»	»	»
14. Leyfisbrjefagjöld og árgjöld af verzlun og veiting áfengra drykkja	12,500.	12,500.	25,000.
Flyt...	1,130,500.	1,130,000.	2,261,000.

Finanslov

for

Aarene 1910 og 1911.

Nr. 11.

9.
Juli.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Første Afsnit.

Indtægt.

§ 1.

I Aarene 1910 og 1911 beregnes som Indtægt for Island 2,930,530 Kr., hidrørende fra de i §§ 2—6 nævnte Indtægter.

§ 2.

Efternævnte Skatter og Afgifter føres til Indtægt med 2,638,000 Kr.:

	1910.	1911.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
1. Skat paa Brug og Benyttelse af Jordejendomme og paa Løsegods	50,000.	50,000.	100,000.
2. Bygningsafgift	12,000.	12,000.	24,000.
3. Indkomstskat	23,000.	23,000.	46,000.
4. Sportler	50,000.	50,000.	100,000.
5. Afgift af Arv	3,000.	3,000.	6,000.
6. Fyrafgift	20,000.	20,000.	40,000.
7. Gebyrer for Bevillinger	5,000.	5,000.	10,000.
8. Udførselsafgift	120,000.	120,000.	240,000.
9. Indførselsafgift af Spirituosa	280,000.	280,000.	560,000.
10. Indførselsafgift af Tobak	180,000.	180,000.	360,000.
11. Indførselsafgift af Kaffe og Sukker	350,000.	350,000.	700,000.
12. Anden Indførselsafgift	25,000.	25,000.	50,000.
13. Afgift af indenlandsk Cigarfabrikation samt Tillavning af Bitter	»	»	»
14. Gebyrer for Bevillinger til og Afgift af Handel med og Udskænkning af spirituøse Drikke	12,500.	12,500.	25,000.
Overføres...	1,130,500.	1,130,500.	2,261,000.

Nr. 11.

9.
júl.

	1910.	1911.	Alls.
	kr.	kr.	kr.
Fluttar...	1,130,500.	1,130,500.	2,261,000.
15. Pósttekjur	80,000.	80,000.	160,000.
16. Símatekjur	75,000.	80,000.	155,000.
17. Tekjur af Íslandsbanka.....	13,000.	13,000.	26,000.
18. Óvissar tekjur	18,000.	18,000.	36,000.
Samtals...	1,316,500.	1,321,500.	2,638,000.

Upphæðirnar í 8.—13. tölulið eru áætlaðar að frádregnum 2% innheimtulaunum.

3. gr.

Tekjur af fasteignum landssjóðs o. fl. eru taldar 45,330 kr.:

	1910.	1911.	Alls.
	kr.	kr.	kr.
1. Afgjald af jarðeignum landssjóðs, alls 35,000 kr. að frádregnum umboðslaunum, prestsmötu, húsabótastyrk o. fl., alls..... 14,000 —	21,000.	21,000.	42,000
2. tekjur af kirkjum	65.	65.	130.
3. tekjur af silfurbergsnámunum í Helgustaðafjalli.....	1,600.	1,600.	3,200.
Samtals...	22,665.	22,665.	45,330.

4. gr.

Tekjur, er snerta viðlagasjóðinn, eru áætlaðar 118,000 kr.:

	1910.	1911.	Alls.
	kr.	kr.	kr.
1. Leigur af innstæðufje viðlagasjóðsins..... Upp í lán verður borgað: á árinu 1910 30,025 kr. 05 a. - — 1911 32,187 — 55 - 62,212 kr. 60 a.	44,000.	43,000.	87,000.
2. leigur af láni landssjóðs til Landsbankans..	7,500.	7,500.	15,000.
3. leiga af innstæðufje í bönkum og af bankavaxtabrjefum	8,000.	8,000.	16,000.
Samtals...	59,500.	58,500.	118,000.

	1910.	1911.	Tilsammen.	Nr. 11. 9. Juli.
	Kr.	Kr.	Kr.	
Overført...	1,130,500.	1,130,500.	2,261,000.	
15. Indtægter af Postvæsenet	80,000.	80,000.	160,000.	
16. Indtægter af Telegraf- og Telefonvæsenet .	75,000.	80,000.	155,000.	
17. Indtægt af Islands Bank	13,000.	13,000.	26,000.	
18. Tilfældige Indtægter	18,000.	18,000.	36,000.	
I alt...	1,316,500.	1,321,500.	2,638,000.	

Summerne under 8—13 ere førte til Indtægt med Fradrag af 2 pCt. for Oppebørselen.

§ 3.

Indtægter af det Landskassen tilhørende Jordegods m. m. anslaaes til 45,330 Kr.

	1910.	1911.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
1. Afgifter af Landskassens Jordegods, i alt	35,000.		
med Fradrag af Administrations- salær, Salærer til Præster, Under- støttelse til Forbedringer af Byg- ninger m. m.....	14,000.		
	21,000.	21,000.	42,000.
2. Indtægter af Kirker	65.	65.	130.
3. Indtægt af Dobbeltspathminen i Helgustadafjall	1,600.	1,600.	3,200.
I alt...	22,665.	22,665.	45,330.

§ 4.

Indtægter vedkommende Reservefonden anslaaes til 118,000 Kr.:

	1910.	1911.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
1. Renter af Reservefondens Kapitaler	44,000.	43,000.	87,000.
Afdrag paa Laan:			
Kr. Ø.			
i Aaret 1910...	30,025. 05		
i — 1911...	32,187. 55		
	62,212. 60		
2. Renter af Landskassens Laan til Landsbanken	7,500.	7,500.	15,000.
3. Renter af Kapitaler indestaaende i Banker og af Hypotekbankobligationer	8,000.	8,000.	16,000.
I alt...	59,500.	58,500.	118,000.

Nr. 11.
9.
júlí.

5. gr.

Ýmislegar innborganir og endurgjöld verða talin 9,200 kr.:

	1910.	1911.	Alls.
	kr.	kr.	kr.
1. Það, sem greitt er frá prestaköllum samkvæmt lögum 27. febr. 1880	2,000.	2,000.	4,000.
2. Endurgjald skyndilána til embættismanna .	600.	600.	1,200.
3. Endurborganir á öðrum fyrirframgreiðslum	2,000.	2,000.	4,000.
Samtals...	4,600.	4,600.	9,200.

Heimilt er prestinum í Staðastaðarprestakalli að verja árgjaldinu af því, 300 kr. hvort árið, til viðreisnar kirkjujörðum prestakallsins, eftir nánari ákvæðum stjórnarinnar.

6. gr.

	1910.	1911.	Alls.
	kr.	kr.	kr.
Úr ríkissjóði greiðist	60,000	60,000	120,000

2. kafli.

Útgjöld.

7. gr.

Á árunum 1910 og 1911 veitast til útgjalda samkvæmt þeim gjaldagreinum, sem nákvæmar er skýrt frá í 8.—19. gr. 2,994,440 kr. 33 a.

8. gr.

Til greiðslu vaxta og afborgana af láni landssjóðs úr ríkissjóði Danmerkur 53,333 kr. 33 a., fyrra árið 52,000 kr., síðara árið 105,333 kr. 33 a.

9. gr.

Til útgjalda við hina æðstu stjórn landsins veitast 100,000 kr.

	1910.	1911.	Alls.
	kr.	kr.	kr.
1. Til ráðherrans:			
a. Laun	8,000 kr.		
b. Til risnu	2,000 —		
c. Uppbót fyrir embættisbústað	2,000 —		
	12,000.	12,000.	24,000.
Flyt...	12,000.	12,000.	24,000.

§ 5.

Forskellige Indbetalinger og Refusioner beregnes til 9,200 Kr.:

Nr. 11.
9.
Juli.

	1910.	1911.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
1. Indbetalinger fra Præstekald i Henhold til Lov 27de Februar 1880.....	2,000.	2,000.	4,000.
2. Tilbagebetaling af Gageforskud til Embedsmænd.....	600.	600.	1,200.
3. Tilbagebetaling af andre forskudsvis udredede Summer	2,000.	2,000.	4,000.
I alt...	4,600.	4,600.	9,200.

Præsten til Stadastadur Præstekald bemyndiges til efter Regeringens nærmere Bestemmelse at anvende Indbetalingen fra Kaldet 300 Kr. hvert af Aarene, til Op-
hjælpning af Præstekaldets Kirkejorder.

§ 6.

	1910.	1911.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
Af Statskassen indbetales	60,000.	60,000.	120,000.

Andet Afsnit.

Udgift.

§ 7.

I Aarene 1910 og 1911 bevilges til Udgift 2,994,440 Kr. 33 Ø. ifølge de i §§ 8—19 nærmere betegnede Udgiftsposter.

§ 8.

Betaling af Renter og Afdrag af Landskassens Laan af Statskassen 53,333 Kr. 33 Ø. det første Aar, 52,000 Kr. det sidste Aar, i alt 105,333 Kr. 33 Ø.

§ 9.

Udgifter til Regeringen andrage 100,000 Kr.:

	1910.	1911.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
1. Til Ministeren:			
a. Lønning	8,000.		
b. Til Repræsentation	2,000.		
c. For Afsavn af Embedsbolig	2,000.		
	12,000.	12,000.	24,000.
Overføres...	12,000.	12,000.	24,000.

Nr. 11.
9.
júli.

	1910.	1911.	Alls.
	kr.	kr.	kr.
Fluttar...	12,000.	12,000.	24,000.
2. Til utanferða ráðherrans	2,000.	2,000.	4,000.
3. Laun landritara	6,000.	6,000.	12,000.
4. Laun þriggja skrifstofustjóra	10,500.	10,500.	21,000.
5. Til aðstoðar og skrifstofukostnaðar	16,000.	16,000.	32,000.
6. Til Landsbankans fyrir að gegna landfó- getastörfum	2,500.	2,500.	5,000.
7. Til umbóta og viðhalds á stjórnarráðshúsinu	1,000.	1,000.	2,000.
Samtals...	50,000.	50,000.	100,000.

10. gr.

Til kostnaðar við alþingi veitast 60,000 kr. Til kostnaðar við yfirskoðun lands-
reikninganna 1,600 kr., alls 61,600 kr.

11. gr.

Til útgjalda við dómgæzluna og lögreglustjórnina o. fl. veitast 217,930 kr.

	1910.	1911.	Alls.
	kr.	kr.	kr.
A.			
Dómgæzla og lögreglustjórn:			
1. Laun:			
a. Til dómara og sýslumanna	67,300.	67,300.	
b. Til hreppstjóra	8,000.	8,000.	
2. Ritfje handa bæjarfógetanum í Reykjavík .	1,400.	1,400.	
3. Til hegningarhússins í Reykjavík:			
1910. 1911.			
a. Laun fangavarðar.. 1,230 kr. 1,230 kr.			
b. Þóknun handa dóm- kirkjuprestinum.... 100 — 100 —			
c. Þóknun handa lækni 60 — 60 —			
d. Ýmislegur kostnaður 2,825 — 2,825 —			
	4,215.	4,215.	
4. Kostnaður við viðhald fangelsanna	300.	300.	
5. Önnur útgjöld:			
a. Þóknum handa tveimur settum málaflutningsmönnum við yfir- rjettinn	1,600 kr.		
Flyt...	1,600 kr.		
	81,215.	81,215.	

Nr. 11. Fjárlög 9. júlí fyrir árin 1910 og 1911.

	1910.	1911.	Tilsammen.	Nr. 11.
	Kr.	Kr.	Kr.	9. Juli.
Overført...	12,000.	12,000.	24,000.	
2. Omkostninger ved Ministerens Rejser til Danmark.....	2,000.	2,000.	4,000.	
3. Landssekretærens Lønning.....	6,000.	6,000.	12,000.	
4. Lønning til 3 Kontorchefer.....	10,500.	10,500.	21,000.	
5. Til Assistenten og Kontorhold.....	16,000.	16,000.	32,000.	
6. Til Landsbanken som Vederlag for Udførelse af Landfogdens Forretninger.....	2,500.	2,500.	5,000.	
7. Til Vedligeholdelse af Ministeriumsbygningen.....	1,000.	1,000.	2,000.	
I alt...	50,000.	50,000.	100,000.	

§ 10.

Til Altinget bevilges 60,000 Kr. Til Udgifter ved Revisionen af Landsregnskaberne bevilges 1,600 Kr., i alt 61,600 Kr.

§ 11.

Udgifter til Justits- og Politivæsenet m. m. bevilges med 217,930 Kr.

	1910.	1911.	Tilsammen.
A.	Kr.	Kr.	Kr.
Justits- og Politivæsenet:			
1. Lønninger:			
a. Til Dommere og Syselmænd.....	67,300.	67,300.	
b. Til Repstyrere.....	8,000.	8,000.	
2. Kontorholdsgodtgørelse til Byfogden i Reykjavik.....	1,400.	1,400.	
3. Til Strafanstalten i Reykjavik:			
	1910.	1911.	
	Kr.	Kr.	
a. Opsynsmandens Lønning	1,230.	1,230.	
b. Honorar til Domkirkepræsten.....	100.	100.	
c. Honorar til Lægen.....	60.	60.	
d. Forskellige Udgifter....	2,825.	2,825.	
	4,215.	4,215.	
4. Til Fængslernes Vedligeholdelse.....	300.	300.	
5. Andre Udgifter:			
a. Honorar til 2 konstituerede Sagsførere ved Landsoverretten	Kr. 1,600.		
Overføres...	1,600.		
	81,215.	81,215.	

Nr. 11.
9.
júli.

		1910.	1911.	Alls.
		kr.	kr.	kr.
	Fluttar... 1,600 kr.	81,215.	81,215.	
b.	Laun sendiboðans við yfir- rjettinn 50 —			
c.	Til eldiviðar í yfirrjettarstof- unum 50 —			
d.	Til viðhalds á yfirrjettarstof- unum o. fl. 50 —			
e.	Kostnaður við sakamál og lög- reglumál 3,000 —			
f.	Kostnaður við gjafsóknarmál 300 —			
g.	Útgjöld við sáttamál 50 —	5,100.	5,100.	
		86,315.	86,315.	172,630.
B.				
Ýmisleg útgjöld:				
1.	Til þess að gefa út stjórnartíðindi og lands- hagsskýrslur:			
a.	Þóknun fyrir útgáfu tíðindanna m. fl. 450 kr.			
b.	Til pappírs og prentunarstjórn- artíðindanna (50 arkir), alt að 32 kr. örkin 2,600 —			
c.	Til pappírs, prentunar og aukavinnu við landshagsskýrsl- ur alt að 3,600 —			
d.	Til kostnaðar við sending með póstum alt að 1,000 —	7,650.	7,650.	
2.	Endurgjald handa embættismönnum fyrir burðareyri undir embættisbrjef svo og em- bættissímskeyti og samtöl..... 8,000.	8,000.	8,000.	
3.	Brunaábyrgðar- og sótaragjald fyrir nokkrar opinberar byggingar 1,000.	1,000.	1,000.	
4.	Til embættiseftirlitsferða..... 1,000.	1,000.	1,000.	
5.	Þóknun fyrir aðstoð verkfróðs manns við endurskoðun á skipamælingum 300.	300.	300.	
6.	Til útgjalda við eftirlit úr landi með fiski- veiðum útlendinga 500.	500.	500.	
7.	Til aðstoðar löggæzlu um sildveiðatímann . 1,000.	1,000.	1,000.	
8.	Útgjöld til yfirskattanefnda og fyrir húsa- skattsvirðingar..... 200.	200.	200.	
9.	Útgjöld samkvæmt 77. og 78. gr. fátækra- laga 10. nóvbr. 1905 3,000.	3,000.	3,000.	
		22,650.	22,650.	45,300.
	Samtals....			217,930.

Nr. 11. Fjárlög 9. júlí fyrir árin 1910 og 1911.

		1910.	1910.	Tilsammen.	Nr. 11.
		Kr.	Kr.	Kr.	9. Juli.
	Overført...	1,600.	81,215.	81,215.	
b.	Løn til Overrettens Bud.....	50.			
c.	Til Ildebrændsel til Overrettens Lokaler	50.			
d.	Til Vedligeholdelse af Overrettens Lokaler m. m.....	50.			
e.	Omkostninger ved kriminelle Sagers og Politisagers Udførelse..	3,000.			
f.	Omkostninger ved beneficerede Sagers Udførelse	300.			
g.	Til Udgifter ved Forligsvæsenet	50.	5,100.	5,100.	
			86,315.	86,315.	
				172,630.	
B.					
Forskellige Udgifter:					
1.	Til Udgivelse af Regeringstidenden og statistiske Meddelelser:	Kr.			
a.	Honorar for Udgivelsen m. v. . .	450.			
b.	Trykning og Papir til Regeringstidende (50 Ark), indtil 32 Kr. pr. Ark	2,600.			
c.	Til Trykning og Papir til statistiske Meddelelser, samt for Ekstraarbejde.....	3,600.			
d.	Til Forsendelsesudgifter	1,000.	7,650.	7,650.	
2.	Godtgørelse til Embedsmænd for Porto af tjenstlige Forsendelser og for tjenstlige Telegrammer og Telefonsamtaler.....		8,000.	8,000.	
3.	Brandforsikringskontingent for nogle offentlige Bygninger		1,000.	1,000.	
4.	Til Udgifter ved Embedsinspektionsrejser..		1,000.	1,000.	
5.	Til sagkyndig Assistance ved Revision af Skibsmaalinger.....		300.	300.	
6.	Til Udgifter ved Tilsyn fra Land med fremmedes Fiskerier.....		500.	500.	
7.	Til Politiassistance i Sildefiskeri-Tiden....		1,000.	1,000.	
8.	Udgifter til Overskattekommissioner og for Vurderinger til Skat af Huse		200.	200.	
9.	Udgifter i Henhold til Fattiglov af 10. November 1905 §§ 77 og 78		3,000.	3,000.	
			22,650.	22,650.	
				45,300.	
I alt...				217,930.	

Nr. 11.

9.
júlí.

12. gr.

Til útgjalda við læknaSKIPUNINA veitast 298,050 kr.:

	1910.	1911.	Alls.
	kr.	kr.	kr.
1. Laun	75,200.	75,200.	150,400.
2. Styrkur til Örfæinga til að vitja lækni ... Styrkurinn útborgist hreppsnefnd Hofshrepps.	150.	150.	300.
3. a. Styrkur til augnalækni Björns Ólafssonar í Reykjavík með skyldu til að veita stúdentum á læknaSKÓLANUM tilsögn í augnlækningum, svo og til að halda ókeypis „klinik“ handa fátækum mönnum, að minsta kosti einu sinni á mánuði	2,000.	2,000.	
b. Styrkur til hins sama manns til lækningaferðar kringum landið á helztu viðkomustaði strandskipa, með því skilyrði, að hann á hverri hringferð hafi að minsta kosti hálfs mánaðar dvöl á einum hinum fjölmennasta viðkomustað, eftir samráði við stjórnarráðið, eftir reikningi hvort árið alt að 300 kr.	300.	300.	4,600.
4. Styrkur til tannlækni Vilh. Bernhöft í Reykjavík með skyldu til að veita stúdentum á læknaSKÓLANUM tilsögn í tannlækningum, svo og til að halda ókeypis „klinik“ handa fátækum mönnum, að minsta kosti einu sinni á mánuði	1,000.	1,000.	2,000.
5. Holdsveikisspítalinn	30,875.	30,875.	61,750.
6. Geðveikishælið á Kleppi	17,600.	17,600.	35,200.
7. Til reksturkostnaðar heilsuhælisins síð. á. .	»	10,000.	10,000.
8. Útgjöld við bólusetningar	1,000.	1,000.	2,000.
9. Önnur útgjöld:			
a. Styrkur til sjúkrahúsa og sjúkraskýla 3,000 kr. Þar af til sjúkrahússins á Patreksfirði 300 kr. hvort árið.			
b. Sjúkrahúsið á Akureyri, til aðgerðar á húsinu f. á. 2,000 — Með því skilyrði, að Akureyrarkaupstaðar og Eyjafjarðarsýsla taka að sjer að fullu viðhald spítalans framvegis.			
c. Til náms yfirsetukvenna..... 2,000 —			
d. Til verkfæra handa yfirsetukonum 400 —			
Flyt... 7,400 kr.	128,125.	138,125.	266,250.

Nr. 11. Fjárlög 9. júlí fyrir árin 1910 og 1911.

§ 12.

Udgifter til Lægevæsenet bevilges med 298,050 Kr.:

Nr. 11.

9.
Juli.

	1910.	1911.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
1. Lønninger.....	75,200.	75,200.	150,400.
2. Understøttelse til Beboerne i Øræfi til at hente Læge	150.	150.	300.
Understøttelsen udbetales til Repsforstanderskabet i Hofsrep.			
3. a. Understøttelse til Øjenlæge Bjørn Olafsson i Reykjavik med Forpligtelse til at yde de studerende paa Lægskolen Vejledning i Behandlingen af Øjensygdomme og holde gratis Klinik for fattige i det mindste een Gang maanedlig.....	2,000.	2,000.	
b. Understøttelse til samme til at gøre Lægebesøg paa Kystfartskibenes vigtigste Anløbssteder Landet rundt paa Betingelse af, at han paa hver Rundrejse, efter Samraad med Ministeriet, i det mindste opholder sig en halv Maaned paa et af de mest befolkede Anløbssteder, efter Regning hvert af Aarene indtil 300 Kr....	300.	300.	4,600.
4. Understøttelse til Tandlæge Vilh. Bernhöft i Reykjavik med Forpligtelse til at yde de studerende paa Lægskolen Vejledning i Tandlægekunsten samt at holde gratis Klinik for fattige i det mindste een Gang maanedlig.	1,000.	1,000.	2,000.
5. Hospitalet for Spedalske.....	30,875.	30,875.	61,750.
6. Sindsygehospitalet paa Kleppur.....	17,600.	17,600.	35,200.
7. Til Driften af Sanatoriet det sidste Aar ..	»	10,000.	10,000.
8. Udgifter til Vaccinationsvæsenet.....	1,000.	1,000.	2,000.
9. Andre Udgifter: Kr.			
a. Tilskud til Sygehuse og Sygeasyler	3,000.		
Deraf til Sygehuset paa Patriksfjord 300 Kr. aarlig.			
b. Til Sygehuset paa Akureyri til Istandsættelse det første Aar ..	2,000.		
paa Betingelse af, at Akureyri Købstad og Øfjord Syssel fuldstændig overtager Sygehusets Vedligeholdelse for Fremtiden.			
c. Til Jordemødres Oplæring	2,000.		
d. Til Anskaffelse af Instrumenter til Distriktsjordemødre	400.		
Overføres...	7,400.	128,125.	138,125.
			266,250.

Nr. 11.
9.
júlí.

		1910.	1911.	Alls.
		kr.	kr.	kr.
	Fluttar... 7,400 kr.	128,125.	138,125.	266,250.
e.	Gjöld samkv. 13. gr. í lögum 31. janúar 1896 um varnir gegn útbreiðslu næmra sjúkdóma . 4,000 —			
f.	Gjöld samkv. 25. gr. í lögum 6. nóvbr. 1902 um varnir gegn því, að næmir sjúkdómar berist til Íslands 1,000 —			
g.	Til kaupa á sóttthreinsunarofni í sóttvarnarhúsið á Akureyri f.á. 600 —			
h.	Styrkur til sjúkrahúsa til að halda lærðar hjúrunarkonur, alt að 200 kr. til hvers..... 600 —			
i.	Styrkur til þess að koma upp sjúkraskýlum á föstum læknis-setrum, alt að þriðjungi byggingarkostnaðar, þó aldrei meira en nemi 1000 kr. á hverja þúsund hjeraðsbúa og með því skilyrði, að stjórnarráðið samþykki teikningu af húsinu, eftir að hafa fengið álit landlæknis, og að sýslufjelag það, er sjúkraskýlið heyrir til, taki það að sjer til eignar og reksturs. 3,000 —			
j.	Styrkur til hjeraðslækna til utanferða í því skyni, að afla sjer nýrrar læknisþekkingar. Stjórnarráðið veitir þennan styrk eftir tillögum landlæknis og má ekki verða meira en 120 kr. fyrir hverja mánaðardvöl utanlands 600 —			
		17,200.	14,600.	31,800.
	Samtals...	145,325.	152,725.	298,050.

		1910.	1911.	Tilsammen.	Nr. 11.
		Kr.	Kr.	Kr.	9. Juli.
	Overført...	7,400.	128,125.	138,125.	266,250.
e.	Udgifter i Henhold til § 13 i Lov om Foranstaltninger mod Udbredelse af smitsomme Sygdomme af 31te Januar 1896	4,000.			
f.	Udgifter i Henhold til § 25 i Lov om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Indførelse til Island af 6te November 1902 ..	1,000.			
g.	Til Indkøb af en Desinfektions-Ovn for Karantænehuset paa Akureyri, det første Aar	600.			
h.	Understøttelse til Sygeasyler til at have uddannede Sygeplejersker, indtil 200 Kr. til hvert ...	600.			
i.	Understøttelse til Opførelse af Sygeasyler ved de faste Lægeboliger indtil en Trediedel af Bygningsomkostningerne, dog aldrig mere end 1,000 Kr. for hver 1,000 Indbyggere i Distriktet, og paa den Betingelse at Ministeriet efter Indhentning af Landfysikus' Erklæring approberer Tegningen til Huset, og mod at vedkommende Sysselstanderskab overtager Asylet til Ejendom og Drift	3,000.			
j.	Understøttelser til Distriktslæger til Udenlandsrejser til videre Uddannelse som Læge; Ministeriet bevilger disse Understøttelser efter Landfysikus' Indstilling; der maa ikke bevilges mere end 120 Kr. for hver Maanedes Ophold i Udlandet.....	600.			
			17,200.	14,600.	31,800.
I alt...			145,325.	152,725.	298,050.

Nr. 11.
9.
júl.

13. gr.

Til samgöngumála veitast 987,227 kr.

	1910. kr.	1911. kr.	Alls. kr.
A.			
Til útgjalda við póststjórnina:			
1. Laun:			
a. Handa póstmeistarannum	4,000 kr.		
b. 1. Handa þrem póstafréiðslu- mönnum í Reykjavík	4,900 —		
þar af 500 kr., sem launa- viðbót handa núverandi fyrsta póstafréiðslumanni.			
2. Handa póstafréiðslumönn- um utan Reykjavíkur	19,000 —		
c. Handa brjefhírdingamönnum.	8,000 —		
	35,900.	35,900.	
2. Póstflutningur	54,000.	54,000.	
Par af alt að 12,000 kr. hvort árið fyrir að flytja allskonar póstsendingar (þar með taldar böggulsendingar, peninga- og ábyrgð- arbrjef) með skipum, sem ekki njóta fasts tillags, milli Íslands og útlanda og milli hafna á Íslandi, váttryggja þær og annast skil á þeim á höfnum, að því tilskildu, að skipin sigli með fastri ferðaáætlun, sem auglýst sje fyrir fram.			
3. Önnur útgjöld:			
a. endurgjald fyrir skrifstofu- kostnað póstmeistara eftir reikningi alt að	5,000.		
Pósthúsið sje opið 9 stundir hvern virkan dag, og 1 stund hvern helgan dag.			
b. Önnur útgjöld	7,300.		
	12,300.	12,300.	
	102,200.	102,200.	204,400.
B.			
Til vegabóta:			
I. Til kostnaðar við stjórn og undirbúning vega- gjörða:	1910.	1911.	
1. Til verkfræðings landsins:	kr.	kr.	
a. laun	3,000.	3,000.	
b. ferðakostnaður og fæðispeningar	500.	500.	
Flyt...	3,500.	3,500.	204,400.

Til Samfærdselsvæsenet bevilges 987,227 Kr.

Nr. 11.
9.
Juli.

	1910.	1911.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
A.			
Til Udgifter ved Postvæsenet:			
1. Lønninger: Kr.			
a. Til Postmesteren.....	4,000.		
b. 1. Til 3 Postekspedienter i Reykjavik.....	4,900.		
Deraf 500 Kr. som personligt Til-læg til nuværende første Eks-pedient.			
2. Til Postekspeditører udenfor Reykjavik.....	19,000.		
c. Til Brevsamlere	8,000.		
	35,900.	35,900.	
2. Posternes Befordring	54,000.	54,000.	
Deraf indtil 12,000 Kr. for hvert af Aarene til Befordring af Postforsendelser af al Slags (derunder Pakkepostsager, Pengebreve og anbefalede Breve) med Skibe uden fast Tilskud, der gaa mellem Island og Udlandet og mellem islandske Havne indbyrdes, forsikre dem og besøge deres Aflevering paa vedkommende Havn, paa Vilkaar at Skibene følge en fast forud be- kendtgjort Fartplan.			
3. Andre Udgifter:			
a. Kontorholdsgodtgørelse til Post- mesteren ifølge Regning indtil .	Kr. 5,000.		
Posthuset skal være aabent 9 Timer paa alle Hverdage, og 1 Time paa Søn- og Helligdage.			
b. Andre Udgifter.....	7,300.		
	12,300.	12,300.	
	102,200.	102,200.	204,400.
B.			
Til Vejvæsenet:			
I. Bestyrelse og Forberedelse af Vejanlæg:	1910.	1911.	
1. Til Landets Ingeniør: Kr.	Kr.		
a. Lønning	3,000.	3,000.	
b. Rejseomkostninger og Diæter	500.	500	
Overføres...	3,500.	3,500.	204,400.

Nr. 11.
9.
júli.

	1910. kr.	1911. kr.	1910. kr.	1911. kr.	Alls. kr.
Fluttar...	3,500.	3,500.			204,400.
2. Til aðstoðarmanns:					
a. laun	2,000.	2,000.			
b. viðbót við laun núver- andi aðstoðarmanns .	700.	700.			
3. Skrifstofukostnaður.....	500.	500.			
4. Til vegamælinga og verk- fróðra aðstoðarmanna ..	1,500.	1,500.			
5. Til eftirlits með vegavið- haldi.....	»	200.			
			8,200.	8,400.	
II. Til flutningabrauta:					
1. Borgarfjarðarbraut	30,000.				
2. Húnavetningabraut	4,500.				
3. Reykjadalabraut.....	10,000.				
4. Fagradalsbraut	3,000.	3,000.			
5. Holtavegur	5,000.				
6. Grímsnesbraut	10,000.				
7. Til viðhalds flutninga- brauta	7,000.	7,000.			
			69,500.	10,000.	
III. Til þjóðvega:					
1. Mosfellssveitarvegur	6,000.	6,000.			
2. Stykkishólmsvegur.....	6,000.	6,000.			
3. Holtavörðuhéiðarvegur (brýr á hana).....	»	16,000.			
4. Lagarfljótsbrúarvegur...	4,000.				
5. Skaftárhraunsvegur.....	6,000.	6,000.			
6. Til brúar á Laxá í Horna- firði	10,000.	»			
7. Frá Ljárskógum til Svína- dals	1,000.	»			
8. Til viðgerðar og framhalds á þjóðveginum úr Hrúta- fjarðarbotni í Gilsfjarðar- botn	3,000.	»			
9. Aðrar vegabætur og við- hald	15,000.	10,000.			
			51,000.	44,000.	
IV. Til fjallvega			5,000.	5,000.	
V. Til áhalds			2,000.	2,000.	
VI. Til dragferjuhalds á Hjeraðsvötnum.....			300.	300.	
VII. Til dragferjuhalds á Lagarfljóti			300.	300.	
VIII. Hvammstanga-kaupstaðarvegur(fyrirMúlann)			5,000.	»	
			141,300.	70,000.	204,400.
Flyt...					

Nr. 11. Fjárlög 9. júlí fyrir árin 1910 og 1911.

	1910.	1911.	1910.	1911.	Tilsammen.	Nr. 11.
	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	9. Juli.
Overført...	3,500.	3,500.			204,400.	
2. a. Lønning til Medhjælper	2,000.	2,000.				
b. Personligt Tillæg til den nuværende Medhjælper	700.	700.				
3. Til Kontorhold.....	500.	500.				
4. Til Opmaaling af Veje og sagkyndig Assistance ...	1,500.	1,500.				
5. Til Opsyn med Vejenes Vedligeholdelse	»	200.	8,200.	8,400.		
II. Til Tilførselsveje:						
1. Borgarfjord Tilførselsvej	30,000.	»				
2. Hunavatns Tilførselsvej .	4,500.	»				
3. Reykjadals Tilførselsvej .	10,000.	»				
4. Fagradals Tilførselsvej ..	3,000.	3,000.				
5. Holta Tilførselsvej	5,000.	»				
6. Grimsnes Tilførselsvej ..	10,000.	»				
7. til Vedligeholdelse af Til- førselsveje.....	7,000.	7,000.	69,500.	10,000.		
III. Til Hovedveje:						
1. Mosfellssveitvej	6,000.	6,000.				
2. Stykkisholmsvej	6,000.	6,000.				
3. Holtavörduhedevej til Broanlæg	»	16,000.				
4. Lagarfljotsbrovej	4,000.	»				
5. Skaftaahraunvej	6,000.	6,000.				
6. Til Broanlæg paa Laxaa i Hornafjord	10,000.	»				
7. Fra Ljarskogar til Svina- dal.....	1,000.	»				
8. Til Udbedring og For- længelse fra Hrutafjord til Gilsfjardarbotn	3,000.	»				
9. Til andre Vejforbedringer og Vedligeholdelse.....	15,000.	10,000.	51,000.	44,000.		
IV. Til Fjældveje			5,000.	5,000.		
V. Til Redskaber			2,000.	2,000.		
VI. Til Opretholdelse af en Trækfærge paa Hjeradsvötn			300.	300.		
VII. Til Opretholdelse af en Trækfærge paa Lagarfljot			300.	300.		
VIII. Til Hvammstangi Vej (forbi Muli)			5,000.	»		
Overføres...			141,300.	70,000.	204,400.	

Nr. 11.
9.
júlí.

	1910.	1911.	Alls.
	kr.	kr.	kr.
Fluttar...	141,300.	70,000.	204,400.
IX. Til akveggar frá Dalvík inn Svarfaðardal, gegn 4,000 kr. tillagi að minsta kosti annarsstaðar frá	2,000.	»	
X. Breiðdalsvegur	2,000.	»	
XI. Til sýsluvegar frá Hafnarfirði til Keflavíkur Fjárveitingarnar undir tölulíðum VIII, X og XI veitast með því skilyrði, að jafnmiklu fje sje að minsta kosti varið til veganna annarsstaðar frá.	7,500.	7,500.	
XII. Til vegagerðar í Fljótshlíð	2,000.	»	
Gegn 3,000 króna tillagi frá Fljótshlíðarhreppi og því, sem til vantar, annarsstaðar frá.			
XIII. Til brúar á Sandá í Pistilfirði	10,000.	»	
XIV. Til Garðars Gíslasonar til mótorgagnskaupa, til þess að halda uppi reglubundnum mótorgagnsferðum á akvegum út frá Reykjavík, sjerstaklega flutningabrautinni austur	4,000.	»	
Fjárveitingin er bundin því skilyrði, að fjárhæðin endurborgist, sje þeim skilmálum eigi fullnægt, sem ákveðnir verða í samningi, er stjórnarráðið gerir um ferðirnar.	168,800.	77,500.	246,300.
C.			
1. Til gufuskípaferða alt að	60,000.	60,000.	
Stjórninni veitist heimild til að gera samninga um gufuskípaferðirnar, er gildi næstu tvö ár, að því tilskildu: Að strandferðum og millilandaferðum verði hagað svo, að þær verði eigi minni nje lakari en ferðir þær, er hið sameinaða gufuskípaafjelag nú býður, og eru áætlanir um þær ferðir á þingskjali 679. Að skipin verði eigi lakari en þau, sem þær eru nefnd, og sje eitt skipið með kæli- rúmi vel hæfu til fisk- og kjötgeymslu milli landa, og fari 9 ferðir um líkt leyti og þær er gert ráð fyrir. Að viðkomur í Færeyjum sjeu ekki fleiri en í gildandi áætlun hins sameinaða gufuskípaafjelags. Að farmgjöld verði eigi hærri en nú eru, og fargjöld eigi heldur, nema milli landa á hraðskreiðasta skipinu.			
Flýtt...	60,000.	60,000.	450,700.

	1910.	1911.	Tilsammen. Nr. 11.
	Kr.	Kr.	Kr. 9. Juli.
Overført...	141,300.	70,000.	204,400.
IX. Til Kørevej fra Dalvik opad Svarfadardal betinget af, at mindst et Beløb af 4,000 Kr. tilskydes andet Steds fra	2,000.	»	
X. Til Breddalsvej	2,000.	»	
XI. Til Sysselvejen fra Havnefjord til Keflavik. Bevillingerne under VIII, X og XI ere betingede af, at mindst ligesaastore Beløb tilskydes til disse Vejanlæg andet Steds fra.	7,500.	7,500.	
XII. Til Vejanlæg i Fljotshlid..... Betinget af 3,000 Kr. Tilskud fra Fljotshlid Rep, og det manglende andet Steds fra.	2,000.	»	
XIII. Til Bro over Sandaa i Thistilfjord	10,000.	»	
XIV. Til Gardar Gislason til Indkøb af en Automobilvogn og til regelmæssige Automobilture paa Kørevejene ud fra Reykjavik, i Særdeleshed paa Tilførselsvejen østpaa.... Bevillingen skal refunderes, i Fald de Betingelser ikke opfyldes, som nærmere blive bestemte i en Kontrakt med Ministeriet om Vognfarten.	4,000.	»	
	168,800.	77,500.	246,300.
C.			
1. Til Dampskibsfart indtil..... Regeringen bemyndiges til at afslutte Kontrakt om Dampskibsfarten, der gælder for de næste 2 Aar, paa Betingelse af: At Kystrejserne og Rejserne mellem Island og Udlandet ikke blive færre, eller mindre bekvemme, end de Rejser, som Det forenede Dampskibsselskab nu tilbyder efter Fartplanerne over Rejserne paa Altingsdokument Nr. 679. At Skibene ikke blive ringere, end de i Dokumentet nævnte, og at et af dem har et godt Kølerum for Kød og Fisketransport, og foretager 9 Rejser, omtrent paa de der nævnte Tidspunkter. At Færøerne ikke anløbes oftere end efter Det forenede Dampskibsselskabs nugældende Fartplan. At Fragttaksterne ikke bliver højere end de nu er, og Passagefragt heller ikke, undtagen mellem Landene paa det hurtigste af Skibene.	60,000.	60,000.	
Overføres...	60,000.	60,000.	450,700.

Nr. 11.

9.

júlí.

	1910.	1911.	Alls.
	kr.	kr	kr.
Fluttar...	60,000.	60,000.	450,700.
Að alt að 25 stúdentum og alt að 50 efna- litlum iðnaðarmönnum og alþýðumönnum árlega veitist sú ívilnun með fargjald á milli Íslands og Kaupmannahafnar, að þeir geti ferðast á öðru farrými báðar leiðir fyrir sama fargjald og venjulegt er fyrir aðra leið, enda sýni þeir vottorð frá forstjóra íslenzku stjórnarráðsskrifstof- unnar í Kaupmannahöfn eða frá sýslu- manni eða bæjarfógeta í hlutaðeigandi sýslu eða kaupstað, og ennfremur að því tilskildu, að fluttir sjeu innflytjendur (immigrantar) til Íslands fyrir samsvarandi gjald því, sem hið sameinaða gufuskipa- fjelag hingað til hefir tekið fyrir útflytj- endur (emigranta) frá Íslandi, milli Ís- lands og Skotlands.			
Svo veitist stjórninni og heimild til að gera samning um gufuskipaferðirnar um alt að 10 ára tímabil með sama árlegum styrk, ef mun betri ferðir fást með því móti, ef kælrúm fást í minst tveimur skipunum, er fara milli landa, og ef minst eitt skip fer nokkrar ferðir á ári milli Hamborgar, Leith og Íslands.			
2. Til gufu- og mótorbátaferða	39,000.	39,000.	
	99,000.	99,000.	198,000.
D.			
Til ritsíma og talsíma.			
I. Ritsímafjelagið mikla norræna umsamdar árgreiðslur um 20 ár frá 25. ágúst 1906 að telja.....	35,000.	35,000.	
II. Til nýrra landsímalagninga o. fl.			
1. Siglufjarðartal- kr. kr. kr.			
sími frá Vatns- leysu 35,000.			
Hjer af væntist frá hlutaðeig- andi hjeruðum . 10,000.			
25,000.			
Flyt... 25,000.	35,000.	35,000.	648,700.

	1910.	1911.	Tilsammen. Nr. 11. 9. Juli.
Overført...	Kr. 60,000.	Kr. 60,000.	Kr. 450,700.
At indtil 25 Studenter og indtil 50 ubemidlede Haandværkere og Almuesmænd aarlig faar den Begunstigelse med Hensyn til Passage mellem Island og København, at de kunne rejse paa 2den Plads frem og tilbage for samme Betaling, som er sædvanlig for den ene Rejse, imod at de fremvise en Attest fra Chefen for Islands Ministeriums Kontor i København eller fra Sysselmanden eller Byfogden i vedkommende Syssel eller Købstad, og endvidere paa Betingelse, at der befordres Indvandrere (Immigranter) til Island for samme Betaling, som der hidtil er forlangt for Udvandrere (Emigranter) fra Island mellem Island og Skotland.			
Endvidere bemyndiges Regeringen til at afslutte en Kontrakt om Dampskibsfarten, der gælder for et Tidsrum af indtil 10 Aar, med det samme aarlige Tilskud, hvis en Del hensigtsmæssige Rejser opnaas derved, hvis Kølerum opnaas i mindst to af de mellemrigs gaaende Skibe, og hvis i det mindste et af Skibene foretager nogle Rejser aarlig mellem Hamborg, Leith og Island.			
2. Til Damp- og Motorbaadsfart, indtil.	39,000.	39,000.	
	99,000.	99,000.	198,000.
D.			
Til Telegrafer og Telefoner.			
I. Til det store Nordiske Telegrafelskab kontraktmæssigt Tilskud i 20 Aar fra den 25de August 1906 at regne	35,000.	35,000.	
II. Til nye Landlinie Anlæg m. m.:			
1. Siglufjord Telefonlinien fra Kr. 1910. 1911. Vatnsleysa 35,000.			
hvoraf ventes tilskudt fra vedkommende Hereder 10,000.			
Overføres... 25,000.	35,000.	35,000.	648,700.

Nr. 11. 9. júli.	1910. kr.	1911. kr.	1910.	1911.	Alls.
			kr.	kr.	kr.
Fluttar...	25,000.		35,000.	35,000.	648,700.
2. Til þess að strengja tal- síma:					
a. Milli Reykja- víkur og Norð- tungu	29,000.				
b. Milli Akureyr- ar og Valla.	12,000.				
	41,000.				
3. Tilrannsóknar símaleiða, nauðsynlegrar útfærslu og umbóta, þar á meðal til þess að fjölga notenda- línnum á Akureyri, Seyð- isfirði og Ísafirði og til stofnunar nýrra stöðva m. fl.	7,000.	7,000.	73,000.	7,000.	
Það skal jafnan vera skilyrði fyrir því, að stofnsettar sjeu talsímastöðvar til almenn- ings nota á framangreindum símaleiðum, að hreppurinn ábyrgist og kosti að sínum hluta starfræksluna eftir þeim reglum, sem nú gilda um stofnun venjulegra landsímastöðva og stjórnin nánara ákveður.					
III. Til starfrækslu landsímanna:					
1. Laun forstjóra landsím- anna.....	5,000.	5,000.			
2. Ritsímastöðin í Reykjavík ásamt aðalskrifstofu land- símanna.....	10,000.	10,000.			
3. Ritsímastöðin á Akureyri, ásamt bæjarsímkerfinu..	6,700.	6,700.			
4. Ritsímastöðin á Seyðisfirði ásamt bæjarsímkerfinu..	8,150.	8,150.			
5. Ritsímastöð á Ísafirði ásamt bæjarsímkerfi....	5,450.	5,450.			
6. Símaistöð á Borðeyri ...	2,550.	2,550.			
Flyt...	37,850.	37,850.	108,000.	42,000.	648,700.

	1910.	1911.	1910.	1911.	Tilsammen.	Nr. 11.
	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	9. Juli.
Overført...	25,000.	»	35,000.	35,000.	648,700.	
2. Ophængning af Kr. en Telefontraad:						
a. Mellem Rey- kjavik og Nord- tunga.....	29,000.					
b. Mellem Akur- eyri og Vellir.	12,000.					
	41,000.	»				
3. Til Undersøgelse af nye Linieruter, nødvendige Udvidelser og Forbedrin- ger, deriblandt til For- øgelse af Abonnentlinier paa Akureyri, Seydisfjord og Isafjord og til Opret- telse af nye Stationer ..	7,000.	7,000.	73,000.	7,000.		
Indretningen af offentlige Telefonstationer paa fornævnte Telefonlinier skal altid være betinget af, at hvert Rep for sit Distrikt paatager sig og bekoster Driften efter de Regler, som nu gælde med Hensyn til Anlæg af de sædvanlige Landtelegrafstationer efter Ministeriets nærmere Bestemmelse.						
III. Til Landliniens Drift:						
1. Løn til Telegrafdirektøren	5,000.	5,000.				
2. Telegrafstationen i Rey- kjavik samt Driftens Ho- vedkontor	10,000.	10,000.				
3. Telegrafstationen i Akur- eyri tilligemed den lokale Forbindelse.....	6,700.	6,700.				
4. Telegrafstationen i Seydis- fjord tilligemed den lo- kale Forbindelse	8,150.	8,150.				
5. Telegrafstation i Isafjord tilligemed lokal Forbin- delse.....	5,450.	5,450.				
6. Station i Bordeyri.....	2,550.	2,550.				
Overføres...	37,850.	37,850.	108,000.	42,000.	648,700.	

Nr. 11. 9. júli.	1910.	1911.	1910.	1911.	Alls.
	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.
Fluttar...	37,850.	37,850.	108,800.	42,000.	648,700.
7. Útgjöld við eftirlitsstöð- var og aðrar talsímastöð- var	1,400.	1,400.	39,250.	39,250.	
IV. Eyðublöð, prentkostnaður ritföng m.			4,000.	4,000.	
V. Kostnaður við ferðalög starfrækslunnar vegna			1,500.	1,500.	
VI. Viðhald landsímanna			8,000.	8,000.	
VII. Tillag til alþjóðaskrifstofunnar í Bern			400.	400.	
			161,150.	95,150.	256,300.
E.					
Til vita:					
I. Til eftirlits með vitum:	kr.	kr.			
a. Laun	700.	700.			
b. Til ferðakostnaðar eftir reikningi alt að	500.	500.	1,200.	1,200.	
II. Skipaskagaviti			300.	300.	
III. Elliðaeyjarviti			400.	400.	
IV. Arnarnesviti:		kr.			
1. Til vitavarðar		500.			
2. Fyrir olíu		200.			
3. — steinkol		100.			
4. Ýmisleg útgjöld		260.	1,060.	1,060.	
V. Siglunessviti:					
1. Til vitavarðar		600.			
2. Fyrir olíu		250.			
3. — steinkol		50.			
4. Ýmisleg útgjöld		150.	1,050.	1,050.	
VI. Til þess að reisa Rifstangavita, ásamt bústað handa vitaverði og til þess að kaupa lóð undir vitahúsin			»	25,000.	
VII. Til þess að setja sjálf-hreifandi vitaljósker á Langanesi			3,500.	»	
VIII. Dalatangaviti:		kr.			
1. Til vitavarðar		400.			
2. Fyrir olíu		250.			
3. — steinkol		100.			
4. Ýmisleg gjöld		250.	1,000.	1,000.	
Flyt...			8,510.	30,010.	905,000.

	1910.	1911.	1910.	1911.	Tilsammen.	Nr. 11.
	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	9. Juli.
Overført...	37,850.	37,850.	108,000.	42,000.	648,700.	
7. Til Opsynsstationer og andre Telefonstationer..	1,400.	1,400.				
			39,250.	39,250.		
IV. Blanketter, Trykningsomkostninger, Skrive- materialer m. m.....			4,000.	4,000.		
V. Rejseomkostninger i Anledning af Driften.			1,500.	1,500.		
VI. Landliniens Vedligeholdelse			8,000.	8,000.		
VII. Tilskud til det internationale Bureau i Bern			400.	400.		
			161,150.	95,150.	256,300.	
E.						
Til Fyrvæsenet:						
I. Til Inspektion af Fyrene:	Kr.	Kr.				
a. Lønning.....	700.	700.				
b. Til Inspektionsrejser efter Regning indtil	500.	500.	1,200.	1,200.		
II. Fyret paa Skipaskagi			300.	300.		
III. Fyret paa Ellidø			400.	400.		
IV. Fyret paa Arnarnes:		Kr.				
1. Til Fyrpasseren		500.				
2. Til Anskaffelse af Olie		200.				
3. Til Stenkul		100.				
4. Forskellige Udgifter		260.	1,060.	1,060.		
V. Fyret paa Siglunes:						
1. Til Fyrpasseren		600.				
2. Til Olie		250.				
3. Til Stenkul		50.				
4. Forskellige Udgifter		150.	1,050.	1,050.		
VI. Til Opførelse af et Fyr paa Rifstangi til- ligemed Fyrpasserbolig og til Indkøb af Grund			»	25,000.		
VII. Til Opsættelse af en automatisk Fyrlygte paa Langanes			3,500.	»		
VIII. Dalatangi Fyr:		Kr.				
1. Til Fyrpasseren		400.				
2. Til Anskaffelse af Olie ...		250.				
3. Stenkul		100.				
4. Forskellige Udgifter		250.	1,000.	1,000.		
Overføres...			8,510.	30,010.	905,000.	

Nr. 11.
9.
júlí.

	1910.	1911.	Alls.
	kr.	kr.	kr.
Fluttar...	8,510.	30,010.	905,000.
IX. a. Til þess að reisa Dyrhólaeyjarvita, ásamt bústað handa vitaverði og til þess að kaupa lóð undir vitahúsin	25,000.	»	
b. Til kostnaðar við vitann síð. à.....	»	1,000.	
X. Vestmannaeyjaviti: kr.			
1. Til vitavarðar	700.		
2. Fyrir olíu.....	200.		
3. — steinkol	100.		
4. Ýmisleg útgjöld.....	175.		
5. Hús handa vitaverði f. á.....	2,000.		
	3,175.	1,175.	
XI. Reykjanesviti: kr.			
1. Til launa vitavarðar	1,500.		
2. Fyrir olíu.....	500.		
3. — steinkol	100.		
4. Ýmisleg útgjöld.....	875.		
5. til að endurbæta lending við Kistur f. à.	2,000.		
	4,975.	2,975.	
XII. Garðskagaviti: kr.			
1. Til vitavarðar	600.		
2. Fyrir olíu.....	200.		
3. Til viðhalds á húsi, áhöldum o. fl.	300.		
4. Fyrir steinkol	100.		
5. Ýmisleg útgjöld.....	116.		
	1,316.	1,316.	
XIII. Gerðatangaviti	100.	100.	
XIV. Hafnarfjarðarvitar: kr.			
1. Til vitavarðar	400.		
2. Fyrir olíu.....	125.		
3. — steinkol	50.		
4. Ýmisleg gjöld	100.		
	675.	»	
XV. Gróttuviti: kr.			
1. Til vitavarðar	500.		
2. Fyrir olíu	150.		
3. — steinkol	60.		
4. Ýmisleg gjöld	240.		
	950.	950.	
	44,701.	37,526.	82,227.
Samtals...			987,227.

		1910.	1911.	Tilsammen.	Nr. 11.
		Kr.	Kr.	Kr.	9. Juli
	Overført...	8,510.	30,010.	905,000.	
IX. a.	Til Opførelse af et Fyr paa Dyrholaey tilligemed Fyrpasserbolig og til Indkøb af Grunde under Bygningerne	25,000.	»		
b.	Til Fyrets Drift 1911.....	»	1,000.		
X.	Fyret paa Vestmannøerne: Kr.				
1.	Til Fyrpasseren	700.			
2.	Til Olie	200.			
3.	Til Stenkul	100.			
4.	Forskellige Udgifter	175.			
5.	Fyrvogterbolig 1910	2,000.			
		3,175.	1,175.		
XI.	Fyret paa Reykjanes:				
1.	Lønning til Fyrmesteren	1,500.			
2.	Til Anskaffelse af Olie	500.			
3.	Til Stenkul	100.			
4.	Forskellige Udgifter	875.			
5.	Til Forbedring af Landingsstedet ved Kistur 1910	2,000.			
		4,975.	2,975.		
XII.	Til Skagataa Fyr:				
1.	Til Fyrpasseren	600.			
2.	Til Anskaffelse af Olie	200.			
3.	Til Vedligeholdelse af Bygning og Apparater m. m.	300.			
4.	Til Stenkul].....	100.			
5.	Forskellige Udgifter	116.			
		1,316.	1,316.		
XIII.	Varden paa Gerdatangi	100.	100.		
XIV.	Havnefjord Fyrene: Kr.				
1.	Til Fyrpasseren	400.			
2.	Til Olie	125.			
3.	Til Stenkul	50.			
4.	Forskellige Udgifter	100.			
		675.	»		
XV.	Til Grotta Fyr:				
1.	Til Fyrpasseren	500.			
2.	Til Anskaffelse af Olie	150.			
3.	Til Stenkul	60.			
4.	Forskellige Udgifter	240.			
		950.	950.		
		44,701.	37,526.	82,227.	
	I alt...			987,227.	

Nr. 11.
9.
júl.

14. gr.

Til kirkju- og kenslumála veitast 502,040 kr.

	1910.	1911.	Alls.
	kr.	kr.	kr.
A.			
Í þarfir andlegu stjettarinnar: kr.			
a. 1. Laun biskupsins.....	5,000.		
2. Skrifstofukostnaður	1,000.		
	6,000.	6,000.	
b. Önnur útgjöld:			
1. Til prestakalla samkvæmt lögum 27. febr. 1880, 1. gr.	6,500.	6,500.	
2. Til bráðabirgðaruppbótar brauðum	5,000.	5,000.	
Ráðherrann úthlutar styrknum eftir tillögum biskups.			
3. Til nokkurra brauða í fyrverandi Hólastifti.....	600.	600.	
4. Viðbót við eftirlaun þau, er fátækir upp- gjafaprestar og prestsekkjur fá samkvæmt lögum	4,000.	4,000.	
5. Framlag til prestaunastjóðs	24,000.	24,000.	
	46,100.	46,100.	92,200.
B.			
Til kenslumála:			
I. Til prestaskólans:			
a. Laun	9,200.	9,200.	
b. Önnur útgjöld:			
1. Húsaleigustyrkur handa 1910. 1911. lærisveinum, alt að 80 kr. til hvers..... kr. kr.	960.	960.	
2. Námsstyrkur.....	1,000.	1,000.	
Styrkurinn til hvers nemanda má eigi fara fram úr 250 kr. fyrir skólaárið.			
Húsaleigustyrk og námsstyrk má að eins veita efnilegum, reglusömum og efnalitlum nemendum, og gangi að öðru jöfnu utan- bæjarnemendur fyrir bæjarnemendum.			
3. Til tímakenslu.....	100.	100.	
Flyt...	2,060.	2,060.	
	9,200.	9,200.	92,200.

§ 14.

Til Kirke- og Undervisningsvæsenet bevilges 502,040 Kr.:

Nr. 11.
9.
Juli.

				1910.	1911.	Tilsammen.
				Kr.	Kr.	Kr.
A.						
Til Gejstligheden: Kr.						
a.	1. Lønning til Biskoppen	5,000.				
	2. Kontorhold	1,000.		6,000.	6,000.	
b.	Andre Udgifter:					
	1. Tilskud til Præstekald i Henhold til Lov 27de Februar 1880 § 1			6,500.	6,500.	
	2. Til midlertidig Forbedring af Præstekald. Ministeren uddeler Understøttelsen efter Biskoppens Indstilling.			5,000.	5,000.	
	3. Til nogle Præstekald i forrige Holar Stift.....			600.	600.	
	4. Tilskud til fattige Emeritpræsters og Præsteenkers Pension			4,000.	4,000.	
	5. Bidrag til Præstelønningsfonden			24,000.	24,000.	
				46,100.	46,100.	92,200.
B.						
Til Undervisningsvæsenet:						
I.	Pastoralseminariet:					
a.	Lønninger.....			9,200.	9,200.	
b.	Andre Udgifter:	1910.	1911.			
	1. Huslejeunderstøttelse Kr. Kr.					
	til Eleverne indtil 80					
	Kr. til hver	960.	960.			
	2. Stipendieunderstøttelse 1,000.	1,000.				
	Understøttelsen til					
	hver Studerende maa					
	ikke overstige 250 Kr.					
	for Skoleaaret.					
	Husleje- og Stipendie-					
	understøttelserne maa					
	kun bevilges til flittige,					
	ordentlige og ubemid-					
	lede Studenter, hvor-					
	hos under iøvrigt lige					
	Forhold udenbys Stu-					
	denter gaa forud for					
	indenbys Studenter.					
	3. Til Timeundervisning 100.	100.				
Overføres...				2,060.	2,060.	
				9,200.	9,200.	92,200.

Nr. 11. 9. júlí.			1910.	1911.	1910.	1911.	Alls.
			kr.	kr.	kr.	kr.	kr.
	Fluttar ..	2,060.	2,060.		9,200.	9,200.	92,200.
	4. Til bókakaupa	300.	300.				
	5. Til eldiviðar og ljósa.	150.	150.				
	6. Til umsjónar	100.	100.				
	7. Ýmisleg útgjöld.....	250.	250.				
	8. Til þess að gefa út kenslubækur handa prestaskólanum, 25 kr. fyrir örkina, alt að ..	250.	250.				
					3,110.	3,110.	
					12,310.	12,310.	24,620.
II. Til læknaskólans:							
	a. Laun.....				3,200.	3,200.	
	b. Önnur gjöld:		kr.				
	1. Húsaleigustyrkur handa nem- endum, alt að 80 kr. til hvers		1,200.				
	2. Námsstyrkur		1,600.				
	Styrkur til hvers nemanda má eigi fara fram úr 250 kr. fyrir skólaárið.						
	Húsaleigustyrkur og náms- styrkur veitist eftir sömu reglum og við prestaskólann.						
	3. Eldiviður, ljós og ræsting....		550.				
	4. Til bókakaupa, verkfæra og kensluáhalda		700.				
	5. Ferðastyrkur handa lækna- efnum		300.				
	6. Þóknun fyrir tímakenslu í efnafræði		400.				
	7. Þóknun til Þórðar geðveikra- læknis Sveinssonar fyrir kenslu í lagalegri læknisfræði.....		300.				
	8. Til umbúða og annars kost- naðar við ókeypis „klinik“ alt að.....		200.				
	9. Ýmisleg útgjöld.....		200.		5,450.	5,450.	
	c. Til þess að leigja hús handa læknaskólanum				1,000.	1,000.	
					9,650.	9,650.	19,300.
	Flyt...						136,120.

	1910.	1911.	1910.	1911.	Tilsammen.	Nr. 11.
	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	9. Juli.
Overført...	2,060.	2,060.	9,200.	9,200.	92,200.	
4. Til Indkøb af Bøger	300.	300.				
5. Til Brændsel og Belysning	150.	150.				
6. Til Inspektion	100.	100.				
7. Forskellige Udgifter.	250.	250.				
8. Til Udgivelsen af Lærebøger til Brug for Seminariet, 25 Kr. pr. Ark, indtil	250.	250.	3,110.	3,110.		
			12,310.	12,310.	24,620.	
II. Lægskolen:						
a. Lønninger			3,200.	3,200.		
b. Andre Udgifter:		Kr.				
1. Huslejeunderstøttelse til Studerende, indtil 80 Kr. til hver		1,200.				
2. Stipendier		1,600.				
Understøttelsen til hver Studerende maa ikke overstige 250 Kr. for Skoleaaret.						
Husleje og Stipendieunderstøttelser bevilges efter de samme Regler som ved Pastoralseminariet.						
3. Til Brændsel, Belysning og Rengøring		550.				
4. Til Indkøb af Bøger, Instrumenter og Undervisningsmateriel		700.				
5. Rejseunderstøttelse til Lægekandidater		300.				
6. Honorar for Timeundervisning i Kemi		400.				
7. Honorar til Sindssygelæge Thordur Sveinsson for Undervisning i Retsmedicin		300.				
8. Til Forbindsager og andre Udgifter ved en gratis Klinik, indtil		200.				
9. Forskellige Udgifter		200.	5,450.	5,450.		
c. Til Leje af et Hus til Lægskolen			1,000.	1,000.		
			9,650.	9,650.	19,300.	
Overføres					136,120.	

Nr. 11.
9.
júlí.

			1910.	1911.	Alls.
			kr.	kr.	kr.
Fluttar...					136,120.
III. Til lagaskólans:	1910.	1911.			
	kr.	kr.			
a. Laun.....	6,800.	6,800.			
b. Til aukakenslu	1,600.	1,600.			
c. Önnur útgjöld:					
1. Húsaleigustyrkur handa nemendum, alt að 80 kr. til hvers	960.	960.			
2. Námsstyrkur.....	1,200.	1,200.			
Húsaleigustyrkur og námsstyrkur veitist eftir sömu reglum og við prestaskólann.					
3. Eldiviður, ljós og ræsting	250.	250.			
4. Til bókakaupa	500.	500.			
5. Húsaleiga	500.	500.			
6. Önnur útgjöld	200.	200.			
7. Til útgáfu kenslubóka	500.	500.	12,510.	12,510.	25,020.
IV. Til hins almenna mentaskóla:					
a. Laun.....			19,200.	19,200.	
b. Aðstoðarfje:		kr.			
Handa söngkennaranum.....		600.			
— fimleikakennaranum.....		700.			
Til dyravarðar		1,000.			
Fyrir yfirumsjón með húsum og áhöldum skólans		200.	2,500.	2,500.	
	1910.	1911.			
c. Önnur útgjöld:	kr.	kr.			
1. Til bókasafns skólans.	400.	400.			
2. Til eldiviðar og ljósa .	1,400.	1,400.			
3. Til skólahússins utan og innan	1,400.	1,400.			
4. Til fasts aukakennara.	1,600.	1,600.			
5. Til annarar tímakenslu og prófdómenda.....	1,200.	1,200.			
Flyt...	6,000.	6,000.	21,700.	21,700.	161,140.

Nr. 11. Fjárlög 9. júlí fyrir árin 1910 og 1911.

				1910.	1911.	Tilsammen.	Nr. 11.
				Kr.	Kr.	Kr.	9. Juli.
Overført...						136,120.	
III. Lovskolen.	1910.	1911.					
	Kr.	Kr.					
a. Lønninger	6,800.	6,800.					
b. Til Ekstraundervisning .	1,600.	1,600.					
c. Andre Udgifter:							
1. Huslejeunderstøttelse til Studenter indtil 80 Kr. til hver	960.	960.					
2. Stipendier.	1,200.	1,200.					
Husleje- og Stipendie- understøttelse bevilges paa samme Vilkaar som ved Præsteskolens.							
3. Til Brændsel, Belys- ning og Rengøring ..	250.	250.					
4. Til Indkøb af Bøger.	500.	500.					
5. Til Husleje.....	500.	500.					
6. Forskellige Udgifter .	200.	200.					
7. Til Udgivelse af Lære- bøger	500.	500.					
				12,510.	12,510.		
						25,020.	
IV. Den højere Almenskole:							
a. Lønninger				19,200.	19,200.		
b. Til Medhjælp:		Kr.					
Til Sanglæreren		600.					
Til Gymnastiklæreren		700.					
Til Portneren		1,000.					
Til Overopsyn med Skolebyg- ningen og Skolens Inventarium		200.					
				2,500.	2,500.		
c. Andre Udgifter:	1910.	1911.					
	Kr.	Kr.					
1. Til Skolens Bogsam- ling	400.	400.					
2. Til Brændsel og Be- lysning.....	1,400.	1,400.					
3. Til Bygnings-ogInven- tarieudgifter	1,400.	1,400.					
4. Lønning til en fast Timelærer.....	1,600.	1,600.					
5. Til anden Timeunder- visning og Eksamens- censur	1,200.	1,200.					
Overføres...	6,000.	6,000.		21,700.	21,700.	161,140.	

Nr. 11.
9.
júlí.

	1910.	1911.	1910.	1911.	Alls.
	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.
Fluttar...	6,000.	6,000.	21,700.	21,700.	161,140.
6. Húsaleigustyrkur handa 36 lærisveinum, 20 kr. handa hverjum.....	720.	720.			
7. Námsstyrkur.....	2,000.	2,000.			
Styrkur til hvers nem- anda má eigi fara fram úr 200 kr. fyrir skóla- árið.					
Húsaleigustyrk og námsstyrk má að eins veita efnilegum, reglu- sömum og efnalitlum nemendum, og gangi að öðru jöfnu utan- bæjarnemendur fyrir bæjarnemendum.					
8. Þóknun handa lækni .	100.	100.			
9. Ýmisleg útgjöld.....	1,000.	1,000.			
10. Til vísindalegra áhalda við kenslu.....	450.	450.			
11. Til þess að gefa út kenslubækur handa hinum almenna menta- skóla alt að 45 kr. fyrir örkina.....	1,000.	1,000.			
12. Til áhalda við fimleika- kenslu.....	100.	100.			
13. Til verðlaunabóka....	300.	300.	11,670.	11,670.	
			33,370.	33,370.	66,740.
V. Til gagnfræðaskólans á Akureyri:					
a. Laun.....			6,600.	6,600.	
b. Önnur útgjöld:	1910.	1911.			
	kr.	kr.			
1. Til bóka- og áhalda- kaupa við kensluna ..	600.	600.			
2. Til eldiviðar og ljósa.	600.	600.			
3. Til tímakenslu og auka- kenslu.....	2,500.	2,500.			
Flyt...	3,700.	3,700.	6,600.	6,600.	227,880.

			1910.	1911.	Tilsammen.	Nr. 11.
			Kr.	Kr.	Kr.	9. Juli.
	Overført...	6,000.	6,000.	21,700.	21,700.	161,140.
6.	Huslejeunderstøttelse til 36 Alumner, 20 Kr. til hver	720.	720.			
7.	Stipendieunderstøttel- ser	2,000.	2,000.			
	Understøttelsen til hver Studerende maa ikke overstige 200 Kr. for Skoleaaret. Husleje- og Stipendie- understøttelserne maa kun gives haabefulde, ordentlige og ubemid- lede Disciple, hvorhos under iøvrigt lige Forhold udenbys Di- sciple gaa forud for indenbys Disciple.					
8.	Lægehonorar	100.	100.			
9.	Forskellige Udgifter.	1,000.	1,000.			
10.	Til videnskabelige Ap- parater ved Undervis- ningen	450.	450.			
11.	Til Udgivelse af Lære- bøger til Brug for Sko- len, indtil 45 Kr. pr. Ark	1,000.	1,000.			
12.	Til Apparater til Brug ved Undervisningen i Gymnastik	100.	100.			
13.	Til Præmiebøger....	300.	300.			
				11,670.	11,670.	
				33,370.	33,370.	
						66,740.
V. Realskolen paa Akureyri:						
a.	Lønninger			6,600.	6,600.	
b.	Andre Udgifter:	1910.	1911.			
	1. Til Indkøb af Bøger og Undervisningsappa- rater.....	Kr.	Kr.			
		600.	600.			
	2. Til Brændsel og Be- lysning.....	600.	600.			
	3. Til Time- og Ekstra- undervisning.....	2,500.	2,500.			
	Overføres...	3,700.	3,700.	6,600.	6,600.	227,880.

Nr. 11.
9.
júlí.

	1910.	1911.	1910.	1911.	Alls.
	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.
Fluttar...	3,700.	3,700.	6,600.	6,600.	227,880.
4. Til styrkveitinga náms- piltum	800.	800.			
5. Ýmisleg útgjöld, þar með talin dyravarrsla.	1,400.	1,400.	5,900.	5,900.	
			12,500.	12,500.	25,000.
VI. Til kennaraskólans:					
a. Laun	6,600.	6,600.			
b. Önnur útgjöld:					
1. Tímakensla	1,000.	1,000.			
2. Eldiviður og ljós ...	800.	800.			
3. Bókakaup og áhöld.	300.	300.			
4. Námsstyrkur	1,500.	1,500.			
5. Ýmisleg útgjöld.....	1,000.	1,000.			
6. Til æfingabekkjar...	1,000.	1,000.	12,200.	12,200.	24,400.
VII. Til stýrimannaskólans:					
a. Laun			3,200.	3,200.	
b. Önnur útgjöld:					
1. Til tímakenslu	1,000.	1,000.			
2. Til áhaldakaupa o. fl.	400.	400.			
3. Til eldiviðar og ljósa	400.	400.			
4. Ýmisleg útgjöld.....	600.	600.	2,400.	2,400.	
			5,600.	5,600.	11,200.
VIII. Til annarar kenslu:					
a. Til kvennaskóla:					
1. Til kvennaskólans í Reykjavík	4,500.	4,500.			
Að því tilskildu, að Reykjavíkurbær veiti skólanum að minsta kosti 500 kr. hvort árið og að minst 25 heimavistis sjeu í skól- anum fyrir sveita- stúlkur.					
2. Til sama skóla 40 kr. fyrir hverja námsmey,					
Flyt...	4,500.	4,500.			288,480.

				1910.	1911.	Tilsammen.	Nr. 11.
				Kr.	Kr.	Kr.	9. Juli
	Overført...	3,700.	3,700.	6,600.	6,600.	227,880.	
4.	Stipendier til Eleverne	800.	800.				
5.	Forskellige Udgifter deriblandt Portner- lønning	1,400.	1,400.	5,900.	5,900.		
				12,500.	12,500.	25,000.	
VI. Til Lærerseminariet:							
a.	Lønninger	6,600.	6,600.				
b.	Andre Udgifter:						
1.	Til Timeundervisning	1,000.	1,000.				
2.	Til Brændsel og Be- lysning.....	800.	800.				
3.	Til Indkøb af Bøger og Apparater	300.	300.				
4.	Stipendier til Elever.	1,500.	1,500.				
5.	Forskellige Udgifter.	1,000.	1,000.				
6.	Til Øvelsesklasse	1,000.	1,000.	12,200.	12,200.	24,400.	
VII. Navigationsskolen:							
a.	Lønninger			3,200.	3,200.		
b.	Andre Udgifter:						
1.	Til Timeundervisning	1,000.	1,000.				
2.	Til Indkøb af Appa- rater m. m.....	400.	400.				
3.	Til Brændsel og Be- lysning.....	400.	400.				
4.	Forskellige Udgifter.	600.	600.	2,400.	2,400.		
				5,600.	5,600.	11,200.	
VIII. Til anden Undervisning:							
a.	Til Kvindeskoler:						
1.	Til Kvindeskolen i Reykjavik	4,500.	4,500.				
	Understøttelsen bevil- ges paa den Betingelse, at Reykjavik Købstad bevilger Skolen i det mindste 500 Kr. hvert af Aarene, og at mindst 25 Piger fra Landet kan faa Logi i Skolebygningen.						
2.	Tilsamme Skole 40 Kr.						
Overføres...				4,500.	4,500.	288,480.	

Nr. 11. 9. júli.			1910.	1911.	1910.	1911.	Alls.
			kr.	kr.	kr.	kr.	kr.
	Fluttar...	4,500.	4,500.			288,480.	
	sem er alt skólaárið, alt að	2,000.	2,000.				
3.	Námsstyrkur til sveita- stúlkna við sama skóla	300.	300.				
4.	Til sama skóla til kaupa á húsbúnaði, rúmfötum og mat- reiðsluáhöldum f. á. alt að	2,000.	»				
5.	Til kvennaskólans á Blönduósi	3,500.	3,500.				
6.	Til sama skóla 50 kr. fyrir hverja námsmey, sem er alt skólaárið, alt að	2,000.	2,000.				
				14,300.	12,300.		
b. 1.	Til barnaskóla			24,000.	24,000.		
	Par af til barnaskóla í kaupstöðum 7,000 kr. Styrkur þessi veitist einkum eftir lengd kenslutíma og nemendafjölda, og með því skilyrði, að skólarnir njóti móts við styrkinn úr landssjóði, jafn- mikils styrks annarsstaðar frá og að þeir hafi nauðsynlegustu kensluáhöld.						
2.	Til farskóla, alt að 200 kr. til hvers og farkennara, þar sem ekki eru lög- skipaðir farskólar, alt að 100 kr. til hvers			15,000.	15,000.		
	Styrkur þessi veitist gegn því, að skólarnir fái úr sveitarsjóði eða ann- arsstaðar að, að minsta kosti jafn- mikið landssjóðsstyrknum, og að þeir hafi nauðsynlegustu kensluáhöld.						
3.	Styrkur til að byggja barnaskóla utan kaupstaða alt að þriðjungi byggingar- kostnaðar, með því skilyrði, að stjórn- arráðið samþykki teikningu að húsinu			20,000.	20,000.		
4.	Til framhaldskenslu handa kennurum			2,500.	2,500.		
5. a.	Laun umsjónarmanns fræðslumál- anna			3,000.	3,000.		
	Flyt...			78,800.	76,800.	288,480.	

	1910.	1911.	1910.	1911.	Tilsammen. Nr. 11.
	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	9. Juli.
Overført...	4,500.	4,500.			288,480.
for hver Elev, som nyder Undervisning hele Aaret indtil	2,000.	2,000.			
3. Understøttelse til Piger fra Landet ved samme Skole.....	300.	300.			
4. Til samme Skole til Indkøb af Inventar, Sengeklæder og Køkkenredskaber, f. A. indtil.....	2,000.				
5. Til Kvindeskolen i Blønduos.....	3,500.	3,500.			
6. Til samme Skole 50 Kr. til hver Elev, som nyder Undervisning hele Skoleaaret, indtil	2,000.	2,000.			
			14,300.	12,300.	
b. 1. Til Børneskoler.....			24,000.	24,000.	
Deraf til Børneskoler i Købstæderne 7,000 Kr.					
Beløbet tilstaas efter særligt Hensyn til Undervisningstidens Længde og Elevernes Antal samt paa Betingelse af, at Skolen tillige oppebærer et andet lige saa stort Tilskud andetsteds fra, samt har de nødvendigste Undervisningsapparater.					
2. Til Omgangsskoler, indtil 200 Kr. til hver og til Omgangslærere, hvor Omgangsskoler ikke ere paabudte ved Lov, indtil 100 Kr. til hver			15,000.	15,000.	
Denne Understøttelse bortgives imod at Skolerne faar af Repskassen eller andet Steds fra mindst lige saa stort Tilskud som Understøttelsen af Landskassen, samt har de nødvendigste Undervisningsapparater.					
3. Understøttelse til Opførelse af Børneskoler paa Landet, indtil Trediedelen af Bygeomkostningerne paa den Betingelse, at Ministeriet approberer Tegning af Huset			20,000.	20,000.	
4. Til fortsat Kursus for Lærere			2,500.	2,500.	
5. a. Lønning til Inspektøren for Undervisningsvæsenet.....			3,000.	3,000.	
Overføres....			78,800.	76,800.	288,480.

Nr. 11.
9.
júli.

	1910.	1911.	Alls.
	kr.	kr.	kr.
Fluttar...	78,800.	76,800.	288,480.
b. Til eftirlitsferða eftir reikningi ..	600.	600.	
c. Til aðstoðar við samning skýrslna eftir reikningi.....	200.	200.	
c. Til unglingaskóla, utan kaupstaða, þó eigi yfir 1,000 kr. til hvers, alt að	5,000.	5,000.	
Styrkur þessi veitist með því skilyrði, að til kenslunnar sje varið úr sveitarsjóði eða annarsstaðar að eigi minna en helmingi þess, er styrknum nemur. Nánari skilyrði fyrir styrkveitingum þessum semur stjórnarráðið.			
d. Til unglingaskóla í sambandi við barnaskólann á Ísafirði.....	2,500.	2,500.	
Styrkurinn veitist með sömu skilyrðum og undir næsta lið á undan.			
e. Til gagnfræða- og alþýðuskólans í Flensborg	7,000.	7,000.	
f. Til viðgerðar á gamla skólahúsinu í Flensborg f. á.	500.	»	
g. Til organleikarans við dómkirkjuna í Reykjavík	100.	100.	
h. Til kennara í organslætti og sönglist í Reykjavík.....	400.	400.	
i. Styrkur til þess að semja og gefa út alþýðukenslubækur	800.	800.	
k. Til kenslu heyrnar- og málleysingja ...	6,500.	6,500.	
l. Til kenslu 2 blindra barna í Danmörku	600.	600.	
m. Til Erlendar Páls Jónssonar.....	300.	»	
n. Til lýðskólans á Hvítárbakka í kr. Borgarfirði.....	1,500.		
Til sama skóla: 30 kr. fyrir hvern nemanda, sem er á skólanum að minsta kosti 6 mánuði, alt að			
	600.		
o. Styrkur til Ingibjargar Guðbrandsdóttur leikfímiskennara til að veita ókeypis tilsögn munnlega og verklega utanbæjarstúlkum, svo að þær verði færar um að kenna leikfimi.....	480.	480.	
	105,880.	103,080.	208,960.
XI. Til sundkenslu:			
a. Í Reykjavík.....	300.	300.	
Flyt...	300.	300.	497,440.

	1910.	1911.	Tilsammen. Nr. 11.
	Kr.	Kr.	Kr. 9. Juli.
Overført...	78.800.	76,800.	288,480.
b. Til Inspektionsrejser ifølge Regning	600.	600.	
c. Til Assistance ved Affattelsen af Beretninger efter Regninger.....	200.	200.	
c. Til Ynglingeskoler paa Landet, dog ikke over 1,000 Kr. til hver, indtil.....	5,000.	5,000.	
Understøttelsen betinges af, at et mindst halvt saa stort Beløb anvendes til Undervisningen af Kommunens Kasse eller andet Steds fra. De nærmere Betingelser for Understøttelsen fastsættes af Ministeriet.			
d. Til Ynglingsskole i Forbindelse med Børneskolen paa Isafjord	2,500.	2,500.	
Understøttelsen bevilges paa de samme Vilkaar som den foregaaende Bevilling.			
e. Til Real- og Almueskolen i Flensborg .	7,000.	7,000.	
f. Til Reparation af den gamle Skolebygning i Flensborg i det f. A.	500.	»	
g. Til Organisten ved Reykjavik Domkirke.	100.	100.	
h. Til en Lærer i Orgelspil og Sang i Reykjavik	400.	400.	
i. Til Udarbejdelse og Udgivelse af Lærebøger for Almuen.....	800.	800.	
k. Udgifter til døvstummes Undervisning m.v.	6,500.	6,500.	
l. Til to blinde Børns Undervisning i Danmark	600.	600.	
m. Til Erlend Pall Jonsson	300.	»	
n. Til Folkehøjskolen i Hvítarbakki Kr. i Borgarfjorden..... 1,500.			
Til samme Skole: 30 Kr. for hver Elev, som er paa Skolen i det mindste 6 Maaneder, indtil 600.			
	2,100.	2,100.	
o. Understøttelse til Ingibjörg Gudbrandsdatter, Lærerinde i Gymnastik, til at undervise udenbys Piger uden Vederlag baade mundtlig og praktisk, for at de kan undervise i Gymnastik.....	480.	480.	
	105,880.	103,080.	208,960.
IX. Til Undervisning i Svømning:			
a. I Reykjavik	300.	300.	
Understøttelsen er betinget af, at Undervisningen meddeles i det mindste i 2 Maaneder om Foraaret og 1 Maaned			
Overføres...	300.	300.	497,440.

Nr. 11.

9.
júlí.

	1910.	1911.	Alls.
	kr.	kr.	kr.
Fluttar...	300.	300.	497,440.
Styrkur þessi er bundinn því skilyrði, að kenslan fari fram að minsta kosti 2 mánuði að vorinu og 1 mánuð að haustinu, og að lærisveinar latínuskólans og stýrimannaskólans njóti kenslunnar ókeypis.			
b. Til sundkenslu annarsstaðar.....	1,000.	1,000.	
Styrkurinn undir b. veitist bæjarstjórn-um og sýslunefndum með því skilyrði, að annarsstaðar frá sje lagt til sundkenslunnar eigi minna en landsjóðsstyrknum nemur.			
	1,300.	1,300.	2,600.
X. Styrkur til Stefáns Eiríkssonar til að halda uppi kenslu í trjeskurði í Reykjavík	1,000.	1,000.	2,000.
Samtals...			502,040.

15. gr.

Til vísinda og bókmenta veitast 145,320 kr.

	1910.	1911.	1910.	1911.	Alls.
	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.
1. Landsbókasafnið:					
a. Laun bókavardar.....	3,000.	3,000.			
b. — 1. aðstoðarmanns..	1,500.	1,500.			
c. — 2. aðstoðarmanns..	1,000.	1,000.			
d. Til að kaupa bækur og handrit.....	6,000.	6,000.			
e. Til bókbands	1,400.	1,400.			
f. Til samningar spjaldskrár (eftir reikningi)	1,500.	1,500.			
g. Fyrir afskriftir (eftir reikningi)	800.	800.			
h. Til að prenta ritaukaskrár	200.	200.			
i. Brunaábyrgðargjald fyrir safnið	360.	360.			
			15,760.	15,760.	
Flyt...			15,760.	15,760.	

Nr. 11. Fjárlög 9. júlí fyrir árin 1910 og 1911.

	1910.	1911.	Tilsammen. Nr. 11.
	Kr.	Kr.	Kr.
Overført...	300.	300.	497,440.
om Efteraaret, samt at Latinskolens og Navigationsskolens Elever nyde fri Undervisning.			
b. Til Svømmeundervisning andet Steds..	1,000.	1,000.	
Understøttelsen under b. tiltaas Byraad og Sysselforstanderskaber paa Betingelse, at der andetsteds fra bidrages til Undervisningen i Svømning med mindst samme Beløb som Understøttelsen af Landskassen.			
	1,300.	1,300.	2,600.
X. Understøttelse til Stefan Eiriksson til at meddele Undervisning i Træskærererkunst i Reykjavik	1,000.	1,000.	2,000.
I alt...			502,040.

§ 15.

Til videnskabelige og literære Formaal bevilges 145,320 Kr.:

	1910.	1911.	1910.	1911.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
1. Til Landsbiblioteket:					
a. Bibliotekarens Lønning.	3,000.	3,000.			
b. Til 1. Assistent.....	1,500.	1,500.			
c. Til 2. Assistent.....	1,000.	1,000.			
d. Til Indkøb af Bøger og Haandskrifter	6,000.	6,000.			
e. Til Indbinding af Bøger	1,400.	1,400.			
f. Til Indretning af en Pladekatalog (efter Regning).	1,500.	1,500.			
g. Til Afskrivning (efter Regning)	800.	800.			
h. Til Trykning af Tillægskatalog	200.	200.			
i. Præmie for Samlingens Forsikring mod Brandfare	360.	360.			
			15,760.	15,760.	
Overføres...			15,760.	15,760.	

Nr. 11.
9.
júlí.

			1910.	1911.	Alls.
			kr.	kr.	kr.
Fluttar...			15,760.	15,760.	
1910. 1911.					
kr. kr.					
2. Til Landsskjalasafnsins:					
a. Laun skjalavarðar.....	1,800.	1,800.			
b. Til að binda inn og búa um skjöl og til aðstoðar.	1,600.	1,600.			
c. Til að útvega og afrita merk skjöl og bækur handa skjalasafninu	600.	600.			
d. Til að gefa út skrá yfir skjalasafnið.....	250.	250.			
			4,250.	4,250.	
3. Til Forngripasafnsins:					
a. Laun fornmenjavarðar..	1,800.	1,800.			
b. Til aðstoðar eftir reikningi alt að	800.	800.			
c. Til að útvega forngrípi og til áhalda alt að	1,000.	1,000.			
Safnið sje opið frá 15. júní til 15. sept., 2 tíma á dag, en hinn tíma ársins 6 stundir á viku eftir nánari ákvæðum stjórnarráðsins.					
d. Til rannsókna og undirbúnings á skrásetning fornmenja alt að.....	1,000.	1,000.			
e. Til skápa og húsgagna..	1,000.				
			5,600.	4,600.	
4. Til Náttúrufræðisfjeldagsins			800.	800.	
Þar af til umsjónar við náttúrugripasafnið 200 kr. á ári.					
Styrkurinn veitist með því skilyrði, að náttúrugripasafnið sje eign landsins og til sýnis fyrir almenning á ákveðnum tíma að minsta kosti einu sinni í viku.					
5. Til safnahússins:	1910.	1911.			
	kr.	kr.			
a. Til eldiviðar, áhalda o. fl.	2,200.	2,200.			
b. Til dyravarðar.....	1,400.	1,400.			
			3,600.	3,600.	
Flyt...			30,010.	29,010.	

			1910.	1911.	Tilsammen. Nr. 11.
			Kr.	Kr.	9. Juli.
Overført...			15,760.	15,760.	
	1910.	1911.			
2. Til Landsarkivet:	Kr.	Kr.			
a. Lønning af Arkivar....	1,800.	1,800.			
b. Til Indbinding samt Indpakning af Dokumenter og til Assistance	1,600.	1,600.			
c. Til Anskaffelse og Afskrivning af vigtige Dokumenter og Bøger til Arkivet	600.	600.			
d. Til Udgivelse af Katalog over Arkivet.....	250.	250.	4,250.	4,250.	
3. Til Oldsagssamlingen:					
a. Inspektørens Lønning ..	1,800.	1,800.			
b. Til Medhjælp efter Regning indtil	800.	800.			
c. Til Anskaffelse af Oldsager og til Inventarium indtil	1,000.	1,000.			
Samlingen skal holdes aaben 2 Timer daglig fra 15. Juni til 15. Sept., den øvrige Del af Aaret 6 Timer ugentlig efter Ministeriets nærmere Bestemmelse.					
d. Til Undersøgelse og Forberedelse af Oldsagers Registrering indtil	1,000.	1,000.			
e. Til Skabe og Inventarium	1,000.	»	5,600.	4,600.	
4. Til det naturvidenskabelige Selskab.....			800.	800.	
Deraf til Inspektion ved den naturvidenskabelige Samling 200 Kr. aarlig.					
Understøttelsen bevilges paa den Betingelse, at Samlingen af Naturgenstande er Landets Ejendom og staar aaben for Publikum til bestemte Tider, i det mindste en Gang om Ugen.					
5. Til Biblioteksbygningen:	1910.	1911.			
a. Til Brændsel, Inventar m. m.	Kr.	Kr.			
	2,200.	2,200.			
b. Til Portner.....	1,400.	1,400.	3,600.	3,600.	
Overføres ...			30,010.	29,010.	

Nr. 11. 9. júlí.	1910. kr.	1911. kr.	Alls. kr.
Fluttar...	30,010.	29,010.	
6. Til kaupstaðarbókasafna Fje þetta veitist með því skilyrði, að bæjar- og sýslufjelög, veiti að minsta kosti jafnmikla upphæð.	2,000.	2,000.	
7. Til bókasafnsins á Ísafirði til bókakaupa f. á.	2,000.	»	
8. Til bókasafnsins á Akureyri til bókakaupa f. á.....	1,000.	»	
9. Til sýslubókasafna og lestrarsala í kaптún-um gegn eigi minna tillagi úr sýslusjóði eða bæjarsjóði alt að..... Landstjórninni sje sendar skýrslur um fyrirkomulag, efnahag og bókakaup þessara stofnana.	1,500.	1,500.	
10. Til deildar hins íslenzka bókmentafjelags í Reykjavík..... 500 kr. af styrk þessum veitast með því skilyrði, að Bókmentafjelagið gefi út 24 arkir á ári af íslenzku fornbrjefasafni, eða sem því svarar af registri.	2,000.	2,000.	
11. Til Þjóðvinafjelagsins	750.	750.	
12. Til Fornleifafjelagsins Útborgist því að eins, að árbók Fornleifafjelagsins komi út hvort árið.	400.	400.	
13. Til Sögufjelagsins, til að gefa út heimildarrit að sögu Íslands, 30 kr. fyrir hverja örk, alt að	750.	750.	
14. Til þess að rita og gefa út ítarlegt rit um þjóðrjettarstöðu landsins, alt að	2,500.	»	
15. Til að vinna að texta-útgáfu á íslenzku fornbrjefasafni, með því skilyrði, að gefið verði út sams konar registur sem við fyrstu bindi við sjerhvert bindi, svo fljótt sem auðið er, eftir að það er komið út	800.	800.	
16. Utanfararstyrkur til Lárusar kennara Bjarnasonar til þess um 1 ár að stunda nám við kennaraháskólann í Kaupmannahöfn	500.	»	
17. Til cand. mag. Sigfúsar Blöndals til þess að vinna að íslenzk-danskri orðabók Styrkurinn borgist með því skilyrði, að hann gefi árlega skýrslu um hvað starfinu líður.	300.	300.	
18. Til Brynjúlfs Jónssonar til undirbúnings fornleifaskrár.....	400.	400.	
Flýtt...	44,910.	37,910.	

	1910.	1911.	Tilsammen.	Nr. 11.
	Kr.	Kr.	Kr.	9. Juli.
Overført...	30,010.	29,010.		
6. Til Biblioteker i Købstæderne.....	2,000.	2,000.		
Disse Beløb bevilges paa de Betingelser, at vedkommende By- eller Syssel-Kommuner bidrage med mindst ligesaa store Beløb.				
7. Til Biblioteket paa Isafjord til Indkøb af Bøger i det f. A.....	2,000.	»		
8. Til Biblioteket paa Akureyri til Indkøb af Bøger i det f. A.....	1,000.	»		
9. Til Syssel-Biblioteker og Læsesale i Handels- pladserne imod et mindst lige saa stort Bi- drag fra Sysselskasse eller Bykasse, indtil..	1,500.	1,500.		
Der tilsendes Regeringen Beretninger om Bogsamlingernes Indretning, økonomiske Status og Bogindkøb.				
10. Til det islandske literære Selskabs Afdeling i Reykjavik.....	2,000.	2,000.		
500 Kr. af denne Understøttelse bevilges paa Betingelse af, at Selskabet aarlig ud- giver 24 Ark af Diplomatarium Islandicum, eller hvad hertil svarer af Register til samme.				
11. Til Folkevennernes Selskab.....	750.	750.		
12. Til Selskabet for Oldtidslevninger.....	400.	400.		
Udbetales kun, for saa vidt Selskabets Aarbog udkommer begge Aarene.				
13. Til Historisk Selskab til Udgivelse af Kilde- skrifter vedrørende Islands Historie, 30 Kr. pr. Ark indtil.....	750.	750.		
14. Til Udgivelsen af et udførligt Skrift om Islands folkeretlige Stilling indtil.....	2,500.	»		
15. Til Arbejde ved en Tekststudgave af Diplo- matarium Islandicum paa Betingelse, at hvert Bind, efter at det er udkommet, snarest muligt ledsages af et Register af samme Slags som Registret til 1ste Bind..	800.	800.		
16. Rejseunderstøttelse til Lærer Larus Bjarna- son for at studere et Aar ved Statens Lærer- Højskole i København.....	500.	»		
17. Til Cand. mag. Sigfus Blöndal til Udarbej- delse af en islandsk-dansk Ordbog.....	300.	300.		
Understøttelsen udbetales paa den Be- tingelse, at han giver en aarlig Beretning om Arbejdets Fremgang.				
18. Til Brynjolfur Jonsson til Forarbejder til et Katalog over Oldtidslevninger.....	400.	400.		
Overføres...	44,910.	37,910.		

Nr. 11.
9.
júlí.

	1910.	1911.	Alls.
	kr.	kr.	kr.
Fluttar...	44,910.	37,910.	
19. Til Einarsskálðs Hjörleifssonar.....	1,200.	1,200.	
20. Til Þorsteins Erlingssonar skálðs.....	1,200.	1,200.	
21. Til síra Valdimars Briem's	800.	800.	
22. Styrkur til Guðmundar skálðs Magnússonar	800.	800.	
23. Til Guðm. skálðs Guðmundssonar	400.	400.	
24. Til Guðmundar Friðjónssonar skálðs.....	400.	400.	
25. Til Magnúsar Einarssonar til að halda uppi söngkenslu á Akureyri	300.	300.	
26. Til Sigfúsar Einarssonar til effingar og út- breiðslu sönglistar og söngþekkingar hjer á landi	1,200.	1,200.	
27. Til alþýðufræðslu Stúdentafjelagsins	500.	500.	
28. Til „Bindindissameiningar Norðurlands“ til útbreiðslu og effingar bindindi	300.	300.	
29. Til stórstúku Goodtemplara á Íslandi til effingar bindindi	2,000.	2,000.	
Þessi þrjú síðastnefndu fjelög gjöri stjórn- inni reikning fyrir, hversu fjenu er varið.			
30. Til að gefa út dómasafn landsyfrrjettarins, alt að 15 kr. fyrir hverja örk	150.	150.	
31. Til leikfjelags Reykjavíkur, alt að.....	1,000.	1,000.	
Styrkur þessi veitist með því skilyrði, að bæjarsjóður Reykjavíkur veiti fjelaginu að minsta kosti helming á móts við styrkinn úr landssjóði.			
32. Til cand. mag. Boga Melsteðs til að semja sögu Íslands.....	1,000.		
33. Styrkur til Jóns ritstjóra Ólafssonar til að semja og búa undir prentun íslenzka orða- bók með íslenzkum þýðingum, 60 kr. fyrir það sem svarar prentaðri örk, alt að	1,500.	1,500.	
34. Til Jóns Ófeigssonar til þess að gera þýzk- íslenzka orðabók.....	1,000.	1,000.	
Styrkurinn útborgist með 50 krónum fyrir hverja prentaða örk eða því sem því svarar eftir mati tveggja manna, er landsstjórnin tilnefnir.			
35. Styrkur til Jóns Jónssonar sagnfræðings til að rannsaka og rita um sögu Íslands..	1,000.	1,000.	
Flyt...	59,660.	51,660.	

Nr. 11. Fjárlög 9. júlí fyrir árin 1910 og 1911.

	1910.	1911.	Tilsammen.	Nr. 11.
	Kr.	Kr.	Kr.	9. Juli.
Overført...	44,910.	37,910.		
19. Til Digteren Einar Hjörleifsson	1,200.	1,200.		
20. Til Digteren Thorsteinn Erlingsson	1,200.	1,200.		
21. Til Pastor Valdemar Briem	800.	800.		
22. Understøttelse til Digteren Gudmundur Magnusson	800.	800.		
23. Til Digteren Gudmundur Gudmundsson...	400.	400.		
24. Til Digteren Gudmundur Fridjonsson	400.	400.		
25. Til Magnus Einarsson til at give Sangundervisning i Akureyri	300.	300.		
26. Til Sigfus Einarsson til Udvikling og Udbredelse af Kendskab til Musik og Sang her i Landet	1,200.	1,200.		
27. Til Studenterforeningens Almueoplysning..	500.	500.		
28. Til Nordlandets Afholdsforening til Udbredelse og Udvikling af Afholdssagen	300.	300.		
29. Til Good-Templarenes Storloge i Island til Udvikling af Afholdssagen	2,000.	2,000.		
Disse 3 sidstnævnte Foreninger har til Ministeriet at afgive Beretning om, hvortil Understøttelsen er anvendt.				
30. Til Udgivelse af Landsoverrettens Domsamling, indtil 15 Kr. pr. Ark	150.	150.		
31. Til Reykjavik Skuespillerselskab, indtil....	1,000.	1,000.		
Understøttelsen bevilges paa Betingelse, at der af Reykjavik Kommunes Kasse tilstaas Selskabet i det mindste halvt saa stort et Beløb, som Understøttelsen af Landskassen.				
32. Til Cand. mag. Bogi Melsted til Udarbejdelse af en Islands Historie	1,000.	»		
33. Understøttelse til Redaktør Jon Olafsson til at samle Materiale til og forberede Trykningen af en islandsk Ordbog med islandske Kommentarer 60 Kr. for det, som svarer til et trykt Ark, indtil.....	1,500.	1,500.		
34. Til Jon Ofeigsson til Udarbejdelsen af en Tysk-Islandsk Ordbog	1,000.	1,000.		
Understøttelsen udbetales med 50 Kr. for hvert trykt Ark eller tilsvarende Manuskript efter 2 af Regeringen udpegede Mænds Skøn.				
35. Understøttelse til Historikeren Jon Jonsson til at undersøge og skrive om Islands Historie	1,000.	1,000.		
Overføres...	59,660.	51,660.		

Nr. 11.
9.
júlí.

	1910.	1911.	Alls.
	kr.	kr.	kr.
Fluttar...	59,660.	51,660.	
36. Til Sighvats Gr. Borgfirðings til að kynna sjer skjöl á söfnum í Reykjavík	200.	»	
37. Til mag. art. Ágústs Bjarnasonar til þess að gefa út heimspekilega fyrirlestra, 50 kr. fyrir örkina, alt að	600.	600.	
38. Styrkur til að gefa út lagasafn handa alþýðu (áframhald), 20 kr. fyrir örkina, gegn því að áframhald þetta verði eigi selt til-tölulega dýrara en þau bindin (4), sem út eru komin áður, f. á. alt að	800.	»	
39. Til skólakennara Bjarna Sæmundssonar til fiskirannsóknna.	600.	600.	
40. Til landmælinga á Íslandi	5,000.	5,000.	
41. Til dr. Helga Pjeturssonar til jarðfræðis-rannsóknna	2,000.	1,000.	
42. Til Guðm. G. Bárðarsonar til utanfarar til jarðfræðisnáms	1,000.	»	
43. Til kand. fil. Ólafs Þorsteinssonar til þess að ljúka námi á fjöllistaskólanum í Kaupmannahöfn	500.	500.	
44. Til Helga Jónssonar til mýra og grasfræðis-rannsóknna	1,500.	1,500.	
45. Til jarðskjálftarannsóknna	300.	300.	
46. Til veðursímskeyta innanlands	4,800.	4,800.	
47. Til Einars Jónssonar myndasmiðs	1,200.	1,200.	
	78,160.	67,160.	
Samtals...			145,320.

16. gr.

Til verklegra fyrirtækja veitast kr. 439,520.

	1910.	1911.	Alls.
	kr.	kr.	kr.
1. Til bændaskólans á Hólum:			
a. Laun	2,700.	2,700.	
b. Til aðstoðarkennara	1,000.	1,000.	
c. Önnur útgjöld:	1910.	1911.	
	kr.	kr.	
1. Til verklegrar kenslu.	1,000.	1,000.	
Flyt...	1,000.	1,000.	
	3,700.	3,700.	

Nr. 11. Fjárlög 9. júlí fyrir árin 1910 og 1911.

	1910.	1911.	Tilsammen. Nr. 11.
	Kr.	Kr.	Kr. 9. Juli.
Overført...	59,660.	51,660.	
36. Til Sighvatur Gr. Borgfirdingur til at gennemgaa Dokumenter i Samlingerne i Reykjavik	200.	»	
37. Til mag. art. August Bjarnason til Udgivelse af filosofiske Foredrag, 50 Kr. pr. Ark, indtil	600.	600.	
38. Understøttelse til Udgivelsen af en populær Lovsamling (Fortsættelse) 20 Kr. pr. Ark, imod at Fortsættelsen ikke bliver solgt forholdsvis dyrere end de (4) udkomne Bind, i det f. A. indtil.....	800.	»	
39. Til Adjunkt Bjarni Sæmundsson til Fiskeriundersøgelser	600.	600.	
40. Til Opmaalinger af Island	5,000.	5,000.	
41. Til Dr. Helgi Pjetursson til geologiske Undersøgelser.....	2,000.	1,000.	
42. Til Gudm. G. Bardarson til en Udenlandsrejse for at studere Geologi	1,000.	»	
43. Til Cand. phil. Olafur Thorsteinsson for at fuldføre sine Studeringer paa den polytekniske Læreanstalt i København.....	500.	500.	
44. Til Helgi Jonsson til Moseundersøgelser og botaniske Studier	1,500.	1,500.	
45. Til seismologiske Undersøgelser	300.	300.	
46. Til indenlandske Vejrtogrammer	4,800.	4,800.	
47. Til Billedhugger Einar Jonsson	1,200.	1,200.	
I alt...	78,160.	67,160.	145,320.

§ 16.

Til praktiske Formaal bevilges 439,520 Kr.

	1910.	1911.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
1. Til Bondeskolen paa Holar:			
a. Lønninger.....	2,700.	2,700.	
b. Hjælpelærer	1,000.	1,000.	
c. Andre Udgifter:	1910.	1911.	
1. Til praktisk Undervisning.....	Kr. 1,000.	Kr. 1,000.	
Overføres...	1,000.	1,000.	
	3,700.	3,700.	

Nr. 11.

9.
júli.

	1910.	1911.	1910.	1911.	Alls.
	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.
Fluttar...	1,000.	1,000.	3,700.	3,700.	
2. Til kensluáhalda.....	500.	500.			
3. Til eldiviðar og ljósa.	600.	600.			
4. Til styrkveitinga nem- endum.....	400.	400.			
5. Ýmisleg útgjöld.....	600.	600.			
6. Til byggingarskólahúss	18,500.	»	21,600.	3,100.	
2. Til bændaskólans á Hvanneyri:					
a. Laun.....			2,700.	2,700.	
b. Til aðstoðarkennara			1,000.	1,000.	
c. Önnur útgjöld:	kr.	kr.			
1. Til verklegrar kenslu.	1,000.	1,000.			
2. Til kensluáhalda.....	500.	500.			
3. Til eldiviðar og ljósa.	400.	400.			
4. Til styrkveitinga nem- endum.....	400.	400.			
5. Ýmisleg útgjöld.....	600.	600.			
6. Til byggingarskólahúss úr steinsteypu.....	46,000.	»	48,900.	2,900.	
3. Til Torfa Bjarnasonar til verklegrar búnað- arkenslu			1,500.	1,500.	
	1910.	1911.			
4. Til Eiðaskólans:	kr.	kr.			
a. Byggingarstyrkur.....	20,000.				
b. Til verklegrar búnaðar- kenslu	1,500.	1,500.	21,500.	1,500.	
5. Til Jónínu Sigurðardóttur til matreiðslu- skólahalds.....			1,000.	1,000.	
6. Til búnaðarfjelaga			22,000.	22,000.	
7. a. Til Búnaðarfjeldags Íslands. Þar af til kenslu í mjólkurmeðferð 3,000 kr. hvort árið.....			54,000.	54,000.	
b. Til nánari undirbúningsrannsóknna og mæl- inga viðvikjandi áveitu úr Þjórsá og Hvítá á Skeið og Flóa.....			4,000.		
8. Laun skógræktarstjóra.....			3,000.	3,000.	
9. Til skóggræðslu.....			10,500.	10,500.	
Flyt...			195,400.	106,900.	

Nr. 11. Fjárlög 9. júlí fyrir árin 1910 og 1911.

	1910.	1911.	1910.	1911.	Tilsammen.	Nr. 11.
	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	9. Juli.
Overført...	1,000.	1,000.	3,700.	3,700.		
2. Til Undervisningsapparater	500.	500.				
3. Til Brændsel og Belysning.....	600.	600.				
4. Understøttelser til Elever	400.	400.				
5. Forskellige Udgifter.	600.	600.				
6. Til Opførelse af et Skolehus	18,500.					
			21,600.	3,100.		
2. Til Bondeskolen paa Hvanneyri:						
a. Lønninger.....			2,700.	2,700.		
b. Hjælpelærer			1,000.	1,000.		
c. Andre Udgifter:						
1. Til praktisk Undervisning	1,000.	1,000.				
2. Til Undervisningsapparater.....	500.	500.				
3. Til Brændsel og Belysning.....	400.	400.				
4. Understøttelser til Elever	400.	400.				
5. Forskellige Udgifter.	600.	600.				
6. Til Opførelse af et Skolehus af Beton ..	46,000.	»				
			48,900.	2,900.		
3. Til Torfi Bjarnason til praktisk Landbrugsundervisning.....			1,500.	1,500.		
4. Til Skolen paa Eidar:	1910.	1911.				
a. Understøttelse til Bygningsarbejde	Kr. 20,000.	Kr. »				
b. Til praktisk Landbrugsundervisning	1,500.	1,500.				
			21,500.	1,500.		
5. Til Jonina Sigurdsdatter til at holde en Kogeskole			1,000.	1,000.		
6. Til Landbrugsselskaber			22,000.	22,000.		
7. a. Til Islands Landbrugsselskab. Heraf til Undervisning i Behandling af Mælk 3,000 Kr. hvert af Aarene			54,000.	54,000.		
b. Til nærmere forberedende Undersøgelser og Opmaalinger med Hensyn til Overrisling fra Thjorsaa og Hvitaa over Skeid, og Floi			4,000.	»		
Overføres...			181,900.	93,400.		

Nr. 11.
9.
júlí.

	1910.	1911.	Alls.
	kr.	kr.	kr.
Fluttar...	195,400.	106,900.	
10. Handa Ungmennafjelagi Íslands til effingar líkamlegra íþróttar og til skóggæðslu	1,000.	1,000.	
11. Til sandgræðslu.....	4,000.	4,000.	
12. Styrkur til samvinnusmjörbúa. Styrkurinn veitist eftir þeim reglum, sem settar voru í lögum nr. 49, 10. nóv. 1905	14,000.	12,000.	
13. Til verkfræðings, er sje til aðstoðar landsstjórn og hjeradsstjórnnum 1910. 1911.			
	kr.	kr.	
a. Laun	3,000.	3,000.	
b. Ferðakostnaður eftir reikningi	500.	500.	
	3,500.	3,500.	
14. a. Laun handa 2 dýralæknum.....	2,400.	2,400.	
b. Launaviðbót handa núverandi dýralækni í Reykjavík	400.	400.	
15. Styrkur til Hólmeirs Jenssonar til að stunda dýralækningar í Vesturamtinu	300.	300.	
16. Styrkur til manns til að nema dýralækningar	600.	600.	
17. Til Iðnaðarmannafjelagsins í Reykjavík til þess undir yfirumsjón landsstjórnarinnar að reka iðnskóla í Reykjavík	5,000.	5,000.	
18. Til Iðnaðarmannafjelagsins á Akureyri til þess að reka iðnaðarmannaskóla þar.....	1,000.	1,000.	
19. Til Iðnaðarmannafjelagsins á Ísafirði til kvöldskólahalds	600.	600.	
20. Til Iðnaðarmannafjelagsins á Seyðisfirði til kvöldskólahalds	300.	300.	
21. Til þess að styrkja efniþega iðnaðarmenn til náms erlendis.....	2,000.	2,000.	
22. Til Kaupmannafjelagsins og Verzlunarmannafjelagsins í Reykjavík til þess að halda uppi skóla fyrir verzlunarmenn í Reykjavík	5,000.	5,000.	
23. Til viðskiftaráðunauta alt að.....	12,000.	12,000.	
24. Til byggingarfróðs manns til þess að leiðbeina við kirkju- og barnaskólabyggingar..	1,600.	1,600.	
25. Til sama eftir reikningi fyrir skoðanir húsa á prestsetrum alt að.....	400.	400.	
26. a. Laun handa 2 yfirmats- 1910. 1911.			
mönnum á gæðum fisk- kr. kr.			
farma, öðrum í Reykjavík,			
hinum á Ísafirði.....	2,000.	2,000.	
Flyt...	2,000.	2,000.	
	249,500.	159,000.	

Nr. 11. Fjárlög 9. júlí fyrir árin 1910 og 1911.

				1910.	1911.	Tilsammen. Nr. 11.
				Kr.	Kr.	Kr. 9. Juli.
Overført...				181,900.	93,400.	
8.	Forstmesterens Lønning			3,000.	3,000.	
9.	Til Skovplantning			10,500.	10,500.	
10.	Til Islands Ynglinge-Selskab til legemlige Idrætsøvelser og til Skovplantning			1,000.	1,000.	
11.	Til Sandflugtens Dæmpning			4,000.	4,000.	
12.	Understøttelser til Fællesmejerier. Understøttelsen ydes ifølge de i Lov Nr. 49 af 10. Novbr. 1905 indeholdte Regler			14,000.	12,000.	
13.	Til en Ingeniør som Konsulent for Regeringen og Kommunalbestyrelser: 1910. 1911.					
				Kr.	Kr.	
	a. Lønning	3,000.	3,000.			
	b. Rejseomkostninger ifølge Regning	500.	500.			
				3,500.	3,500.	
14.	a. Lønning til 2 Dyr læger			2,400.	2,400.	
	b. Personligt Tillæg til den nuværende Dyr læge i Reykjavik			400.	400.	
15.	Understøttelse til Holmgeir Jensson til at praktisere som Dyr læge i Vestamtet			300.	300.	
16.	Understøttelse til en Dyr lægestuderende...			600.	600.	
17.	Til Haandværkerforeningen i Reykjavik til under Regeringens Overtilsyn at drive en teknisk Skole i Reykjavik			5,000.	5,000.	
18.	Til Haandværkerforeningen paa Akureyri til at drive en Haandværkerskole sammesteds.			1,000.	1,000.	
19.	Til Haandværkerforeningen paa Isafjord til Aftenskole			600.	600.	
20.	Til Haandværkerforeningen i Seydisfjord til Aftenskole			300.	300.	
21.	Til Understøttelse for dygtige Haandværkere til Uddannelse i deres Haandværk i Udlandet			2,000.	2,000.	
22.	Til Købmands- og Handelsforeningerne i Reykjavik til sammesteds at holde en Skole for Handelsmænd			5,000.	5,000.	
23.	Til Forretnings-Konsulenter indtil			12,000.	12,000.	
24.	Til en bygningskyndig Mand som Konsulent i Kirke- og Børneskole-Bygningssager			1,600.	1,600.	
25.	Til samme efter Regning for Eftersyn af Præstegaardsbygninger indtil			400.	400.	
26.	a. Lønning til 2 Vragers- 1910 1911 formænd ved Fiskeeks- Kr. Kr. porten, den ene i Reykja- vik og den anden i Isafjord 2,000. 2,000.					
	Overføres...			2,000.	2,000.	
				249,500.	159,000.	

Nr. 11. 9. júlí.			1910.	1911.	1910.	1911.	Alls.
			kr.	kr.	kr.	kr.	kr.
	Fluttar...	2,000.	2,000.		249,500.	159,000.	
b.	Til Þorsteins Guðmunds- sonar, launaviðbót	400.	400.		2,400.	2,400.	
27.	Laun tveggja yfirmatsmanna á gæðum síldar, annars á Akureyri, hins á Siglufirði				1,200.	1,200.	
28.	Þóknun til vörumerkjaskráritara				360.	360.	
29.	Til efnarannsóknastofu í Reykjavík:						
a.	Laun forstöðumanns, auk 25 % af brutto tekjum stofnunarinnar				2,000.	2,000.	
b.	Til húsaleigu				700.	700.	
c.	Til ljósa, eldsneytis og ræstingar				500.	500.	
30.	til Fiskiveiðasjóðs Íslands				6,000.	6,000.	
	Ef stofnað verður útgjörðarmannafjelag, er nái til allra eða flestra innlendra síldar- útvegsmanna, þá skal jafnan leita álits þess fjelags um úthlutun á því fje í Fiski- veiðasjóði, sem ætlað er til effingar síldar- útvegi.						
31.	Þönaðarmannafjlagið í Reykjavík til iðnsýn- ingar alt að				»	2,000.	
	Með því skilyrði að jafnmiklu fje sje varið annarsstaðar frá til sýningarinnar.						
32.	Leiga eftir Gullfoss				300.	300.	
33.	Styrkur til ábúandans á Tvískerjum á Breið- amerkursandi til að halda við bygð á sand- inum og veita ferðamönnum húsaskjól, beina og fylgd				300.	300.	
34.	Styrkur til Hólasóknar-manna til að standast kostnað við kirkjugarðsbyggingu úr stein- steypu um Hólakirkju f. á				500.	»	
35.	Til lendingarsjóðs Bolungarvíkurverzlunar- staðar				1,000.	»	
	Samtals...				264,760.	174,760.	439,520.

17. gr.

Til skyndilána handa embættismönnum og lögboðinna fyrirframgreiðslna veitast 5,200 kr.

18. gr.

Til eftirlauna og styrktarfjár o. fl. veitast 126,220 kr.; þar af til ekkjufrúar Jakóbínu Thomsen 300 kr.; til ekkjufrúar Önnu Johnsen 150 kr.; til prestsekkju Ragnheiðar

Nr. 11. Fjárlög 9. júlí fyrir árin 1910 og 1911.

			1910.	1911.	Tilsammen. Nr. 11.
			Kr.	Kr.	Kr. 9. Juli.
	Overført...	2,000. 2,000.	249,500.	159,000.	
b.	Til Thorstein Gudmundson, Lønningstillæg	400. 400.	2,400.	2,400.	
27.	Lønning til 2 Sildevragerformænd, den ene paa Akureyri, den anden paa Siglufjord ..		1,200.	1,200.	
28.	Lønning til Registrator for Varemærker ..		360.	360.	
29.	Til kemisk Laboratorium i Reykjavik:				
a.	Løn til Forstander foruden 25 pCt. af Laboratoriets Brutto-Indtægter		2,000.	2,000.	
b.	Til Husleje		700.	700.	
c.	Til Belysning, Brændsel og Rengøring .		500.	500.	
30.	Til Islands Fiskerifond		6,000.	6,000.	
	Hvis der stiftes et Rederselskab omfattende alle eller de fleste indenlandske Rederier for Sildefangst, skal dets Betænkning indhentes om Fordelingen af de til Sildefangstens Fremme bestemte Midler af Fiskerifonden.				
31.	Til Haandværkerforeningen i Reykjavik til en Industriudstilling indtil		»	2,000.	
	Paa den Betingelse at lige saa stort Beløb tilskydes andetsteds fra til Udstillingen.				
32.	Leje af Guldfoss		300.	300.	
33.	Understøttelse til Bonden paa Tvísker paa Breidamarkursand til at forblive bosat paa Stedet, og yde Rejsende Husly, Forplejning og vejlede dem		300.	300.	
34.	Understøttelse til Holasogns Menighed til Bekostning af et Betongjærde om Holar Kirkegaard det f. A.		500.	»	
35.	Til Handelsstedet Bolungarvíks Landingskasse		1,000.	»	
	I alt...		264,760.	174,760.	439,520.

§ 17.

Til Udredelse af Gageforskud til Embedsmænd og lovbestemte Forskud bevilges 5,200 Kr.

§ 18.

Til Pensioner og Understøttelser m. m. bevilges 126,220 Kr.; deraf til Enkefru Jakobine Thomsen 300 Kr.; til Enkefru Anna Johnsen 150 Kr.; til Præsteenke Ragn-Nr. 11 Finanslov af 9. Juli for Aarene 1910 og 1911.

Nr. 11. Jónsdóttur sem viðbót við eftirlaun hennar af Vestmanneyjaprestakalli 105 kr. 40 a.;
 9. júl. til ekkjufrúar Torfhildar Holm 360 kr.; til Marie Kathrine Jónsson 300 kr.; til próf.
 dr. phil. Þ. Thoroddsen 2,000 kr.; til síra Matthíasar Jochumssonar 2,000 kr.; til síra
 Hjörleifs Einarssonar 500 kr.; til síra Einars Þórðarsonar 500 kr.; til Bjargar Jónsdóttur,
 ekkju stýrimannaskólastjóra M. Bjarnasonar, 300 kr.; til ekkjufrúar Valgerðar Þor-
 steinsdóttur 250 kr.; til ekkjunnar Solveigar Þorkelsdóttur (meðan börn hennar eru í
 ómegð) 200 kr.; til læknisekku Magneu Ásgeirsson 200 kr.; til Elinborgar Friðriksdóttur
 600 kr.; til frú Sigríðar Þorkelsdóttur 200 kr.; til Ragnhildar Björnsdóttur, ekkju Páls
 Ólafssonar skálds, 300 kr.; til Sumarliða pósts 200 kr.; til Hannesar pósts 200 kr.; til
 Gísla pósts Eiríkssonar 200 kr.; til Jóhanns pósts Jónssonar 200 kr.; til Egils pósts Gunn-
 laugssonar 100 kr.; til Böðvars pósts Jónssonar 100 kr.; til barnakennara Tómasar
 Davíðssonar 200 kr. — til allra þeirra hvort árið.

19. gr.

Til óvissra útgjalda veitast 6,000 kr.

Eigi má af þessum gjaldlið greiða ferðakostnað embættismanna eða embættis-
 mannaefna frá útlöndum til að taka við embættum hjer á landi.

20. gr.

Tekjuhallinn, sem fyrst um sinn er áætlað að verði kr. 63,910.33, greiðist úr
 viðlagasjóði.

21. gr.

Ef lög þau verða staðfest, er afgreidd hafa verið frá Alþingi 1909 og hafa í för
 með sjer tekjur eða útgjöld fyrir landssjóð, breytast upphæðirnar tekju- og gjaldamegin
 samkvæmt þeim lögum.

Allar þær fjárveitingar, sem eigi eru ákveðnar í lögum, öðrum en fjárlögum,
 tilskipunum, konungsúrskurðum eður öðrum gildandi ákvörðunum, samkvæmt 25. gr.
 stjórnskrárinnar, gilda að eins fyrir fjárhagstímabilið.

22. gr.

1. Úr viðlagasjóði má verja alt að 10,000 kr. til lánveitinga til stofnunar mjólkur-
 búum. Lán þessi veitast eftir meðmælum frá Búnaðarfelagi Íslands og gegn ábyrgð
 sveitafjelaga, sýslufjelaga eða amtsfjelaga. Þau ávaxtist með 4 % árlega, sjeu afborgunar-
 laus fyrstu 3 árin, og greiðist síðan með jöfnum afborgunum á 15 árum.

2. Neshreppi utan Ennis má veita úr viðlagasjóði 8500 kr. lán gegn ábyrgð
 hreppsnefndarinnar og sýslunefndar Snæfellsness- og Hnappadalssýslu, til þess að gera
 Krossavík á Hjallasandi að mótorbátakví. Lánið ávaxtast með 4½ % og endurborgist
 með jöfnum afborgunum á 25 árum.

3. Sláturfelagi Suðurlands má lána úr viðlagasjóði 45,000 kr. gegn jafnmiklu
 stofnfje (hlutafje) og ábyrgð sýslunefndanna í V.-Skaftafells, Rangárvalla, Árness,
 Kjósar, Borgarfjarðar og Mýra sýslna, og 4½ % vöxtum og jöfnum afborgunum á
 Nr. 11. Fjárlög 9. júlí fyrir árin 1910 og 1911.

heidur Jonsdatter som Tillæg til hendes Enkepension af Vestmannø Præstekald 105 Kr. Nr. 11. 40 Ø.; til Enkefru Torfhildur Holm 360 Kr.; til Marie Kathrine Jonsson 300 Kr.; til Professor, Dr. phil. Th. Thoroddsen 2,000 Kr.; til Pastor Matthias Jochumsson 2,000 Kr.; til Pastor Hjørleifur Einarsson 500 Kr.; til Pastor Einar Thordarson 500 Kr.; til Navigationsskoleforstander M. Bjarnasons Enke, Björg Jonsdatter 300 Kr.; til Enkefru Valgerdur Thorsteinsdatter 250 Kr.; til Enken Solveig Thorkelsdatter (saa længe hendes Børn ere umyndige) 200 Kr.; til Lægeenke Magnea Asgeirsson 200 Kr.; til Fru Elinborg Fridriksdatter 600 Kr.; til Fru Sigridur Thorkelsdatter 200 Kr.; til Ragnhildur Bjørnsdatter, Enke efter Digteren Pall Olafsson 300 Kr.; til Postfører Sumarlidi 200 Kr.; til Postfører Hannes 200 Kr.; til Postfører Gisli Eiriksson 200 Kr.; til Postfører Johann Jonsson 200 Kr.; til Postfører Egil Gunnlaugsson 100 Kr.; til Postfører Bødvar Jonsson 100 Kr.; til Børnelærer Tomas Davidsson 200 Kr.; — for alles vedkommende aarlig.

9.
Juli.

§ 19.

Til uforudsete Udgifter bevilges 6,000 Kr.

Af denne Konto maa ikke udredes Omkostninger ved Embedsmænds eller Kandidaters Rejse hertil fra Udlandet for at overtage Embeder i Landet.

§ 20.

Underskudet, der foreløbig anslaaes til 69,910 Kr. 33 Ø., udredes af Reservefonden.

§ 21.

Saafermt de af Altinget i 1909 vedtagne Love, der medføre Indtægt eller Udgift for Landskassen, erholde Stadfæstelse, forandres de paa Indtægts- og Udgiftssiden opførte Beløb i Overensstemmelse med disse Love.

Alle de Bevillinger, der ikke ere fastsatte i andre Love end Finansloven, Anordninger, kongelige Resolutioner eller andre i Henhold til Forfatningslovens § 25 gyldige Bestemmelser, gælde kun for Finansperioden.

§ 22.

1. Af Reservefonden kan anvendes indtil 10,000 Kr. til Laan til Oprettelse af Mejerier. Disse Laan bevilges efter Anbefaling af Islands Landbrugsselskab og imod Kaution af Repskommuner, Sysselkommuner eller Amtskommuner. De forrentes med 4 pCt. aarlig, afdrages ikke i de første 3 Aar og tilbagebetales derefter med lige store Afdrag i 15 Aar.

2. Til Næs-Rep utan Ennis kan bevilges et Laan af Reservefonden, stort 8,500 Kr. imod Repsforstanderskabets og Snæfellsnes- og Hnappadals Sysselforstanderskabs Garanti til at omdanne Krossavik ved Hjallasand til Leje for Motorbaade. Laanet forrentes med 4½ pCt. og tilbagebetales med lige store Afdrag i 25 Aar.

3. Til Sønderlandets Slagteriselskab kan ydes et Laan af 45,000 Kr. af Reservefonden imod lige saa stor Grundkapital (Aktiekapital) og imod Garantier fra Sysselforstanderskaberne for Vester-Skaftafells, Rangarvalla, Arnes, Kjosar, Borgarfjords Nr. 11. Finanslov af 9. Juli for Aarene 1910 og 1911.

Nr. 11. 15 árum. Sýslufjelögin taki tryggingu fyrir ábyrgðinni í fasteignum og öðrum eignum
9. fjelagsins.
júli.

4. Öðrum sláturfjelögum má lána úr viðlagasjóði 25,000 kr. gegn ábyrgð hlutað-eigandi sýslunefnda og öðrum kjörum hinum sömu.

5. Ullarverksmiðjunni á Akureyri má lána úr viðlagasjóði alt að 60,000 kr. með ábyrgð bæjarstjórnar og sýslunefndar Eyfirðinga gegn $4\frac{1}{2}$ % vöxtum og afborgunarlaust 5 ár hin næstu, en greiðist síðan með jöfnum afborgunum á 15 árum.

6. Heimilt er með samþykki sýslunefndar Árnessýslu að framlengja um 3 ár frest á afborgun af láni Erlendar Þórðarsonar, Guðmundar Jónssonar og Guðna Jónssonar til tóvinnuverksmiðju að Reykjafossi í Ölfusi, sem veitt er á fjárlögunum fyrir árin 1904 og 1905, að upphæð 20,000 kr.

7. Íshúsfjela Vestmannaeyja má lána úr viðlagasjóði alt að 20,000 krónur á ábyrgð sýslufjelags Vestmannaeyja gegn $4\frac{1}{2}$ % ársvöxtum, en greiðist, síðan með jöfnum afborgunum á 15 árum.

8. Handa Heilsuhælisfjelaginu má ábyrgjast 150 þús. kr. lántöku til að koma upp heilsuhæli á Víflsstöðum yfir 50 sjúklinga.

9. Alt að 6000 kr. má lána úr viðlagasjóði kirkjusjóði Íslands, ef á þarf að halda, til að hlaupa undir bagga til að endurreisa 2 kirkjur í Árnessýslu, er fuku í vetur.

10. Úr viðlagasjóði má lána Björgvin Vigfússyni sýslumanni í Rangárvallasýslu alt að 6,000 kr. til að koma sjer upp embættisbústað gegn fasteignarveði eða annari þeirri tryggingu, er landsstjórnin tekur gilda. Lánið ávaxtast með $4\frac{1}{2}$ % og endurborgist með jöfnum afborgunum á 25 árum.

Lánið er bundið því skilyrði, að bústaðurinn sje á heppilegum stað fyrir sýsluna og að alt lánið falli í gjalddaga, ef ekki um semur með honum eða búi hans um kaup á húsi og jörð við eftirmann hans í embættinu á sínum tíma.

11. Hafnarfjarðarkaupstað má lána úr viðlagasjóði alt að 30,000 kr. til vatns-veitu í kaupstaðnum, er ávaxtist með $4\frac{1}{2}$ % og endurborgist með jöfnum afborgunum á 30 árum.

12. Úr viðlagasjóði er heimilt að verja alt að 20,000 kr. hvort árið til lánveitinga handa bændum og samgirðingafjelögum til að kaupa fyrir girðingaefni frá útlöndum gegn ábyrgð sýslunefnda. Lán þessi ávaxtast með 4 % og eru, að því er snertir samgirðingar og ábúendur á jörðum einstakra manna, afborgunarlaus fyrstu 2 árin, en afborgist síðan á 20 árum með jafnri afborgun á ári. Ábúendur á þjóðjörðum og kirkjujörðum fá lán þessi gegn 6 % árgjaldi í vöxtum og afborgunum í 28 ár. Lán þessi veitast eftir tillögum Búnaðarfelags Íslands.

13. Úr viðlagasjóði má verja alt að 5,000 kr. hvort árið til lánveitinga handa þurrabúðarmönnum utan kaupstaða, til jarðræktar og húsabóta. — Lánið veitist að eins gegn ábyrgð sýslufjelaga, eftir tillögum hreppsnefnda, og eigi hærri upphæð en 400 kr. fyrir þurrabúðarmann hvern. — Lán þetta ávaxtist með 4 %, sje afborgunarlaust 4 fyrstu árin, og endurborgist síðan með jöfnum afborgunum á 20 árum.

14. Sýslufjelögum, sem leggja fram áskilið framlag til landssímalagningar má veita lán úr viðlagasjóði í því skyni, er ávaxtist með 4 % árlega, og endurborgist á 18 árum. Til lána þessara má verja alt að 40,000 kr.

15. Sýslufjelögum má lána úr viðlagasjóði alt að 10,000 kr. hvort árið til þess að koma upp kornforðabúrum til skepnufóðurs, þar sem hætt er við að sigling geti tepst af ísum. Lán þessi ávaxtist með 4 % árlega og endurborgist á 15 árum.

Nr. 11. Fjárlög 9. júlí fyrir árin 1910 og 1911.

og Myra Sysseler, og $4\frac{1}{2}$ pCt. Rente og lige Afbetalinger i 15 Aar. Sysselkommunerne skal tage Sikkerhed for deres Garanti i Selskabets faste og andre Ejendomme.

Nr. 11.
9.
Juli.

4. Til andre Slagteriselskaber kan ydes Laan af Reservefonden 25,000 Kr. imod vedkommende Sysselforstanderskabers Garanti og iøvrigt paa samme Vilkaar.

5. Til Akureyris Uldvarefabrik kan ydes et Laan af Reservefonden indtil 60,000 Kr. imod Byraadets og Øfjords Sysselforstanderskabs Garanti og imod $4\frac{1}{2}$ pCt. Rente, uden Afbetaling i de første 5 Aar, men derefter med lige Afbetalinger i 15 Aar.

6. Med Arnes Sysselforstanderskabs Samtykke kan Afbetalingen af et i Finansloven 1904 og 1905 bevilget Laan, stort 20,000 Kr., til Erlendur Thordarson, Guðmundur Jonsson og Guðni Jonsson til en Uldvarefabrik ved Reykjafoss i Ólfus, udsættes i 3 Aar.

7. Til Vestmannø Ishusselskab kan af Reservefonden bevilges et Laan indtil 20,000 Kr. imod Vestmannø Sysselkommunes Garanti og imod $4\frac{1}{2}$ pCt. Rente med lige Tilbagebetaling i 15 Aar.

8. Til Selskabet for Oprettelsen af Sanatorium kan ydes Garanti for Optagelsen af et Laan af 150,000 Kr. til Oprettelsen af et Sanatorium paa Vifilsstadir til Modtagelsen af 50 Patienter.

9. Et Laan af indtil 6,000 Kr. kan ydes til Islands Kirkefond af Reservefonden, hvis det skulde vise sig nødvendigt til at iværksætte Genopførelsen af 2 i den sidste Vinter af Stormen ødelagte Kirker i Arnessyssel.

10. Til Sysselmand Björgvin Vigfusson i Rangarvallasýssel kan der af Reservefonden ydes et Laan, stort 6,000 Kr. til Opførelsen af en Embedsbolig, imod Pant i en fast Ejendom, eller en anden af Regeringen godkendt Sikkerhed. Laanet forrentes med $4\frac{1}{2}$ pCt. og tilbagebetales med lige Afbetalinger i 25 Aar.

Laanet betinges af, at Embedsboligen er heldigt beliggende for Sysselet, og at hele Kapitalen forfalder, hvis Laantageren eller hans Bo ikke kan enes med hans Eftermand i Embedet om Salget af Hus og Jord.

11. Til Havnefjord Købstad kan der ydes et Laan af Reservefonden til Vandledning i Købstaden, stort 30,000 Kr., som forrentes med $4\frac{1}{2}$ pCt. og tilbagebetales med lige Afdrag i 30 Aar.

12. Af Reservefonden kan der disponeres over indtil 20,000 Kr. aarlig til Laan til Bønder og Selskaber for Fælles-Indhegninger til Opkøb af Indhegningsmateriale fra Udlandet imod Sysselforstanderskabernes Garanti. Laanene forrentes med 4 pCt., og ere, for saa vidt de ydes til Fællesindhegninger, eller Lejlændinge paa Gaarde i privat Eje, uden Afbetaling i de 2 første Aar, men afbetales derefter med lige Afdrag i 20 Aar. Lejlændinge paa Landskassens Jordegods og Kirkejorde erholde disse Laan imod 6 pCt. aarlig til Forrentning og Afbetaling i 28 Aar. Laanene bevilges efter Indstillinger fra Islands Landbrugsselskab.

13. Af Reservefonden kan der anvendes indtil 5,000 Kr. hvert Aar til Bevilling af Laan til Tomthusmænd udenfor Købstæder til Jorddyrkning og Forbedring af Bygninger. — Laanene tilstaas alene imod Kaution af Sysselkommuner efter Indstilling fra Repsforstanderskaber og ikke mere end 400 Kr. til hver Tomthusmand. Disse Laan forrentes med 4 pCt., afdrages ikke i de første 4 Aar og tilbagebetales derefter med lige Afbetalinger i 20 Aar.

14. Til Sysselkommuner, som yde fastsatte Tilskud til Telefonlinier i Finansperioden, kan der ydes til dette Øjemed Laan af Landskassen, som forrentes med 4 pCt. p. a. og afdrages i Løbet af 18 Aar. Til saadanne Laan kan anvendes indtil 40,000 Kr.

15. Til Sysselkommuner kan af Landskassen ydes Laan af indtil 10,000 Kr. hvert af Aarene til Opførelse af Kornmagasiner til Kreaturfoder paa saadanne Steder,

Nr. 11. 16. Hreppsnefndum má veita lán úr viðlagasjóði gegn ábyrgð sýslunefnda alt
 9. að 30,000 kr. hvort árið til að byggja barnaskóla, sem samkvæmt fræðslulögunum
 júlí. verður ekki komist hjá að byggja.

17. Úr viðlagasjóði er heimilt að lána Jóhannesi J. Reykdal verksmiðjueiganda í Hafnarfirði alt að 5000 kr. til að endurbyggja trjesmiðaverksmiðju sína að gólfi og veggjum úr steinsteypu. Lánið veitist eftir á gegn fasteignarveði eða annari þeirri tryggingu, er landsstjórnin tekur gilda; ávaxtast með $4\frac{1}{2}$ % og endurborgast með jöfnum afborgunum á 15 árum.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 9. júlí 1909.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jónsson.

som er udsatte for Skibsfartens Stansning ved Ishindringer. Disse Laan forrentes med Nr. 11. 4 pCt. p. a. og afbetales i Løbet af 15 Aar.

16. Imod Sysselforstanderskabernes Garanti kan der til Repskommunerne ydes Laan af Reservefonden indtil 30,000 Kr. hvert af Aarene til Opførelse af Børneskoler, hvor disse ifølge Loven om Børns Undervisning nødvendigvis maa opføres.

17. Til Fabrikejer Johannes J. Reykdal i Havnefjord kan der af Reservefonden ydes et Laan af indtil 5,000 Kr. til Genopførelse af hans Træskærefabrik med Gulv og Vægge af Beton. Laanet ydes efter Ombygningen mod Pant i fast Ejendom, eller en ~~anden~~ af Regeringen godkendt Sikkerhed, forrentes med $4\frac{1}{2}$ pCt. og afbetales med lige Afdrag i 15 Aar.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 9. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 9. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,

kst.

Nr. 12.

9.
júlí.

Lög

um

breyting á lögum um stofnun landsbanka 18. sept. 1885 m. m.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

1. gr.

Í stjórn landsbankans eru 2 bankastjórar, er ráðherra skipar, og tveir gæzlustjórar, er kosnir sjeu sinn af hvorri deild alþingis til 4 ára í senn eftir þeim reglum, er hingað til hafa gilt.

Ráðherra getur vikið bankastjórum frá um stundarsakir, öðrum eða báðum, þegar honum þykir brýn nauðsyn til bera, og að fullu og öllu, ef miklar eru sakir, en gera skal hann þeim grein fyrir skriflega, hvað veldur.

Ráðherra setur mann til að gegna bankastjórastarfi um stundarsakir, ef bankastjóri forfallast eða sæti hans verður óskipað að sinni.

2. gr.

Aðsetur bankans er í Reykjavík og þar skulu bankastjórar eiga heima.

3. gr.

Bankastjórar annast dagleg störf bankans, og stýra þeim með aðstoð gæzlustjóra.

Nákvæmari fyrirmæli um sambandið milli bankastjóra sín í milli og bankastjóra og gæzlustjóra verða ákveðin í reglugjörð, er ráðherra setur.

4. gr.

Ráðherra skipar bókara og fjehirði bankans og víkur þeim frá, hvorttveggja eftir tillögum bankastjórnar. Aðra sýslunarmenn skipar bankastjórnin og víkur þeim frá. Hún ræður starfstíma þeirra o. s. frv. — Bankastjórar skulu undirskrifa svo að skuldbindi bankann, ef gefa skal út eða framselja víxla, önnur verðbrjef eða aðrar skriflegar skuldbindingar.

Kvittanir frá bankanum eru því að eins fullgildar, að fjehirðir hafi ritað undir þær og þeim fylgi áritun bókara um að þær sjeu athugaðar. Fjehirðir bankans má eigi greiða neina fjárhæð úr bankanum, sem samþykki bankastjórnar þarf til, nema með samþykki beggja bankastjóranna.

Nr. 12. Lög 9. júlí um breyting á lögum um stofnum landsbanka 18. sept. 1885 m. m.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

om

Nr. 12.

9.
Juli.

Forandring i Lov om Oprettelsen af en Landsbank af 18. Septbr. 1885 m. m.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Landsbankens Bestyrelse bestaar af 2 Bankdirektører, der ansættes af Ministeren, og to kontrollerende Direktører, en valgt af hver af Altingets Afdelinger for 4 Aar ad Gangen efter de hidtil gældende Regler. Ministeren kan suspendere den ene eller begge af Bankdirektørerne, naar han finder det paatrængende nødvendigt, samt i Tilfælde af særdeles vægtige Omstændigheder afskedige dem, idet han skriftlig skal meddele dem Grundene dertil.

I Tilfælde af en Bankdirektørs Forfald eller Vakance i Bankdirektørposterne, drager Ministeren Omsorg for disses midlertidige Varetagelse ved Konstitution.

§ 2.

Bankens Hjemsted er Reykjavik, hvor Bankdirektørerne skulle være bosatte.

§ 3.

Bankdirektørerne besørge Bankens daglige Forretningsførelse under de kontrollerende Direktørers Medvirkning.

De nærmere Bestemmelser om Bankdirektørernes indbyrdes Forhold og Forholdet mellem Bankdirektørerne og de kontrollerende Direktører fastsættes ved et af Ministeren udstedt Reglement.

§ 4.

Bankens Bogholder og Kasserer ansættes og afskediges af Ministeren efter Indstilling af Bankbestyrelsen. De øvrige Funktionærer ansættes og afskediges af Bankbestyrelsen. Denne fastsætter deres Forretnings tid m. v. — Ved Udstedelse og Transport af Veksler og andre Penge dokumenter og skriftlige Forpligtelser meddeles den Bank forbindende Underskrift af Bankdirektørerne.

Kvitteringer fra Banken maa for at være fuldgyldige være underskrevne af Kassereren og af Bogholderen forsynede med Paategning om at være noterede. Uden begge Bankdirektørers Samtykke maa Bankens Kasserer ikke foretage Pengeudbetalinger af Bankens af den Art, hvortil Bankbestyrelsens Samtykke udkræves.

Nr. 12. Lov af 9. Juli om Forandring i Lov om Oprettelsen af en Landsbank af 18. Septbr. 1885 m. m.

Nr. 12. Nú er annarhvor bankastjóranna forfallaður og undirskrifar þá annarhvor
 9. gæzlustjórinn í hans stað. Verði ágreiningur milli bankastjóranna um eitthvert mál,
 júl. er bankann varðar, sker atkvæði þess gæzlustjórans úr, er fyr var kosinn.

5. gr.

Bankastjórar hafa í árslaun kr. 6,000 hvor og gæzlustjórar 1,000 kr. hvor. Bókari hefir að launum kr. 3,500 og fjehirðir kr. 2,400 auk $\frac{1}{5}\%$ af öllum greiddum peningum og bankaseðlum í fjehirzlu bankans eða úr, alt að kr. 2,600. Núverandi fjehirðir heldur þó þeim launakjörum, er hann nú hefir. Fjehirði ber að setja hæfilegt veð, er ráðherra tiltekur. — Bankastjórar mega ekki hafa embættisstörf á hendi nje aðra atvinnu.

Láti núverandi framkvæmdarstjóri af forstöðu bankans fær hann árlega kr. 4,000 lífeyri.

6. gr.

Stjórn bankans er ávalt skylt að veita ráðherra alla þá vitneskju um hag bankans, sem honum þurfa þykir. — Ráðherra getur og hvenær sem er látið skoða allan hag bankans.

7. gr.

Eigi mega bankastjórar nje sýslunarmenn bankans vera skuldskeyttir bankanum, hvorki skuldunautar nje ábyrgðarmenn annara.

8. gr.

Lög þessi ganga í gildi 1. jan. 1910 og er úr gildi numinn IV. kaflí í lögum 18. sept. 1885 um stofnun landsbanka svo og lög nr. 24, 2. okt. 1891 um breyting á lögum um stofnun landsbanka og lög nr. 37, 23. okt. 1903 um breyting á 1. gr. í lögum nr. 24, frá 2. okt. 1891.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 9. júlí 1909.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jónsson.

I Tilfælde af den ene Bankdirektørs Forfald underskriver en af de kontrol-Nr. 12. lerende Direktører i hans Sted. I Tilfælde af Uenighed mellem Bankdirektørerne om en Banken vedrørende Sag afgøres denne ved den først valgte kontrollerende Direktørs Stemme. 9. Juli.

§ 5.

Hver af Bankdirektørerne lønnes med 6,000 Kr., og hver af de kontrollerende Direktører med 1,000 Kr. aarlig. Bogholderen har en aarlig Løn af 3,500 Kr. og Kassereren 2,400 Kr. foruden $\frac{1}{5}$ p. m. af alle til og ud af Bankens Kasse betalte Penge og Banksedler, indtil 2,600 Kr. Den nuværende Kasserer beholder dog sine nuhavende Lønningsvilkaar. Kassereren har at stille en passende af Ministeren bestemt Kaution. — Bankdirektørerne maa ikke indehave noget Embede eller drive andet Erhverv.

Hvis den nuværende administrerende Direktør træder ud af Bankens Direktion erholder han en aarlig Livrente af 4,000 Kr.

§ 6.

Bankens Bestyrelse er til enhver Tid pligtig til at meddele Ministeren alle de Oplysninger angaaende Bankens Forhold, som han finder fornødne. Ministeren kan derhos til enhver Tid lade Bankens samtlige Forhold efterse.

§ 7.

Hverken Bankdirektørerne eller Bankens Funktionærer maa staa i noget Gældsforhold til Banken, være sig som Skyldnere eller Kautionister for andre.

§ 8.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1910, hvorhos IV. Afsnit i Lov 18. Septbr. 1885 om Oprettelsen af en Landsbank samt Lov Nr. 24, 2. Oktbr. 1891 om Forandring i Lov om Oprettelsen af en Landsbank og Lov Nr. 37, 23. Oktbr. 1903 om Forandring i Lov Nr. 24 af 2. Oktbr. 1891 § 1 ophæves.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 9. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 9. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Nr. 13.

9.
júlí.

Lög

um

heimild fyrir veðdeild Landsbankans til að gefa út
þriðja flokk (seríu) bankavaxtabrjefa.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

1. gr.

Veðdeild Landsbankans skal vera heimilt að gefa út bankavaxtabrjef alt að
3 miljónum króna til viðbótar bankavaxtabrjefaupphæð þeirri, sem hún má gefa út
samkvæmt lögum 12. janúar 1900 um stofnun veðdeildar í Landsbankanum í Reykjavík
og viðaukalögum við þau 25. september 1902, sem og lögum 20. október 1905 um heim-
ild fyrir veðdeild Landsbankans til að gefa út nýjan flokk (seríu) bankavaxtabrjefa.

2. gr.

Um bankavaxtabrjef þau, sem gefin verða út samkvæmt þessum lögum og kölluð
verða 3. flokkur (sería) vaxtabrjefanna, gilda allar hinar sömu reglur og settar eru með
áminstum lögum 12. jan. 1900, sbr. tilvitnuð lög 25. sept. 1902 og lög 20. oktbr. 1905,
að svo miklu leyti eigi eru settar aðrar reglur með eftirfarandi greinum þessara laga.

3. gr.

Landsbankinn leggur til tryggingarfje fyrir 3. flokki bankavaxtabrjefanna, og
skal það aldrei nema minni upphæð en $\frac{1}{6}$ af verðhæð útgefinna bankavaxtabrjefa þeirra,
er óinnleyst eru á hverjum tíma. Tryggingarfjeð skal vera að helmingi í ríkisskulda-
brjefum og að helmingi í bankavaxtabrjefum veðdeildarinnar, útgefnunum samkvæmt lögum
frá 12. janúar 1900 og 25. sept. 1902, sem og lögum 20. oktbr. 1905, og skal upphæð
tryggingarfjárins miðast við gangverð nefndra verðbrjefa. — Landsstjórnin varðveitir
tryggingarfjeð, en vextir af því renna í Landsbankann.

4. gr.

Ráðherra Íslands og stjórn Landsbankans undirskrifa bankavaxtabrjefin.

5. gr.

Veðdeildinni skal heimilt að veita bæjarfjelögum, sýslufjelögum og sveitarfje-
lögum lán, er samþykkt sju af stjórnarráði Íslands, gegn veði í eignum og tekjum bæjar-
sýslu- og sveitarfjelagsins.

Nr. 13. Lög 9. júlí um heimild fyrir veðdeild Landsbankans til að gefa út þriðja flokk (seríu) banka-
vaxtabrjefa.

Lov

om

Nr. 13.
9.
juli.

Bemyndigelse for Landsbankens Hypotekafdeling til Udstedelse af en tredje Serie Bankobligationer.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Landsbankens Hypotekafdeling bemyndiges til at udstede Bankobligationer til et Beløb af indtil 3 Millioner Kroner, som Tillæg til det Beløb af Bankobligationer, som den nu kan udstede i Henhold til Lov 12te Januar 1900 om Oprettelsen af en Hypotekafdeling i Landsbanken i Reykjavik og Lov om Tillæg til samme af 25de September 1902, samt Lov 20de Oktober 1905 om Bemyndigelse for Landsbankens Hypotekafdeling til Udstedelse af en ny Serie Bankobligationer.

§ 2.

Om de Bankobligationer, der blive udstedte i Henhold til nærværende Lov og som blive at benævne 3dje Serie af Obligationerne, gælde alle de samme Regler, som ere fastsatte ved den nævnte Lov 12te Januar 1900, jfr. den ligeledes nævnte Lov 25de Septbr. 1902 og Lov 20de Oktbr. 1905, for saa vidt afvigende Regler ikke indeholdes i nærværende Lovs følgende Paragrafer.

§ 3.

Garantifonden for Bankobligationernes 3dje Serie, som tilskydes af Landsbanken, skal aldrig udgøre mindre end $\frac{1}{6}$ af de til enhver Tid udstedte og ikke indløste Bankobligationers Beløb. Garantifonden skal anbringes med Halvdelen i Statsobligationer og med Halvdelen i de af Hypotekafdelingen i Henhold til Lov 12te Januar 1900 og Lov 25de Septbr. 1902 samt Lov 20de Oktbr. 1905 udstedte Bankobligationer, og dens Størrelse beregnes efter Obligationernes Kurs. Garantifonden forbliver i Regeringens Værge, men Landsbanken oppebærer Renterne af samme.

§ 4.

Bankobligationerne underskrives af Islands Minister og Landsbankens Bestyrelse.

§ 5.

Hypotekafdelingen kan yde Laan til By-, Syssel- og Repskommuner paa Betingelse af, at Laanene ere approberede af Islands Ministerium og sikrede i By-, Syssel- og Repskommunens Ejendele og Indtægter.

Nr. 13. Lov af 9. Juli om Bemyndigelse for Landsbankens Hypotekafdeling til Udstedelse af en tredje Serie Bankobligationer.

Nr. 13.

6. gr.

9.
júli.

Þegar veðdeildin tekur jarðir að veði, má virða jarðarhúsin með eigninni, og gerist þess eigi þörf að þau sjeu váttrygð, ef verð þeirra nemur ekki $\frac{1}{4}$ af virðingarverði jarðarinnar. Öll önnur hús skal virða sjerstaklega og váttryggja, ef verð þeirra á að koma til greina við lánveitingar gegn veði í eigninni, sbr. 7 gr. í nefndum lögum 12. janúar 1900.

7. gr.

Þegar bankastjórnin eftir kröfum lánþega og samkvæmt 9. gr. nefndra laga 12. jan. 1900 á að annast um að koma bankavaxtabrjefum í gjaldgenga peninga endurgjaldslaust, er henni heimilt að selja þau svo sem þau ganga bezt, eða taka þau eftir gangverði.

8. gr.

Þá er bankastjórn heimilt að telja veðdeildarlán eða eftirstöðvar þess komnar í gjalddaga án uppsagnar, ef skuldunautur vanrækir að halda húseignum viðunanlega váttrygðum, sem áskilið er að váttrygðar sjeu, sbr. 10. gr. og 7. gr. nefndra laga 12. jan. 1900.

9. gr.

Samkvæmt 11. gr. nýnefndra laga skulu skuldunautar veðdeildarinnar greiða vexti, afborganir og tillög til að borga kostnað við deildina og til varasjóðs í einu lagi með jafnri upphæð á hverjum gjalddaga. Tillagið til að borga kostnað við deildina og gjaldið til varasjóðs skal vera $\frac{1}{2}$ af hundraði á ári af upphæð lánsins, eins og hún er fyrir hvern gjalddaga, og afborgunargjaldið má eigi vera minna en svo, að láninu sje lokið á 50 árum, sje veðið jardeign, á 35 árum, sje veðið steinhús eða steinsteyppuhús, á 25 árum, sje veðið timburhús, og á 15 árum, sje veðið torfhús. Sje lánið bæjar-, sýslu eða sveitarlán, skal því lokið á eigi lengri tíma en 40 árum.

10. gr.

Nú glatast bankavaxtabrjef, sem nafnskráð er í bókum veðdeildarinnar, og getur þá bankastjórnin innkallað handhafa brjefsins með 12 mánaða fyrirvara, með auglýsingu, er birt sje þrisvar sinnum samfleytt í því blaði á Íslandi, er flytur opinberar auglýsingar, og í Ríkistíðindunum í Kaupmannahöfn. Ef enginn gefur sig fram með brjefið í tæka tíð, getur bankastjórnin útgefið handa hinum skráða eiganda þess nýtt bankavaxtabrjef með sömu upphæð sem það, er glataðist, án þess nokkur annar, er bankavaxtabrjefið kann að hafa verið afsalað, geti þar fyrir búið kröfu á hendur bankanum.

Um ógilding annara bankavaxtabrjefa fer eftir almennum lögum.

11. gr.

Sjerstakan reikning skal halda fyrir 3. flokk bankavaxtabrjefanna, og skal þeim til tryggingar vera sjerstakur varasjóður, en í hann renna tekjur veðdeildarinnar eftir þessum lögum. Fyrir bókfærslu, reikningshald og til annars kostnaðar, er af þessu leiðir, má greiða alt að því 2,000 kr.

Nr. 13. Lög 9. júlí um heimild fyrir veðdeild Landsbankans til að gefa út þriðja flokk (seríu) bankavaxtabrjefa.

§ 6.

Naar Hypotekafdelingen modtager Jordejendomme til Pant, kan de Huse, som følge med Jorden, vurderes sammen med denne, uden at de behøve at være brandforsikrede, saafremt deres Værdi udgør mindre end $\frac{1}{4}$ af Jordejendommens Vurderingssum. Alle andre Bygninger skulle vurderes særskilt og være brandforsikrede, saafremt der skal tages Hensyn til deres Værdi ved Bevilling af Laan mod Pant i Ejendommen, jfr. fornævnte Lov 12te Januar 1900 § 7.

§ 7.

Naar Bankbestyrelsen paa Laantagerens Forlangende og i Henhold til nævnte Lov 12te Januar 1900 § 9, uden Godtgørelse skal besørge Bankobligationer omsatte i rede Penge, har den Hjemmel til at sælge dem til den højeste Pris, som de kan udbringe til, eller overtage dem efter Kurs.

§ 8.

Bankbestyrelsen er berettiget til at anse et af Hypotekafdelingen bevilget Laan eller den tilbageværende Rest af samme forfalden til Udbetaling uden Opsigelse, naar Skyldneren undlader at holde Bygninger tilbørlig brandforsikrede, for saa vidt det er betinget, at de skulle være forsikrede, jfr. nævnte Lov 12te Januar 1900 § 10 og § 7.

§ 9.

Overensstemmende med nysnævnte Lovs § 11 skulle Hypotekafdelingens Debitorer erlægge Renter, Afdrag og Bidrag til Administrationen og Reservefonden med et samlet Beløb, der er lige stort i hver Betalingstermin. Bidraget til Administrationen og Reservefonden er $\frac{1}{2}$ Procent aarlig af Laanets inden hver Termin tilbageværende Beløb, og Afdraget maa ikke være mindre, end at Laanet, naar Pantet er Jordejendom, er tilbagebetalt i Løbet af 50 Aar, naar det er Sten- eller Betonbygning i Løbet af 35 Aar, naar det er Træbygning i Løbet af 25 Aar, og naar Pantet er Jordbygning i Løbet af 15 Aar. Er Laanet et By-, Syssel- eller Repskommunelaan, skal dette være tilbagebetalt i Løbet af højst 40 Aar.

§ 10.

Bankbestyrelsen kan, naar en Bankobligation, der i Hypotekafdelingens Bøger er noteret paa Navn, bortkommer, ved Bekendtgørelse, som indrykkes 3 Gange efter hinanden i det til offentlige Bekendtgørelser i Island bestemte Blad og i Statstidenden i København, med 12 Maaneders Varsel indkalde Ihændehaven af Obligationen. Hvis ingen melder sig med Obligationen i rette Tid, kan Bankbestyrelsen meddele den, paa hvis Navn den er noteret, ny Bankobligation til samme Beløb som den bortkomne, uden at Tredjemand, til hvem Obligationen maatte være overdraget, derfor kan have Tiltale mod Banken.

Med Hensyn til Mortifikation af andre Bankobligationer forholdes efter den almindelige Lovgivning.

§ 11.

Der skal holdes et særskilt Regnskab for Bankobligationernes 3dje Serie, og til Sikkerhed for samme skal der være en særskilt Reservefond, hvortil Hypotekafdelingens Overskud i Henhold til nærværende Lov henlægges. Til Bogholderi, Regnskabsførelse og andre hermed i Forbindelse staaende Udgifter kan der anvendes indtil 2,000 Kr.

Nr. 13. Lov af 9. Juli om Bemyndigelse for Landsbankens Hypotekafdeling til Udstedelse af en tredje Serie Bankobligationer.

Nr. 13.

12. gr.

9.
júli. Ákvæði þessara laga snerta að engu leyti bankavaxtabrjef þau, sem gefin eru út samkvæmt framannefndum lögum 12. jan. 1900, 25. sept. 1902 og 20. okt. 1905.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 9. júlí 1909.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jónsson.

§ 12.

Nr. 13.

Nærværende Lovs Bestemmelser berøre i ingen Henseende de Bankobligationer, der ere udstedte i Henhold til de fornævnte Love af 12te Januar 1900, 25de Septbr. 1902 og 20. Oktbr. 1905.

9.
Juli.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 9. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 9. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Lög

Nr. 14.

9.
júlí.

um

heimild fyrir landsstjórnina til að kaupa bankavaxtabrjef
Landsbankans.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

1. gr.

Heimilt skal landsstjórninni að kaupa af Landsbankanum fyrir landssjóðs
hönd bankavaxtabrjef fyrir allt að 2 miljónum króna.

2. gr.

Enn fremur er landsstjórninni heimilt að taka lán fyrir landssjóðs hönd allt að
2 miljónum króna og fari vextir eigi fram úr $4\frac{1}{2}$ % og afborgist á 30 árum. Og skal
láninu varið til að kaupa bankavaxtabrjef samkvæmt 1. gr., og fer kaupverðið eftir
lánskjörunum.

3. gr.

Lög þessi öðlast gildi þann dag, sem þau eru staðfest.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 9. júlí 1909.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jónsson.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

om

Nr. 14.

9.
Juli.

Bemyndigelse for Regeringen til Køb af Landsbankens Bankobligationer.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Regeringen bemyndiges til paa Landskassens Vegne at afkøbe Landsbanken Bankobligationer til et Beløb af indtil 2 Mill. Kr.

§ 2.

Endvidere bemyndiges Regeringen til paa Landskassens Vegne at optage Laan indtil 2 Mill. Kr., der forrentes med ikke over $4\frac{1}{2}$ pCt. og afdrages i Løbet af 30 Aar. Laanet skal anvendes til Køb af Bankobligationer ifølge § 1, hvis Indkøbspris skal rette sig efter Laanevilkaarene.

§ 3.

Denne Lov træder i Kraft samme Dag som den stadfæstes.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 9. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 9. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe.
kst.

Nr. 15.

9.
júlí.

Lög

um

breyting à lögum um kosningar til alþingis frá 3. okt. 1903.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Aukakjörskrá þá, sem um er rætt í 12. gr. laga um kosningar til alþingis 3. okt. 1903, skal semja í maímánuði, svo að hún sje fullbúin 15. dag þess mánaðar, og skal hún þann dag lögð fram til sýnis á sama eða sömu stöðum og aðalkjörskrá og liggja frammi næstu 7 daga. Á aukakjörskrá skulu þeir settir, er ekki hafa kosningarrjett, þá er kjörskrá gengur í gildi (1. júlí), en vitanlegt þykir að fullnægja muni skilyrðum þeim, sem til kosningarrjettar þurfa, einhvern tíma á árinu, er kjörskrá gildir fyrir, svo og þeir, er eigi var vitanlegt um, þá er aðalkjörskrá var samin, að mundu fullnægja þessum skilyrðum fyrir 1. júlí. Enn fremur skal setja á aukakjörskrá þá kjósendur, er fallið hafa burt af aðalkjörskrá og einhverra orsaka vegna ekki hafa átt kost á að koma fram með aðfinslur við kjörskrána í tæka tíð.

2. gr.

Með kærur og aðfinningar við aukakjörskrá skal fara sem við aðalkjörskrá, en þó þannig, að frestir allir sjeu $\frac{1}{3}$ styttri og að samrit aukakjörskrárinnar skuli sent oddvita yfirkjörstjórnarinnar fyrir 1. júlí.

3. gr.

Frestur sá, sem í 21. gr. kosningarlaganna er ætlaður yfirkjörstjórn til að fullgera kjörseðla, skal vera 10 dagar.

4. gr.

Nú deyr frambjóðandi, áður en kosning fer fram, en eftir að framboðsfrestur er liðinn eða á næstu 3 sólarhringum fyrir það tímamark. Má þá annar maður innan 8 daga bjóða sig fram til þingmennsku, ef fullur helmingur af meðmælendum hins látna eru meðal meðmælenda hans.

Ef fresta þarf kosningu í kjördæminu af þessum ástæðum, stofnar stjórnarráðið til nýrrar kosningar á þann hátt, sem fyrir er mælt í 54. gr. kosningarlaganna.

5. gr.

Almennar reglulegar kosningar til alþingis, sem með 25. gr. kosningarlaganna er ákveðið að fari fram 10. dag septembermánaðar, skulu hjer eftir fram fara fyrsta vetrardag.

Nr. 15. Lög 9. júlí um breyting à lögum um kosningar til alþingis frá 3. okt. 1903.

Lov

om

Nr. 15.
9.
Juli.

Forandring i Lov af 3. Oktbr. 1903 om Valgene til Altinget.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

De i Lov om Valgene til Altinget af 3. Oktbr. 1903 § 12 omhandlede Tillægsvalglisters skulle affattes i Maj Maaned, saaledes at de er fuldt færdige den 15. Maj, hvilken Dag de skulle fremlægges til Eftersyn paa samme Steder som Hovedvalglisterne og ligge fremme de følgende 7 Dage. Paa Tillægslisterne blive at opføre dem som ikke have Valgret paa den Dag (den 1. Juli) da Valglisterne blive gældende, men som ventes i Løbet af det Aar, for hvilke Valglisterne skal gælde, at ville opfylde de til Valgret fornødne Betingelser, samt dem om hvem det ved Valglisternes Affattelse ikke vidstes, at de vilde opfylde disse Betingelser inden 1. Juli. Endvidere opføres paa Tillægslisten de Vælgere, som ere blevne udeladte af Hovedlisterne, og af en eller anden Grund ikke i rette Tid har kunnet fremkomme med Anke mod Valglisterne.

§ 2.

De overfor Tillægslisterne fremsatte Klager og Indvendinger skal behandles paa samme Maade som overfor Hovedlisterne, dog saaledes at alle Tidsfrister forkortes med en Tredjedel, og at Duplikat af Tillægslisten tilstilles Overvalgbestyrelsens Formand inden den 1. Juli.

§ 3.

Den i Valglovens § 21 for Overvalgbestyrelsen bestemte Frist til Fuldfærdigelse af Stemmesedler fastsættes til 10 Dage.

§ 4.

I Tilfælde af at en Valgkandidat dør, inden Valg foretages, og efter Anmeldelsesfristens Udløb, eller i Løbet af 3 Døgn forinden, kan en anden stille sig til Valg til Altinget inden 8 Dage, hvis over Halvdelen af den afdødes Stillere slutter sig til hans Kandidatur. Hvis Udsættelse af Valget behøves af disse Grunde skal Ministeriet anordne nyt Valg paa den i Valglovens § 54 foreskrevne Maade.

§ 5.

De almindelige ordinære Valg til Altinget, som i Henhold til Valglovens § 25 skal afholdes den 10. September, afholdes herefter den første Vinterdag.

Nr. 15.
9.
júli.

6. gr.

Ef kjósandi skýrir kjörstjórn frá því, að hann sje eigi fær um að kjósa á fyrirskipaðan hátt, og færir sjerstakar ástæður fyrir því, er kjörstjórn metur gildar, skal sá úr kjörstjórninni, er kjósandi nefnir til, veita honum aðstoð til þess í kjörherberginu. Þetta skal bókað í kjörbókinni að tilgreindum ástæðum.

7. gr.

Þá er kosning þingmanns er ógilt samkvæmt 29. gr. stjórnarskrárinnar, sbr. 41. og 48. gr. kosningarlaganna, skal stjórnarráðið skipa fyrir um nýja kosningu svo fljótt sem verða má.

8. gr.

Nú ferst kosning fyrir í einhverjum hreppi á hinum ákveðna degi sökum óveðurs eða af öðrum óviðráðanlegum orsökum, kveður þá undirkjörstjórn til kjörfundar að nýju á þann hátt, sem mælt er fyrir um í öðrum málslíð 51. gr. kosningarlaganna.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 9. júlí 1909.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jónsson.

§ 6.

Nr. 15.
9.
Juli.

Ifald en Vælger fremfører for Valgbestyrelsen, at han ikke er i Stand til at foretage Afstemningen paa den foreskrevne Maade og anfører særlige Grunde derfor, der godkendes af Valgbestyrelsen, skal det af Vælgerne dertil udvalgte Medlem af Valgbestyrelsen yde ham Bistand ved Stemmegivningen i Stemmerummet. Herom sker der Tilførsel i Valgprotokollen med Anførelse af Grundene.

§ 7.

Hvis et Medlems Valg kendes ugyldigt ifølge Forfatningslovens § 29, jfr. Valglovens §§ 41 og 48, skal Ministeriet anordne et nyt Valg saa hurtigt som muligt.

§ 8.

I Tilfælde af at Valg ikke kan foregaa i en Rep paa den bestemte Dag paa Grund af Uvejr eller af anden uafværgelig Aarsag, skal Undervalgbestyrelsen sammenkalde Valgmøde paany paa den i Valglovens § 51 andet Led foreskrevne Maade.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 9. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 9. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Nr. 16.

9.
júlí.

Lög

um

breyting og viðauka við lög um hagfræðisskýrslur nr 29,
8. nóv. 1895 og lög nr. 20, 30. okt. 1903.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

1. gr.

Forstöðumenn fastaverzlana, lausakaupmenn, þar með taldir hrossakaupmenn og fjárkaupmenn, forstöðumenn kaupfjelaga og pöntunarfjelaga, og aðrir, er vörur kaupa frá útlöndum, eða sem selja vöru eða sölu annast til útlanda, skulu skyldir til að láta hlutaðeigandi stjórnarvöldum í tje sem nákvæmastar skýrslur um það, hverjar vörutegundir og hve mikið af hverri vörutegund þeir flutt hafi eða flytja látið til landsins, eða frá því; svo er þeim og skylt að skýra frá innkaupsverði innfluttrar vöru að viðbættum flutningskostnaði til landsins, og innkaupsverði innlendrar vöru, og tilgreina frá hverju landi vörurnar eru keyptar, allt eftir því, sem eyðublöð þau greina og reglugjörðir, er landsstjórnin út gefur.

2. gr.

Skipaafgreiðslumenn, sem taka á móti farmskrám (Manifest) frá útlöndum, svo og kaupmenn, pöntunarfjelög, kaupfjelög og aðrir, sem taka á móti farmskrám, eða hleðsluskírteinum (Conossement) í stað farmskrár yfir innfluttar vörur, sem skipaafgreiðslumenn taka ekki á móti, skulu frá ársbyrjun 1909 skyldir til að láta hlutaðeigandi lögreglustjóra í tje staðfestan útdrátt úr þessum farmskrám, eða hleðsluskírteinum, sem koma í farmskrár stað, yfir innfluttar vörur, er sýni nafn viðtakanda, nafn skipsins, er vörurnar flutti, og stykkjatal, tegund, vigt eða teningsmál allra varanna, sem á farm-skrá standa.

Útdráttinn úr farmskránum eða hleðsluskírteinunum, sem koma í þeirra stað, skal afhenda lögreglustjóra svo fljótt sem verða má og eigi síðar en við lok hvers árs, og varðar það sektum allt að 500 krónum, ef út af er brugðið.

3. gr.

Nú fylgir aðeins ein farmskrá skipi, sem flytur inn vörur að fleiri en einni höfn, og skal þá sá, er síðast veitir vörunum móttöku úr skipinu, afhenda lögreglustjóra útdráttinn úr farmskrá skipsins.

Nr. 16. Lög 9. júlí um breyting og viðauka við lög um hagfræðisskýrslur nr 29, 8. nóv. 1895 og lög nr. 20, 30. okt. 1903.

Lov

om

Nr. 16.
9.
Juli.

Forandring i og Tillæg til Lov Nr. 29 af 8. Novbr. 1895 og Lov
Nr. 20 af 30. Oktbr. 1903 om statistiske Tabeller.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Forstandere for faste Handeler, Spekulanthandlere, derunder Opkøbere af Heste og Faar, Forstandere for Forbrugs- og Fællesindkøbsforeninger, samt andre, der købe Varer fra Udlandet, eller som selv sælge eller besørge Salg af Varer til Udlandet, ere pligtige til for vedkommende Myndigheder saa nøjagtig som mulig at opgive, hvilke Varesorter og hvor meget af hver Sort de have ført eller ladet føre til eller fra Landet. Desuden ere de pligtige til at opgive indførte Varers Indkøbspris med Tillæg af Transportomkostninger her til Landet, og indenlandske Varers Indkøbspris, samt oplyse, fra hvilket Land Varerne ere indkøbte, alt i Henhold til de af Ministeriet udgivne Skemaer og Instrukser.

§ 2.

Skibsekspeditører, der modtage Manifeste fra Udlandet, Købmænd, Fællesindkøbs- og Forbrugsforeninger, samt andre, der modtage Manifeste eller i Stedet derfor Konnossementer for indførte Varer, der ikke modtages af Skibsekspeditører, ere pligtige til fra Begyndelsen af Aaret 1909 til Politimesteren at aflevere bekræftet Uddrag af de paagældende Manifeste eller de i Stedet for dem trædende Konnossementer for indførte Varer, indeholdende Opgivelse af Modtagerens Navn, Navnet paa det Skib, med hvilket Varerne ere indførte, samt alle de paa Manifestet opførte Varers Stykketal, Art, Vægt eller Kubikmaal.

Bemeldte Uddrag af Manifeste eller Konnossementer skal indleveres til Politimesteren saa snart ske kan og senest ved Aarets Udgang. Overtrædelser heraf straffes med Bøder paa indtil 500 Kr.

§ 3.

Medfører et Skib, der indfører Varer til flere end en Havn, kun et Manifest, skal den, der sidst modtager Varer fra Skibet, indlevere til Politimesteren Uddraget af Skibets Manifest.

Nr. 16. Lov af 9. Juli om Forandring i og Tillæg til Lov Nr. 29 af 8. Novbr. 1895 og Lov Nr. 20 af 30. Oktbr. 1903 om statistiske Tabeller.

Nr. 16.
9.
júlí.

4. gr.

Svo skulu forstöðumenn fastra verzlana, pöntunarfjelaga, kaupfjelaga, iðnaðar-fyrirtækja og aðrir, er reka lánsverzlun að meira eða minna leyti, skyldir til að láta landsstjórninni í tje áreiðanlega skýrslu um samanlagðar skuldir og inneignir hjerlendra viðskiptamanna sinna, annara en banka, eins og þær eru 31. desember ár hvert.

Landsstjórnin annast um, að skýrslur þessar sjeu prentaðar ásamt öðrum hag-fræðisskýrslum og skulu þær vera þannig, að aðeins sjáist samanlagðar skuldir og inneignir hvers kaupþíns eða kaupstaðar fyrir sig, án þess nokkurt verzlunarnafn sje nefnt.

5. gr.

Landsstjórninni ber að annast um, að samin sje árlega skrá, er fylgi hagfræðis-skýrslunum yfir aðfluttar vörur, yfir stykkjatölu, tegund, vigt eða teningsmál innfluttrar vöru, sundurliðaða eftir kaupþúnum og samanlagða.

6. gr.

Með brot gegn lögum þessum skal fara sem opinber lögreglumál.

7. gr.

Með lögum þessum er 5. gr. laga nr. 29 um hagfræðisskýrslur 8. nóvember 1895 úr lögum numin.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 9. júlí 1909.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jónsson.

§ 4.

Nr. 16.
9.
Juli.

Endvidere ere Forstandere for faste Handeler, Fællesindkøbs- og Forbrugsforeninger, industrielle Foretagender, samt andre, der i større eller mindre Udstrækning drive Handel mod Kredit, pligtige til at meddele Ministeriet paalidelige Oplysninger om deres indenlandske Kunders, undtagen Bankers, samlede Gæld og Tilgodehavende den 31. December hvert Aar.

Ministeriet drager Omsorg for, at disse Opgivelser trykkes sammen med andre statistiske Tabeller, og skal de være saaledes affattede, at der kun kan ses, hvor meget den samlede Gæld og Tilgodehavende i hver enkelt Købstad og Handelsplads udgør, uden at noget Handelsfirmas Navn bliver nævnt.

§ 5.

Ministeriet drager Omsorg for, at der aarlig affattes en Oversigt, der skal følge med de statistiske Tabeller, specificeret efter Handelspladser og taget under et, over de indførte Vares Stykketal, Art, Vægt eller Kubikmaal.

§ 6.

Overtrædelse af denne Lov behandles som offentlige Politisager.

§ 7.

Ved denne Lov ophæves § 5 i Lov Nr. 29 af 28. Novbr. 1895 om statistiske Tabeller.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 9. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 9. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe.
kst.

Nr. 17.

9.
júlí.

Lög

um

almennan ellistyrk.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Í hverjum kaupstað og hreppi á landinu skal stofna styrktarsjóð handa ellihrumu fólki. Í sjóð þenna rennur styrktarsjóður handa alþýðufólki, sem til er í kaupstaðnum eða hreppnum.

Sjóðir þessir skulu styrktir með árlegu tillagi úr landssjóði, er nemur 50 aorum fyrir hvern gjaldskyldan mann til sjóðsins það ár.

2. gr.

Gjaldskyldir til ellistyrktarsjóðsins eru allir, karlar og konur, sem eru fullra 18 ára og ekki yfir 60 ára, nema þeir, er nú skal greina:

- a. Þeir, sem njóta sveitarstyrks.
- b. Þeir, sem fyrir ómaga eða ómögum eiga að sjá, sem og þeir, er fyrir heilsubrest eða af öðrum ósjálfráðum ástæðum eigi geta unnið fyrir kaupi, ef þessir menn hvorirtveggja að áliti hreppsnefndar eru fyrir fátæktar sakir ekki færir um að greiða gjaldið, enda greiði ekkert aukaútsvar.
- c. Þeir, sem sæta hegningarvinnu.
- d. Þeir, sem hafa trygt sjer fje til framfærslu eftir 60 ára aldur, að upphæð 150 kr. á ári að minsta kosti.

3. gr.

Hver gjaldskyldur karlmaður greiðir í styrktarsjóðinn 1 kr. 50 a. á ári, en kvenmaður 75 aura.

4. gr.

Í ellistyrktarsjóð rennur gjald fyrir leyfisbrjef til lausamensku samkv. 1. gr. í lögum nr. 3, 2. febr. 1894 um breyting á tilskipun um lausamenn og húsmenn á Íslandi 26. maí 1863 og viðauka við hana.

5. gr.

Hreppsnefndir skulu fyrir lok janúarmánaðar ár hvert semja skrá um alla þá, er gjaldskyldir eru í hreppnum til styrktarsjóðsins. Í kaupstöðum semja 3 menn, er bæjarstjórnin kys úr sínum flokki, skýrslur þessar. Á skrána skulu þeir settir, er lög-
Nr. 17. Lög 9. júlí um almennan ellistyrk.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

om

Nr. 17.
9.
Juli.

almindelig Alderdomsunderstøttelse.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

I hver Købstad og hver Rep i Landet skal der oprettes en Understøttelseskasse for aldrende Folk. Den Understøttelseskasse for Almuesfolk, der findes i Købstaden eller Reppen, tilfalder denne Kasse.

Til disse Kasser yder Landskassen et aarligt Tilskud, der fastsættes til 50 Øre for hver til Kassen afgiftspligtig det paagældende Aar.

§ 2.

Afgiftspligtig til Alderdomsunderstøttelseskassen er enhver Mand og Kvinde, der har fyldt det 18de Aar og ikke er over 60 Aar, med Undtagelse af efternævnte Personer:

- a. De, som nyde Fattigunderstøttelse.
- b. De Personer, hvem Forsørgelse af en eller flere Trængende paahviler, samt de, der formedelst Sygdom eller af andre uforskyldte Grunde ikke kunne fortjene Løn, saafremt begge disse Klasser Mennesker efter Repforstanderskabets Mening paa Grund af Fattigdom er ude af Stand til at erlægge Afgiften og ikke betale Ekstra-bidrag til Kommunen.
- c. De, som afsone Strafarbejde.
- d. De, som have erhvervet sig en Livrente efter 60 Aars Alder af mindst 150 Kr. aarlig.

§ 3.

Enhver afgiftspligtig Mandsperson betaler til Understøttelseskassen 1 Kr. 50 Øre aarlig, og en Kvinde 75 Øre.

§ 4.

Kendelsen for Bevilling til at være Løsemand i Henhold til Lov Nr. 3 af 2. Febr. 1894 § 1 om Forandring i Forordning om Løsemænd og Husmænd i Island af 26. Maj 1863 samt om Tillæg til samme tilfalder Alderdomsunderstøttelseskassen.

§ 5.

Repsforstanderskaberne have inden Udgangen af hvert Aars Januar Maaned at affatte en Fortegnelse over alle til Understøttelseskassen afgiftspligtige Personer i Reppen. I Købstæderne affatte 3 Mænd, som Byraadet vælger dertil af sin Midte, disse

Nr. 17. heimili hafa í kaupstaðnum eða hreppnum hinn 1. janúar; sje vafi um heimilisfang manns, skal hann settur á skrá í þeim kaupstað eða hreppi, þar sem hann dvelur um áramótin. Á skrána skulu þeir settir, sem eru fullra 18 ára hinn 1. janúar, og sömuleiðis þeir, sem ekki eru fullra 60 ára hinn sama dag. Skráin skal rituð á prentuð eyðublöð, er stjórnarráðið útbýtir.

Lögreglustjórinn í Reykjavík og hver prestur, að því er prestakall hans snertir, er skyldur til að láta nefndum þessum í tje skýrslur þær, er nauðsyn krefur, úr mann-
talsskýrslunum í Reykjavík og sálnaregistrunum annarsstaðar.

6. gr.

Auk þess sem gjaldendur eiga að greiða gjöld sín til ellistyrktarsjóðsins hver fyrir sig, þá eru menn og skyldir til að leggja fram gjöldin fyrir aðra svo sem nú segir:

- Kvongaðir menn eiga að inna af hendi styrktarsjóðsgjald fyrir konur sínar, meðan hjónabandinu er ekki slitið að lögum, enda sjeu þau til heimilis í sama hreppi.
- Foreldrar og fósturforeldrar eiga að inna af hendi styrktarsjóðsgjald fyrir börn sín og uppeldisbörn, sem vinna hjá þeim, eru á þeirra vegum eða þeir kosta til náms.
- Húsbændur eiga að greiða styrktarsjóðsgjald fyrir hjú sín og annað þjónustufólk sitt.
- Iðnaðarmenn eiga að greiða styrktarsjóðsgjald fyrir starfsmenn (iðnnema og sveina) sína.
- Kaupmenn, verzlunarstjórar og aðrir verkveitendur eiga að greiða styrktarsjóðsgjald fyrir þá, sem eru í fastri þjónustu hjá þeim, ef þeir ekki sjálfir eiga heimili forstöðu að veita.
- Húsráðendur eiga að greiða styrktarsjóðsgjald fyrir lausamenn og lausakonur, sem hjá þeim hafa lögheimili síðasta vistarár, svo og fyrir húsmenn, sem ekki hafa húsnæði út af fyrir sig.

Nú eru þessir menn öreigar að álitu hreppsnefndar eða bæjarstjórnar, og fellur þá niður skylda þeirra til að greiða styrktarsjóðsgjöld fyrir aðra, sem þá skulu sjálfir greiða gjaldið. Þeir, sem greiða styrktarsjóðsgjöld fyrir aðra, hafa rjett til þess að telja þau þeim til skuldar, sem gjaldskyldir eru, svo og til að halda gjaldinu eftir af kaupum þeirra eða launum.

7. gr.

Skrár þær, er gerðar hafa verið um gjaldskyldu manna til ellistyrktarsjóðanna, skulu liggja almenningi til sýnis frá 1.—7. dags febrúarmánaðar ár hvert, á einhverjum hentugum stað í hreppnum eða kaupstaðnum, og skal auglýst með viku fyrirvara, hvar skrárnar verði lagðar fram.

8. gr.

Nú álitur einhver, að maður sje ranglega talinn á skránni eða einhverjum ranglega slept þar, og skal hann þá innan 15. dags febrúarmánaðar koma fram með mót-bárur sínar eða kröfur í þessu efni til hlutaðeigandi hreppsnefndar eða bæjarstjórnar, er leggur úrskurð á þær innan hálfsmánaðar þar frá. Úrskurðinum má skjóta til sýslu-manns innan 15. dags marzmánaðar til fullnaðarúrskurðar.

Síðan skulu skýrslurnar sendar hlutaðeigandi sýslumanni eða bæjarfógeta innan 15. dags aprilmánaðar.

Nú hefir sami maður verið settur á skrá í tveimur sveitarfjelögum, og hefir hann þá rjett til að fá gjaldið endurgoldið úr styrktarsjóðnum í því sveitarfjelagi, sem hann
Nr. 17. Lög 9. júlí um almannan ellistyrk.

Fortegnelser. Paa Fortegnelsen skal alle de opføres, der have Hjemsted i Købstaden Nr. 17. eller Reppen den 1. Januar. Er der Tvivl om en Persons Hjemsted, skal Vedkommende optages i Fortegnelsen i den Købstad eller Rep, hvori han opholder sig ved Nytaar. Alle de, der have fyldt 18 Aar den 1. Januar, og ligeledes de, der ikke have fyldt 60 Aar den samme Dag, skulle opføres paa Fortegnelsen. Fortegnelsen skal udfærdiges paa et af Ministeriet affattet Skema.

9.
Juli.

Politimesteren i Reykjavik og enhver Præst, hver for sit Præstekald, er pligtig til at tilstille dem, der skulle affatte disse Fortegnelser de i denne Henseende nødvendige Oplysninger af Folketællingslisterne i Reykjavik og andre Steder af vedkommende Sjeleregister.

§ 6.

Foruden at de afgiftspligtige skal betale Afgiften til Alderdomsunderstøttelseskassen hver for sig, ere de ogsaa pligtige til at erlægge Afgiften for andre i følgende Tilfælde:

- a. Gifte Mænd erlægge Afgiften for deres Hustruer saalænge Ægteskabet ikke lovlig er ophævet og begge Ægtefællerne opholde sig i samme Kommune.
- b. Forældre og Plejeforældre erlægge Afgiften for deres Børn og Plejebørn, som tjene hos dem, blive forsørgede af dem, eller hvis Uddannelse de bekoste.
- c. Husbonden erlægger Afgiften for sit Tyende og andet Tjenestefolk.
- d. Haandværkere skal udrede Afgiften for deres Arbejdere (Lærlinge og Svende).
- e. Købmænd, Faktorer og andre Arbejdsgivere udrede Understøttelsesafgiften for dem, der have fast Tjeneste hos dem, saafremt de sidstnævnte ikke selv holder Dug og Disk.
- f. Enhver Husfader erlægger Afgiften for de Løsemænd og Løsekoner, hos hvem de have deres Hjem det sidste Tjenestear, samt for de Husmænd, som ikke have Beboelse for sig selv.

Naar disse Personer efter Repsforstanderskabets eller Byraadets Skøn befindes fuldstændig uformuende, bortfalder deres Forpligtelse til at udrede Understøttelsesafgift for andre, medens Ydelsespligten i saa Tilfælde overgaar paa disse. De som erlægge Afgiften til Understøttelseskassen for andre, have Ret til at debitere den afgiftspligtige for Beløbet samt til at tilbageholde Afgiften i deres Løn.

§ 7.

De over til Alderdomsunderstøttelseskasserne afgiftspligtige Personer affattede Fortegnelser skulle henligge til almindeligt Eftersyn fra 1. til 7. Februar hvert Aar paa et bekvemt Sted i Reppen eller Købstaden. Det skal bekendtgøres med en Uges Varsel, paa hvilket Sted Fortegnelserne fremlægges.

§ 8.

Den, som mener at nogen er ulovlig opført paa Fortegnelsen eller ulovlig udeladt, kan inden 15. Februar fremsætte sine Anker eller Forlangender for vedkommende Repsforstanderskab eller Byraad, der afgiver Kendelse over Sagen inden 14 Dage derefter. Denne Kendelse kan inden 15. Marts forebringes vedkommende Sysselmand til endelig Afgørelse. Fortegnelserne skulle inden 15. April indsendes til vedkommende Sysselmand eller Byfoged.

Naar en og samme Person har været opført paa Fortegnelserne i to forskellige Kommuner, har vedkommende Ret til at faa Afgiften refunderet af Understøttelses-

Nr. 17. átti ekki lögheimili í 1. janúar, og ber honum að sanna þetta fyrir hlutaðeigandi sýslumanni eða bæjarfógeta innan ársloka.

9. gr.

Í kaupstöðum skulu bæjarfógetar, en í sveitum sýslumenn, innheimta gjaldið á manntalsþingum og koma því á vöxtu í aðaldeild Söfnunarsjóðsins. Innheimtumenn fá 2 % fyrir gjaldheimtuna.

10. gr.

Í kaupstöðum skulu bæjarfógetar, en í hreppum sýslumenn, hafa á hendi reikningshald sjóðanna og geyma eignarskilríki þeirra. Reikningar sjóðanna fyrir hvert ár skulu fyrir lok janúarmánaðar sendir hlutaðeigandi bæjarstjórn eða sýslunefnd og kýs bæjarstjórnin eða sýslunefndin 2 menn til að endurskoða þá, en bæjarstjórnin eða sýslunefndin úrskurðar reikningana. Í kaupstöðum sendir bæjarstjórnin stjórnarráðinu árlega skýrslu um hag ellistyrktarsjóðanna; samskonar skýrslu sendir sýslunefndin stjórnarráðinu. Í Stjórnartíðindunum skal árlega birta skýrslu um hag styrktarsjóðanna í hverjum kaupstað og hverri sýslu.

11. gr.

Árgjöld til ellistyrktarsjóðanna má taka lögtaki samkvæmt lögum 16. desbr. 1885 um lögtak eða fjárnám án undanfarins dóms eða sáttar, og hafa styrktarsjóðsgjöld sama forgangsriett í dánar- eða þrotabúi gjaldenda eins og skattar og gjöld til landssjóðs.

12. gr.

Í hverjum kaupstað og hreppi skal á ári hverju að jafnaði, ef verðugir umsækjendur hafa gefið sig fram, úthluta $\frac{2}{3}$ hlutum af gjaldi því, er það ár ber að greiða til ellistyrktarsjóðsins í kaupstaðnum eða hreppnum, og enn fremur hálfum styrk þeim, er lagður er til styrktarsjóðsins úr landssjóði á árinu, svo og hálfum vöxtunum af styrktarsjóðnum fyrir næsta ár á undan.

13. gr.

Sýslumaður skal fyrir lok júlímánaðar ár hvert skýra hreppsnefndunum frá því, hve mikil upphæð komi til úthlutunar á árinu úr styrktarsjóðum hreppanna, og hin sama skylda hvílir á bæjarfógetanum gagnvart bæjarstjórn, en hreppsnefndir og bæjarstjórnir skulu síðan birta þetta í hreppnum eða kaupstaðnum á venjulegan hátt fyrir lok ágústmánaðar.

14. gr.

Styrk þann, er árlega skal úthluta, veita bæjarstjórnir og hreppsnefndir ellihrumum fátæklingum, sem eru fullra 60 ára að aldri eða þar yfir, og heima eiga í hreppnum eða kaupstaðnum, án tillits til þess, hvar þeir eru sveitlægir, svo framarlega sem umsækjandi á framfærslurjett hér á landi og hefir ekki þegið sveitarstyrk 5 síðustu árin; þó er sveitarstjórn heimilt að veita konu, er skilið hefir við mann sinn að borði og sæng eða að lögum eða orðið ekkja, ellistyrk, þótt maður hennar hafi þegið sveitarstyrk meðan þau voru saman og eigi sjeu liðin 5 ár frá því hann þáði af sveit.

Þegar sjerstakar, knýjandi ástæður eru fyrir hendi, er sveitarstjórn enn fremur Nr. 17. Lög 9. júlí um almennan ellistyrk.

kassen i den Kommune, hvor han ikke havde fast Bopæl den 1. Januar, hvilket han bør be-
 beise for vedkommende Sysselmannd eller Byfoged inden det paagældende Aars Udgang. Nr. 17.
9.
Juli.

§ 9.

For Købstædernes Vedkommende skal Byfogderne og for Reppernes Vedkommende Sysselmændene indkræve Afgiften paa Mandtalstingene, og derefter indsætte den til Forrentning i Islands Sparebanks Hovedafdeling; for deres Ulejlighed oppebære de 2 pCt. af den indkrævede Afgift.

§ 10.

For Købstæderne skulle Byfogederne og for Repperne Sysselmændene føre Kassens Regnskaber samt opbevare deres Papirer. Kassernes Regnskaber for hvert Aar skulle inden Udgangen af næstpaafølgende Januar Maaned tilstilles vedkommende Byraad eller Sysselforstanderskab, der vælger to Mænd til at revidere dem, hvorefter Byraadet eller Sysselforstanderskabet deciderer dem. I Købstæderne tilstiller Byraadet Ministeriet en aarlig Beretning om Alderdomsunderstøttelseskassernes Status, og en tilsvarende Beretning bliver af Sysselforstanderskaberne at tilstille Ministeriet. I Regeringstidenden skal der aarlig optages en Beretning om Understøttelseskassernes Status for hver enkelt Købstad og Syssel.

§ 11.

For Afgiften til Understøttelseskassen kan Udpantning finde Sted overensstemmende med Lov af 16. Decbr. 1885 om Udpantning uden forudgaaende Dom eller Forlig, hvorhos disse Afgifter ere ligestillede med Skatter og Afgifter til Landskassen i de afgiftspligtiges Døds- eller Konkursboer.

§ 12.

I hver Købstad og hver Rep skal der sædvanlig hvert Aar, hvis Ansøgning fremkommer fra værdige Trængende, fordeles $\frac{2}{3}$ af de Afgifter, der det paagældende Aar skal erlægges til Alderdomsunderstøttelseskassen i vedkommende Købstad eller Rep, Aarets halve Tilskud fra Landskassen, samt Halvdelen af de for det sidste Aar indvundne Renter af Kassens Kapitaler.

§ 13.

Inden Udgangen af hvert Aars Juli Maaned har vedkommende Sysselmannd at underrette Repsforstanderskaberne om, hvor meget der samme Aar bliver at fordele af Understøttelseskassen, og tilsvarende Forpligtelse paahviler Byfogederne overfor Byraadene, hvorefter Repsforstanderskaberne og Byraadene bekendtgør det i Reppen eller Købstaden paa sædvanlig Maade inden Udgangen af August Maaned.

§ 14.

Den Understøttelse, der aarlig skal fordeles, tildeles af Repsforstanderskaberne og Byraadene aldrende trængende, der have fyldt deres 60 Aar og have hjemme i Reppen eller Købstaden, uden Hensyn til hvor de ere forsørgelsesberettigede, for saa vidt Ansøgeren har Forsørgelsesret her i Landet og ikke i de 5 sidste Aar har modtaget Fattighjælp. Dog er Kommunalbestyrelsen bemyndiget til at tildele en frasepareret eller fraskilt Kone eller en Enke Alderdomsunderstøttelse, om end hendes Mand har modtaget Fattighjælp medens de boede sammen, og skøndt der ikke er hengaaet 5 Aar siden han modtog Fattighjælpen. Under ganske særlige Omstændigheder har Repsforstander-
 Nr. 17. Lov af 9. Juli om almindelig Alderdomsunderstøttelse.

Nr. 17. heimilt að veita styrk þann, er hjer um ræðir, heilsubiluðum fátæklingum, þótt ekki sjeu þeir orðnir sextugir að aldri.

Styrkur til lækninga, borgun fyrir meðöl, sjúkrahúsvist, umbúðir og slíkt, telst eigi sveitarstyrkur, þá er um ellistyrk er að ræða.

Við úthlutun styrksins skal einkum hafa fyrir augum, hve mikil og brýn þörf umsækjanda er og hvort hann er reglusamur og vandaður maður.

15. gr.

Peir, er vilja fá styrk úr ellistyrktarsjóði, skulu fyrir lok september mánaðar ár hvert senda skriflega beiðni um styrkinn til hlutaðeigandi bæjarstjórnar eða hreppsnefndar, og á umsóknarbrjefið að fela í sjer þær upplýsingar, sem með þarf til þess að geta dæmt um verðleika umsækjanda.

Beiðninni skulu fylgja vottorð einhvers málsmetandi manns um það, að upplýsingar þær, er í beiðninni standa, sjeu sannar.

16. gr.

Styrkurinn veitist fyrir lok októbermánaðar. Hann veitist fyrir eitt ár í senn, og má ekki vera undir 20 krónum og ekki yfir 200 kr.

Landsstjórnin setur nánari reglur um úthlutun styrksins.

17. gr.

Ef engin umsókn um styrk úr ellistyrktarsjóði berst til bæjarstjórnar eða hreppsnefndar eða aðrar gildar ástæður valda því, að eigi þykir rjett að úthluta öllu því fje, sem um er rætt í 11. gr., skal það, sem afgangur verður, lagt við innstæðu sjóðsins.

18. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. jan. 1910 og ber að innheimta ellistyrktarsjóðsgjöld samkvæmt þeim í fyrsta skifti á manntalsþingum 1910.

19. gr.

Lög um styrktarsjóði handa alþýðufólki 11. júlí 1890 og lög um breyting á lögum um styrktarsjóði handa alþýðufólki 18. desbr. 1897 eru úr lögum numin.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefð á Amalúborg, 9. júlí 1909.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jónsson.

skabet Hjemmel til at yde den heromhandlede Understøttelse til fattige Folk med svage- Nr. 17.
ligt Helbred, uagtet de ikke har opnaaet 60 Aars Alderen.

9.
Juli.

Understøttelse til Lægehjælp, Medicin, Hospitalsunderhold, Bandage og deslige, anses ikke for Fattighjælp ved Spørgsmaalet om Erholdelsen af Alderdoms-understøttelse.

Ved Understøttelsens Tildeling skal navnlig ses hen til vedkommendes Trang samt til, om han er en ædruelig og hæderlig Person.

§ 15.

De, der ønske Understøttelse af Alderdomsunderstøttelseskassen, skal inden Udgangen af September Maaned hvert Aar, indsende en skriftlig Ansøgning om Understøttelse til vedkommende Byraad eller Repsforstanderskab; Ansøgningen skal indeholde de til Bedømmelsen af vedkommende Ansøgers Adgang til Understøttelsen nødvendige Oplysninger. Med Ansøgningen skal følge en Attest fra en vederhæftig og god Mand om, at de i Ansøgningen indeholdte Oplysninger ere rigtige.

§ 16.

Understøttelsen tildeles inden Udgangen af Oktober Maaned. Understøttelsen gives for et Aar ad Gangen, og maa ikke udgøre mindre end 20 Kr. og ikke overstige 200 Kr.

Regeringen fastsætter de nærmere Regler om Understøttelsens Fordeling.

§ 17.

Hvis ingen Ansøgning om Understøttelse af Alderdomsunderstøttelseskassen fremkommer til vedkommende Byraad eller Repsforstanderskab eller det af andre gyldige Grunde ikke findes rigtigt at uddele hele det i § 11 omhandlede Beløb, bliver Resten at henlægge til Kassens Fond.

§ 18.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1910, og bliver der at opkræve Afgiften til Alderdomsunderstøttelseskasserne i Henhold til den for første Gang paa Mandtalstingene i Aaret 1910:

§ 19.

Lov af 11. Juli 1890 om Understøttelseskasser for Almuesfolk og Lov af 18. Decbr. 1897 indeholdende Forandring i Lov om Understøttelseskasser for Almuesfolk ophæves.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 9. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 9. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Nr. 18.

9.
júlí.

Lög

um

styrktarsjóð handa barnakennurum.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Styrktarsjóð skal stofna handa barnakennurum landsins. Stofnfje hans, 5,000 kr., leggur landssjóður til.

2. gr.

Hver sá kennari, sem ráðinn er til kenslustarfa samkvæmt lögum um fræðslu barna 22. nóvbr. 1907, greiðir í sjóðinn á ári hverju 1 % af kennaralaunum sínum, sjeu þau ekki hærri en 500 kr., 1½ % sjeu þau yfir 500 kr. og allt að 1,000 kr., og 2 % ef þau eru yfir 1,000 kr.

3. gr.

Sjóðurinn fær 1,000 kr. styrk úr landssjóði á hverju ári.

4. gr.

Þriggja manna nefnd skal stjórna styrktarsjóð þessum undir yfirumsjón landsstjórnarinnar. Í nefndinni eru umsjónarmaður fræðslumálanna, forstöðumaður kennaraskólans, og hinn þriðji maður, er stjórnarráðið til þess kys.

5. gr.

Því að eins getur kennari fengið styrk úr sjóðnum, að hann sje styrkþurfi; hann skal og hafa verið barnakennari að minsta kosti í 10 ár og hafa greitt tillag til sjóðsins að minsta kosti í 3 ár, nema hann hafi orðið að láta af kenslustörfum sakir heilsubilunar.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

om

en Understøttelseskasse for Børnelærere.

Nr. 18.

9.
Juli.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

For Landets Børnelærere skal der oprettes en Understøttelseskasse. Dens Grundfond er 5,000 Kroner, som tilskydes af Landskassen.

§ 2.

Enhver Lærer, som antages i Henhold til Lov af 22. Novbr. 1907 om Børns Undervisning, erlægger til Kassen aarlig 1 pCt. af sin Lærerlønning, hvis den ikke overstiger 500 Kr., 1½ pCt., hvis den overstiger 500 Kr. indtil 1,000 Kr. og 2 pCt., hvis den overstiger 1,000 Kr.

§ 3.

Af Landskassen ydes der aarlig til Understøttelseskassen et Tilskud af 1,000 Kr.

§ 4.

Understøttelseskassen bestyres under Regeringens Overtilsyn af et 3 Mands Udvalg, bestaaende af Inspektøren for Undervisningsvæsenet, Lærerseminariets Forstander og et tredje af Ministeriet udnævnt Medlem.

§ 5.

Kun den Lærer, som er trængende, kan erholde Understøttelse af Kassen. Han skal endvidere have virket som Børnelærer i det mindste i 10 Aar og have været bidragydende til Kassen i det mindste i 3 Aar, med mindre han har maattet opgive sin Lærergerning paa Grund af Svagelighed.

Nr. 18. Lov af 9. Juli om en Understøttelseskasse for Børnelærere.

Nr. 18.

9.
júlí.

6. gr.

Eigi skal verja til styrkveitinga nema vöxtum sjóðsins, þangað til hann er orðinn 20,000 kr., en síðan $\frac{3}{4}$ af öllum árstekjum hans; hitt bætist við höfuðstólinn; við hann skal og leggja gjafir þær, er sjóðnum kunna að hlotnast, nema öðru vísi sje ákveðið af gefanda.

7. gr.

Nánari reglur um starfsemi sjóðsins, innheimtu, styrkveiting og reikningsskil semur stjórnarráðið, eftir að hafa fengið tillögu þar um frá forstöðunefnd hans.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 9. júlí 1909.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jónsson.

§ 6.

Nr. 18.

Indtil Kassen har naaet en Størrelse af 20,000 Kroner, skal alene Renteindtægten anvendes til Understøttelser, men derefter tre Fjerdedele af Kassens aarlige Indtægter; det øvrige lægges til Kapitalen, ligeledes de Gaver, som maatte tilfalde Kassen, medmindre anderledes bestemmes af Giveren.

9.
Juli.

§ 7.

Nærmere Bestemmelser angaaende Kassens Virksomhed, Opkrævning, Uddeling af Understøttelser og Regnskabsvæsen fastsætter Ministeriet efter derom at have indhentet Bestyrelsens Erklæring.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 9. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 9. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Nr. 19.

9.
júlí.**Lög**

um

breyting á lögum nr. 63 frá 22. nóv. 1907, 3. gr., um kennaraskóla
í Reykjavík.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

Námstíminn í kennaraskólanum byrjar fyrsta vetrardag og endar síðasta
vetrardag.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 9. júlí 1909.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jónsson.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

om

Forandring i § 3 i Lov Nr. 63 af 22. Novbr. 1907 om et Lærer-
seminarium i Reykjavik.

Nr. 19
9.
Juli.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Skoleaaret i Lærerseminariet begynder den første Vinterdag og slutter den
sidste Vinterdag.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 9. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 9. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Nr. 20.

9.
júlí.

Lög

um

gagnfræðaskólann á Akureyri.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

1. gr.

Fræðigreinar þær, sem kenna skal í skólanum, eru þessar: íslenzka, danska, enska, saga og landafræði, einkum saga og landafræði Íslands, auk yfirlits yfir löggjöf þess í landsrjetti og landsstjórn, reikningur, rúmfræði og landmæling, náttúrusaga, og telst þar til meginatriði mannfæðinnar og heilsufæðinnar; enn fremur grundvallaratriði eðlisfræðinnar og efnafræðinnar, dráttlist, söngur, handavinna og leikfimi.

2. gr.

Kennarar skólans eru 4 og er einn þeirra skólameistari. Hefir hann á hendi aðalumsjón með kennurum skólans, nemendum hans, húsum, áhöldum og öllum eignum. Hann hefir að árslaunum 3,000 krónur og auk þess leigulausan bústað, ljós og hita, í skólahúsinu. Fyrsti og annar kennari hafa 2,000 kr. hvor og þriðji kennari 1,600 kr. að árslaunum.

3. gr.

Í skólanum eru alt að 50 heimavistir. Skulu nemendur, er heimavist hafa, greiða 6 kr. en allir aðrir nemendur 1 kr. árlega í skólasjóð í byrjun hvers skólaárs. Skólasjóð skal varið skólanum til stuðnings og eflingar samkvæmt skipulagsskrá, er stjórnarráðið semur eftir tillögum skólastjóra.

Nr. 20. Lög 9. júlí um gagnfræðaskólann á Akureyri.

Lov

Nr. 20.

9.
Juli.

om

Realskolen i Akureyri.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

De Fag, hvori der skal undervises i Skolen ere: Islandsk, Dansk, Engelsk, Historie og Geografi, navnlig Islands Historie og Geografi tillige med en Oversigt over Landets Forfatnings- og Forvaltningsret, Regning, Geometri og Landmaaling, Naturhistorie, derunder indbefattet Grundtrækkene af Antropologi og Hygiejne; endvidere Grundtrækkene af Fysik, Kemi, Tegning, Sang, Sløjd og Gymnastik.

§ 2.

Skolens Lærerpersonele bestaar af 4 Lærere, hvoraf den ene er Skolens Forstander. Han fører Hovedtilsyn med Skolens Lærere, Elever, Bygninger og Inventar samt andre Ejendele. Der tillægges ham en aarlig Lønning af 3,000 Kr. foruden fri Bolig i Skolebygningen, samt Lys og Varme. Første og anden Lærer lønnes med 2,000 Kr. hver, og tredje Lærer med 1,600 Kr. aarlig.

§ 3.

Skolen har indtil 50 Alumnepladser. De Elever, der erholde en Alumneplads, skulle i Begyndelsen af hvert Skoleaar erlægge 6 Kr. i en Skolefond, medens de øvrige Elever erlægge 1 Kr. aarlig. Skolefonden skal anvendes til Støtte og Udvikling for Skolen i Henhold til en af Ministeriet efter Skoleforstanderens Indstilling affattet Fundats.

Nr. 20.

4. gr.

9.
júlí.

Landsstjórnin hefir á hendi yfirumsjón skólans og gefur út reglugjörð fyrir hann. Laun og annar kostnaður til skólans greiðist úr landssjóði.

5. gr.

Með lögum þessum eru lög nr. 38, 10. nóv. 1903 um gagnfræðaskóla á Akureyri úr gildi numin.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 9. júlí 1909.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jónsson.

§ 4.

Overtilsynet med Skolen udøves af Regeringen, der udfærdiger et Reglement for samme. Lønning og andre Udgifter til Skolen udredes af Landskassen.

Nr. 20.
9.
Juli.

§ 5.

Ved denne Lov ophæves Lov Nr. 38 af 10. Novbr. 1903 om en Realskole i Akureyri.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 9. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 9. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Nr. 21.

9.
júli.

Lög

um

fiskimat.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Allur saltfiskur, sem fluttur er hjeðan af landi og fara á til Spáunar eða Ítalíu, hvort heldur beina leið eða um önnur lönd, skal metinn og flokkaður eftir gæðum af fiskimatsmönnum undir umsjón yfirfiskimatsmanns. Yfirfiskimatsmennirnir skulu einnig hafa umsjón með útskipun, hleðslu og meðferð fiskjarins í útflutningsskipunum og gefa fyrirskipanir hjer að lútandi, er þeim er skylt að hlýða, er hlut eiga að máli. Hverjum fiskfarmi skal fylgja vottorð yfirfiskimatsmanns ritað á farmskrárnar.

Nánari reglur um matið og meðferð vörunnar bæði við útskipun og í útflutningsskipunum skulu settar í erindisbrjefum yfirfiskimatsmanna og fiskimatsmanna, sem stjórnarráðið gefur út.

2. gr.

Ráðherrann skipar yfirmatsmennina, og skulu þeir hafa aflað sjer þekkingar á fiskimati, verkun og meðferð fiskjar, annaðhvort með því að hafa starfað sem fiskimatsmenn, eða á annan hátt.

Þeir skulu rita undir eiðstaf, um að þeir vilji hlýða ákvæðum þeim, sem sett eru viðvíkjandi starfi þeirra, og með alúð og kostgæfni rækja skyldur þær, sem á þeim hvíla í stöðu þeirra.

3. gr.

Þessir yfirfiskimatsmenn skulu þegar skipaðir og laun þeirra greidd úr landssjóði:

1. Yfirfiskimatsmaðurinn í Reykjavík. Umdæmi hans skal ná yfir svæðið austan frá Þjórsá vestur að Öndverðarnesi. Árslaun hans eru 2000 kr. Hann er jafnframt ráðunautur stjórnarráðsins í þeim málum, sem viðkoma fiskimati og fiskverkun.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

om

Vragning af Fisk.

Nr. 21.

9.
Juli.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Al Klipfisk, som udføres her fra Landet og hvis Bestemmelsessted er Spanien eller Italien, hvad enten den udføres direkte dertil eller over andre Lande, skal af Vragere under Vragerformænds Opsyn vurderes og klassificeres efter Kvalitet. Vragerformændene skal ogsaa have Opsyn med dens Udskibning, Stuvning og Behandling i Fragtskibene og udstede Befalinger desangaaende, hvilke de paagældende er pligtige at adlyde. Med hver Fiskeladning skal der følge en Vragerformands Attest, der paategnes Konnossementerne.

Nærmere Regler om Vragningen og Varens Behandling baade ved Udskibningen og i Fragtskibene fastsættes i et af Ministeriet udstedt Arbejdsregulativ for Vragerformændene og Vragerne.

§ 2.

Ministeren beskikker Vragerformændene, der skal have erhvervet sig Kendskab til Vragning af Fisk og Fiskens Tilvirkning og Behandling, enten ved Beskæftigelse som Vragere eller paa anden Maade.

De skal underskrive en Edsformular, om at de vil rette sig efter de Bestemmelser, der er givne angaaende deres Virksomhed, og med Flid og Nidkærhed opfylde de Pligter, der paahviler dem i deres Bestilling.

§ 3.

Følgende Vragerformænd skal straks ansættes og deres Lønninger udredes af Landskassen:

1. Vragerformanden i Reykjavik, hvis Distrikt skal omfatte Strækningen fra Thjorsaa vest til Öndverdarnæs; hans Lønning er 2,000 Kr. om Aaret. Han er tillige Ministeriets Konsulent i Sager angaaende Vragning og Tilvirkning af Fisk.

Nr. 21. Lov af 9. Juli om Vragning af Fisk.

Nr. 21.
9.
júlí.

2. Yfirmatsmaðurinn á Ísafirði. Umdæmi hans skal ná yfir svæðið frá Öndverðarnesi norður til Reykjarfjarðar í Strandasýslu. Árslaun hans eru 1800 kr.

3. Yfirfiskimatsmaðurinn á Akureyri. Umdæmi hans skal ná yfir svæðið frá og með Reykjarfirði austur að Langanesi. Árslaun hans eru 1600 kr.

4. Yfirfiskimatsmaðurinn á Seyðisfirði. Umdæmi hans skal ná norðan frá Langanesi suður að Hornafirði, að þeim firði meðtöldum. Árslaun hans eru 1600 kr.

5. Yfirfiskimatsmaðurinn í Vestmannaeyjum. Umdæmi hans eru Vestmannaeyjar og Vík í Mýrdal, og árslaun 800 kr.

Tölu yfirfiskimatsmanna má auka með fjárveiting á fjárlögum og verður þá gerð nauðsynleg breyting á umdæmum þeirra með konungsúrskurði.

4. gr.

Fiskimatsmenn skipar lögreglustjóri á hverjum fiskiútflutningsstað svo marga sem yfirfiskimatsmaður telur þurfa og eftir tillögum hans. Þeir skulu, áður en þeir taka til starfa, rita undir eiðstaf, sem stjórnarráðið fyrirskipar.

5. gr.

Þegar yfirfiskimatsmenn takast ferð á hendur út fyrir lögsagnarumdæmi það, sem þeir eru búsettir í, til þess að meta saltfisk til útflutnings, skulu útflytjendur greiða þeim í fæðispeninga 2 kr. fyrir hvern dag, sem þeir nauðsynlega þurfa að vera að heiman í þeim erindum, og ferðakostnað, hvorttveggja eftir reikningi, sem stjórnarráðið úrskurðar, ef hlutaðeigendur geta ekki komið sjer saman. Nú er í sömu ferðinni metinn fiskur fyrir fleiri en einn útflytjanda og skal þá jafna þessum kostnaði niður á þá í rjettu hlutfalli.

Kaup fiskimatsmanna fyrir störf þeirra við fiskimat greiða útflytjendur saltfisksins þeim, eftir því sem nánara verður ákveðið í erindisbrjefum fiskimatsmanna.

6. gr.

Yfirfiskimatsmenn og fiskimatsmenn mega ekki taka á móti nokkurri þóknun, hverju nafni sem nefnist, frá þeim, sem metið er fyrir, frá skipstjórum á útflutningsskipinu eða öðrum, sem við skipið eru riðnir, annari en borgun þeirri, sem ákveðin er í lögum þessum eða erindisbrjefi þeirra.

Þeir mega ekki heldur vera í þjónustu kaupmanna eða annara, sem láta meta fisk til útflutninga.

7. gr.

Auk starfa sinna við mat á saltfiski til útflutnings, skulu yfirfiskimatsmennirnir skyldir að ferðast um í umdæmum sínum eftir samráði við stjórnarráðið og leiðbeina mönnum í fiskimeðferð og líta eftir henni. Á þessum ferðum fá þeir ferðakostnað greiddan úr landssjóði eftir reikningi, sem stjórnarráðið úrskurðar. Nú framkvæma þeir jafnframt fiskimat á þessum ferðum og skal þá tiltölulegur hluti ferðakostnaðarins greiddur af útflytjendum þeim, sem fiskur hefir verið metinn fyrir.

8. gr.

Sá sem flytur út eða lætur flytja út saltfisk til Spánar eða Ítalíu, án þess að láta meta hann eða fá matsvottorð um hann samkvæmt þessum lögum, sæti 100 til 3000 kr. sektum til landssjóðs.

Um mál út af brotum þessum fer sem um almenn lögreglumál.

Nr. 21. Lög 9. júlí um fiskimat.

2. Vragersformanden i Isafjord, hvis Distrikt skal omfatte Strækningen fra Nr. 21. Öndverdarnæs til Reykjarfjord i Strandasyssel; hans Lønning er 1,800 Kr. om Aaret. 9. Juli.

3. Vragersformanden i Akureyri, hvis Distrikt skal omfatte Strækningen fra og med Reykjarfjord øst til Langanæs; hans Lønning er 1,600 Kr. om Aaret.

4. Vragersformanden i Seydisfjord, hvis Distrikt skal omfatte Strækningen fra Langanæs syd til Hornafjord, denne Fjord indbefattet; hans Lønning er 1,600 Kr. om Aaret.

5. Vragersformanden i Vestmanøerne, hvis Distrikt skal omfatte Vestmanøerne og Vik i Myrdal; hans Lønning er 800 Kr. om Aaret.

Antallet af Vragersformænd kan forøges ved Bevilling paa Finansloven, i hvilket Tilfælde den nødvendige Forandring i deres Distrikter bestemmes ved kongelig Resolution.

§ 4.

Paa hvert Fiskeeksportsted beskikker Politimesteren efter Vragersformandens Indstilling saa mange Vragere som denne anser nødvendigt. De skal, forinden de begynder deres Virksomhed, underskrive en af Ministeriet foreskreven Edsformular.

§ 5.

Naar Vragersformænd rejser ud af den Jurisdiktion, i hvilken de har Bopæl, for at foretage Vragning af Klipfisk til Eksport, skal Eksportørerne betale dem 2 Kr. i Diæter for hver Dag, de nødvendigvis som Følge deraf maa være borte fra deres Hjem, samt Rejseomkostninger, begge Dele ifølge Regning, som Ministeriet deciderer, hvis de paa-gældende ikke kan blive enige. Foretages der paa den samme Rejse Vragning af Fisk for flere Eksportører, skal disse Omkostninger forholdsvis fordeles mellem dem.

Vragernes Løn for deres Arbejde ved Vragningen betaler Klipfiskens Eksportører saaledes som nærmere bestemmes i Arbejdsregulativerne for Vragerne.

§ 6.

Hverken Vragersformændene eller Vragerne maa under nogen Omstændigheder modtage nogen som helst Godtgørelse af de Personer, for hvilke Vragningen udføres, af Fragtbaadens Fører eller andre, der har noget med Baaden at gøre, undtagen den Betaling, som er foreskrevet i denne Lov eller i deres Arbejdsregulativer.

Heller ikke maa de staa i Tjeneste hos Købmænd eller andre, der lader udføre Vragning af Fisk til Eksport.

§ 7.

Foruden deres Virksomhed ved Vragning af Klipfisk til Eksport, skal Vragersformændene være pligtige til i Samraad med Ministeriet at rejse om i deres Distrikter for at vejlede Folk med Hensyn til Behandlingen af Fisk og føre Tilsyn med den. Paa disse Rejser faar de Rejseomkostninger betalte af Landskassen ifølge Regning, som Ministeriet godkender. Udfører de tillige Vragning paa disse Rejser, betales en forholdsmæssig Del af Rejseomkostningerne af de Eksportører, for hvilke Vragningen er bleven udført.

§ 8.

Den, der udfører eller foranstalter udført Klipfisk til Spanien eller Italien uden at lade dem vrage eller fremskaffe en Vragerratstest i Henhold til denne Lov, maa bøde 100—3,000 Kr. til Landskassen.

Sager i Anledning af disse Overtrædelser behandles som offentlige Politisager. Nr. 21. Lov af 9. Juli om Vragning af Fisk.

Nr. 21.

9. gr.

9.
júli Um hegningu fyrir brot yfirfiskimatsmanna og fiskimatsmanna gegn ákvæðum
þessara laga fer eftir hinum almennu hegningarlögum.

10. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1910.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 9. júlí 1909.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jónsson.

§ 9.

Nr. 21.

Vragerformænd og Vragere straffes for Overtrædelse af denne Lovs Bestemmelser
i Henhold til den almindelige Straffelov.

9.
Juli.

§ 10.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1910.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 9. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 9. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Nr. 22.
9.
júli

Lög

um

breyting á 2. gr. laga 13. apríl 1894 um fuglaveiðasamþykkt
í Vestmannaeyjum.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

Í stað fyrra liðs 2. greinar í lögum 13. apríl 1894 nr. 13 um fuglaveiðasamþykkt
í Vestmannaeyjum komi nýr liður þannig:

Þegar sýslunefndinni virðist nauðsyn til bera að gjöra fuglaveiðasamþykkt fyrir
sýsluna, skal hún kveðja til almenns fundar, sem auglýstur sje með nægum fyrirvara.
Atkvæðisrjett á fundinum eiga allir þeir sýslubúar, þer jörð eða jarðarhluta hafa þar
til ábúðarafnota.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 9. júlí 1909.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jónsson.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

om

Nr. 22.
9.
Juli.

Forandring i § 2 i Lov af 13. April 1894 om Vedtægt angaaende
Fuglefangst i Vestmannøerne.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

I Stedet for § 2, første Led, i Lov Nr. 13, af 13. April 1894 om Vedtægt angaaende
Fuglefangst i Vestmannøerne, sættes et nyt Led, saalydende:

Naar Sysselstanderskabet finder det nødvendigt, at der oprettes en Vedtægt
for Sysselet angaaende Fuglefangst, har det at indkalde et almindeligt Møde, som bør
bekendtgøres med tilstrækkeligt Varsel. Stemmeret paa Mødet have alle de Indvaarere
i Sysselet, der have Brugen af en Jord eller Dele deraf.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 9. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 9. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Nr. 23.
9.
júlí.

Lög

um

viðauka við lög 14. des. 1877 nr. 28 um ýmisleg atriði, er snerta fiskiveiðar á opnum skipum og lög 10. nóv. 1905 nr. 53 um viðauka við nefnd lög.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

Lög 14. desbr. 1877 nr. 28 um ýmisleg atriði, er snerta fiskiveiðar á opnum skipum, lög 10. nóvbr. 1905 nr. 53 um viðauka við hin sömu lög, og samþyktir samkvæmt lögum þessum, skulu einnig ná til þiljaðra mótorbáta, sem ganga í Vestmannaeyjum og eru ekki stærri en nemi 15 smálestum.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 9. júlí 1909.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jónsson.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

om

Nr. 23.
9.
Juli.

Tillæg til Lov Nr. 28 af 14. Decbr. 1877 om forskellige Punkter vedrørende Fiskeri paa aabne Baade, samt Lov Nr. 53 af 10. Novbr. 1905 om Tillæg til nævnte Lov.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Lov Nr. 28 af 14. Decbr. 1877 om forskellige Punkter vedrørende Fiskeri paa aabne Baade, Lov Nr. 53 af 10. Novbr. 1905 om Tillæg til nævnte Lov, samt de i Henhold til nævnte Love udfærdigede Vedtægter, skal ogsaa omfatte de Motorbaade med Dæk paa indtil 15 Tons, som drive Fiskeri ved Vestmannøerne.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 9. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 9. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Nr. 24.
9.
júlí.

Lög

um

samþyktir um kornforðabúr til skepnufóðurs.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

1. gr.

Heimilt er sýslunefndum að gera samþyktir fyrir einn hrepp eða fleiri um kornforðabúr til skepnufóðurs.

2. gr.

Þegar sýslunefnd þykir þörf á eða fær óskir um það frá einni sveitarstjórn eða fleirum innan sýslu að gera samþykt fyrir sýsluna eða nokkurn hluta hennar, skal hún með nægum fyrirvara kveðja til fundar á svæði, sem ætlast er til að samþykkin nái yfir. Eiga atkvæðisrjett á þeim fundi allir, er á því svæði búa og kosningarrjett hafa til alþingis. Sýslunefnd kveður á um fundarstað, en oddviti hennar eða sá, er nefndin hefir kjörið til þess, tiltekur fundardag og stjórnar fundi. Skal hann hafa kjörskrá við höndina.

3. gr.

Á fundi þeim, er getur um í 2. gr., leggur fundarstjóri fram frumvarp til samþyktar, er áður hefir verið samþykkt af sýslunefndinni. Fallist fundarmenn á frumvarpið óbreytt með $\frac{2}{3}$ hlutum atkvæða, sendir sýslumaður það stjórnarráðinu til staðfestingar og löggildingar. Eins fer um frumvarpið, þótt fundurinn geri við það breytingar, ef þær eru samþyktar með $\frac{2}{3}$ hlutum atkvæða, og sýslunefnd felst á þær. En vilji sýslunefndin ekki fallast á breytingartillögur, er fundurinn gerir, skal kveðja til fundar á ný. Fallist þá fundurinn á frumvarpið óbreytt með $\frac{2}{3}$ hlutum atkvæða, fer um það svo sem fyr segir.

Frumvarp til samþyktar, er eigi hefir náð $\frac{2}{3}$ atkvæða á samþyktarfundi, er fallið og má eigi koma fram af nýju í sýslunefnd fyr en á næsta aðalfundi sýslunefndar.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

om

Nr. 24.
9.
Juli.

Vedtægter angaaende Kornforraadshuse til Kreaturfoder.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Sysselforstanderskaberne bemyndiges til for en eller flere Repper at affatte Vedtægter angaaende Kornforraadshuse til Kreaturfoder.

§ 2.

Naar et Sysselforstanderskab finder det nødvendigt, eller der fra et eller flere af Sysselets Repsforstanderskaber fremsættes Ønske om Oprettelse af en for Sysselet eller en Del af samme gældende Vedtægt, har det med tilstrækkeligt Varsel at indkalde et Møde i det Distrikt, for hvilket Vedtægten paatænkes at skulle gælde. Stemmeret paa dette Møde have alle, som have Bopæl i Distriktet samt Valgret til Altinget. Sysselforstanderskabet bestemmer Mødestedet, medens dets Formand, eller den, som Sysselforstanderskabet dertil har valgt, bestemmer Dagen for Mødet og leder Forhandlingerne. Han skal paase Valglisternes Tilstedeværelse paa Mødet.

§ 3.

Paa det i § 2 omhandlede Møde fremsætter Formanden et i Forvejen af Sysselforstanderskabet godkendt Forslag til Vedtægt. Naar Forsamlingen vedtager Forslaget uforandret med $\frac{2}{3}$ af de afgivne Stemmer, har Sysselmanen at indsende det til Ministeriet til Stadfæstelse og Autorisation. Paa samme Maade forholdes med Forslaget, selv om Forsamlingen deri foretager Forandringer, hvis de ere blevne vedtagne med $\frac{2}{3}$ af de afgivne Stemmer og Sysselforstanderskabet godkender dem. Opnaar de af Forsamlingen vedtagne Ændringsforslag ikke Sysselforstanderskabets Godkendelse, bliver et nyt Møde at indkalde. Vedtages da Forslaget uforandret af Forsamlingen med $\frac{2}{3}$ af de afgivne Stemmer, forholdes der med det paa den ovenfor angivne Maade.

Et Forslag til Vedtægt, der paa det til Forslagets Vedtagelse indvarslede Møde ikke har opnaaet $\frac{2}{3}$ af de afgivne Stemmer, betragtes som bortfaldet og kan ikke paanygnoptages af Sysselforstanderskabet førend paa dets næste ordinære Møde.

Nr. 24. Lov af 9. Juli om Vedtægter angaaende Kornforraadshuse til Kreaturfoder.

Nr. 24.
9.
júli.

4. gr.

Nú er samþykkt gerð eins og fyrir er mælt og send stjórnarráðinu til staðfestingar. Virðist stjórnarráðinu hún koma í bága við grundvallarreglur laga eða rjett manna, er samþykktin endursend án staðfestingar. Fylgja henni þá synjunarástæður stjórnarráðsins. Að öðrum kosti staðfestir stjórnarráðið samþykktina, skipar fyrir um birting hennar og tiltekur, hvenær hún öðlist gildi. Gildir hún upp frá því fyrir alla þá, er á því svæði búa, er hún nær yfir.

Samþykkt, er stjórnarráðið hefir staðfest, má eigi breyta á annan hátt en þann, er hún var stofnuð.

5. gr.

Í samþykkt skal ávalt vera ákvæði um stjórn kornforðabúrsins. Þar skal og kveða á um tillög til forðabúrsins, útlán á korni og endurgreiðslu þess, endurnýjun kornsins og viðhald forðabúrsins. Enn fremur skulu þar vera ákvæði um eftirlit það, er þarf til þess, að samþykktarinnar sje gætt, og hvernig kostnað við forðabúrið skuli greiða.

6. gr.

Árlega skal stjórn forðabúrsins senda sýslunefnd fyrir aðalfund skýrslu um útlán forðabúrsins og ársreikning þess.

7. gr.

Öll gjöld til kornforðabúrsins, svo og útistandandi skuldir þess, má taka lög-taki samkvæmt lögum frá 16. des. 1885.

8. gr.

Fyrir brot mótt löggiltri samþykkt má ákveða sektir 2—20 kr., er renna til kornforðabúrsins.

9. gr.

Með brot gegn samþykktum skal fara sem almenn lögreglumál.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 9. júlí 1909.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jónsson.

§ 4.

Bliver en paa den foreskrevne Maade affattet Vedtægt indsendt til Ministeriet til Stadfæstelse og finder dette Vedtægten stridende mod Lovenes Grundsætninger eller Enkeltmands Ret, tilbagesendes den med Tilkendegivelse af Grundene for Ministeriets Afslag. I modsat Fald stadfæster Ministeriet Vedtægten, foranstalter den bekendtgjort samt bestemmer, hvornaar den skal træde i Kraft, fra hvilket Tidspunkt den da er bindende for alle Indbyggere i vedkommende Distrikt. Til Forandring af en af Ministeriet stadfæstet Vedtægt udkræves det samme som til Oprettelse af en Vedtægt.

§ 5.

Enhver Vedtægt skal indeholde Forskrifter angaaende Kornforraadshusets Bestyrelse. Ligeledes skal den indeholde Bestemmelser angaaende Tilskud til samme, Udlaan af Korn, dets Tilbagebetaling, Kornforraadets Fornyelse samt Forraadshusets Vedligeholdelse. Vedtægten skal endvidere indeholde Forskrifter angaaende det til dens Overholdelse nødvendige Tilsyn samt Afholdelsen af Omkostningerne ved Kornforraadshuset.

§ 6.

Kornforraadshusets Bestyrelse skal aarlig forinden Afholdelsen af det ordinære Møde indsende til Sysselforstanderskabet Beretning om Kornforraadshusets Udlaan samt dets Aarsregnskab.

§ 7.

Alle Bidrag til Kornforraadshuset samt dets udestaaende Fordringer kunne inddrives ved Udpantning i Henhold til Lov af 16. Decbr. 1885.

§ 8.

For Overtrædelser af en stadfæstet Vedtægt kan der fastsættes Bøder af 2—20 Kr., der tilfalder Kornforraadshuset.

§ 9.

Sager i Anledning af Overtrædelse af Vedtægterne behandles som offentlige Politisager.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 9. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 9. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Nr. 25.
9.
júlí.

Lög

um

breyting à lögum nr. 56, 10. nóv. 1905 um bann gegn
innflutningi á útlendu kvikfje.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

Fyrsta málsgrein í 1. gr. hljóði svo:

Það er öllum bannað að flytja hingað til lands frá útlöndum sauðfjenað, naut-
gripi, hesta, svín, geitur og hunda.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 9. júlí 1909.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jónsson.

Lov

om

Nr. 25.
9.
Juli.

Forandring i Lov Nr. 56 af 10. Novbr. 1905 om Forbud mod Indførsel
af Kreaturer fra Udlandet.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1, første Stykke, skal lyde saaledes:

Det forbydes Alle og Enhver til Island at indføre Faar, Hornkvæg, Heste, Svin,
Geder og Hunde fra Udlandet.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 9. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 9. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Nr. 26.

9.
júlí.

Lög

um

viðauka við lög 22. nóvember 1907 um bæjarstjórn í Hafnarfirði.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Þeir, sem kosnir eru utan bæjarstjórnar samkvæmt lögum 22. nóv. 1907 um bæjarstjórn í Hafnarfirði, 15. og 16. gr., til þess að taka sæti í byggingarnefnd og hafnarnefnd kaupstaðarins, skulu skyldir að taka við kosningu; þó gilda sömu synjunar-
àstæður og sama starfstímatakmörkun fyrir þá og fyrir bæjarfulltrúa samkvæmt nefndum lögum.

2. gr.

Með byggingarsamþykkt, sem bæjarstjórnin semur fyrir kaupstaðinn og stjórnarráðið staðfestir, má fela byggingarnefnd að annast byggingarmálefni kaupstaðarins undir yfirstjórn bæjarstjórnar. Í byggingarsamþykktina má setja fyllri ákvæði um byggingarmál kaupstaðarins en þá eru í lögum, ákveða sektir fyrir brot og setja reglur um greiðslu þess kostnaðar, sem af ákvæðum samþykktarinnar leiðir; svo má og ákveða hæfileg gjöld fyrir leyfi þau, sem bæjarstjórn eða byggingarnefnd veitir. Nú er byggingarfulltrúi skipaður samkvæmt byggingarsamþykkt, og má þá ákveða hæfileg gjöld fyrir þau störf hans, sem hann leysir af hendi sem byggingarfulltrúi í þarfir einstakra manna eftir beiðni þeirra. Gjöld fyrir byggingarleyfi og störf fyrir einstaka menn skulu hafa lögtaksrjett og renna þau í bæjarsjóðinn. Ef lóðareiganda þykir rjetti sínum hallað með úrskurði bæjarstjórnar eða byggingarnefndar í byggingarmáli, má hann skjóta honum til stjórnarráðsins.

3. gr.

Til þess að kaupstaðurinn hjer eftir geti orðið bygður eftir ákveðinni reglu, ber bæjarstjórninni eða byggingarnefnd eftir byggingarsamþykkt að ákveða, hvar auð svæði eigi að vera og hvar leggja skuli stræti; í því skyni skal bæjarstjórn, á þann hátt, sem nánar skal ákveðið í byggingarsamþykkt kaupstaðarins, gjöra skýrslu um lóðir þær, sem þegar eru bygðar, og rita þær ásamt skýrslum um lóðir, sem síðar verði bygðar, í sjerstaka bók, sem útvega skal á kostnað bæjarsjóðs.

Nr. 26. Lög 9. júlí um viðauka við lög 22. nóvember 1907 um bæjarstjórn í Hafnarfirði.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

om

Nr. 26.
9.
Juli.

Tillæg til Lov af 22. Novbr. 1907 om Bestyrelsen af Købstaden
Havnefjords kommunale Anliggender.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

De i Henhold til Lov om Bestyrelsen af Købstaden Havnefjords kommunale Anliggender af 22. Novbr. 1907 §§ 15 og 16 til at tage Sæde i Bygningskommissionen eller Havnekommissionen for Købstaden udenfor Byraadet valgte Kommissionsmedlemmer ere pligtige at modtage Valg; dog gælde de samme Vægringsgrunde og den samme Begrænsning med Hensyn til Funktionstiden for dem som for Byraadsmedlemmer i Henhold til nævnte Lov.

§ 2.

Ved en af Byraadet affattet og af Ministeriet stadfæstet Bygningsvedtægt for Købstaden, kan det overdrages Bygningskommissionen at bestyre Købstadens Bygningsvæsen under Byraadets Overbestyrelse. I Bygningsvedtægten kan de efter Lovgivningen til enhver Tid om Købstadens Bygningsvæsen gældende Bestemmelser fuldständiggøres, Bøder fastsættes for Overtrædelser af samme og Regler gives om Betaling af de af Bygningsvedtægtens Bestemmelser følgende Omkostninger; deri kan der ogsaa fastsættes et passende Gebyr for de af Byraadet eller Bygningskommissionen tilstaaede Bevillinger. Saafremt der i Henhold til Bygningsvedtægten ansættes en Bygningsinspektør, kan der for de af ham som saadan for private efter deres Anmodning udførte Arbejder fastsættes en passende Betaling. Betalingen for Bevillinger og for Arbejder for private kan inddrives ved Udpantning og tilfalder Bykassen. Hvis en Grundejer mener sig forurettet ved Byraadets eller Bygningskommissionens Afgørelse af en Bygningsvæsenet tilhørende Sag, kan han forelægge samme for Ministeriet til Afgørelse.

§ 3.

For at Købstaden i Fremtiden kan blive bygget efter en bestemt Plan, paa hviler det Byraadet eller Bygningskommissionen i Henhold til Bygningsvedtægten at fastsætte, hvor fri Pladser og Gader skulle anlægges; i Henhold hertil skal Byraadet efter nærmere Bestemmelse udfærdige en Oversigt over de hidtil bebyggede Grunde; over disse saavel som over de Grunde, der fremtidig bebygges, bør føres en særskilt, paa Bykassens Bekostning anskaffet Protokol.

Nr. 26. Lov af 9. Juli om Tillæg til Lov af 22. Novbr. 1907 om Bestyrelsen af Købstaden Havnefjords kommunale Anliggender.

Nr. 26.

9.
júli.

4. gr.

Hver sá, sem ætlar að byggja hús að nýju, breyta húsi eða gera önnur mannvirki á lóð sinni, skal, áður en hann byrjar á því, fá skrifleg ákvæði bæjarstjórnar, eða byggingarnefndar samkvæmt byggingarsamþykkt, um það, hvort hann megi byggja og á hvern hátt; enda skulu ákvæði þessi látin í tje innan hæfilegs tíma frá því þeirra var beiðst, eftir því, sem nánara skal ákveðið í byggingarsamþykkt kaupstaðarins.

Sá, sem byrjar á umræddri smíði eða mannvirkjum, áður en byggingarleyfi er fengið, eða brýtur á móti reglum þeim, sem settar eru í slíka leyfi, greiði 4 til 100 kr. sekt til bæjarsjóðs; ef yfirmiður stendur fyrir verkum, sætir hann sömu sektum; hinn fyrnefndi verður einnig að sæta því, að húsið eða mannvirkið sje rífið niður á hans kostnað, að því leyti sem það er ekki lagað eftir þeim reglum, sem settar hafa verið eða fylgja hefði átt að áliti bæjarstjórnar eða byggingarnefndar samkvæmt byggingarsamþykkt.

Ef lögreglustjóri kemst að því, að byrjað er á smíði nokkru eða mannvirki, sem leyfi þarf til, en það hefir ekki verið útvegað, þá skal hann banna, að verkum sje haldið áfram, unz leyfið er fengið.

5. gr.

Nú þykir bæjarstjórn þurfa að leggja stræti, breikka eða breyta stefnu þess, eða þoka einhverju húsi úr stað til betri varnar gegn húsbruna eða til að fá greiðari veg um kaupstaðinn, þá skal hver sá, sem á óbygða lóð, sem veit að stræti, skyldur til að láta svo mikið af hendi af lóð þessari, sem þurfa þykir til þess, að strætið verði nógu breitt, og skal einnig sá, sem húsið á, vera skyldur til, þegar hann endurbyggir það, að færa það eins og þarf; þó skulu þeir fá endurgjald fyrir það úr bæjarsjóði; skal bæjarstjórnin, eftir að hún um það hefir fengið álit byggingarnefndar, meta það eftir stærð og verði alls byggingarsvæðisins og rýrnun þeirri, sem það hefir orðið fyrir við það, að af því hefir verið tekið eða hús flutt til. Sje hlutaðeigandi lóðareigandi eða húseigandi óánægður með endurgjald það, sem þannig hefir verið ákveðið, getur hann lagt málið undir úrskurð stjórnarráðsins.

6. gr.

Með hafnarreglugerð, sem stjórnarráðið gefur út fyrir kaupstaðinn eftir tillögu bæjarstjórnar, má fela hafnarnefnd að annast hafnarmálefni kaupstaðarins undir yfirstjórn bæjarstjórnar. Í hafnarreglugerðina má setja ákvæði um lögreglu á höfninni og um notkun hennar og hafnarmannvirkja; svo má og ákveða þar gjöld til hafnarsjóðs fyrir notkun hafnarinnar og hafnarmannvirkja og sektir fyrir brot alt að 400 kr., er renna í sama sjóð.

7. gr.

Nú ákveður bæjarstjórnin að koma á vatnsveitu í pípum neðanjarðar til Hafnarfjarðar og um kaupstaðinn, og skulu þá landeigendur á því svæði, þar sem bæjarstjórnin ákveður, að vatnsveitan skuli vera, skyldir til að láta í tje nægilegt vatn úr uppsprettum, ám og brunnum í landareign þeirra, þó svo, að þeir sjeu eigi með því sviftir nægilegu vatni til heimilisþarfa fyrir þá sjálfa. Svo skal þeim og skylt að láta af hendi lóð og landsafnot til hverskyns mannvirkja, sem með þarf, til þess að safna vatninu og veita því, þar með talið grjóttak, malartekja og rista, og að þola þær eignarkvaðir, óhagræði og takmörkun á afnotarjetti, sem vatnsveitan kann að hafa í för með sjer, alt Nr. 26. Lög 9. júlí um viðauka við lög 22. nóvember 1907 um bæjarstjórn í Hafnarfirði.

§ 4.

Enhver, som agter at opføre en Bygning eller ved ældre Bygninger at gøre Forandringer eller at foretage nogen Indretning paa sin Grund, skal inden Arbejdet paa-begyndes indhente Byraadets eller Bygningskommissionens skriftlige Bestemmelser i Henhold til Bygningsvedtægten om og efter hvilke Forskrifter han maa bygge; disse Regler skulle meddeles i tilbørlig Tid efter at de blev forlangte, i Henhold til nærmere Bestemmelse i Købstadens Bygningsvedtægt.

Den, som begynder paa bemeldte Bygningsarbejder eller Indretninger forinden Tilladelse til Opførelsen er indhentet, eller overtræder de en saadan Tilladelse ledsagende Forskrifter, anses med 4—100 Kroners Bøde til Bykassen. Hvis en Mester forestaar Arbejdet, anses han med samme Bøde; Bygherren maa derhos taale, at Bygningen eller Indretningen, saavidt de ikke ere indrettede efter de givne Forskrifter eller efter de Forskrifter som Byraadet eller Bygningskommissionen i Henhold til Bygningsvedtægten finder burde være iagttagne, for hans Regning nedrives.

Hvis Politimesteren bringer i Erfaring, at der begyndes paa et Bygningsarbejde eller Indretning, hvortil Samtykke behøves, uden at samme er indhentet, skal han straks forbyde Arbejdernes Fortsættelse, indtil Samtykket foreligger.

§ 5.

Naar det til større Betryggelse mod Ildsvaade eller for at skaffe en bekvemmere Færdsel gennem Købstaden af Byraadet anses nødvendigt at anlægge Gade eller give samme større Bredde eller forandre dens Retning eller at rykke et Hus ind, da skal enhver, der ejer en ubebygget til Gaden stødende Grund, være pligtig til at afstaa saa meget af sin Grund til Gaden, som anses fornødent til at give denne den behørig Bredde, ligesom ogsaa Ejeren af Bygningen ved Ombygning skal være pligtig til at indrykke den efter Behov; dog skal de have Godtgørelse herfor af Bykassen; Byraadet skal, efter derom indhentet Udtalelse fra Bygningskommissionen, fastsætte Godtgørelsen i Forhold til hele Byggepladsens Størrelse og Værdi og den Forringelse, den ved Afstaaelsen og Indrykkelsen vil lide. Er vedkommende Grundejer eller Husejer misfornøjet med den fastsatte Godtgørelse, kan Spørgsmaalet forelægges Ministeriet til Afgørelse.

§ 6.

Ved et af Ministeriet efter Forslag af Byraadet udstedt Havnereglement for Købstaden kan det overdrages Havnekommissionen at bestyre Købstadens Havnevæsen under Byraadets Overbestyrelse. I Havnereglementet kan der sættes Bestemmelser om Politiopsyn i Havnen samt om Benyttelse af samme med tilhørende Indretninger; deri kan der ogsaa fastsættes Afgifter til Havnekassen for Brug af Havnen og Havneindretninger og Bøder for Overtrædelser af indtil 400 Kr., der tilfalde samme Kasse.

§ 7.

Hvis Byraadet bestemmer sig til ved underjordiske Rør at anlægge Vandledning saavel til Havnefjord som i selve Byen, skulle Grundejere paa de Steder, hvor efter Byraadets Bestemmelse Vandledningen skal føres, være pligtige til at afstaa tilstrækkeligt Vand af de paa deres Grund værende Kildevæld, Aaer og Brønde, dog saaledes, at de ikke derved kommer til at mangle tilstrækkeligt Vand til eget Hjemmebrug. Desuden ere de pligtige til at afstaa Grund samt Afbenyttelse af samme til alle Foretagender, der behøves til Indsamling af Vand og dets videre Ledning, derunder Borttagelse af Sten og Grus og Skæring af Græstørv, samt at finde sig i alle de af Vandledningen føl-

Nr. 26. Lov af 9. Juli om Tillæg til Lov af 22. Novbr. 1907 om Bestyrelsen af Købstaden Havnefjords kommunale Anliggender.

Nr. 26. gegn því, að fult endurgjald komi fyrir. Bætur fyrir jarðrask í óræktuðu landi skulu
9. júlí. því að eins greiddar, að álitid verði, að landeigandi bíði skaða við það.

Verði ekki samkomulag milli bæjarstjórnar annars vegar og landeiganda eða lóðareiganda hins vegar um endurgjaldið eða framkvæmd einhvers atriðis, þess er að framan greinir, skal eignarnám fram fara. Utan lögsagnarumdæmis Hafnarfjarðar skal það framkvæmt af þriggja manna nefnd, er sker úr því, hvað taka skuli og ákveður endurgjaldið. Í nefndina nefnir bæjarstjórnin einn mann, landeigandi annan og stjórnarráðið hinn þriðja. Tilnefni landeigandi engan, skal dómkveðja mann við varnarþing hans. Innan lögsagnarumdæmis Hafnarfjarðar skal eignarnámið framkvæmt af dómkvöddum, óvilhöllum mönnum, sem ekki eiga sæti í bæjarstjórn. Bæjarsjóður Hafnarfjarðar greiðir allan matskostnað.

8. gr.

Með reglugerð, sem bæjarstjórnin semur og stjórnarráðið staðfestir, má setja ákvæði um notkun vatnsins, meðferð á vatnsæðunum og um önnur atriði viðvíkjandi vatnsveitunni, sem nauðsynleg kunna að þykja. Í reglugerðinni má ákveða sektir alt að 100 kr. fyrir brot á móti ákvæðum hennar.

Þegar vatnsveitan er komin til framkvæmdar, má eftir gjaldskrá, sem bæjarstjórnin semur og stjórnarráðið staðfestir, leggja alment gjald til bæjarsjóðsins á notendur vatnsins fyrir afnot þess, og skulu gjöld þau hafa lögtaksrjett.

Á þeim svæðum í lögsagnarumdæmi kaupstaðarins, þar sem bæjarstjórnin hefir lagt vatnsæðar til afnota, hefir bærinn einkarjett til að selja neyzluvatn.

9. gr.

Með mál út af brotum þeim, sem getur um í 4. gr., og brotum gegn samþykktum þeim og reglugerðum, sem settar verða, samkvæmt lögum þessum, fer sem um almenn lögreglumál.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 9. júlí 1909.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jónsson.

gende Indskrænkninger af Ejendomsretten, Ulemper og Begrænsninger i Brugsretten, Nr. 26.
alt mod fuld Erstatning. Erstatning for Grundforandringer paa uopdyrket Jord betales 9.
dog kun, naar det maa antages, at Ejeren lider Skade derved. Kan Byraadet ikke enes Juli.
med Jord- eller Grundejeren om Erstatningsbeløbet eller om Iværksættelsen af nogen
af de foran førte Foranstaltninger, skal Ekspropriation finde Sted. Udenfor Havne-
fjords Jurisdiktion skal denne foretages af en af tre Medlemmer bestaaende Kommission,
der afgør, hvad der skal ekspropieres samt bestemmer Erstatningen derfor. Af Kommis-
sionen udnævnes et Medlem af Byraadet, et af Grundejeren samt det tredje af Mini-
steriet. Hvis Grundejeren ikke udnævner nogen, skal en Mand udmeldes af Retten
ved hans Værneting. Inden Havnefjords Jurisdiktion skal Ekspropriationen foretages
af to retslig udmeldte upartiske Mænd, der ikke maa have Sæde i Byraadet. Havne-
fjords Bykasse betaler alle Vurderingsomkostninger.

§ 8.

I et af Byraadet udfærdiget og Ministeriet stadfæstet Reglement kan der fastsættes
Bestemmelser om Vandets Benyttelse, Behandling af Vandrør samt andet vedrørende
Vandledningen, som maatte anses nødvendigt. I Reglementet kan der fastsættes Bøder
af indtil 100 Kr. for Overtrædelser af samme.

Naar Vandledningen er anlagt, kan der i Henhold til et af Byraadet udfærdiget
og af Ministeriet stadfæstet Takstregulativ, paalignes Vandforbrugere en almindelig
Afgift til Bykassen for Vandets Benyttelse og skal denne kunne inddrives ved Ud-
pantning.

Paa de Strækninger i Købstadens Jurisdiktion, hvor Byraadet har anlagt Vand-
ledninger til Afbenyttelse, har Byen Eneret til Salg af Drikkevand.

§ 9.

Sager i Anledning af de i § 4 omhandlede Overtrædelser samt Overtrædelse
af de i Henhold til denne Lov fastsatte Vedtægter og Reglementer behandles som offent-
lige Politisager.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 9. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 9. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Nr. 27.

9.
júlí.

Lög

um

að stofna slökkvilið í Hafnarfirði.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Låenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

1. gr.

Í Hafnarfirði skal stofna slökkvilið.

2. gr.

Allir bæjarbúar, sem til þess verða álitnir hæfir, eru skyldir til að mæta 4 sinnum á ári, til þess að æfa sig í að fara með slökkvivjolar og önnur slökkvitól, eftir boði bæjarstjórnar eða þess yfirboðara, sem bæjarstjórnin setur yfir slökkviliðið. Þegar eldsvoði kemur upp, eru allir verkfærir karlmenn í bænum skyldir að koma til brunans. Þeir eru skyldir að hlýða fyrirskipunum yfirmannsins yfir slökkviliðinu, eða aðstoðarmanna hans, er að því lúta að bjarga úr eldinum, slökkva hann eða takmarka, eða varna útbreiðslu hans.

Bæjarstjórnin semur reglugjörð fyrir slökkviliðið, en stjórnarráðið staðfestir, og má ákveða sektir allt að 50 kr. fyrir brot gegn ákvæðum reglugjörðarinnar. Sektirnar renna í bæjarsjóð Hafnarfjarðar.

3. gr.

Með mál út af brotum gegn reglugjörð þeirri, er getur um í 2. gr., skal farið sem önnur lögreglumál.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 9. júlí 1909.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jónsson.

Lov

om

Nr. 27.
9.
Juli.

Oprettelse af et Brandkorps i Havnefjord.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

I Havnefjord skal der oprettes et Brandkorps.

§ 2.

Alle de af Byens Indvaanere, som dertil findes skikkede, ere pligtige til at møde fire Gange aarlig for at øve sig i Brugen af Sprøjter og andre Slukningsredskaber efter nærmere Bestemmelse af Byraadet eller den af Byraadet beskikkede Anfører for Brandkorpsset. I Ildebrandstilfælde ere alle arbejdsføre Mandspersoner i Byen pligtige til at indfinde sig ved Brandstedet. De ere pligtige til at adlyde de af Brandkorpssets Anfører eller af hans Medhjælpere udstedte Befalinger, der sigte til Bjærgning, Ildens Slukning eller Begrænsning, eller til Forhindring af dens videre Udbredelse.

Byraadet aflatter et Regulativ for Brandkorpsset, hvilket Regulativ approberes af Ministeriet. For Overtrædelse af Regulativets Bestemmelser kan der fastsættes Bøder indtil 50 Kroner, der tilflyde Havnefjords Kommunekasse.

§ 3.

Sager i Anledning af Overtrædelser af det i § 2 omhandlede Regulativ behandles som offentlige Politisager.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 9. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 9. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Nr. 28.
9.
júlí.

Lög

um

að leggja jörðina Naust í Hrafnagilshreppi í Eyjafjarðarsýslu undir lögsagnarumdæmi og bæjarfjélag Akureyrarkaupstaðar.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Jörðin Naust í Hrafnagilshreppi skal lögð undir lögsagnarumdæmi og bæjarfjélag Akureyrarkaupstaðar frá 6. júní 1909.

2. gr.

Frá sama tíma skal Akureyrarkaupstaður greiða Hrafnagilshreppi eftirfarandi 25 ár sextíu og fimm kr. árlega.

3. gr.

Að öðru leyti taki Hrafnagilshreppur að sjer allar skyldur og kvaðir, þar með talið fátækraframsfæri, er af því stafa, eða grundvallast á því, að Naust heyrðu áður til hreppnum. Þó skulu þeir menn eiga framsfæri í Akureyrarkaupstað, er dvelja á Naustum þegar samningur þessi gengur í gildi og vinna sjer þar hreppshelgi með óslitinni dvöl þar framvegis.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalfuborg, 9. júlí 1909.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jónsson.

Lov

om

Nr. 28.
9.
Juli.

Henlæggelse af Jorden Naust i Hrafnagilsrep i Øfjord Syssel under Købstaden Akureyris Jurisdiktion og Kommune.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Jorden Naust i Hrafnagils Rep henlægges fra 6. Juni 1909 under Købstaden Akureyris Jurisdiktion og Kommune.

§ 2.

Fra samme Tidspunkt erlægger Købstaden Akureyri til Hrafnagils Rep aarlig i næste 25 Aar 65 Kr.

§ 3.

Iøvrigt overtager Hrafnagils Rep alle de Forpligtelser og Byrder, Fattigbyrde derunder indbefattet, der hidrører fra eller baseres paa, at Naust tidligere henlaa under Hrafnagils Rep; dog skal de Personer være forsørgelsesberettigede i Akureyri Købstad, der opholde sig paa Naust paa den Tid, da denne Ordning træder i Kraft, og som derefter ved uafbrudt Ophold erhverve sig Forsørgelsesret sammesteds.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 9. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 9. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Nr. 29.

9.
júlí.

Lög

um

sölu á þjóðjörðinni Kjarna í Hrafnagilshreppi í Eyjafjarðarsýslu.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

Ráðherra Íslands veitist heimild til þess, að selja Akureyrarkaupstað þjóð-
jörðina Kjarna í Hrafnagilshreppi í Eyjafjarðarsýslu fyrir 10,000 krónur.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 9. júlí 1909.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jónsson.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

om

Nr. 29.
9.
Juli.

Salg af den Landskassen tilhørende Jord Kjarni i Hrafnagilsrep
i Øfjord Syssel.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg.

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Islands Minister bemyndiges til at afhænde til Akureyri Købstad den Landskassen tilhørende Jord Kjarni i Hrafnagilsrep i Øfjord Syssel for en Købesum af Kr. 10,000.00.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 9. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 9. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Nr. 30.
9.
júlí.

Lög

um

stækkun verzlunarlóðarinnar í Ísafjarðarkaupstað.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,
Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

Verzlunarhús má reisa alstaðar í umdæmi Ísafjarðarkaupstaðar. (Jörðin Eyri með hjáleigunni Stekkjanesi).

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 9. júlí 1909.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jónsson.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

LOV

om

Nr. 30.
9.
Juli.

Udvidelse af Handelsgrunden i Købstaden Isafjord.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Bygninger til Handelsbrug maa opføres indenfor Købstaden Isafjords hele Omraade (Jorden Eyri med Hjalejet Stekkjanas).

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 9. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 9. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Nr. 31.

9.
júli.

Lög

um

eignarnámsheimild fyrir bæjarstjórn Ísafjarðarkaupstaðar á lóð
undir skólabygging.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danimerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

1. gr.

Bæjarstjórn Ísafjarðarkaupstaðar veitist heimild til að láta eignarnám fara
fram á lóð undir barnaskólahúsbygging og aðrar nauðsynlegar byggingar og svæði í
sambandi við skólann.

2. gr.

Eignarnámið skal framkvæmt af tveim dómkvöddum, óvilhöllum mönnum, er
ekki eiga sæti í bæjarstjórninni. Bæjarsjóður Ísafjarðar greiðir allan matskostnaðinn.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 9. júlí 1909.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jónsson.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

om

Nr. 31.

9.
Juli.

Hjemmel for Isafjord Købstads Byraad til Ekspropriation af Grund til Skolebygning.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Der gives Isafjord Købstads Byraad Hjemmel til at lade foretage Ekspropriation af Grund til en Børneskolebygning og andre i Forbindelse med Skolen staaende nødvendige Bygninger og Pladser.

§ 2.

Ekspropriationen skal foretages af to retslig udmeldte, uvillige Mænd, der ikke har Sæde i Byraadet. Isafjords Bykasse erlægger alle Vurderingsomkostningerne.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 9. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 9. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Nr. 32.

9.
júlí.

Lög

um

sjerstaka dómpinghá í Keflavíkurhreppi.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

Keflavíkurhreppur í Gullbringusýslu skal vera sjerstök dómpinghá, og skal
þingstaðurinn vera í Keflavík.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 9. júlí 1909.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jónsson.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

Nr. 32.

9.
Juli.

om

et særskilt Tingsogn i Keflavik Rep.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Keflavik Rep inden Gullbringa Syssel skal herefter være et særskilt Tingsogn
med Tingsted i Keflavik.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 9. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 9. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Nr. 33.
11.
júli.

Konungleg auglýsing

um

að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjærvist konungs.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Það Vjer höfum í hyggju að ferðast til útlanda, viljum Vjer, samkvæmt 1. grein í lögum 11. febr. 1871, um ríkisstjórn, þegar svo stendur á, að konungur ekki er orðinn fulltíða, eða er sjúkur eða fjærverandi, að ríkisstjórn í fjærvist Vorri sje falin á hendur ríkisarfanum.

Þvi birtum Vjer hjermeð Vorum kæru og trúu þegnum, að sonur Vor elskulegur, hans konunglega tign, krónprins Christian Carl Frederik Albert Alexander Vilhelm tekur við ríkisstjórn í Voru nafni frá þessum degi þangað til Vjer komum heim aftur.

Gefið á Charlottenlund, 11. júlí 1909.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

N. Neergaard.

Allerhøjeste Kundgørelse

Nr. 33.
11.
Juli.

angaaende

Overdragelse af Regeringens Førelse under Kongens Fraværelse
til Tronfølgeren.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Da Vi staa i Begreb med at foretage en Rejse til Udlandet, ville Vi i Henhold til § 1 i Loven af 11te Februar 1871 om Regeringens Førelse i Tilfælde af Kongens Umyndighed, Sygdom eller Fraværelse have Regeringens Førelse under Vor Fraværelse overdragen til Tronfølgeren.

Thi kundgøre Vi herved for Vore kære og tro Undersaatter, at Vor højtelskede Søn, Hans kongelige Højhed Kronprins Christian Carl Frederik Albert Alexander Vilhelm fra i Dag indtil Vor Hjemkomst overtager Regeringens Førelse i Vort Navn.

Givet paa Charlottenlund, den 11te Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

N. Neergaard.

Nr. 34.

23.
júlí.

Konungleg auglýsing

um

að konungur sje kominn heim aftur og tekinn við ríkisstjórn.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Eftir að Vjer erum aftur heim komnir úr ferð Vorri til útlanda, kunngjörum Vjer hjer með Vorum kæru og trúu þegnum, að Vjer höfum Sjálfir í dag tekið við ríkisstjórninni, sem Vjer 11. þ. m. samkvæmt 1. grein í lögum 11. febr. 1871, höfðum falið á hendur í fjærvist Vorri syni Vorum elskulegum, hans konunglegu tign, krónprinsi Christian Carl Frederik Albert Alexander Vilhelm.

Gefið í höfuð- og aðsetursstað Vorum Kaupmannahöfn 23. júlí 1909.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli

Frederik R.

(L. S.)

N. Neergaard.

Allerhøjeste Kundgørelse

Nr. 34.

23.
Juli.

om

Kongens Hjemkomst og Overtagelse af Regeringens Førelse.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Efter at være vendt tilbage fra vor Rejse i Udlandet, kundgøre Vi herved for Vore kære og tro Undersaatter, at Vi i Dag Selv have overtaget Regeringens Førelse, som Vi den 1ste s. M. i Henhold til § 1 i Loven af 11te Februar 1871 under Vor Fraværelse havde overdraget til Vor højtelskede Søn, Hans kongelige Højhed Kronprins Christian Carl Frederik Albert Alexander Vilhelm.

Givet i Vor Hoved- og Residensstad Kjøbenhavn, 23de Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

N. Neergaard.

Nr. 35.

30.
júli.

Lög

um

stofnun háskóla.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,

Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

I. Stjórn háskólans.

1. gr.

Í Reykjavík skal setja á stofn háskóla.
Skólinn nefnist Háskóli Íslands.

2. gr.

Í háskólanum skulu fyrst um sinn vera þessar fjórar deildir:
guðfræðisdeild,
lagadeild,
læknadeild og
heimspekisdeild.

Koma hinar þrjár fyrstu í stað hinna æðri mentaskóla, sem nú eru, prestaskóla, laga-skóla og læknaskóla. En í fjórðu deildinni skal kenna heimspeki, íslenzka málfræði, sögu Íslands og sögu íslenzkra bókmenta að fornu og nýju.

3. gr.

Stjórn háskólans er falin rektor háskólans og háskólaráði.

Háskólaráðið hefir úrskurðarvald í öllum þeim málum, er snerta starfsemi háskólans, samkvæmt reglugjörð, sem konungur setur. Háskólaráðið fer með undirbúning þeirra mála, er leggja á fyrir konung, löggjafarvald eða stjórnarráð, og snerta háskólann. Það lætur stjórnarráðinu í tje allar þær upplýsingar, sem það þarf á að halda og snerta háskólann sjerstaklega.

4. gr.

Rektor er kosinn á almennum háskólakennarafundi fyrir eitt ár í senn.

Prófessorar einir eru kjörgengir, en kosningarrett eiga allir kennarar háskólans.

Sá prófessor er rjett kjörinn rektor, sem fengið hefir meiri hluta greiddra atkvæða, enda hafi tveir þriðju hlutar kosningarbærra kennara átt þátt í atkvæðagreiðslunni.

Rektorskosning fer fram í lok hvers háskólaárs.

Hafi enginn fengið yfir helming atkvæða, skal kjósa af nýju um þá tvo eða fleiri, er flest atkvæði fengu, og er sá þá rjett kosinn, sem flest atkvæði fær. Sjeu atkvæði jöfn, ræður hlutkesti.

Nr. 35. Lög 30. júli um stofnun háskóla.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

om

Oprettelsen af et Universitet.

Nr. 35.
30.
Juli.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

I. Universitetets Bestyrelse.

§ 1.

I Reykjavik skal der oprettes et Universitet, som benævnes »Islands Universitet«.

§ 2.

Universitetet omfatter foreløbig følgende fire Fakulteter:

- det theologiske Fakultet,
- det juridiske Fakultet,
- det medicinske Fakultet og
- det filosofiske Fakultet.

De tre førstnævnte træde i Stedet for de nuværende højere Undervisningsanstalter: Islands Pastorseminarium, Lovskolen og Lægeskolen. Ved det fjerde Fakultet doceres Filosofi, islandsk Filologi, Islands Historie og islandsk Litteraturhistorie i ældre og nyere Tid.

§ 3.

Rektor og det akademiske Kollegium leder Universitetets Virksomhed.

Det akademiske Kollegium træffer Afgørelse i de Sager, som vedrøre Universitetets Virksomhed, i Henhold til et af Kongen stadfæstet Reglement, og forbereder de Sager, som skulle forelægges Kongen, Lovgivningsmyndigheden eller Ministeriet, og som angaa Universitetet. Det skal til enhver Tid gaa Ministeriet tilhaande med de fornødne Oplysninger angaaende alle Universitetet særlig vedrørende Forhold.

§ 4.

Rektor vælges for et Aar ad Gangen af et almindeligt Universitetslærermøde.

Valgbare ere Professorerne alene, hvorimod Valgret tilkommer samtlige Lærere ved Universitetet.

Til Valg af Rektor udkræves Flertallet af de afgivne Stemmer, og at to Tredjedele af de valgberettigede Lærere have deltaget i Stemmegivningen.

Valg af Rektor finder Sted i Slutningen af hvert Universitetsaar.

Saaframt ingen har opnaaet over Halvdelen af Stemmerne, skal der foretages Omvalg mellem de to eller flere, som har opnaaet højeste Stemmetail, hvorefter den erklæres valgt, som da opnaar de fleste Stemmer. Ere Stemmerne lige, afgøres Valget ved Lodtrækning.

Nr. 35. Lov af 30. Juli om Oprettelsen af et Universitet.

Nr. 35. Rektor má endurkjósa, en ekki er hann skyldur að taka við endurkjöri fyrir en 30. ár er liðið frá því, er hann ljét af rektorsstörfum.
júli.

Birta skal stjórnarráðinu úrslit rektorskosningar.

Verði rektor að fara frá áður en rektorsár hans er úti, skal sá af deildarforsetum háskólans, sem elztur er að embættisaldri, hafa störf hans með höndum þangað til nýr rektor getur tekið við.

Rektor tekur við störfum með byrjun háskólaárs.

5. gr.

Rektor og forsetar deildanna fjöggra eiga sæti í háskólaráði. Rektor er sjálfkjörinn forseti ráðsins. En varaforseta kýs háskólaráðið sjer sjálft úr sínum hóp.

Háskólaráð heldur fundi eftir þörfum. Æski tveir menn úr háskólaráði fundar, er rektor skyldur að boða til þess fundar. Svo er og ef einn þriðji hluti kennara æskja fundar. Sje fundur haldinn eftir ósk kennara, er ekki eiga sæti í ráðinu, eiga hvatamenn fundar rjett á að senda jafnmarga fulltrúa á fundinn og margir eru menn í háskólaráðinu, og hafa þeir fulltrúar þá málfrelsi, en atkvæðisrjett eiga þeir ekki.

6. gr.

Háskólaráð setur nánari reglur um starfsvið sitt og rektors og eru þær reglur gildar, er staðfesting stjórnarráðs kemur til.

II. Háskólakennarar og háskóladeildir.

7. gr.

Kennarar háskólans eru prófessorar, dósentar og aukakennarar, en aukakennarar eru þeir kennarar nefndir, sem jafnframt gegna embættum eða öðrum aðalstörfum.

Konungur skipar prófessorana, en ráðherra dósentar og aukakennara að svo miklu leyti sem aukakennarar eru sjerstaklega skipaðir til kenslunnar.

Áður en kennari er settur eða skipaður við háskólann, skal ávalt leita umsagnar hlutaðeigandi háskóladeildar um kennaraefnið.

8. gr.

Hver háskóladeild velur úr sínum hóp deildarforseta (dekanus) og er hann jafnframt sjálfkjörinn í háskólaráðið.

Deildarforseta skal kjósa til eins árs í senn. Þó má endurkjósa deildarforseta, en rjett hefir hann til að neita endurkjöri þangað til ár er liðið frá því, er hann síðast gegndi deildarforsetastörfum.

Allir deildarkennarar eiga atkvæði um kjör deildarforseta, en prófessorar einir eru kjörgengir.

9. gr.

Hver háskóladeild heldur fundi eftir þörfum. Deildarforseti boðar fundi og eiga þar sæti allir kennarar deildarinnar.

Heimilt er rektor að taka þátt í meðferð mála í öllum deildum eftir því sem honum lízt sjálfum, en atkvæðisrjett hefir hann þó að eins í sinni deild.

Nr. 35. Lög 30. júlí um stofnun háskóla.

Rektor kan genvælges men er ikke pligtig at modtage Genvalg før efter et Aars Forløb fra hans Afgang som Rektor. Nr. 35.
30.
Juli.

Udfaldet af Rektorvalget skal indberettes til Ministeriet.

Saaframt Rektor fratræder sin Stilling inden Udløbet af sin Tjenestetid, skal den af Universitetets Dekaner, som er ældst i Anciennitet, varetage hans Forretninger indtil en ny Rektor kan overtage dem.

Rektor overtager sine Funktioner ved Undervisningsaarets Begyndelse.

§ 5.

Det akademiske Kollegium bestaar af Rektor som Formand og af Dekanerne for de fire Fakulteter; det vælger selv sin Næstformand blandt sine Medlemmer.

Det akademiske Kollegium holder Møder, naar saadant gøres fornødent. Saaframt to Medlemmer begære Afholdelse af et Møde, er Rektor pligtig at sammenkalde et saadant og ligeledes, naar en Tredjedel af Lærerne begære Møde afholdt; i sidstnævnte Tilfælde have de, fra hvem Begæringen om Mødet er fremkommen, Ret til at have ligesaa mange Repræsentanter paa Mødet som Antallet af Kollegiets Medlemmer, hvilke Repræsentanter tage Del i Forhandlingerne men have ikke Stemmeret.

§ 6.

Kollegiet fastsætter nærmere Regler for sit og Rektors Forretningsomraade, hvilke Regler erholde Gyldighed, naar de stadfæstes af Ministeriet.

II. Universitetslærere og Fakulteter.

§ 7.

Universitetets Lærere ere Professorer, Docenter og Ekstralærere. Ekstralærere ere de Lærere, der tillige beklæde andre Embeder eller have en anden Hovedbeskæftigelse.

Kongen udnævner Professorerne, hvorimod Ministeren beskikker Docenter og Ekstralærere, for saa vidt en særlig Beskikkelse til Lærervirksomheden for de sidstnævntes Vedkommende bliver udfærdiget.

Forinden en Lærer ansættes ved Universitetet, indhentes stedse vedkommende Fakultets Erklæring om vedkommende.

§ 8.

Hvert Fakultet vælger blandt sine Medlemmer en Dekan, som tillige er selvvalgt Medlem af det akademiske Kollegium.

En Dekan vælges for et Aar ad Gangen. En Dekan kan genvælges, men han kan undslaa sig for Genvalg i Løbet af et Aar efter hans sidste Dekanat.

En Dekan kan kun vælges blandt Professorerne ved det paagældende Fakultet. Valgret tilkommer derimod alle Fakultetets Lærere.

§ 9.

Hvert Fakultet holder Møder, naar saadant gøres fornødent. Dekanen indvarsler Møderne, hvori alle Fakultetets Lærere deltage som stemmeberettigede.

Rektor er berettiget til at deltage i Sagernes Behandling i alle Fakulteter, men han har kun Stemmeret i sit eget Fakultet.

Nr. 35. Lov af 30. Juli om Oprettelsen af et Universitet.

Nr. 35.

30.
júl.

10. gr.

Hver deild semur lestrar- og kensluáætlun fyrir sig og skal þar gjörð nákvæm grein fyrir því, hvað heimtað er til embættisprófs og skýrt frá því, hvernig kennarar hagi kenslu sinni.

11. gr.

Deildarforsetar skula sjá um, að til sjeu í tæka tíð nákvæmar skýrslur um alla fyrirlestra og æfingar, sem halda á innan hvernar deildar á kenslumissiri því, sem í hönd fer. En rektor athugar áður en skýrslurnar eru prentaðar, hvort þær sjeu í samræmi við kensluáætlanir deildanna.

12. gr.

Stjórnarráðið skipar ritara við háskólann. Ritarinn hefir á hendi reikningsfærslu sjóða þeirra, er háskólinn eignast og hefir umsjón með byggingum háskólans og innan-húsmunum. Hann annast nauðsynlegar útveganir og endurbætur, tekur á móti skrásetningargjöldum stúdenta og prófgjöldum.

III. Kenslan og nemendurnir.

13. gr.

Kensluár háskólans skiftist í tvö kenslumissiri; nær annað frá 1. október til 15. febrúar, en hitt frá 15. febrúar til 30. júní.

14. gr.

Fyrirlestrar fara fram í heyranda hljóði. Yfirheyrsla og æfingar eru þó fyrir stúdenta eina.

Alla fyrirlestra, æfingar og próf skal halda á háskólanum sjálfum að svo miklu leyti sem því verður við komið.

15. gr.

Heimilt skal hverjum kennara háskólans að halda fyrirlestra á háskólanum um sjálfvalin efni, að svo miklu leyti sem það kemur ekki í bága við skyldukenslu, en tilkynna skal hann rektor háskólans það áður.

16. gr.

Öll lögskipuð háskólapróf, hvort heldur eru undirbúningspróf eða fullnaðarpróf, skulu haldin í síðasta mánuði kenslumissiris.

Hver deild ræður sjálf hvort hún heldur uppi kenslu meðan á prófi stendur eða ekki.

17. gr.

Hver sá, kona sem karl, er lokið hefir stúdentsprófi við hinn almenna menta-skóla eða annan lærðan skóla honum jafngildan, á rjett á að verða skrásettur háskóla-borgari gegn því að greiða skrásetningargjald til háskólasjóðs, enda sje mannorð hans óflekkað.

Sama rjett getur háskólaráð veitt útlendingum, er fullnægja ofangreindum skilyrðum.

Nr. 35. Lög 30. júlí um stofnun háskóla.

§ 10.

Hvert Fakultet affatter sin Læse- og Undervisningsplan, hvori der gives en udførlig Forklaring om Fordringerne til Embedseksamen og den af Lærerne truffene Ordning af Undervisningen.

Nr. 35.
30
Juli.

§ 11.

Dekanerne paase, at der i betimelig Tid foreligge udførlige Fortegnelser over samtlige Forelæsninger og Øvelser, som skulle holdes ved hvert Fakultet i det kommende Semester. Forinden disse Programmer udgives i Trykken, undersøger Rektor, hvorvidt de stemme overens med Fakulteternes Læseplaner.

§ 12.

Ministeriet ansætter ved Universitetet en Sekretær, som skal varetage Regnskabsførelsen over de Fonds, som Universitetet kommer til at besidde, og fører Tilsyn med Universitetets Bygninger og Inventarium. Han besørger de fornødne Anskaffelser og Istandsættelser og modtager Studenternes Immatrikulations- og Eksamensgebyrer.

III. Undervisningen og Studenterne.

§ 13.

Universitetets Undervisningsaar inddeles i to Semestre: fra 1. Oktober til 15. Februar og fra 15. Februar til 30. Juni.

§ 14.

Forelæsningerne ere offentlige. Eksaminatorier og Øvelser ere alene for Studenterne.

Samtlige Forelæsninger, Øvelser og Eksaminer holdes saa vidt muligt paa selve Universitetet.

§ 15.

Enhver Universitetslærer er berettiget til at holde Forelæsninger paa Universitetet over selvvalgte Æmner, for saa vidt saadant ikke kolliderer med den obligatoriske Undervisning; om at saadanne Forelæsninger agtes holdte, gives der forinden Rektor Underretning.

§ 16.

Alle lovbefalede Universitetsseksaminer, lige saa vel Forberedelses- som fuldstændige Eksaminer, holdes i Semestrets sidste Maaned.

Hvert Fakultet tager Bestemmelse om, hvorvidt Undervisningen ved samme skal fortsættes under Eksamen eller ikke.

§ 17.

Enhver Mand eller Kvinde, som har bestaaet Studentereksamen ved den højere Almenskole eller en anden med ligestillet lærd Skole og har et uplettet Rygte, er berettiget til at blive immatrikuleret som akademisk Borger imod Erlæggelsen af Immatrikulationsgebyr til Universitetet.

Den samme Ret kan Kollegiet indrømme Udlændinge som fyldestgøre foranførte Betingelser.

Nr. 35. Lov af 30. Juli om Oprettelsen af et Universitet.

- Nr. 35. Hver sá, er æskir skrásetningar, skal fyrir byrjun kenslumissiris tilkynna það
 30. ritara háskólans, og tekur ritari við skrásetningargjaldinu.
 júlí. Skrásetningargjaldið er 15 krónur.

18. gr.

Skrásettur stúdent fær háskólaborgarbrjef hjá rektor.

19. gr.

Skrásettur stúdent segi forseta þeirrar deildar, sem hann ætlar að stunda nám í, til sín þegar eftir skrásetninguna, en forseti ritar nafn hans á skrá yfir nemendur þeirrar deildar.

Skifti stúdent um námsgrein ber honum að tilkynna það forseta þeirrar deildar, sem hann áður var í, jafnframt því sem hann lætur skrásetja sig af nýju í deild þeirri, sem hann ætlar sjer eftirleiðis að stunda nám í.

Í byrjun hvers háskólaárs skulu allir stúdentar háskólans rita nafn sitt, bústað sinn og námsgrein í bók, sem geymd er á skrifstofu háskólans.

20. gr.

Stúdentar mega ganga undir embættispróf þegar þeim sýnist, hafi þeir áður staðist fyrirskipuð undirbúningspróf, þar á meðal próf í heimspekilegum forspjallsvísindum.

Próf í heimspekilegum forspjallsvísindum er öllum stúdentum heimilt að ganga undir eftir tveggja missira nám við háskólann, en skylt að hafa lokið því að minsta kosti tveim missirum áður en þeir ganga undir embættispróf.

21. gr.

Þeir, sem ganga vilja undir embættispróf, skulu hafa tilkynnt það ritara háskólans að minsta kosti þrem vikum áður en próf byrjar. Um leið og þeir gefa sig fram skulu þeir gjalda 20 krónur til háskólasjóðs og tekur ritari háskólans við fjenu.

Hætti stúdent við að taka próf eftir að hann hefir látið innrita sig til prófs, á hann heimtingu á að fá prófgjaldið endurgoldið, hafi hann gefið sig fram við ritara áður en prófið byrjar.

En gangi stúdent frá embættisprófi, verður honum ekki endurgoldið prófgjaldið.

22. gr.

Stúdentar, sem byrjað hafa á embættisprófi, en gengið frá því, geta ekki gefið sig fram til prófs af nýju fyr en eftir ár, nema sjerstakar ástæður mæli með því.

Stúdent, sem stenztt ekki embættispróf, getur ekki fengið að ganga undir próf aftur fyr en að ári liðnu.

Æski stúdent, sem staðist hefir embættispróf, að endurtaka prófið, til þess að öðlast hærri prófseinkunn, er honum það heimilt, en þó ekki fyr en að ári liðnu.

Stúdent greiðir prófgjald svo oft, sem hann segir sig til prófs.

Enhver, som ønsker at blive immatrikuleret, skal inden det første Semesters Begyndelse anmelde dette for Universitetssekretæren, som modtager Immatrikulationsgebyret. Nr. 35.
30.
Juli.

Immatrikulationsgebyret er 15 Kr.

§ 18.

Rektor overrækker de immatrikulerede Studenter deres akademiske Borgerbrev.

§ 19.

Den immatrikulerede Student melder sig umiddelbart efter Immatrikulationen til Dekanen ved det Fakultet, hvorunder han vil studere, hvorefter Dekanen indfører hans Navn, paa en Fortegnelse over de til vedkommende Fakultet hørende Studenter.

Saaframt en Student gaar over til et andet Studium, skal han anmelde dette for Dekanen ved det Fakultet, som han tidligere hørte under, samtidig med at han lader sig indskrive paa ny i det Fakultet, hvorunder han fremtidig vil drive sine Studier.

I hvert Undervisningsaars Begyndelse skulle samtlige Studenter ved Universitetet skrive deres Navn, Bolig og Studium i en dertil indrettet Protokol, som opbevares i Universitetets Bureau.

§ 20.

Studerterne kunne underkaste sig Embedseksamen, naar de finde for godt, saaframt de have bestaaet de lovbealede Forberedelseseksaminer, deriblandt den filosofisk-propædeviske Prøve.

Den filosofisk-propædeviske Prøve kan enhver Student underkaste sig efter tvende Semestres Studium ved Universitetet, men den skal være absolveret i det mindste to Semestre førend han underkaster sig Embedseksamen.

§ 21.

De, som ville underkaste sig Embedseksamen, skulle have anmeldt dette for Universitetssekretæren i det mindste 3 Uger inden Eksamens Begyndelse. Samtidig med Anmeldelsen have de at erlægge 20 Kr. til Universitetsfonden, hvilket Beløb oppebæres af Universitetssekretæren.

Opgiver en Student at underkaste sig Eksamen efter at have indmeldt sig dertil, har han Krav paa at faa Eksamensgebyret tilbagebetalt, saaframt han har anmeldt sin Tilbagetræden for Sekretæren forinden Eksamens Begyndelse.

Saaframt derimod en Student forlader Embedseksamen, faar han ikke Eksamensgebyret refunderet.

§ 22.

Studenter, som have forladt en begyndt Embedseksamen, kunne ikke indstille sig paany til Eksamen førend efter et Aars Forløb, med mindre særlige Grunde tale derfor.

En Student, der er faldet igennem til Embedseksamen, kan det ikke tilstedes at underkaste sig Eksamen paany førend efter et Aar.

Ønsker en Student, som har bestaaet Embedseksamen, at underkaste sig Eksamen paany, for at opnaa en højere Eksamenskarakter, er han berettiget hertil, men dog først efter et Aar.

En Student har at erlægge Eksamensgebyr hver Gang, han indskrifer sig til Eksamen.

Nr. 35.

30.
júli.

23. gr.

Allir skrásettir stúdentar eru skyldir að gæta velsæmis bæði á háskólanum og utan hans.

Verði skrásettur stúdent sekur um einhver afbrot gegn settum reglum háskólans, getur háskólaráð gjört honum hegningu. En hegningin er annaðhvort áminning eða styrkmissir, brottrekstur um lengri eða skemri tíma eða fyrir fult og alt.

24. gr.

Nú verður skrásettur stúdent sekur að lagadómi um verk, sem svívirðilegt er að almenningssálini, og er hann þá rækur.

Brottrekstur skal þegar í stað tilkynna stjórnarráðinu.

25. gr.

Hver valdsmaður, sem stefnt hefir háskólastúdent fyrir glæp, skal tilkynna það þegar í stað rektor háskólans. Svo er og þegar hafin er rjettarrannsókn gegn stúdent fyrir glæp.

26. gr.

Afskiftum háskólans af skrásettum stúdentum er þá fyrst lokið, er stúdent hefir hætt námi að fullu og öllu og tilkynnt ritara háskólans það, eða hefir ekki sótt háskólann í fjögur kenslumissiri samfleytt.

27. gr.

Háskólakennararnir standa fyrir öllum prófum, en hver deild ræður fyrirkomulagi prófanna hjá sjer.

Öll próf skulu haldin í heyranda hljóði.

28. gr.

Við embættispróf og undirbúningspróf þau, er koma til greina við fullnaðarpróf, skulu jafnan vera tveir prófdómarar og skal annar þeirra ávalt vera utanháskóla- maður.

Stjórnarráðið skipar prófdómara þá, er ekki eru háskólakennarar, eftir tillögu háskóladeildar og skulu þeir gegna dómarastarfinu í 6 ár.

29. gr.

Að loknu embættisprófi skal gefa þeim, sem staðist hafa prófið, kandidateits- vottorð gegn 25 króna gjaldi, og rennur það í háskólasjóð.

IV. Doktorar.

30. gr.

Háskóladeildirnar hafa hver um sig rjett til að veita doktorsnafnbót, og er slík nafnbót veitt annaðhvort í heiðursskyni eða að undangengnu sjerstöku prófi.

Háskólaráð semur reglur um doktorspróf.

Nr. 35. Lög 30. júli um stofnun háskóla.

§ 23.

De Studerende ere pligtige at vise en sømmelig Opførsel baade paa Universitetet og udenfor samme.

Nr. 35.
30.
Juli.

Saaframt en Studerende forser sig imod Universitetets Reglementer, kan Universitetskommissionen diktere ham en Straf. Straffen kan enten bestaa i en Paamdelse eller Tab af Stipendium, Relegation for kortere eller længere Tid eller for bestandig.

§ 24.

Bliver en Student ved Dom funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, bliver han at relegere.

Om Relegationen skal ufortøvet indberettes til Ministeriet.

§ 25.

Enhver Øvrighedsperson, som har stillet en Student under Tiltale for en Forbrydelse, skal ufortøvet underrette Universitetets Rektor derom, og ligeledes, naar der er retslig indledt Undersøgelse imod en Student for en Forbrydelse.

§ 26.

Universitetets Forhold til immatrikulerede Studenter er først da hævet, naar en Student har helt opgivet Studeringerne og underrettet Universitetssekretæren derom, eller ikke har besøgt Universitetet i fire paa hinanden følgende Semestre.

§ 27.

Universitetslærerne forestaa alle Eksaminer, men hvert Fakultet bestemmer Ordningen af Eksaminerne ved samme.

Samtlige Eksaminer ere offentlige.

§ 28.

Embedseksaminer og de Forberedelseksaminer, som have Betydning for de fuldstændige Eksaminer, skulle stedse overværes af tvende Censorer, af hvilke den ene ikke maa være ansat ved Universitetet.

Ministeriet beskikker de Censorer, som ikke ere Universitetslærere, efter vedkommende Fakultets Indstilling; Censorerne skulle varetage dette Hverv i 6 Aar.

§ 29.

Efter endt Embedseksamen meddeles der dem, som have bestaaet, et Testimonium som Kandidater imod et Gebyr af 25 Kroner, som tilfalder Universitetsfonden.

IV. Doktorer.

§ 30.

De enkelte Fakulteter ere berettigede til at meddele Doktorgraden, enten som en Æresbevisning eller efter en forudgaaet særlig Prøve.

Kollegiet fastsætter Regler om Prøver for Doktorer.

Nr. 35. Lov af 30. Juli om Oprettelsen af et Universitet.

Nr. 35.

30.
júl.

31. gr.

Að jafnaði skal sá, er æskir doktorsnafnbótar, hafa lokið embættisprófi. Hann verður að láta umsókn sinni fylgja vísindalega ritgjörð um eitthvert ákveðið efni. Skal umsóknin stíluð til háskólaráðs, en það selur ritgjörðina í hendur hlutaðeigandi háskóla-deild til álita og umsagnar.

Nú er ritgjörðin talin fullnægja þeim kröfum, sem gjöra ber til slíkra vísindalegra ritgjörða, og skal þá umsækjandi láta prenta hana og síðan verja hana á háskólanum í heyranda hljóði á þeim degi, sem deildin ákveður.

Standist umsækjandi prófið, fær rektor og deildarforseti honum prófsvottorð. Fyrir prófsvottorð greiðir doktorinn 100 kr. og renna þær í háskólasjóð.

32. gr.

Hver sá, er hlotið hefir doktorsnafnbót, hefir rjett til að halda fyrirlestra í vísindagrein sinni, en tilkynna verður hann það háskólaráði.

Þyki einhver misbeita þessum rjetti sínum, getur háskólaráð swift hann rjettinum.

33. gr.

Háskólinn tekur til starfa, þegar veitt er fje til hans í fjárlögunum, og ganga þá jafnframt þau lög og lagaákvæði, sem hjer fara á eftir, úr gildi: konungsúrskurður 21. maí 1847 um stofnun prestaskóla; lög nr. 5, 11. febr. 1876 um stofnun læknaskóla, nema 4. gr.; lög nr. 31, 8. nóvbr. 1883, að undanteknu ákvæðinu um laun landlæknis í 1. gr.; 5. gr. laga nr. 23, 9. decbr. 1889; lög nr. 3, 4. marz 1904 um stofnun lagaskóla og lög nr. 37, 16. nóvbr. 1907, sbr. lög nr. 38 frá sama degi, þó, að áskildu aukaprófi fyrir menn, sem taka próf í lögum við Kaupmannahafnarháskóla eftir 1. október 1911. Loks falla þá úr gildi öll önnur ákvæði, sem koma í bága við lög þessi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalínborg, 30. júlí 1909.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jónsson.

§ 31.

Nr. 35.
30.
Juli.

Som Regel skal enhver, som ønsker at opnaa Doktorgraden, have bestaaet en Embedseksamen. Sin Ansøgning herom maa han bilægge med en videnskabelig Afhandling om et bestemt Æmne. Ansøgningen skal være rettet til det akademiske Kollegium, som afgiver den til vedkommende Fakultet til Betænkning og Erklæring.

Saafermt Afhandlingen findes at fyldestgøre de Fordringer, som bør stilles til saadanne videnskabelige Afhandlinger, lader Ansøgeren den trykke, og forsværer den derefter offentlig paa Universitetet den Dag, som Fakultetet dertil bestemmer.

Saafermt Ansøgeren bestaar Prøven, give Rektor og Dekanus ham et Diplom som Doktor.

For Diplomet erlægger Doktoren 100 Kr., som tilfalde Universitetsfonden.

§ 32.

Den, som har opnaaet Doktorgraden, er berettiget til at holde Forelæsninger i sin Videnskab efter derom at have underrettet Kollegiet.

Findes nogen at misbruge denne Ret, kan Kollegiet fratage ham den.

§ 33.

Universitetet begynder sin Virksomhed, naar der paa Finansloven bevilges Midler dertil, og samtidig ophæves efterfølgende Love og Lovbestemmelser:

Kgl. Resolution af 21. Maj 1847 angaaende Præsteskolens Oprettelse; Lov Nr. 5 af 11. Februar 1876, om Oprettelse af en Lægeskole i Reykjavik, med Undtagelse af § 4; Lov Nr. 31 af 8. Nov. 1883, med Undtagelse af Bestemmelsen i § 1 om Landfysikus, Lønning; § 5 i Lov Nr. 23 af 9. Dec. 1889; Lov Nr. 3 af 4. Marts 1904, om Oprettelsen af en Lovskole, og Lov Nr. 37 af 16. Nov. 1907, jfr. Lov Nr. 38 af s. D., dog med Forbehold af en Ekstraprøve for Kandidater, der have absolveret juridisk Embedseksamen ved Københavns Universitet efter 1. Oktober 1911. Endvidere ophæves alle saadanne Bestemmelser, som maatte findes at være stridende mod denne Lov.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 30. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Nr. 36.

30.
júli.

Lög

um

laun háskólakennara.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Háskóli Íslands skiftist í 4 deildir: Guðfræðisdeild, lagadeild, læknadeild og heimspekisdeild.

Í guðfræðisdeildinni eru 2 prófessorar og 1 dósent.

Í lagadeildinni eru 3 prófessorar.

Í læknadeildinni eru 2 prófessorar og 6 aukakennarar. Aukakennarar eru: Hjeraðslæknirinn í Reykjavík, holdsveikralæknirinn, geðveikralæknirinn, efnafræðingur landsins, augnlæknir sá og tannlæknir, er styrks njóta úr landssjóði. Aukakennararnir eru skyldir til að kenna við háskólann með sömu kjörum og þeir kendu við læknaskólann. Auk nefndrar kenslu má ráða lækni til þess að veita tilsögn í lækningum á sjúkdómum í eyrum, nefi og hálsi, gegn 1000 kr. þóknun á ári.

Í heimspekisdeildinni eru 2 prófessorar og 1 dósent. Annar prófessorinn kennir heimspeki en hinn íslenzka málfræði og menningarsögu. Dósentinn kennir íslenzka sagnfræði að öðru leyti.

2. gr.

Prófessorarnir hafa 3000 kr. árslaun að byrjunarlaunum, en launin hækka á hverjum þriggja ára fresti um 200 kr. á ári, upp í 4800 kr.

Dósentarnir hafa 2800 kr. árslaun.

Þeir kennarar, sem höfðu hærri laun meðan þeir höfðu á hendi kenslu við embættaskólana, skulu þó einskis í missa, en njóta hins vegar nýnefndrar launahækkunar með hækkandi embættisaldri.

Laun kennaranna greiðast úr landssjóði.

Nr. 36. Lög 30. júlí um laun háskólakennara.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

om

Lønninger for Universitetslærere.

Nr. 36.

30.
Juli.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Islands Universitet omfatter 4 Fakulteter: Det theologiske Fakultet, det juridiske Fakultet, det medicinske Fakultet og det filosofiske Fakultet.

Det theologiske Fakultet bestaar af 2 Professorer og 1 Docent.

Det juridiske Fakultet bestaar af 3 Professorer.

Det medicinske Fakultet bestaar af 2 Professorer og 6 Ekstralærere. Ekstralærerne ere: Distriktslægen i Reykjavik, Spedalskhedslægen, Sindssygelægen, Landskemikeren, samt den Øjenlæge og den Tandlæge, som oppebærer Honorarer af Landskassen. Ekstralærerne ere pligtige til at undervise ved Universitetet paa de samme Vilkaar, som de har undervist ved Lægeskolen. Foruden den ommeldte Undervisning kan der antages en Læge til at meddele Undervisning i Behandlingen af Øre- Næse- og Halssygdomme imod et Honorar af 1,000 Kr. aarlig.

Det filosofiske Fakultet bestaar af 2 Professorer og 1 Docent. Den ene Professor meddeler Undervisning i Filosofi, den anden i islandsk Filologi og Kulturhistorie. Docenten underviser i islandsk Historie iøvrigt.

§ 2.

Professorerne lønnes med en aarlig Begyndelsesgage af 3,000 Kr., hvorhos der efter hver 3 Aars Forløb tiltaas dem et aarligt Lønningstillæg af 200 Kr., indtil 4,800 Kr.

Docenterne lønnes med 2,800 Kr. aarlig.

De Lærere, som oppebar en højere Lønning medens de varetog Undervisning ved Embedsskolerne, skulle dog ikke lide nogen Afkortning, men oppebære paa den anden Side efter voksende Anciennitet nysnævnte Lønningsforhøjelse.

Lærernes Lønning udredes af Landskassen.

Nr. 36. Lov af 30. Juli om Lønninger for Universitetslærere.

Nr. 36.
30.
júlí.

3. gr.

Lög þessi öðlast gildi þegar háskólinn tekur til starfa og eru þá jafnframt eftirfarandi ákvæði úr gildi numin: konungsráðgjafi 21. maí 1847, um stofnun prestaskóla; lög nr. 5 frá 11. febr. 1876, um stofnun læknaskóla; lög nr. 31, frá 8. nóvember 1883, að undanteknu ákvæðinu um laun landlæknis í 1. gr.; 5. gr. laga nr. 23, frá 9. desember 1889; lög nr. 3, frá 4. marz 1904, um stofnun lagaskóla og lög nr. 37, frá 16. nóvember 1907, sbr. lög nr. 38 frá sama degi, þó að áskildu nánara ákveðnu aukaprófi fyrir menn, sem taka próf í lögum við Kaupmannahafnarháskóla eftir 1. október 1911. Loks eru þá ógild öll önnur ákvæði, er koma kunna í bága við hin nýju lög.

Eftir þessu eiga allir hinaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 30. júlí 1909.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jónsson.

§ 3.

Nr. 36.
30.
Juli.

Denne Lov træder i Kraft, naar Universitetet begynder sin Virksomhed, samtidig ophæves følgende Lovbestemmelser: Kgl. Res. 21. Maj 1847 angaaende Præsteskolens Oprettelse, Lov Nr. 5 af 11. Febr. 1876 om Oprettelsen af en Lægeskole i Reykjavik; Lov Nr. 31 af 8. Novbr. 1883, med Undtagelse af Bestemmelsen i § 1 om Landfysikus Lønning; § 5 i Lov Nr. 23 af 9. Decbr. 1889, Lov Nr. 3 af 4. Marts 1904 om Oprettelsen af en Lovskole i Island, samt Lov Nr. 37 af 16. Novbr. 1907, jfr. Lov Nr. 38 af s. D., dog med Forbehold af en nærmere bestemt Ekstraprøve for Kandidater, der afslovere juridisk Embedseksamen ved Københavns Universitet efter 1. Oktober 1911. Endelig træde alle andre Lovbestemmelser, som maatte stride imod den nye Lov, ud af Kraft.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 30. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Nr. 37.
30.
júli.

Lög

um

breyting á lögum um fræðslu barna frá 22. nóv. 1907.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertøgi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Heimilt skal stjórnarráðinu að gefa allsherjar viðurkenningu skóla, sem stofnsettur er af einstökum mönnum og fylgir sjerstakri reglugjörð, staðfestri af yfirstjórn fræðslumála.

2. gr.

Slíkir skólar liggja undir aðalumsjá stjórnarráðsins, og skulu skóla- eða fræðslunefndir hafa eftirlit með hollustuháttum skóla þessara, og sjá um, að fræðslureglum þeirra verði framfylgt.

3. gr.

Börn á skólaaldri, er slíka skóla sækja, þurfa ekki að sækja um leyfi til þess hjá skólanefnd eða fræðslunefnd. En skólastjóri slíks skóla skal við byrjun hvers skólaárs láta skólanefnd eða fræðslunefnd í tje skýrslu um það, hvaða börn muni sækja skólann á því skólaári. Eigi eiga slíkir skólar heimting á styrk af almannafje.

4. gr.

Frestur sá, sem veittur er í 15. gr. laga um fræðslu barna 22. nóv. 1907, lengist um 2 ár, til 1. jan. 1912.

5. gr.

Pegar barnaskólahús er reist frá stofni, stækkað eða endurbyggt til afnota, samkvæmt lögum um fræðslu barna 22. nóv. 1907, skulu bæjarstjórnir og hreppsnefndir, Nr. 37. Lög 30. júlí um breyting á lögum um fræðslu barna frá 22. nóv. 1907.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

om

Nr. 37.
30.
Juli.

Forandring i Lov om Børns Undervisning af 22. Novbr. 1907.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Ministeriet bemyndiges til at meddele en af private oprettet Skole, der følger et af Overbestyrelsen for Undervisningssager stadfæstet Reglement, offentlig Anerkendelse.

§ 2.

Disse Skoler staa under Ministeriets Overtilsyn, men vedkommende Skole- og Undervisningskommissioner skulle føre Tilsyn med deres sanitære Forhold samt paase, at de for Undervisningen fastsatte Regler efterkommes.

§ 3.

Børn i Skolealderen, der gaa paa disse Skoler, behøve ikke at indhente Tilladelse dertil hos vedkommende Skole- eller Undervisningskommission. Dog skal Skolens Bestyrer i Begyndelsen af hvert Skoleaar tilstille Skole- eller Undervisningskommissionen en Fortegnelse over de Børn, der i dette Skoleaar vil gaa i Skolen. Disse Skoler have ikke Krav paa Understøttelse af Landskassen.

§ 4.

Den i Lov om Børns Undervisning af 22. November 1907 § 15 fastsatte Frist forlænges med 2 Aar, til 1. Januar 1912.

§ 5.

Naar en Børneskolebygning bliver opført, forstørret eller genopført til Brug efter Lov om Børns Undervisning af 22. November 1907, har vedkommende Byge-
Nr. 37. Lov af 30. Juli om Forandring i Lov om Børns Undervisning af 22. Novbr. 1907.

Nr. 37. þær, er hlut eiga að máli, annast um bygginguna eftir uppdrætti og lýsingu, sem yfirstjórn
 30. fræðslumála hefir samþykkt, og afhenda síðan skólanefnd húsið. Nú er skólahús ekki
 júlí. byggt samkvæmt uppdrætti og lýsingu yfirstjórnar fræðslumála og getur þá skólanefnd
 krafist þess, að úr því sje bætt áður en hún tekur við húsinu.

6. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. júní 1909.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 30. júlí 1909.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jónsson.

styrelse eller Repsforstanderskab at forestaa Bygningens Opførelse efter en af Over- Nr. 37.
bestyrelsen for Undervisningssager approberet Tegning og Beskrivelse, hvorpaa Byg- 30.
ningen bliver at afhænde til Skolekommissionen. Hvis en Skolebygning ikke bliver Juli.
opført efter den af Overbestyrelsen for Undervisningssager approberede Tegning og Be-
skrivelse, kan Skolekommissionen forlange, at Mangelen afhjælpes inden Kommissionen
overtager Bygningen.

§ 6.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Juni 1909.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 30. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Nr. 38.
30.
júli.

Lög

um

vígslubiskupa.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Auk biskups landsins skulu vera hér á landi tveir vígslubiskupar (officiales) annar í Skálholtsbiskupsdæmi hinu forna, en hinn í Hólabiskupsdæmi hinu forna.

2. gr.

Konungur skipar vígslubiskupana eftir tillögum prestastjettarinnar í hvoru biskupsdæmi; skulu þeir hafa biskupsvígslu. Til vígslukostnaðar, er þeir vígjast, skulu hvor-um þeirra greiddar 500 kr. úr landssjóði.

3. gr.

Annar vígslubiskupanna vígir biskup landsins, er svo stendur á, að fráfarandi biskup getur eigi gert það. Í forföllum biskups vígja þeir og presta, hvor í sínu umdæmi. Fyrir biskupsverk, er þeir vinna í forföllum biskups, greiðist þeim úr landssjóði borgun eftir reikningi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 30. júlí 1909.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jónsson.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

om

Ordinationsbiskopper.

Nr. 38.

30.
Juli.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Foruden Landets Biskop skal der beskikkes 2 Ordinationsbiskopper (officiæles) her i Landet, den ene for det gamle Skalholtbispedømme og den anden for det gamle Holarbispedømme.

§ 2.

Ordinationsbiskopperne beskikkes af Kongen efter Indstilling af Gejstligheden i hvert af de gamle Bispedømmer. De skal modtage Bispeordination. Til Bestridelse af Omkostninger ved Ordinationen erholder de hver for sig af Landskassen 500 Kr.

§ 3.

Den ene af Ordinationsbiskopperne ordinerer Landets Biskop, naar Forholdene medføre, at Ordinationen ikke kan foretages af den fratrædende Biskop. I Biskoppens Forfald kan de ogsaa ordinere Præster, hver inden sit Omraade.

For biskoppelige Embedshandlinger, som de foretager i Biskoppens Forfald, oppebærer de Betaling af Landskassen efter Regning.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 30. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Nr. 39.

30.
júlí.

Lög

um

breyting á 26 gr. 1. lið í lögum nr. 46, 16. nóv. 1907, um laun sóknarpresta.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. liður 26. gr. í lögum nr. 46, 16. nóvbr. 1907, um laun sóknarpresta orðist þannig:

Lög þessi öðlast gildi 6. júní 1908, þannig, að hver sem fær veitingu fyrir presta-kalli frá þeim tíma eða síðar, fær laun eftir lögum þessum.

Verði engar breytingar á sóknaskipun í pretsakalli samkv. prestakallaskipunar-lögunum, þá má presturinn kjósa um að fá launaupphæðina eftir eldri reglunum, eða eftir lögum þessum. Sama rjett hafa prestar í þeim prestaköllum, þar sem kostur er á að koma þegar á breytingum, sem fyrir er mælt í lögunum, gangi presturinn að þeim breytingum. Enn fremur hafa allir prestar þenna rjett, sem orðnir eru 60 ára að aldri.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 30. júlí 1909.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jónsson.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

om

Nr. 39.
30.
Juli.

Forandring i § 26 1ste Stykke i Lov Nr. 46 af 16. Novbr. 1907 om
Sognepræsters Lønning.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 26, 1ste Stykke, i Lov Nr. 46 af 16de Novbr. 1907, om Sognepræsters Lønning, skal lyde saaledes:

Denne Lov træder i Kraft den 6te Juni 1908, saaledes at enhver, der fra den Tid eller senere bliver beskikket til et Præstekald, erholder Lønning ifølge denne Lov.

I de Præstekald, hvor ingen Forandringer finder Sted i Sogneordningen i Henhold til Loven om Præstekalds Ordning, kan Præsterne vælge imellem, om de vil modtage Lønning ifølge de ældre Regler eller ifølge denne Lov. Samme Ret tilkommer Præster i de Præstekald, hvor den lovbestemte Forandring straks kan iværksættes, og Præsten accepterer denne. Endvidere tilkommer denne Ret Præster, der har fyldt deres 60 Aar.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 30. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Nr. 40.

30.
júli.

Lög

um

sóknargjöld.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

I. Um prestsgjald.

1. gr.

Preststíund af fasteign og lausafje, offur, lausamannsgjald, lambsfóður og dagsverk skal af numið frá fardögum 1909.

2. gr.

Hver maður 15 ára eða eldri, hvort heldur er karl eða kona, og í hvaða stöðu sem er, skal greiða gjald í prestslaunasjóð 1 kr. 50 aura á ári.

Undanþegnir þessu gjaldi eru allir þeir, sem eru í einhverju kirkjufjelagi utan þjóðkirkjunnar, því er prest hefir eða forstöðumann, er fengið hefir konunglega staðfestingu, enda nemi framlög þau, er söfnuðurinn greiðir árlega til prests og kirkju eigi minna en sem svarar 2 kr. 25 a. fyrir hvern safnaðarlim 15 ára eða eldri.

3. gr.

Eindagi gjalds þessa er 31. desember ár hvert fyrir það fardagaár, sem er að líða, og skal það greitt í peningum. Sóknarnefndir innheimta gjaldið í fyrsta skifti árið 1909, og fá þær 6 % af upphæðinni í innheimtulaun.

4. gr.

Sóknarnefnd skal gera árleg reikningsskil fyrir prestsgjaldinu eftir fyrirmynd, er stjórnarráðið semur með ráði biskups. Reikninginn með fylgiskjöllum skal oddviti sóknarnefndar síðan senda prófasti fyrir lok febrúarmánaðar ásamt upphæð þeirri í peningum, er borið hefir að innheimta, eða kvittun sóknarprestssins fyrir því fje, er sóknarnefndin hefir greitt honum samkvæmt ávísun prófasts.

Nr. 40. Lög 30. júli um sóknargjöld.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891,

Lov

om

Sogneydelser.

Nr. 40.
§ 30.
Juli.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

I. Om Afgifter til Præster.

§ 1.

Præstetiende af fast Ejendom og Løsegods, Offer, Løsemandsafgift, Lamme-foder og Dagsværk ophæves fra Fardag 1909.

§ 2.

Enhver Person over 15 Aar, Mand eller Kvinde, uden Hensyn til Stilling skal yde aarlig 1 Kr. 50 Øre til Præstelønningsfonden.

Herfra undtages alle dem, som tilhøre et udenfor Folkekirken staaende Kirkesamfund, hvis Præst eller Forstander er autoriseret af Kongen, saafremt de Ydelser til Præst og Kirke, som aarlig erlægges af Menigheden, andrager mindst 2 Kr. 25 Øre for hvert Menighedsmedlem over 15 Aar.

§ 3.

Forfaldsdagen for denne Afgift er den 31. December hvert Aar for det løbende Fardagsaar. Afgiften erlægges i Penge. Sogneudvalget indkræver Afgiften første Gang for Aaret 1909. Som Incassationssalær erholder det 6 pCt. af Beløbet.

§ 4.

Sogneudvalget aflægger aarlig Regnskab for Præsteafgiften efter et af Ministeriet i Samraad med Biskoppen affattet Skema. Inden Udgangen af Februar tilstiller Sogneudvalgets Formand Provsten Regnskabet med tilhørende Bilag og det Beløb i Penge, som skulde indkræves, eller Sognepræstens Kvittering for det Beløb, som Sogneudvalget Nr. 40. Lov af 30. Juli om Sogneydelser.

Nr. 40. Prófastur getur haldið sóknarnefnd með alt að 1 kr. dagsektum fyrir hvern
 30. nefndarmann til að gera skil á tilteknum tíma.
 júlí.

II. Um kirkjugjald.

5. gr.

Kirkjutíund af fasteign og lausafje, kirkjugjald af húsum, ljóstollur, lausamannsgjald, legkaup og skilduvinna sóknarmanna við kirkjubyggingu skal af numið frá farðögum 1909.

6. gr.

Í sóknum, þar sem söfnuður hefir tekið að sjer umsjón og fjárhald kirkju, skal frá sama tíma afnumin niðurjöfnun kostnaðar við kirkjusöng samkvæmt lögum 22. maí 1890 um stjórn safnaðarmála, niðurjöfnun kostnaðar til kirkjugarða, samkvæmt lögum 8. nóvbr. 1901, um kirkjugarða og viðhald þeirra, niðurjöfnun kostnaðar við prestskosningu samkvæmt lögum 16. nóvbr. 1907 um veitingu prestakalla, og niðurjöfnun á borgun til safnaðarfulltrúa samkvæmt lögum 16. nóvbr. 1907 um skipun sóknarnefnda og hjeradsnefnda.

Allan þann kostnað, er hjer ræðir um, skal greiða úr sjóði sóknarkirkjunnar. Ef kostnaðurinn hvílir á fleiri kirkjum eða sóknum í sameiningu, skal honum skift niður á þær eftir tölu safnaðarlima í hverri kirkjusókn, þeirra sem gjaldskyldir eru.

Í þeim sóknum, þar sem söfnuður hefir eigi á hendi umsjón og fjárhald kirkju, skal öllum þeim kostnaði, sem um er rætt í þessari grein, jafnað niður á þann hátt, að sama gjald komi á hvern safnaðarlim, sem gjaldskyldur er til kirkju.

7. gr.

Hver maður, sem er 15 ára eða eldri, hvort heldur er karl eða kona og í hvaða stöðu sem er, skal greiða gjald til kirkju þeirrar, er hann á sókn að, 75 aura á ári.

Undanþegnir þessu gjaldi eru allir þeir, sem eru í einhverju kirkjufjelagi utan þjóðkirkjunnar, því er prest hefir eða forstöðumann, er fengið hefir konunglega staðfestingu, enda nemi framlög þau, er söfnuðurinn greiðir árlega til prests og kirkju eigi minna en sem svarar 2 kr. 25 a. fyrir hvern safnaðarlim 15 ára eða eldri.

Nú hefir söfnuður á hendi umsjón og fjárhald kirkju, og má sóknarnefnd þá með jákvæði lögmæts safnaðarfundar og samþykki hjeradsfundar hækka og lækka kirkjugjald fyrir eitt ár í senn eða um tiltekið árábil.

Ef hið lögskipaða kirkjugjald með hækkun þeirri, er sóknarnefnd hefir ákveðið og safnaðarfundur og hjeradsfundur samþykkt, nægir ekki fyrir nauðsynlegum útgjöldum kirkjunnar, er sóknarnefnd heimilt að jafna niður því, sem á vantar, á alla gjaldskylda safnaðarlimi eftir efnun og ástæðum.

8. gr.

Í þeim sóknum, þar sem söfnuður hefir ekki tekið að sjer umsjón og fjárhald kirkju, er landstjórninni veitt heimild til að ákveða kirkjugjald þannig, að það, miðað
 Nr. 40. Lög 30. júlí um sóknargjöld.

har betalt ham ifølge Provstens Anvisning. Provsten kan under en daglig Mulkt af Nr. 40. 1 Kr. for hvert Medlem af Sogneudvalget tilholde dette at aflægge Regnskab til rette Tid. 30. Juli.

II. Om Afgifter til Kirken.

§ 5.

Kirketiende af fast Ejendom og Løsegods, Kirkeafgift af Huse, Lysetold, Løsemandsafgift, Betaling af Gravsted, Sognebeboernes Pligtarbejde til Opførelse af Kirker bortfalder fra Fardag 1909.

§ 6.

I de Sogne, hvor Menigheden har overtaget Kirkens Tilsyn og Værgemaal, ophæves fra samme Tid Paaligning af Omkostninger ved Sang i Kirken i Henhold til Lov 22. Maj 1890 om Bestyrelsen af Menighedsanliggender, Paaligning af Omkostninger til Kirkegaarde i Henhold til Lov 8. November 1901 om Kirkegaarde og deres Vedligeholdelse, Paaligning af Omkostninger ved Præsters Valg i Henhold til Lov 16. November 1907 om Besættelse af Præsteembeder, og Paaligning af Betaling til Menighedsrepræsentanter i Henhold til Lov 16. November 1907 om Ordningen af Sogneudvalg og Herredsudvalg.

Alle de her omhandlede Omkostninger udredes af Sognekirkens Kasse. Hvis de paahvile flere Kirker eller Sogne i Fællesskab, fordeles de paa disse efter de ydelsespligtige Menighedsmedlemmers Antal i hvert Kirkesogn.

I de Sogne, hvor Menigheden ikke har Tilsyn med Kirken og dens Værgemaal, skal alle de i denne Paragraf omhandlede Omkostninger paalignes saaledes, at lige Afgift ydes af hvert til Kirken ydelsespligtigt Medlem af Menigheden.

§ 7.

Enhver Person over 15 Aar, Mand eller Kvinde, uden Hensyn til Stilling, skal aarlig betale en Afgift af 75 Øre til den Kirke, som han hører til.

Herfra undtages alle dem, som tilhøre et udenfor Folkekirken staaende Kirkesamfund, hvis Præst eller Forstander er autoriseret af Kongen, saafremt de Ydelser til Præst og Kirke, som aarlig erlægges af Menigheden, andrager mindst 2 Kr. 25 Øre for hvert Menighedsmedlem over 15 Aar.

I Tilfælde af, at Menigheden har Tilsyn med Kirken og dens Værgemaal, kan Sogneudvalget med et lovligt Menighedsmødes Samtykke og et Herredsmødes Godkendelse forhøje eller nedsætte Kirkeafgiften for et Aar ad Gangen eller paa et bestemt Aaremaal.

Dersom den lovbefalede Kirkeafgift med den af Sogneudvalget bestemte og af Menighedsmøde og Herredsmøde stadfæstede Forhøjelse ikke viser sig tilstrækkelig til Bestridelse af Kirkens nødvendige Udgifter, er Sogneudvalget bemyndiget til at paaligne det manglende Beløb paa alle ydelsespligtige Menighedsmedlemmer efter Formue og Lejlighed.

§ 8.

I de Sogne, hvor Menigheden ikke har overtaget Kirkens Tilsyn og Værgemaal, bemyndiges Ministeriet til at bestemme Kirkeafgiften saaledes, at den, i Forhold til Nr. 40. Lov af 30. Juli om Sogneydelser.

Nr. 40. við tölu allra safnaðarlima, er náð hafa 15 ára aldri 1. janúar 1909, nemi jafn mikilli
 30. upphæð og allar sóknartekjur kirkjunnar hafa numið að meðaltali um 10 ár, 1899—1909.
 júlí.

Ákvörðun þessi skal þó því aðeins gilda, að kirkjuforráðandi eða söfnuður hafi beiðst þess, enda hafi hin nýja skipun rýrt eða aukið tekjur kirkjunnar til muna. Auglýsing um hið ákveðna kirkjugjald í hverri sókn skal birt í A-deild Stjórnartíðindanna.

9. gr.

Eindagi á kirkjugjaldi er 31. desember ár hvert fyrir það fardagaár, sem er að líða. Skal það greitt í peningum, og innheimt í fyrsta sinn árið 1909. Í þeim sóknum, þar sem söfnuður hefir á hendi umsjón og fjárhald kirkju, skulu sóknarnefndir innheimta gjaldið, og fá þær 6 % af upphæðinni í innheimtulaun. Aukaniðurjöfnun þá, er ræðir um í síðustu málsgrein 7. greinar, má sóknarnefnd gera á hverjum tíma árs sem er, og er gjalddagi þess gjalds sex vikum eftir að niðurjöfnunin er auglýst. Í öðrum sóknum greiðist gjald þetta forráðamanni kirkjunnar. Þó má hann fela sóknarnefnd innheimtuna gegn 6 % innheimtulaunum.

III. Almenn ákvæði.

10. gr.

Sóknargjald til prests og kirkju og niðurjöfnunargjald í safnaðarþarfir skal hver heimilisráðandi leggja fram fyrir þá, sem lögheimili eiga hjá honum, en hann á rjett til endurgjalds hjá öðrum en þeim, sem hann á fram að færa að lögum. Nú er heimilisráðandi öreigi að álitu sóknarnefndar og hefir hún þá rjett til að ganga að gjaldanda sjálfum. Fyrir þá, sem eru á sveitarframfæri, getur húsráðandi krafist endurgjalds úr sveitarsjóði.

11. gr.

Presti eða öðrum þeim, er manntal skal taka, er skylt að láta sóknarnefnd ókeypis í tje skýrslur um manntal safnaðarins til afnota við útreikning og innheimtu sóknargjalda. Aldurstakmark gjaldskyldra manna samkvæmt lögum þessum skal miðað við næsta nýjár á undan gjalddaga.

12. gr.

Prestar þeir, sem taka laun eftir eldri ákvæðum, en lögum 16. nóvbr. 1907 um laun sóknarpresta, skulu fá uppbót úr prestlaunasjóði, svo að jafngildi sóknartekjunum eftir meðaltali þeirra síðustu 5 ár frá 1904—1909, að fráðregnum innheimtulaunum 6 %.

13. gr.

Með lögum þessum er úr gildi numin:

Reglugjörð 17. júlí 1782 um tekjur presta og kirkna.

Lög 27. febr. 1878 um kirkjutíund í Reykjavíkurlögsagnarumdæmi.

Lög 19. septbr. 1879 um kirkjugjald af húsum, og lög 2. oktbr. 1891 um breyting á tjeðum lögum.

Nr. 40. Lög 30. júlí um sóknargjöld.

alle Menighedsmedlemmers Antal, der have opnaaet 15 Aars Alderen den 1. Januar 1909, andrager et lige saa stort Beløb, som Kirkens samlede Sogneindtægter gennemsnitlig har andraget i 10-Aaret 1899—1909. Dog gælder denne Bestemmelse kun for saa vidt, som Kirkeværgen eller Menigheden har forlangt det, og den nye Ordning har i betydelig Grad enten formindsket eller forøget Kirkens Indtægter.

Nr. 40.
30.
Juli.

Bekendtgørelse om den saaledes bestemte Kirkeafgift i hvert Sogn skal indrykkes i Regeringstidendens Afdeling A.

§ 9.

Kirkeafgiften forfalder til Betaling hvert Aars 31. December for det løbende Fardagsaar. Den erlægges i Penge og indkræves for første Gang i Aaret 1909. I de Sogne, hvor Menigheden har Kirkens Tilsyn og Værgemaal, opkræves Afgiften af Sogneudvalget, som i Incassationsgebyr oppebærer 6 pCt. af Beløbet. Den i § 7 sidste Led hjemlede Ekstrapaaligning kan Sogneudvalget foretage paa hvilken Tid af Aaret den vil; disse Bidrags Forfaldsdag er 6 Uger efter Paaligningens Bekendtgørelse. I andre Sogne betales denne Afgift til Kirkeværgen; han kan dog overdrage Sogneudvalget Incassationen mod 6 pCt. i Incassationssalær.

III. Almindelige Bestemmelser.

§ 10.

Sogneafgift til Præst og Kirke og den paalignede Afgift til Menighedsbrug skal enhver Husbond betale for dem, som have deres lovlige Hjem hos ham, men han har Ret til Refusion hos dem, som han ikke ifølge Loven skal forsørge. I Tilfælde af, at Husbonden ifølge Sogneudvalgets Skøn er aldeles uden Midler, kan Udvalget indkræve Afgiften af selve Yderen. For Fattiglemmer kan Husbonden kræve Refusion af Fattigkassen.

§ 11.

Sognepræsten eller de som skulle foretage Mandtal ere forpligtede til uden Vederlag at overlade Sogneudvalget Oplysninger om Mandtallet i Menigheden til Afbenyttelse ved Sogneafgiftens Beregning og Opkrævning. De afgiftspligtiges Alderstermin ifølge denne Lov skal bestemmes efter det sidste Nytaar før Forfaldsdagen.

§ 12.

De Præster, der oppebære Lønning ifølge ældre Bestemmelser end Lov af 16. November 1907 om Sognepræsters Lønning, skal erholde et saadant Tillæg af Præstelønningsfonden, at deres Lønning bliver lige med Sogneindtægterne regnet gennemsnitlig i de sidste 5 Aar fra 1904—1909 med Fradrag af 6 pCt. i Incassationsgebyr.

§ 13.

Ved denne Lov ophæves:

Reglement af 17. Juli 1782 om Præsters og Kirkers Indkomster,

Lov 27. Februar 1878 om Kirketiende i Reykjavik Købstads Jurisdiktion,

Lov 19. September 1879 om Kirkeafgift af Huse samt Lov 2. Oktober 1891 om

Forandring af denne Lov,

Nr. 40. Lov af 30. Juli om Sogneydelser.

- Nr. 40. Lög 3. apríl 1900 um greiðslu dagsverks, offurs, lambsfóðurs og lausamanns-
 30. gjalds til prests, og ljóstolls og lausamannsgjalds til kirkju.
 júlí. 12.—17. gr. laga 16. nóv. 1907 um laun sóknarpresta.
 5. gr. laga 16. nóvbr. 1907 um umsjón og fjárhald kirkna.
 Enn fremur eru af numin öll ákvæði eldri laga, er koma í bága við lög þessi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 30. júlí 1909.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jónsson.

Lov 3. April 1900 om Ydelse af Dagsværk, Offer, Lammefoder og Løsemands- Nr. 40.
 afgift til Præsten, og Lysetold og Løsemandsafgift til Kirken, 30.
 Juli.

Lov 16. November 1907 om Sognepræsters Lønning §§ 12—17,

§ 5 i Lov 16. November 1907 om Kirkers Tilsyn og Værgemaal.

Endvidere ophæves alle de i ældre Love indeholdte Bestemmelser, som stride imod denne Lov.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 30. Juli 1909:

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Nr. 41.

30.
júli.

Lög

um

breyting á lögum um innheimtu og meðferð á kirknafje
22. maí 1890.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gautá, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

Söfnuði Möðruvallaklausturssóknar veitist undanþága frá lögum um innheimtu
og meðferð á kirknafje 22. maí 1890, að því er snertir afhending kirkjusjóðsins í hinn
almenna kirkjusjóð, þangað til Möðruvallaklausturskirkja verður reist af nýju.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefð á Amalíuborg, 30. júlí 1909.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jónsson.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

om

Nr. 41.
30.
Juli.

Forandring i Lov af 22. Maj 1890 om Indkrævning og Forvaltning
af Kirkers Indtægter.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Menigheden i Mødruvalla Klaustur Sogn fritages for den i Lov af 22. Maj 1890
om Indkrævning og Forvaltning af Kirkers Indtægter foreskrevne Indsættelse af Kirkens
Portion i det almindelige Kirkefond, indtil Mødruvalla Klaustur Kirke bliver genopført.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 30. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Nr. 42.

30.
júlí.

Lög

um

breyting á ákvæðum laga 19. febr. 1886, að því er kemur til
lýsinga (birtingar) á undan borgaralegu hjónabandi.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

Undanþágu frá hjúskapar-auglýsingu þeirri, sem 3. og 4. gr. laga 19. febr. 1886
um utanþjóðkirkjumenn mæla fyrir um, má fá með konunglegu leyfisbrjefi, og fer um
gjald fyrir það eftir sömu reglum, sem nú eru eða settar kunna verða um slík leyfisbrjef
fyrir þjóðkirkju-hjónaefni (sbr. lög 22. sept. 1899).

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 30. júlí 1909.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jónsson.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

om

Nr. 42.
30.
Juli.

Forandring i de i Lov af 19. Febr. 1886 fastsatte Bestemmelser
om Kundgørelse før Indgaaelse af borgerligt Ægteskab.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Fritagelse for den i Lov af 19. Febr. 1886 angaaende Personer, der staa udenfor Folkekirken, §§ 3 og 4 paabudne Ægteskabs Kundgørelse kan gives ved kongelig Bevilling, for hvilken Betaling bliver at erlægge efter de nu eller i Fremtiden gældende Regler for samme Slags Bevillinger til Brudefolk inden Folkekirken (jfr. Lov af 22. Septbr. 1899).

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 30. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Nr. 43.
30.
júli.

Lög

um

viðauka við lög nr. 80, 22. nóv. 1907.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

Amtsbókasöfn Norðlendingafjórðungs, Austfirðingafjórðungs og Vestfirðingafjórðungs, svo og bókasafn Ísafjarðarkaupstaðar, skulu fá eitt eintak hvert þeirra af þeim ritlingum, bókum og tímaritum (blöðum), sem 2 örkum eru stærri og prentuð eru í prentsmiðjum hjerálandi, og skulu eintök þessi afhent, ásamt skrá yfir þau, lögreglustjóra þess lögreglu-umdæmis, sem prentsmiðjan er í, undir árslok hvert ár, en hann annast sendinguna til safnanna þá er 1 ár er liðið frá útkomuárinu. Frá þessu er undan skilið alt það prentað mál, sem ekki er ætlað til sölu.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 30. júlí 1909.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jónsson.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

om

Nr. 43.
30.
Juli.

Tillæg til Lov Nr. 80 af 22. Novbr. 1907.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altirget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Til hvert af Amtsbibliotekerne i Nord-, Øst- og Vestfjerdingerne samt til Biblioteket i Isafjord Købstad skal der afgives et Eksempplar af de Pjeser, Bøger og Tidskrifter (Aviser), der ere 2 Ark eller derover, og ere trykte i Bogtrykkerier her i Landet; disse Eksemplarer tilligemed en Fortegnelse derover bliver at tilstille Politimesteren i den Jurisdiktion, hvorunder Bogtrykkeriet hører, ved hvert Aars Slutning, hvorefter Politimesteren besørger Tryksagerne tilstillede de paagældende Biblioteker, naar et Aar er gaaet fra Udgivelsesaaret. Herfra ere dog undtagne alle Tryksager, der ikke ere bestemte til Forhandling.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 30. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Nr. 44.

30.
júl.

Lög

um

aðflutningsbann á áfengi.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Engan áfengan drykk má flytja til Íslands til annara nota en þeirra, sem getið er um 2. í grein, og farið sje með eftir reglum þeim, sem settar eru í lögum þessum. En það er áfengur drykkur eftir lögum þessum, sem í er meira en $2\frac{1}{4}$ % af vínanda (alkóhóli) að rúmmáli. Duft, kökur og annað, er þau efni eru í, sem sundur má leysa í vökva, og í sjer hafa fólgið slíkt áfengi, skal fara með sem áfengan drykk.

2. gr.

Heimilt skal stjórnanda eða eiganda iðnaðarfyrtækis, efnarannsóknarstofu, náttúrugripasafna eða annara þvilkra stofnana að flytja frá útlöndum vínanda eða annað áfengi til iðnþarfa og verklegra nota í stofnuninni. Svo skal og heimilt að flytja til landsins vínanda, sem ætlaður er til eldsneytis. Lyfsölum og hjeraðslæknum skal og heimilt að flytja til landsins vínanda þann og annað áfengi, sem þeim er skylt að hafa til læknisdóma samkvæmt hinni almennu lyfjaskrá. Enn skal smáskamtalæknum heimilt að flytja frá útlöndum smáskamtalyf með vínanda í, ef pöntun þeirra fylgja meðmæli hlutaðeigandi lögreglustjóra og sóknarprests. Að lokum skal próföstum þjóðkirkjunnar og forstöðumönnum annara kirkjudeilda heimilt að láta flytja frá útlöndum messuvín, er nauðsynlegt sje til altarisgöngu, þó í því sje meira af vínanda en $2\frac{1}{4}$ %.

3. gr.

Alt áfengi, sem flutt er til landsins frá útlöndum samkvæmt lögum þessum, skal fyrst flytja á land í Reykjavík. Þar skal landsstjórnin skipa sjerstakan umsjónarmann áfengiskaupa, og hefir hann á höndum umsjón og eftirlit með áfengiskaupum, svo sem nánar er fyrir mælt í lögum þessum.

Umsjónarmaður hefir að launum 600 kr. á ári, er greiðast úr landssjóði. Svo fær hann og borgun fyrir húsrúm undir áfengisbirgðir, vinnulaun handa verkamönnum til aðstoðar og burðargjald brjefa. Enn fremur fær hann endurgjald fyrir efni þau, er með þarf til þess að gera áfengi óhæft til drykkjar.

4. gr.

Nú hefir maður heimild til áfengisflutnings frá útlöndum eftir lögum þessum, og vill hann neyta þessarar heimildar sinnar, og skal hann þá í tæka tíð segja umsjón-

Nr. 44. Lög 30. júlí um aðflutningsbann á áfengi.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

om

Nr. 44.
30.
Juli.

Forbud mod Indførsel af spirituøse Drikke.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Spirituøse Drikke maa kun indføres til Island til de i § 2 anførte Anvendelser, og skal da de i denne Lov paabudte Regler iagttages. Til spirituøse Drikke henregnes efter denne Lov alle saadanne, der indeholde mere end $2\frac{1}{4}$ pCt. Alkohol i Rumfang. Pulvere, Kager og andet, hvori der findes Stoffer, som ere opløselige i Vædske og indeholder nævnte Kvantum Alkohol, behandles som spirituøse Drikke.

§ 2.

Bestyrere eller Ejere af industrielle Foretagender, kemiske Laboratorier, naturvidenskabelige Samlinger eller andre lignende Foretagender, er berettigede til at indføre fra Udlandet Alkohol eller andre Spirituosa til industrielle Formaal og til praktisk Brug i Foretagendet. Ligeledes er det tilladt at indføre Sprit, som anvendes til Brændsel. Apotekere og Læger ere endvidere berettigede til at indføre Alkohol, Spiritus og andre Spirituosa, som de ifølge den almindelige Farmakopè ere pligtige til at have paa Lager til Medicinbrug. Endvidere er det Homøopater tilladt at indføre fra Udlandet homøopatiske Lægemidler indeholdende Alkohol, hvis vedkommende Politimester og Sognepræst anbefale Rekvisitionen. Endelig skal det være Folkekirkenes Provster og andre Trossamfunds Forstandere tilladt at indføre fra Udlandet den til Sakramenternes Uddeling fornødne Kirkevin, selv om den indeholder mere end $2\frac{1}{4}$ pCt. Alkohol.

§ 3.

Alle i Henhold til nærværende Lov fra Udlandet indførte Spirituosa skal først føres i Land i Reykjavik. Der skal Regeringen ansætte en særlig Tilsynsførende med Indkøb af Spirituosa, som skal kontrollere og føre Tilsyn med alt Indkøb af Spirituosa i Henhold til de nærmere Bestemmelser i denne Lov. Den Tilsynsførende oppebærer en Lønning af 600 Kroner om Aaret, der udredes af Landskassen. Desuden erholder han Huslejogdtgørelse for Opbevaring af Spirituosa og Arbejdsløn til nødvendig Medhjælp samt Portogodtgørelse. Endvidere faar han Godtgørelse for Betaling af de Stoffer, der behøves til at gøre Spirituosa udrikkelige.

§ 4.

Den der ifølge denne Lov har Tilladelse til at indføre Spirituosa fra Udlandet og vil gøre Brug af denne sin Beføjelse, skal betimelig underrette den Tilsynsførende for Nr. 44. Lov af 30. Juli om Forbud mod Indførsel af spirituøse Drikke.

Nr. 44. armanni áfengiskaupa til um það, hvers konar áfengi og hve mikið hann vill fá og frá hverju verzlunarhúsi, svo og með hverri ferð frá útlöndum. Hann skal og skýra honum frá um leið, til hvers hann ætli að nota áfengið. Svo skal og fylgja beiðninni borgun fyrir flutning til Reykjavíkur og uppskipun þar. Umsjónarmaður sendir þá pöntunina því verzlunarhúsi eða þeim vínsölumanni, sem hún er stíluð til, og beiðist þess, að áfengið sje sent til sín. Skal umsjónarmaður, þegar er áfengið kemur til hans frá útlöndum, tryggja sjer með rannsókn, að áfengissendingin sje eigi önnur eða meiri en um var beðið. Nú reynist áfengið annað eða meira en um var beðið og skal umsjónarmaður þá endursenda sendanda það tafarlaust, ef annað er en um var beðið, eða það sem umfram reynist, enda er skipstjóra, sem flutti, eða útgerðarmanni skips, skylt að taka við því án borgunar á farmgjaldi. Að því búnu skal hann, eftir fyrirsögn efnafræðings landsins, sem skyldur er að láta honum aðstoð sína í tje, blanda það áfengi, er til iðnaðarfyrirtækja eða eldsneytis er ætlað, þeim efnum, er gera það óhæft til drykkjar, án þess það þó missi notagildi sitt til þess, sem það er ætlað. Því næst skal umsjónarmaður merkja áfengið með embættisinnsgli sínu og segja eiganda til. Eiganda skal þá heimilt að vitja þess, en gjalda skal hann þá um leið kostnað þann, er af blönduninni hefir leitt.

Nú líða svo 12 mánuðir frá tilkynningu umsjónarmanns áfengiskaupa um aðflutning áfengis, að sá hirðir ekki áfengið, er pantað hefir, nje lýsir heldur yfir þeirri ósk, að áfengið sje á hans kostnað endursent seljanda, og er þá áfengið með umbúðum eign landssjóðs. Allan ógreiddan kostnað, er leitt hefir af aðflutningnum, má þá taka lögtaki hjá þeim, er áfengið hefir pantað, samkvæmt lögum 16. desember 1885.

Umsjónarmaður ber enga ábyrgð á greiðslu andvirðis fyrir það áfengi, sem aðflutt er.

5. gr.

Skylt er hverjum skipstjóra, er frá útlöndum kemur, að tilkynna lögreglustjóra um leið og hann sýnir skipsskjölin, hvort hann hafi nokkurt áfengi til flutnings fyrir aðra menn, og þá hve mikið. Hann skal og skýra frá, hvort og hve mikið áfengi hann hafi meðferðis sem skipsforða, en óheimilt skal honum, meðan hann er í höfnum inni eða í landhelgi við Ísland, að veita eða selja eða á annan hátt láta af hendi eða leyfa öðrum skipverjum að láta af hendi nokkuð af því áfengi, er til skipsforða er ætlað, til annarra manna en þeirra, sem eru lögskráðir skipverjar.

Skipstjóri er sekur við lög þessi, ef hann brýtur það, er nú var mælt.

Nú hefir skipstjóri meðferðis áfengi frá útlöndum, sem ekki er ætlað til skipsforða og ekki á að fara til umsjónarmanns áfengiskaupa, og skal lögreglustjóri þá á hinni fyrstu höfn, er skipið kemur til, setja embættisinnsgli sitt á hin aðfluttu áfengisílát og ábyrgist skipstjóri, að innsiglin sjeu ekki brotin eða úr ílátunum tekið fyr en skipið er farið alfarið burt frá landinu, enda gangi lögreglustjóri úr skugga um það, áður en skip lætur úr síðustu höfn, að innsigli sjeu heil og ekkert hafi verið tekið úr ílátunum.

6. gr.

Nú strandar skip hjer við land og hefir meðferðis áfengi til umsjónarmanns áfengiskaupa eða frá honum, og skal hreppstjóri í forföllum lögreglustjóra þá þegar taka áfengisílatin til varðveislu og gæta þess, að ekki sje í þau farið. Hann skýrir þegar í Nr. 44. Lög 30. júlí um aðflutningsbann á áfengi.

Indkøb af Spirituosa om, hvilke Arter og Kvantaa af Spirituosa han skal have, og fra hvilket Handelshus, samt med hvilken Skibsløjlighed. Tillige skal han opgive til hvilken Brug han agter at benytte vedkommende Spirituosa. Rekvisitionen skal være ledsaget af Betaling for Fragten til Reykjavik og for Oplosning sammesteds. Den Tilsynsførende tilstiller derpaa det Handelshus eller den Vinhandler, som Rekvisitionen er stilet til, denne med Anmodning om at faa den paagældende Spirituosa tilsendt sig. Naar Sendelsen fremkommer fra Udlandet, skal den Tilsynsførende ved en Undersøgelse forvisse sig om, at Spirituosasendingen ikke er anderledes eller større end begæret. Bestaar Forsendelsen af andet eller mere end Rekvisitionen lød paa, skal den Tilsynsførende straks tilbagesende til Afsenderen, hvad der ikke stemmer med Rekvisitionen eller er sendt for meget, og er vedkommende Skibsfører eller Reder forpligtet til at modtage disse Varer uden Betaling for Fragten. Derpaa skal han ifølge Landets kemiske Konsulents Vejledning, som denne er pligtig at yde, blande den Spirituosa, som er bestemt til industriel Brug eller til Brændsel med saadanne Stoffer, som gør dem uskikkede til Drik, uden at de dog bliver gjort ubrugelige til den bestemte Anvendelse. Dernæst forsyner den Tilsynsførende vedkommende Spirituosa med sit Embedssegel og underretter Ejeren om Varens Tilstedeværelse, hvorefter Ejeren kan lade samme afhente mod Betaling af de med Blandingen forbundne Omkostninger.

Hvis den som har bestilt Spirituosa, lader hengaa 12 Maaneder fra den Tilsynsførendes Anmeldelse af disses Ankomst, uden at han afhenter dem eller begærer dem tilbagesendte til Sælgeren paa hans Bekostning, bliver den paagældende Spirituosa tiligemed Emballagen Landskassens Ejendom. Alle de med Indførelsen forbundne urefunderede Omkostninger kan inddrives ved Udpantning ifølge Lov af 16. December 1885 hos den, der har bestilt den paagældende Spirituosa.

Den Tilsynsførende har intet Ansvar for Betaling af det for indførte Spirituosa skyldige Beløb.

§ 5.

Enhver Skibsfører, som kommer fra Udlandet, er pligtig til ved Skibspapirernes Forevisning at underrette Politimesteren om, hvorvidt han indfører for andre nogen Spirituosa, og i saa Fald hvor meget. Han skal endvidere meddele, om og hvor meget Spirituosa han har med til Skibsbrug. Saa længe han ligger i Havn eller befinder sig paa Islands Territorium, har han ikke Lov til at udskænke eller sælge eller paa anden Maade overlade, eller tillade nogen af Skibsmandskabet at overlade noget af den til Skibsbrug bestemte Spiritus til andre end dem, som ere mønstrede paa Skibet.

Hvis Skibsføreren overtræder disse Bestemmelser, ifalder han Ansvar ifølge denne Lov.

Hvis en Skibsfører medfører Spirituosa fra Udlandet, som ikke er bestemt til Skibsbrug og heller ikke er destineret til den Tilsynsførende for Alkoholindkøb, skal Politimesteren paa den første Havn, som Skibet anløber, forsyne de Spirituosa indeholdende Beholdere med sit Embedssegel, hvorefter Skibsføreren har Ansvar for, at Seglene forbliver ubrudte eller Beholderne forblive urørte, indtil Skibet endelig forlader Landet, og skal Politimesteren forvisse sig om førend Skibet afgaar fra sidste Havn, at Seglene ere ubrudte og Beholderne uberørte.

§ 6.

Hvis et Skib, som medfører Spirituosa til eller fra den Tilsynsførende for Alkoholindkøb, forliser her ved Landet, skal Repstyreren i Politimesterens Forfald straks tage Spirituosabeholderne i sin Varetægt og paase, at de ikke blive aabnede. Han under-

Nr. 44. stað lögreglustjóra frá, en lögreglustjóri setur embættisinnsgli sitt fyrir ílátin og kemur þeim til geymslu á óhultum stað. Áfengi þetta má lögreglustjóri ekki selja eða á annan hátt láta af hendi til annarra manna, en skýra skal hann með fyrstu ferð rjettum eiganda frá björgun áfengisins. Kjósi hann innan 12 mánaða að það sje sent sjer á sinn kostnað, skal það gert; ella sje það eign landssjóðs.

Sje um skipsforða að ræða, fer um meðferð áfengisins og tilkynning til skips-eiganda svo sem fyrir er mælt í grein þessari hjer að framan, nema það hafi verið gert óháft til drykkjar undir umsjón lögreglustjóra, eða eigandi hafi látið flytja það úr landi innan 12 mánaða.

Nú er ókunnugt um eiganda strandgóss og skal þá áfengið eign landssjóðs, ef eigandi hefir ekki sagt til sín áður en hinn lögskipaði auglýsingafrestur er útrunninn.

7. gr.

Engan áfengan drykk má flytja um landið annan en þann, sem annaðhvort er merktur embættisinnsgli umsjónarmanns áfengiskaupa, svo sem fyrir er mælt í 4. grein laga þessara, eða þá þann drykk, sem um getur í 6. og 11. grein og farið er með eftir fyrimælum þeirra greina, nema læknislyf sje úr lyfjabúð eða frá lækni.

8. gr.

Öllum, sem samkvæmt lögum þessum hafa heimild til innflutnings á áfengi, er óheimilt að veita það, gefa, selja eða láta af hendi til annara manna, nema það sje áður gert óháft til drykkjar.

Þó mega lyfsalar og hjeraðslæknar selja mönnum áfenga drykki eftir lyfseðli löggiltra lækna, en þó ekki oftár en einu sinni eftir sama lyfseðli. Um sölu lyfja þeirra, er áfengi er í, setur landlæknir reglur því til tryggingar, að áfeng lyf verði eigi höfð til neyzlu, heldur eingöngu til lækninga.

9. gr.

Veitingamenn og vínsölumenn, þeir sem leyfi hafa til vínsölu hjer á landi, samkv. lögum nr. 26, 11. nóv. 1899, um verzlun og veitingar áfengra drykkja, mega eftir 1. jan. 1915 ekkert selja hjer á landi af áfengisbirgðum þeim, er þeir þá hafa, gefa, veita eða láta af hendi til annarra manna. Skulu lögreglustjórar hver í sínu umdæmi þá þegar skyldir til að rannsaka áfengisbirgðirnar, og innsigla þær. Áður en 12 mánuðir eru liðnir, skulu eigendur áfengisins skyldir til að flytja birgðirnar eða láta flytja þær burt af landi, og skulu lögreglustjórar hafa nákvæmt eftirlit með að það sje gert. En alt það áfengi, sem þá er ekki útflutt, skal vera eign landssjóðs.

Frá þeim degi er lög þessi verða staðfest, má ekkert leyfi til vínsölu nje vínveit- inga veita hjer á landi, nje endurnýja eldri leyfi.

10. gr.

Um leið og ákvæði 1. greinar um bann gegn aðflutningi áfengis hingað til lands ganga í gildi, skulu lögreglustjórar rannsaka áfengisbirgðir þeirra manna, sem vínsölu- leyfi eða vínveitingaleyfi hafa. Jafnframt skulu þeir semja nákvæma skýrslu yfir áfeng- isbirgðirnar og merkja öll áfengisílát glöggu heimildarmerki á þann hátt, er stjórnar- ráðið skipar fyrir um.

Nr. 44. Lög 30. júlí um aðflutningsbann á áfengi.

retter straks Politimesteren herom, hvorpaa denne forsegler Beholderne med sit Embeds- Nr. 44. segl og lader dem opbevare paa et sikkert Sted. Disse Spirituosa maa Politimesteren ikke sælge eller paa anden Maade overdrage til andre, men han skal ved første Lejlighed underrette rette Ejer om Bjærgningen. Vælger denne inden 12 Maaneder at faa sig tilsendt de paagældende Spirituosa, skal dette ske; i modsat Fald bliver den Landskassens Ejendom. Hvis der er Tale om Skibsproviant, skal der forholdes med Spirituosaens Behandling og med Underretning til Skibsejeren som foreskrevet efter foranstaaende Bestemmelser, medmindre den er bleven gjort udrikkelig under Politimesterens Tilsyn, eller Ejeren har ladet den udføre her fra Landet inden 12 Maaneder.

30.
Juli.

Hvis Ejeren af det strandede Gods er ubekendt, bliver Spirituosaen Landskassens Ejendom, saafremt Ejeren ikke melder sig inden Udløbet af den lovbestemte Bekendtgørelsesfrist.

§ 7.

Spirituøse Drikke maa ikke føres omkring i Landet, medmindre de enten er forsynede med Embedssegel af den med Indkøb af Spirituosa Tilsynsførende i Henhold til denne Lovs § 4, eller de henhøre til de i §§ 6 og 11 omhandlede Drikke og behandles ifølge de sammesteds foreskrevne Regler, herfra dog undtaget Medicin fra et Apotek eller Læge.

§ 8.

Det er forbudt enhver, som i Henhold til denne Lov er berettiget til Indførsel af Spirituosa, at udskænke, bortgive, sælge eller overlade samme til andre, medmindre den i Forvejen er gjort udrikkelig.

Dog er Apotekere og Distriktslæger berettigede til at sælge til andre spirituøse Drikke efter Recept fra en autoriseret Læge, men dog ikke oftere end en Gang efter samme Recept. Med Hensyn til Salg af de Lægemidler, som indeholde Alkohol, fastsætter Landfysikus Bestemmelser til Betryggelse for, at spirituøse Medicinalvarer ikke anvendes til Nydelse men alene som Lægemidler.

§ 9.

Udskænkere og Handlende, som har Ret til at sælge Spirituosa her i Landet i Henhold til Lov Nr. 26 af 11. Novbr 1899 om Handel med og Udskænkning af spirituøse Drikke, har efter den 1. Januar 1915 ikke Ret til her i Landet at bortsælge, bortgive, udskænke eller overlade til andre noget som helst af den Spirituosabeholdning, som de til den Tid sidder inde med. Politimestrene er pligtige til hver i sin Jurisdiktion straks at undersøge Beholdningen af Spirituosa og forsegle samme. Inden 12 Maaneders Forløb skal Ejerne være pligtige til at eksportere Beholdningen eller lade samme eksportere her fra Landet, og bør Politimestrene have nøje Opsyn med, at dette sker. Al Spirituosa, som derefter ikke er udført, bliver Landskassens Ejendom.

Fra den Dag, da denne Lov erholder Stadfæstelse, maa ingen Bevilling til Salg eller Udskænkning af spirituøse Drikke gives her i Landet, og ingen ældre Bevilling fornyes.

§ 10.

Samtidig med Ikrafttrædelsen af Bestemmelsen i § 1 om Forbud mod Indførsel af Spirituosa her til Landet, skal Politimestrene undersøge Beholdningen af Spirituosa hos dem, som har Bevilling til Salg eller Udskænkning af Spiritus. Tillige skal de affatte en nøjagtig Fortegnelse over de Varer, der er i Behold og forsyne alle Spirituosabeholdere med et tydeligt Mærke paa den Maade, som af Ministeriet nærmere bestemmes.

Nr. 44. Lov af 30. Juli om Forbud mod Indførsel af spirituøse Drikke.

Nr. 44. Þessi rannsókn áfengisbirgða skal endurtekin á 6 mánaða fresti meðan vín-
 30. sölumenn og vínveitingamenn halda söluheimild innanlands, og skulu þá jafnfram ónýtt
 júlí. heimildarmerkin á þeim ílátum, sem tæmd eru.

11. gr.

Þær áfengisbirgðir, sem einstakir menn kunna að hafa í vörzlum sínum 1. janúar 1915 er ekki skylt að flytja burtu úr landinu, en eigendur þeirra skulu skyldir að gefa lögreglustjóra vottorð, að viðlögðum drengskap, um hverjar og hve miklar birgðir þeir hafi. Slík vottorð skal síðan gefa um hver áramót, um hverjar og hve miklar birgðir sjeu óeyddar, unz birgðirnar eru þrotnar.

Áfengi það, er hjer ræðir um, má aldrei flytja burt af heimili eiganda, nema hann flytji sjálfur búferlum, eða það sje áður gert óhæft til drykkjar.

12. gr.

Nú er maður grunaður um óleyfilegan aðflutning eða óleyfilega sölu eða veitingu áfengis, og má þá gera heimilissannsókn hjá honum eftir dómsúrskurði, ef það er talið nauðsynlegt til þess að komast fyrir málið.

Komi það í ljós við heimilissannsóknina, að áfengi sje í vörzlum þess manns, er rannsókn fer fram hjá, skal hann skyldur til að skýra frá því, hvernig standi á birgðunum. Geri hann það ekki, skal hann teljast sekur um brot gegn 1. gr.

13. gr.

Nú sjest maður ölvaður, og skal þá heimilt að leiða hann fyrir dómara. Skal hann skyldur til að skýra frá, á hvern hátt hann hafi ölvaður orðið, og þá hvernig og hjá hverjum hann hafi fengið áfengið.

14. gr.

Brot gegn 1. gr. laga þessara varða í fyrsta sinn sektum frá 200—1000 kr.

Brot í annað sinn varðar sektum frá 500—2000 kr.

Brjótí nokkur oft看 gegn ákvæðum þessarar greinar varðar það sektum frá 1000—5000 kr.

Fjárnám fyrir sekt á hendur skipstjóra má gera í skipi hans.

Jafnan skal hið ólöglega aðflutta áfengi verða eign landssjóðs.

15. gr.

Nú sannast það á skipstjóra, að hann skýrir lögreglustjóra rangt frá um áfengi það, er hann hefir meðferðis, og skal hann þá sekur um 200—1000 kr., ef ekki liggur þyngri hegning við samkvæmt lögum og má gera fjárnám fyrir sektunum í skipi hans.

Brot gegn þeim ákvæðum í lögum þessum, er óheimila að veita, gefa, selja eða á annan hátt láta af hendi áfengi til annara manna, varða sektum 50—500 kr., ef ekki liggur þyngri hegning við að lögum. Ef brot er ítrekað, varðar það sektum frá 100—1000 kr.

Sama hegning liggur og við því, ef lyfsali lætur áfengi af hendi án skriflegrar læknisforskriftar eða oft看 en einu sinni eftir sama læknisæðli.

16. gr.

Brot gegn 7. gr. laga þessara varða sektum 50—1000 kr. og skal hið flutta áfengi ásamt ílátum verða eign landssjóðs.

Nr. 44. Lög 30. júlí um aðflutningsbann á áfengi.

Saadan Undersøgelse af Spirituosabeholdningen skal gentages med et Mellemrum Nr. 44. af 6 Maaneder, saa længe Handlende og Udskænkere beholder Tilladelse til Salg her i ^{30.} Juli. Landet, idet samtidig Mærkerne udslettes paa de Beholdere, der tømmes.

§ 11.

Private, som den 1. Januar 1915 maatte være i Besiddelse af Spirituosa, er ikke pligtige at udføre disse fra Landet, men de er pligtige til paa Ære og Samvittighed at afgive til Politimesteren en Erklæring om, af hvilken Art og hvor stor Beholdning de have. En saadan Erklæring skal derpaa afgives ved hvert Aarsskifte med Angivelse af den urørte Beholdnings Art og Størrelse, indtil Beholdningen er opbrugt.

Den heromhandlede Spirituosa maa aldrig flyttes fra Ejeren Hjem, medmindre denne selv flytter eller den i Forvejen er gjort udrikkelig.

§ 12.

Hvis nogen mistænkes for ulovlig Indførsel, eller ulovlig Handel eller Udskænkning af Spirituosa, kan der ifølge Retskendelse foretages Husundersøgelse hos ham, hvis dette anses for nødvendigt til Sagens Oplysning.

Oplyses det ved Husundersøgelsen, at Spirituosa forefindes hos den Mand, hos hvem Undersøgelsen foretages, er han pligtig til at forklare, hvorfra han har faaet den paagældende Spirituosa. Hvis han ikke afgiver Forklaring herom, anses han som skyldig i Overtrædelse af § 1.

§ 13.

Træffes en Mand i beruset Tilstand, kan han føres for Retten, hvor han er pligtig at forklare, hvorledes han er blevet beruset og hvorledes og hos hvem han har faaet Spiritus.

§ 14.

Overtrædelser af denne Lovs § 1 straffes første Gang med Bøder fra 200—1,000 Kr.

Overtrædelser for anden Gang straffes med Bøder fra 500—2,000 Kr. Overtrædes Bestemmelserne i nævnte Paragraf oftere, straffes det med Bøder fra 1,000—5,000 Kr.

Ifalder Skibsføreren en Bøde, kan den inddrives ved Udlæg i hans Skib.

Den ulovlig indførte Spiritus tilfalder i alle Tilfælde Landskassen.

§ 15.

Hvis en Skibsfører overbevises om at have givet Politimesteren urigtig Oplysning om den Spiritusbeholdning, som han medfører, straffes han med Bøder fra 200—1,000 Kr., for saa vidt han ikke i Medfør af Loven ifalder en højere Straf. Eksekution af Bøderne kan foretages i hans Skib.

Overtrædelse af de i denne Lov indeholdte Bestemmelser angaaende Forbud mod at udskænke, bortgive, sælge eller paa anden Maade overlade Spirituosa til andre, medfører Straf af Bøder fra 50—500 Kr., medmindre en højere Straf ifølge Loven skal paalægges. I Gentagelsestilfælde medfører Overtrædelsen Bøder fra 100—1,000 Kr.

Samme Straf bliver ligeledes at anvende, hvis en Apoteker udleverer Spirituosa uden skriftlig Recept, eller oftere end en Gang efter samme Recept.

§ 16.

Overtrædelse af denne Lovs § 7 straffes med Bøder fra 50—1,000 Kr. Den indførte Spiritus tilligemed Beholderne tilfalder Landskassen.

Nr. 44. Lov af 30. Juli om Forbud mod Indførsel af spirituose Drikke.

Nr. 44.
30.
júlí.

17. gr.

Nú verður lækniur sannur að sök um að hafa látið af hendi læknisseðil um áfengi í þeim tilgangi að það verði notað öðruvísi en sem læknislyf, og skal hann þá í fyrsta sinn sekur um 100—1000 kr., og skal sektin tvöfaldast, sje brotið endurtekið. Verði lækniur sannur að sök um slíkt oftár en tvisvar, má svifta hann læknisleyfi um stundarsakir, eða að öllu, ef miklar sakir eru.

18. gr.

Allar sektir eftir lögum þessum renna í landssjóð.

19. gr.

Með brot gegn lögum þessum skal fara sem almenn lögreglumál.

20. gr.

Sveitarstjórnnum og lögreglustjórum er sjerstaklega skylt að sjá um að lögum þessum sje hlýtt.

21. gr.

Lög þessi skal prenta á ís'enzku, dönsku, þýzku, ensku og frönsku og svo mörg eintök, að nægi til að senda dönskum verzlunarfylltrúum í öðrum löndum.

22. gr.

Með lögum þessum eru numin úr gildi þau ákvæði laga nr. 26, 11. nóv. 1899 og önnur lagaákvæði, er koma í bága við lög þessi.

23. gr.

Að svo miklu leyti sem ekki er öðru vísi ákveðið í lögum þessum, koma þau til framkvæmdar 1. jan. 1912.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 30. júlí 1909.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jónsson.

§ 17.

Nr. 44.
30.
Juli.

Findes en Læge skyldig i at have udleveret Recept paa Spirituosa i den Hensigt, at samme bliver anderledes benyttet end som Lægemiddel, anses han første Gang med Bøde fra 100—1,000 Kr., i Gentagelsestilfælde fordobles Bøden. Gør Lægen sig skyldig i Overtrædelsen oftere end to Gange, kan Tilladelse til Lægevirksomhed fratages ham for en Tid, eller i graverende Tilfælde for bestandig.

§ 18.

Alle Bøder ifølge denne Lov tilfalde Landskassen.

§ 19.

Overtrædelser af denne Lov behandles som offentlige Politisager.

§ 20.

Der paalægges Kommunalbestyrelser og Politimestre en særlig Pligt til at paase denne Lovs Overholdelse.

§ 21.

Denne Lov skal trykkes paa Islandsk, Dansk, Tysk, Engelsk og Fransk i saa mange Eksemplarer, som behøves til Uddeling til danske Konsuler i andre Lande.

§ 22.

Ved denne Lov ophæves de Bestemmelser i Lov Nr. 26 af 11. Novbr. 1899 samt andre Lovbestemmelser, der strider mod denne Lov.

§ 23.

For saa vidt ikke anderledes i denne Lov er bestemt, træder den i Kraft den 1. Januar 1912.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 30. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Nr. 45.

30.
júlí.

Lög

um

námsskeið verzlunarmanna.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

1. gr.

Kaupmenn, kaupfélagsstjórar og aðrir þeir, sem reka verðlanir eða veita verzlunum forstöðu í kaupstöðum, skulu, þá er þeir taka unglinga yngri en 18 ára til verzlunarnáms, annast um að gerður sje skriflegur námssamningur, og ber hlutaðeigandi lögreglustjóra að rita vottorð sitt á samninginn þess efnis, að hann sje saminn á þann hátt, sem lög þessi mæla fyrir um. Sje ákvæði þetta brotið er samningurinn ógildur. Eyðublöð undir slíka samninga lætur stjórnarráðið semja og afhenda lögreglustjóra þau ókeypis.

2. gr.

Engan pilt eða stúlku má taka til náms, sem yngri er en 12 ára.

3. gr.

Í samningnum skal ákveðið, hve langt námsskeiðið skal vera; má það aldrei lengra vera, að meðtöldum reynslutímanum (sbr. 5. gr.), en 5 ár.

4. gr.

Það skal skýrt tekið fram í samningnum, hvernig launa skuli nemandanum, og skulu launin annaðhvort vera fólgin í fæði, húsnæði, klæðum og þjónustu, eða þá mánaðarlaun, er greiðist í peningum að nokkru eða öllu. Sje verzlunarskóli á staðnum þar sem nemandi er ráðinn, skal nemanda einnig sjeð fyrir ókeypis kenslu á skólanum, og veittur nægilegur tími til náms.

5. gr.

Fyrstu 2 mánuðina af námstímanum ber að skoða sem reynslutíma fyrir báða, og hafa þá bæði verzlunarstjórnandi og nemandi, sje hann þá orðinn 16 ára, en ella foreldrar eða fjárráðamenn, rjett til þess, að heimta að samningnum sje slitid án þess að tilgreina nokkra ástæðu. En þegar svo er, á hvorugur heimtingu á skaðabótum hjá hinum, nema skýlaus ákvæði sje um það gerð í samningnum.

Nr. 45. Lög 30. júlí um námsskeið verzlunarmanna.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

om

Handelsbetjentes Læretid.

Nr. 45.
30.
Juli.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Naar Købmænd, Brugsforeningsbestyrere eller andre, der i Købstæder drive eller forestaa Handel, antage nogen, der er under 18 Aar, til Handelslære, skulle de sørge for, at der oprettes skriftlig Lærekontrakt og skal vedkommende Politimester forsyne den med Paategning om, at den er affattet overensstemmende med nærværende Lovs Forskrifter. Efterkommes disse Bestemmelser ikke, er Kontrakten ugyldig. Ministeriet besørger Blanketter til saadanne Kontrakter affattede, hvilke uden Betaling udleveres til Politimestrene.

§ 2.

Ingen Dreng eller Pige under 12 Aar kan antages til Lære.

§ 3.

Kontrakten skal indeholde Bestemmelse om Læretidens Varighed. Den maa i intet Tilfælde overstige 5 Aar, Prøvetiden (jfr. § 5) iberegnet.

§ 4.

Det skal i Kontrakten nøjagtig bestemmes, af hvilken Beskaffenhed Lærlingens Løn skal være; denne skal enten bestaa af Føde, Husly, Beklædning og Vask eller af maanedlig Løn, der delvis eller helt udredes i Penge. Findes der en Handelsskole paa det Sted, hvor Lærlingen er antagen, skal der ogsaa ydes Lærlingen fri Undervisning i Skolen samt tilstrækkelig Tid til at tage Del i Undervisningen.

§ 5.

De to første Maaneder af Læretiden skal anses som en gensidig Prøvetid, i hvilken saavel Handelsforstanderen som Lærlingen, hvis han i Løbet af denne Tid har naaet 16 Aars Alderen, og ellers hans Forældre eller Værge, uden Angivelse af nogen Grund kunne forlange Kontrakten hævet. I saa Fald er ingen af Parterne berettiget til Erstatning hos den anden, medmindre udtrykkelig Bestemmelse derom er indført i Kontrakten.

Nr. 45. Lov af 30. Juli om Handelsbetjentes Læretid.

Nr. 45.

30.
júli.

6. gr.

Nemandi skal sýna húsbónda sínum trúmensku, hlýðni og auðsveipni og vinna honum alt það gagn, sem hann frekast má. Geri nemandi sig sekan í nokkurri óráðvendni, má reka hann burt frá náminu.

7. gr.

Sje nemandi yngri en 18 ára, má vinnutíminn ekki fara fram úr 12 stundum á dag að meðtöldum námstíma og 2 stundum til að hvílast og matast. Nema brýna nauðsyn beri til, má verzlunarstjórnandi ekki láta nemandann vinna neina vinnu frá kl. 9 á kvöldin til kl. 6 á morgna.

8. gr.

Á sunnudögum eða öðrum helgidögum þjóðkirkjunnar má verzlunarstjórnandi ekki fá nemanda neina vinnu, nema þegar sjerstaklega mikið liggur við eða þegar birgða-könnun á sjer stað. Nemandi skal fá 10 daga sumarfrí.

9. gr.

Meðan námstíminn stendur yfir, skal verzlunarstjórnandi vaka yfir hegðun og siðferði nemanda og eftir megni varna því, að aðrir hafi siðspillandi áhrif á hann. Hann má ekki setja nemanda til annarar vinnu en þeirrar, sem lýtur að námi hans. Á meðal annars skal hann gæta þess, að nemandi fái nokkra verklega æfingu í skrifstofustörfum. Þegar námstímanum er lokið, á nemandi heimtingu á að fá skirteini hjá verzlunarforstjóra um að námi hans sje lokið og enn fremur vottorð um hegðun sína og dugnað.

10. gr.

Nú sýkist nemandi án þess honum sje sjálfum sök á gefandi sakir ótilhlýðilegrar hegðunar og ber verzlunarstjórnanda þá að greiða honum laun í 6 vikur frá þeim tíma, sem hann veiktist, og auk þess greiða kostnað allan við sjúkrahúslegu hans í jafnlangan tíma. Ákvæði þessu verður ekki breytt með neinum samningi milli aðila.

11. gr.

Námssamningur verður ógildur:

1. Þá er verzlun hættir eða eigandi hennar verður gjaldþrota.
2. Þá er verzlunarstjóri deyr, ef nemandi óskar þess, að samningi sje slitið (með samþykki fjárráðamanns, ef svo á stendur).

12. gr.

Rísi ágreiningur milli samningsaðila út af námssamningi, skal það mál útkljá af gerðardómi. Gerðardóminn skipa 2 kaupmenn eða verzlunarstjórar, er verzlunarstjórnandi útnefnir, og 2 verzlunarmenn, er nemandi útnefnir, en sjálfkjörinn oddamaður gerðardómsins er bæjarfógeti. Neiti annar málсаaðila að útnefna menn í gerðardóminn, skal hinum aðilanum heimilt að útnefna þá alla 4. Sá, sem beiðist gerðar, skal snúa sjer skriflega eða munnlega til oddamanns og kveður hann málсаaðila, með 8 daga fyrirvara í mesta lagi, til þess að mæta fyrir sjer ásamt gerðarmönnum sínum.

Nr. 45. Lög 30. júli um námsskeið verzlunarmanna.

§ 6.

Nr. 45.
30.
Juli.

Lærlingen skal vise sin Husbond Troskab, Lydighed og Tjenstvillighed samt være ham til den størst mulige Nytte. Hvis Lærlingen gør sig skyldig i nogen Uredelighed, kan han bortvises.

§ 7.

For Lærlinge under 18 Aar maa Arbejdstiden ikke overstige 12 Timer daglig, heri beregnet Læretid og 2 Timer til Hvile- og Spisetid. En Handelsforstander maa ikke uden tvingende Nødvendighed paalægge Lærlingen noget Arbejde i Tiden mellem Kl. 9 Aften og Kl. 6 Morgen.

§ 8.

Paa Folkekirkens Søn- og Helligdage maa Lærlingen ikke af Handelsforstanderen, uden tvingende Nødvendighed, eller medmindre Beholdning af Lageret optages, anvendes til noget Arbejde. Lærlingen skal have 10 Dages Sommerferie.

§ 9.

Handelsforstanderen skal i Læretiden vaage over Lærlingens Opførsel og sædelige Forhold og, saavidt det staar til ham, værne Lærlingen mod umoralsk Paavirkning. Han maa ikke anvende Lærlingen til noget andet Arbejde end det, der henhører til Faget. Blandt andet skal han sørge for at Lærlingen erholder nogen praktisk Øvelse i Kontorarbejde. Naar Læretiden er udløben, har Lærlingen Ret til hos Handelsforstanderen at erholde Bevis for at Undervisningen er sluttet og Attest om sin Opførsel og Dygtighed

§ 10.

Naar en Lærling bliver syg, uden at han selv er Skyld i det ved utilbørlig Opførsel, skal Handelsforstanderen udbetale ham Lønnen for 6 Uger fra det Tidspunkt, da han blev syg, samt desuden Omkostninger ved Hospitalsophold for et lige saa langt Tidsrum. Disse Bestemmelser kunne ikke forandres ved nogen Overenskomst mellem Parterne.

§ 11.

Lærlingekontrakten bortfalder:

- 1) Naar Handelen ophæves eller dens Indehaver kommer under Konkurs.
- 2) Naar Handelsforstanderen dør, hvis Lærlingen ønsker Kontrakten hævet (efter Omstændighederne med Værgens Samtykke).

§ 12.

Twistigheder mellem Kontrahenterne vedrørende Lærlingekontrakten skulle afgøres ved Voldgift. Voldgiftsretten bestaar af 2 Købmænd eller Handelsbestyrere, som Handelsforstanderen vælger, samt 2 af Lærlingen valgte Handelsbetjente, men vedkommende Byfoged er Voldgiftsrettens selvsikrede Formand. Nægter en af Parterne at deltage i Valget af Voldgiftsmænd, har den anden Part Ret til at vælge alle 4. Den, der ønsker Voldgift afholdt, skal enten skriftlig eller mundtlig henvende sig til Formanden, som med en Frist af ikke over 8 Dage tilsiger Parterne til at give Møde tillige med Voldgiftsmændene. Paa Mødet skal Sagen endelig afgøres ved Stemmeflerhed, dog kan der

Nr. 45. Skal þá málið útkljáð að fullu og ræður afl atkvæða; þó má veita aðilum frest, alt að 30. júlí 8 dögum, í eitt skifti, ef sjerstakar ástæður eru fyrir hendi. Málsaðilar eru algerlega bundnir við úrskurð gerðardómsins. Mæti einhver gerðarmanna ekki, skal málinu ráðið til lykta af þeim gerðarmönnum, sem mættir eru.

Með gerðardómi má slíta samningi og dæma þeim, er tjón bíður, skaðabætur.

13. gr.

Brot gegn lögum þessum varða sektum frá 10 til 200 krónum, og mál út af þeim skal farið með sem almenn lögreglumál.

14. gr.

Með lögum þessum eru úr gildi númer lög nr. 15, 16. sept. 1893 um iðnaðarnám að því er verzlunarnemendur og verzlunarstjórnendur í kaupstöðum snertir.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 30. júlí 1909.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jónsson.

under særlige Omstændigheder tilstaas Parterne en Gang indtil 8 Dages Udsættelse. Nr. 45.
 Voldgiftsafgørelsen er endelig forbindende for Parterne. Hvis nogen af Voldgifts- 30.
 mændene udebliver, skal Sagen afgøres af de mødende Voldgiftsmænd. Juli.

Ved Voldgiftsafgørelsen kan Kontrakten ophæves, ligesom der kan tilkendes den skadelidende Part Erstatning.

§ 13.

Overtrædelser af denne Lov straffes med Bøder fra 10 til 200 Kr. og Sager i Anledning af disse behandles som offentlige Politisager.

§ 14.

Ved denne Lov ophæves Lov Nr. 15 af 16. Septbr. 1893 om Lærlingeforholdet, for saa vidt angaar Handelslærlinge og Handelsforstandere i Købstæder.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 30. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Nr. 46.

30.
júlí.

Lög

um

verzlunarbækur.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur.
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

»Kaupmenn« tákna í lögum þessum þá menn, sem reka verzlun sjer til atvinnu, hvort heldur eftir borgarabryfi, sveitaverzlunarleyfi, einkaleyfi eða öðru leyfi til verzlunarreksturs, sem nú tíðkast að lögum eða síðar kann að tíðkast. Þar til teljast þeir, er reka verksmíðju-iðnað sjer til atvinnu. Það á jafnt við fjelög sem einstaklinga, alla þá, sem eru persóna að lögum og hafa verzlunar-viðskifti að atvinnu eða viðskifta-framleiðslu, þó á þetta eigi við þá menn, er stunda landbúnað eða sjávarútveg til framleiðslu-atvinnu, og eigi við þá einstaklinga, er að eins selja handvinnu sjálfra sín.

2. gr.

Kaupmenn og aðrir þeir menn, er reka viðskifta-atvinnu samkvæmt 1. gr., skulu skyldir að skrá öll verzlunarviðskifti önnur en þau, er hönd selur hendi, í frumbók daglega jafnsnart sem þau fara fram. Í bók þessa skal rita nöfn þeirra, er hafa afhent og móttekið vöruna, er hún var seld (= lánuð) eða keypt (= lögð inn) og sömuleiðis fyrir hvers reikning hún er úttekin eða innlögð og enn fremur verð hennar.

Samrit af viðskiftunum, eins og þau eru bókuð í frumbókina, skal ætíð láta skiftavin í tje í hvert sinn einhver verzlunarviðskifti fara fram bóklega.

3. gr.

Auk þess skulu þeir menn, er um getur í 2. gr., halda Sjóðbók, Höfuðbók (Konto-Kurant, Ledger) og Brjefabók. Í Sjóðbók skal rita allar sjóðsgreiðslur til verzlunarinnar og frá henni. Í Höfuðbók skal rita samanlagðar upphæðir þær í krónum og aukum, er úti látnar eða innlagðar vörur nema í hvert sinn samkvæmt frumbókinni. Í Brjefabók skal vera samrit¹ brjefa, ²er snerta viðskifta-atvinnuna, þeirra er rituð eru mönnum erlendis eða kaupmönnum hjerlendis eða öðrum, er viðskiftaatvinnu reka.

4. gr.

Það varðar sektum eða fangelsi eftir atvikum, að skafa út eða gera á annan hátt með ásetningi ólæsilegt það, sem eitt sinn hefir skráð verið í verzlunarbók, eða

Nr. 46. Lög 30. júlí um verzlunarbækur.

Lov

om

Handelsbøger:

Nr. 46.

30.

Juli.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Ved »Købmænd« forstaas i denne Lov enhver, der driver Handel som Erhverv, hvad enten det er i Henhold til Borgerskab, Bevilling til Landhandel, speciel Bevilling eller anden Adkomst til Handelsdrift, der udstedes ifølge den nugældende eller fremtidige Lovgivning. Endvidere indbefattes enhver, der drive Fabriksvirksomhed som Erhverv. Under Betegnelsen omfattes saavel Interessentskaber som enkelte Personer, alle juridiske Personer, der drive Erhverv ved Omsætning eller Produktion af Varer, dog ikke dem, der drive Produktionsvirksomhed ved Landbrug eller Fiskeri eller dem, der kun sælge de af dem forarbejdede Husflidsprodukter.

§ 2.

Kødmænd og andre, der drive Omsætningsvirksomhed ifølge § 1, ere pligtige til daglig at indføre i en Kladde al deres Handelsomsætning samtidig med, at den finder Sted, undtagen den der foregaar mod kontant Betaling. I denne Bog indføres Navnene paa dem, der ved Salg (Debiteren) eller Køb (Krediteren) have afhændet og modtaget Varer, endvidere Navnene paa dem, paa hvis Regning Varen er bleven udtaget eller indsat, samt Varens Pris.

Hver Gang, der foregaar en Handelsomsætning, som skal bogføres, skal der gives den paagældende Kunde en Udskrift af Kladden angaaende Handelsomsætningen.

§ 3.

Desuden skulle de i § 2 omhandlede Personer føre en Kassebog, Hovedbog (Konto Kurant, Ledger) samt Kopibog. I Kassebogen indføres Handelsvirksomhedens samtlige Ind- og Udbetalinger. I Hovedbogen indføres i Kroner og Ører Summen af de hver Gang ifølge Kladden udleverede eller indsatte Varer. Kopibogen skal indeholde Genparter af de Handelsvirksomheden vedrørende, til Pesoner i Udlandet, Købmænd her i Landet eller andre der drive Handelsvirksomhed, oversendte Breve.

§ 4.

Den, som udraderer eller paa anden Maade forsætlig gør ulæseligt, hvad der en Gang er indført i en Handelsbog, eller skriver over det allerede skrevne, saaledes at

Nr. 46. Lov af 30. Juli om Handelsbøger.

Nr. 46. að rita ofan í skriftina, svo að ólæsilegt verði það, er áður stóð, enda þótt fyrst hafi misritast af vangá. Þurfi breyting að gera á því, sem eitt sinn er ritað, skal leiðrjetta það, annaðhvort með annari innfærslu, er dragi það frá annars vegar, er ofritað var hins vegar, eða bæti því við, er vanritast hafði, eða þá á þann hátt að stryka út það, sem rangt varð, án þess að ólæsilegt verði það, er út var strykað, en rita leiðrjettinguna milli lína eða á spáziu, eftir því sem best hentar.

30.
júli.

5. gr.

Peir, sem skyldir eru til að halda lögskipaðar bækur, skulu gera yfirlit yfir efnahag sinn, einu sinni á ári hverju, í sama mund hver, og færa það inn í sjerstaka löggilta bók, eða í höfuðbók sína, ef hún er löggilt.

6. gr.

Sjálfráðir eru menn þess, hverjar fleiri bækur þeir færa eða hversu þeir skifta bókhaldi sínu niður í fleiri bækur. En skyldur er hver maður, sem lög þessi ná til samkv. 2. gr., að halda þær bækur og svo skýrar, að af þeim megi sjá, hversu verzlunin eða iðnaðurinn gengur, og hversu efnum fyrirtækisins er varið, og hversu hagur atvinnu-rekandans stendur.

7. gr.

Að falsa verzlunarbækur varðar fangelsi við vatn og brauð eða betrunar hússvist allt að tveimur árum.

8. gr.

Nú er skuldar krafist innan árs frá því er hún varð til og skal þá það, sem skráð er í lögskipaða frumbók, hafa það sönnunargildi, ef bókin er vel og skipulega rituð (sbr. 2. gr.) og engin atvik liggja til, þau er geri bókunina grunsama, að álíta skal það rjett, er í henni stendur, ef aðili, sá er í hlut á, vill eigi synja fyrir með eiði, að rjett sje bókað. Nú er hann dauður eða hann getur ekki eiðinn unnið eða treystist ekki til þess fyrir sakir minnisbrests eða þvíumlíks, og má þá, ef engin atvik liggja svo til, að þau geri það ísjárvert, dæma eiganda eða umráðamanni verzlunarinnar heimilt að sanna sitt mál með eiði sínum eða eiði þess manns, er í bókina hafði ritað það, er um var þrætt.

Að þeim fresti liðnum, sem að ofan er nefndur, missir löggilt bók það sjerstaka sönnunargildi, er henni er veitt í þessum lögum, þó að eins gagnvart skiftavinum, sem sjálfir eru ekki kaupmenn, er skylt er að halda verzlunarbækur; en í viðskiftum milli verzlana eða kaupmanna halda bækurnar gildi sínu án tillits til frests, þess er að framan var nefndur.

Nú eru báðir málsaðilar kaupmenn og stendur sín innfærsla um sama efnið í bók hvors um sig, en ber eigi saman, þá hefir hvorug innfærslan sjerstakt sönnunargildi.

9. gr.

Nú vill kaupmaður hagnýta sjer sönnunar-gildi bókar sinnar, og skal hann þá leggja hana fram til sýnis fyrir dómaranum, eða þá endurrit af henni (eða því úr henni, Nr. 46. Lög 30. júli um verzlunarbækur.

det først skrevne bliver ulæseligt, selv om der kun har foreligget en Fejlskrift af Uagt-Nr. 46. somhed, straffes med Bøder eller efter Omstændighederne med Fængsel. Hvis det bliver nødvendigt at rette det en Gang skrevne, skal det rettes enten ved en anden Indførsel, ved hvilken der trækkes fra, hvad der før blev indført for meget, eller det manglende tilføjes, eller ved at overstrege det urigtig indførte, uden at det overstregede bliver ulæseligt, saaledes at Rettelsen skrives mellem Linierne eller paa Marginen, som det bedst passer.

30.
Juli.

§ 5.

Enhver, som er pligtig til at føre de lovbestemte Bøger, skal en Gang hvert Aar og hver enkelt paa den samme Tid affatte en Oversigt over sin Status og indføre den i en dertil bestemt autoriseret Bog eller i sin Hovedbog, hvis den er autoriseret.

§ 6.

Det staar enhver frit for at bestemme, hvilke flere Bøger han vil føre, samt hvorledes hans Bogholderi skal fordeles. Men enhver, hvem denne Lov ifølge § 2 omfatter, er pligtig til at føre ogsaa disse Bøger saa tydeligt, at Handelens eller Industrivirksomhedens Tilstand samt Virksomhedens økonomiske Forhold og Driftsherrens Status fremgaar af dem.

§ 7.

Forfalskning af Handelsbøger straffes med Fængsel paa Vand og Brød eller Forbedringshusarbejde i indtil to Aar.

§ 8.

Bliver en Gæld inden 1 Aar fra dens Stiftelsestid indkrævet, skal det der er blevet indført i en lovbestemt Kladde, hvis denne er bleven ført paa en god og ordentlig Maade, jfr. § 2, og der ikke foreligge Omstændigheder, der gøre Bogførselen mistænkelig, have den Beviskraft, at hvad der er blevet indført i den, skal anses for rigtigt, hvis Modparten ikke med sin Ed benægter det indførtes Rigtighed. Hvis Modparten er død eller ude af Stand til at aflægge Eden, eller paa Grund af daarlig Hukommelse eller lignende ikke trøster sig til at aflægge den, kan det for saa vidt der ikke foreligge særlige Omstændigheder, der gøre det betænkeligt, ved Dom tilstedes Handelens Indehaver eller Forstander med sin Ed eller ved Ed af den Person, der i Bogen har indført det omtvistede, at bevise Rigtigheden af sit Anbringende.

Efter Udløbet af det ovenfor nævnte Tidsrum mister en autoriseret Bog sin ved denne Lov hjemmel særlige Beviskraft, dog gælder dette kun overfor de Kunder, der ikke selv ere Købmænd, som ere pligtige til at føre Handelsbøger; i Forholdet mellem Handelsvirksomheder eller Købmænd indbyrdes bevare Bøgerne, uden Hensyn til den ovenfor nævnte Tidsfrist, deres fulde Beviskraft.

Ere begge Parter Købmænd og ere deres Indførsler i Bøgerne angaaende det samme Emne ikke overensstemmende med hinanden, kan der ikke tillægges nogen af de paagældende Indførsler en særlig Beviskraft.

§ 9.

Den Købmand, der vil gøre Brug af sin Bogs Beviskraft, skal for Dommeren fremlægge Bogen eller en af notarius publicus bekræftet Udskrift af den (eller det af Nr. 46. Lov af 30. Juli om Handelsbøger.

Nr. 46. sem máli skiftir), er staðfest sje af notarius publicus. Sje endurrit notað, verður því
 30. að fylgja vottorð notarius um, að bókin sje, að því er af útliti verður sjeð, löglega rituð
 júlí. og skipulega.

10. gr.

Tilskipun frá 13. júní 1787 II. kapítuli 17. og 18. gr. um viðskiftabækur er úr
 gildi feld.

11. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1910.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalínborg, 30. júlí 1909.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jónsson.

denne, der vedrører Sagen). Benyttes en Udskrift, skal den ledsages af en af Notarius Nr. 46. publicus udfærdiget Attest om at Bogen, efter dens Udseende at dømme, er ført paa 30. Juli. en lovlig og ordentlig Maade.

§ 10.

Forordning af 13. Juni 1787, Kap. II, §§ 17 og 18 om Handelsbøger ophæves.

§ 11.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1910.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 30. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Nr. 47.

30.
júli.

Lög

um

löggildingu verzlunarstaða.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Lænborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Eftirtaldir staðir skulu vera löggiltir verzlunarstaðir:

Við Skaftárós í Vestur-Skaftafellssýslu,

— Kúðaós í sömu sýslu,

— Klettsvík í Neshreppi innan Ennis,

á Skarfsstaðanesi við Hvammsfjörð í Dalasýslu og

á Hjallanesi í Staðarfellslandi í sömu sýslu.

2. gr.

Lög þessi öðlast gildi þegar stjórnarráðið hefir ákveðið takmörk verzlunarlóð-
anna samkvæmt lögum nr. 61, 10. nóv. 1905, og birt þau í B-deild stjórnartíðindanna.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 30. júlí 1909.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jónsson.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

om

Nr. 47.

30.
Juli.

Autorisation af Handelssteder.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Følgende Steder skal der være autoriserede Handelssteder:

Ved Skaptaros i Vester Skaptafell Syssel.

Ved Kudaos i samme Syssel.

Ved Klettsvik i Nes Rep indenfor Enni.

Paa Skarfstadanes ved Hvammsfjord i Dala Syssel og

Paa Hjallanes, beliggende i Gaarden Stadarfells Jord i samme Syssel.

§ 2.

Denne Lov træder i Kraft, naar Ministeriet har bestemt Grænserne for Handelsgrundene i Henhold til Lov Nr. 61 af 10. Novbr. 1905, samt offentliggjort disse i Regeringstidendes Afdeling B.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 30. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Nr. 48.
30.
júlí.

Lög

um

löggildingu Dalvíkur.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Dalvík við Eyjafjörð skal vera löggiltur verzlunarstaður.

2. gr.

Lög þessi öðlast gildi þegar stjórnarráðið hefir ákveðið takmörk verzlunar-
lóðarinnar, samkvæmt lögum nr. 61, 10. nóv. 1905, og birt þau í B-deild Stjórnartíðindanna.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 30. júlí 1909.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jónsson.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

om

Autorisation af Dalvik.

Nr. 48.
30.
Juli.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Dalvik ved Øfjord skal være et autoriseret Handelssted.

§ 2.

Denne Lov træder i Kraft, naar Ministeriet har bestemt Grænserne for Handelsgrunden i Henhold til Lov Nr. 61 af 10. Novbr. 1905 samt offentliggjort disse i Regeringstidendes Afdeling B.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 30. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Nr. 49.

30.
júli.

Lög

um

breyting á lögum, er snerta kosningarrjett og kjörgengi
í málefnum kaupstaða og hreppsfljelaða.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

1. gr.

Kosningarrjett í málefnum kaupstaða og hreppsfljelaða hafa allir kaupstað-
arbúar og hreppsúar, karlar og konur, í hverri stöðu sem þeir eru, ef þeir eru 25 ára
að aldri þegar kosning fer fram, hafa átt lögheimili í kaupstaðnum eða hreppnum
síðastliðið ár, hafa óflekkað mannorð, eru fjár síns ráðandi, standa ekki í skuld fyrir
sveitarstyrk og greiða gjald í bæjarsjóð eða hreppssjóð.

Kona gift kjósanda hefir kosningarrjett, þó hún sje ekki fjár síns ráðandi sökum
hjonabandsins og þótt hún ekki greiði sjerstaklega gjald í bæjarsjóð eða sveitarsjóð,
uppfylli hún að öðru leyti áður greind skilyrði fyrir kosningarrjetti.

2. gr.

Kjörgengur er hver sá, sem kosningarrjett hefir, sje hann ekki vistráðið hjú.
Hjón mega þó aldrei sitja samtímis í bæjarstjórn eða hreppsnefnd, heldur eigi foreldrar
og börn, nje móðurforeldrar eða föðurforeldrar og barnabörn þeirra.

Konum er jafnan heimilt að skorast undan kosningu.

Nr. 49. Lög 30. júli um breyting á lögum, er snerta kosningarrjett og kjörgengi í málefnum kaupstaða
og hreppsfljelaða.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

Nr. 49.
30.
Juli.

om

Forandring af Love angaaende Valgret og Valgbarhed i Købstæders
og Repskommuners Anliggender.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Valgberettigede i Købstæders og Repskommuners Anliggender ere alle Købstadens og Reppens Indvaanere, Mænd og Kvinder, hvilken Stilling de end indtage, saafremt de paa den Tid, da Valget foregaar, have opnaaet 25 Aars Alderen, have haft fast Hjem i Købstaden eller Reppen i det næst forudgaaende Aar, have et uplettet Rygte, ere raadige over deres Formue, ikke staa i Gæld for modtaget Fattigunderstøttelse og svare Skat til By- eller Repskassen.

En Vælgers Hustru er valgberettiget, selv om hun paa Grund af Ægteskabet ikke er raadig over sin Formue og ikke svarer særlig Skat til By- eller Repskassen, hvis hun iøvrigt opfylder de angivne Betingelser for Valgret.

§ 2.

Valgbar er enhver valgberettiget Person, der ikke staar i personligt Tjenesteforhold. Dog kan Ægtefæller aldrig paa samme Tid have Sæde i et Byraad eller Repsforstanderskab, heller ikke Forældre og Børn, eller Bedsteforældre og deres Børnebørn.

Kvinder kan altid undslaa sig for at modtage Valg.

Nr. 49. Lov af 30. Juli om Forandring af Love angaaende Valgret og Valgbarhed i Købstæders og Repskommuners Anliggender.

Nr. 49.
30.
júli.

3. gr.
Með lögum þessum er úr lögum numin 4. gr. laga nr. 22 frá 8. okt. 1883, 5. gr. laga nr. 23 frá 8. okt. 1883, 5. gr. laga nr. 15 frá 8. maí 1894, 8. gr. laga nr. 43. frá 10. nóvbr. 1905, 3. gr. laga nr. 86 frá 22. nóvbr. 1907, 5. gr. laga nr. 75 frá 22. nóvbr. 1907 og alt annað það í lögum, sem í bága kemur við þessi lög.

4. gr.
Lög þessi öðlast gildi 1. jan. 1910.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 30. júlí 1909.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jónsson.

§ 3.

Nr. 49.
30.
Juli.

Ved nærværende Lov ophæves § 4 i Lov Nr. 22 af 8. Oktober 1883, § 5 i Lov Nr. 23 af 8. Oktober 1883, § 5 i Lov Nr. 15 af 8. Maj 1894, § 8 i Lov Nr. 43 af 10. Novbr. 1905, § 3 i Lov Nr. 86 af 22. Novbr. 1907, § 5 i Lov Nr. 75 af 22. Novbr. 1907 samt alle andre Lovbestemmelser, der stride imod nærværende Lov.

§ 4.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1910.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 30. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Nr. 50.

30.
júli.

Námulög.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. kafl.

Um málmleit.

1. gr.

Sjerhverjum skal heimilt samkvæmt ákvæðum þeim, sem hjer fara á eftir, að leita málma og málmblanda í jörðu eða landi, sem er óskift eign landssjóðs eða ljenskirkjujarða, svo og í almenningum, öræfum og afrjettum, sem eigi liggja undir jarðeginir einstakra manna eða sveitarfélaga, sem metnar eru til dýrleika. Sama gildir og um landssjóðs- og ljenskirkjujarðir, sem seldar verða eftir að lög þessi ganga í gildi, og um jarðir, sem áður eru seldar samkvæmt lögum nr. 31, 20. október 1905 um sölu þjóðjarða, og lögum nr. 50, 16. nóv. 1907 um sölu kirkjujarða.

2. gr.

Sá, sem vill málmleit gera, skal hafa málmleitarbrjef og sýna það jarðarabúanda áður en hann byrjar málmleit. Áður en hann tekur til málmleitar, skal hann setja þá tryggingu, er brjefið tiltekur, fyrir skaða þeim, er kann að hljótask, af málmleitinni. Tryggingu þessa getur málmleitarmaður þó komist hjá að setja, ef hann lýsir því yfir skriflega, að hann ætli sjer ekki að gera neitt jarðrask á túnnum eða í matjurtagörðum jarðanna, þar sem hann ætlar sjer að leita, og skal það þá tekið fram í málmleitarbrjefinu, að hann hafi ekki rjett til að leita að málum, sem jarðrask fylgir í túnnum eða matjurtagörðum, nema trygging sje sett. Eigi má þó krefjast hærri tryggingar en sem nemur 200 krónum.

Málmleitarbrjef gefur lögreglustjóri, og veitir það þeim mönnum einum, sem honum eru persónulega kunnir, eða sanna það með vottorði tveggja skilríkra manna hverir þeir sjeu.

Nr. 50. Námulög 30. júli.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

LOV

om

Bjergværker.

Nr. 50.

30.
Juli.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

1. Afsnit.

Om Eftersøgning efter Metaller.

§ 1.

Enhver er berettiget til overensstemmende med efterfølgende Bestemmelser at søge efter Metaller og Ertser paa Grunde eller Arealer, der fuldt ud tilhøre Landskassen eller Lenskirkejorderne, samt paa Almindinger, Ødemarker og Fjeldgræsgange, der ikke henhøre til privates eller Kommuner til Dyrhed ansatte Ejendomme. Det samme gælder med Hensyn til de Landskasse- og Lenskirkejorder, der afhændes efter denne Lovs Ikrafttræden, samt de i Henhold til Lov Nr. 31 af 20. Oktober 1905 om Salg af Landskassens Jorder og Lov af 16. November 1907 om Salg af Kirkejorder allerede afhændede Jorder.

§ 2.

Den, der ønsker at søge efter Metaller, maa dertil have et Eftersøgningsbevis og forevise dette for Brugerens af Jorden, inden han begynder paa Eftersøgningen. Inden denne begyndes, har han desuden at stille den i Beviset bestemte Sikkerhed for Skade, der maatte foraarsages ved Eftersøgningen. Dog kan Eftersøgeren af Metaller undgaa at stille denne Sikkerhed, hvis han afgiver skriftlig Erklæring om, at han ikke vil foretage nogen Oprodnings af Jord paa Hjemmemarker eller Køkkenhaver, hvor han agter at søge efter Metaller, i hvilket Tilfælde der i Beviset skal indsættes en Klausul om at han ikke har Ret til at foretage en Eftersøgning af denne Art paa Hjemmemarker eller Køkkenhaver, medmindre der stilles Sikkerhed. En større Sikkerhed end 200 Kr. kan dog ikke kræves.

Politimesteren udsteder Eftersøgningsbeviset og meddeler det kun til saadanne Personer, som ere ham personlig bekendte eller legitimere sig ved to gode Mænds Attest, Nr. 50. Lov af 30. Juli om Bjergværker.

Nr. 50. Málmléitarbrjef gildir 2 ár frá dagsetningardegi, og að eins í lögsagnarumdæmi útgefanda.

Leyfisbrjef til málmléitar á almenningum og öðrum landssvæðum, sem eigi eru metin til dýrleika, gefur lögreglustjóri sá einnig út, sem næstur er, og skal leitar-svæðið til tekið.

Útlendingar og innlendir menn, sem dvelja langvistum erlendis, skulu um leið og þeir beiðast málmléitarbrjefs og tilkynna málmfund, tilkynna lögreglustjóra skriflega, hver sje umboðsmaður þeirra hjerlendis; að öðrum kosti má eigi veita þeim málmléitarbrjef nje taka málmfundartilkynningu þeirra til greina.

Fyrir málmléitarbrjef skal greiða 2 krónur í landssjóð.

3. gr.

Á túni eða öðru ræktuðu landi, eða á stöðum, sem liggja nær íbúðarhúsum, útihúsum eða öðrum mannvirkjum, svo sem brúm, en 130 metra, má málmléit eigi gera án leyfis jarðarábúanda. Á alfaravegum má ofanjarðar málmléit eigi fara fram, og alls enginn málmgröftur í kirkjugörðum eða grafreitum.

Ef málmléit fer fram með öðrum áhöldum en hökum og skóflum, eða áþekktum áhöldum, í minni fjarlægð en 200 metra frá íbúðarhúsi annars manns eða alfaravegi, skal málmléitarmaður, að viðlagðri hæfilegri sekt, alt að 50 krónum, gera íbúum hússins viðvart, þegar hann ætlar að sprengja grjót, og setja vörð á veginn til að viðvara vegfarendur. Nú vanrækir hann þetta, og skal hann þá, auk sektarinnar, bæta þann skaða, er af vanrækslu þessari kann að hljótask.

4. gr.

Nú er gerð gryfja til að leita að málm, og skal þá sá, er gerði, hvort sem er á eigin landi eða annarra, halda uppi gripeldri girðingu um hana, svo framarlega sem hún er orðin svo djúp, að alidýr geti farið sjer að voða. Ef hætt er grefti, skal sá, er gerði, annaðhvort fylla gryfjuna, eða girða hana tryggilega. Vanræki hann þetta, sæti hann alt að 50 króna sekt og bæti skaða þann, sem af kann að hljótask.

5. gr.

Sá, sem hindrar nokkurn í lögmætri málmléit, sæti sektum 5—50 króna, og bæti þar að auki málmléitarmanni allan skaða, sem hann sannar, að hann hafi beðið við það.

6. gr.

Nú finnur málmléitarmaður vott þess, að fyrir sje málmur, og skal hann þá, svo framarlega sem hann vill njóta fundar síns framar öðrum, senda skriflega tilkynningu í tveim eintökum um fund sinn til lögreglustjóra. Í tilkynningunni skal nákvæmlega tilgreina fundarstaðinn, málmtægundina og tilnefnda 2 votta, er á hann geti vísað. Lögreglustjóri skal rita á tilkynningarnar ár og dag og klukkustund, er þær bárust honum, og hafi annar maður síðustu 2 árin þar á undan sent á lögmætan hátt tilkynningu um málmfund á sama svæði, skal lögreglustjóri rita athugasemd um það á tilkynningarnar. Annað eintakið af tilkynningunni afhendist þegar tilkynnanda gegn 1 kr. gjaldi í lands-sjóð, en lögreglustjóri ritar hitt eintakið orðrjett með athugasemdum sínum í námu-brjefabókina.

Beviset gælder for 2 Aar fra Udstedelsesdagen og ikkun i Udstederens Juris-Nr. 50.
diktion. 30. Juli.

Bevis til Eftersøgning af Metaller paa Almindinge og andre Grundstrækninger, der ikke ere ansatte til Dyrhed, meddeles ogsaa af den nærmest boende Politimester, der i Beviset fastsætter Omraadet for Eftersøgningen.

Udlændinge samt Indlændinge, der opholde sig for længere Tid i Udlandet, skulle samtidig med Ansøgningen om Eftersøgningsbevis og Anmeldelse om Metal-fund, skriftlig for Politimesteren opgive, hvem der er deres Befuldmægtigede her i Landet. I modsatFald kan hverken Eftersøgningsbevis udstedes eller Anmeldelse om Metal-fund tages i Betragtning.

For Eftersøgningsbevis erlægges 2 Kr. til Landskassen.

§ 3.

Eftersøgning maa ikke uden Brugerens Samtykke finde Sted paa Hjemmemarker eller anden dyrket Grund eller paa Steder, som ere beliggende i mindre end 130 Meters Afstand fra Vaaningshuse, Udhuse eller andre Indretninger saasom Broer. Paa Alf-arvej maa Eftersøgning af Metaller paa Jordens Overflade ikke finde Sted, ligesom ingen Udgravning af Metaller maa foretages paa Kirkegaarde eller Begravelsespladser.

Hvis Eftersøgning af Metaller finder Sted med andre Redskaber end Hakker, Skovle eller lignende Redskaber i mindre end 200 Meters Afstand fra en anden Mands Vaaningshus eller en Alf-arvej, skal Eftersøgeren være pligtig til, under en passende Bøde af indtil 50 Kr., at advare Husets Beboere, inden han foretager Sprængning af Stene samt stille Vogtere paa Vejen for at advare Vejfarende. Forsømmes saadant skal han foruden Bøden erstatte den Skade, der maatte foraarsages ved Forsømmelsen.

§ 4.

Den, der ved Eftersøgning af Metaller graver en Grube, skal, hvad enten det er paa hans egen eller fremmed Grund, opsætte og vedligeholde et forsvarligt Hegn om Gruben, saafremt den er bleven saa dyb, at Husdyr kunne komme til Skade i den. Naar en Grube opgives, skal den, som gravede den, enten fylde den eller sætte et forsvarligt Hegn omkring den. Forsømmelse heraf straffes med en Bøde af indtil 50 Kr., hvorhos den foraarsagede Skade skal erstattes.

§ 5.

Den, som hindrer nogen i en lovlig Eftersøgning af Metaller, straffes med Bøder fra 5—50 Kr. og erstatter desuden Eftersøgeren al den Skade, som bevislig derved er paaført ham.

§ 6.

Finder Eftersøgeren af Metaller Tegn til, at saadanne ere til Stede, skal han saafremt han vil nyde sit Fund fremfor andre, i to Eksemplarer sende en skriftlig An-meldelse om sit Fund til Politimesteren. I Anmeldelsen skal Stedet og Arten af Metallet nøjagtig betegnes og 2 Vidner opgives, der kunne paavise samme. Politimesteren for-syner Anmeldelsen med en Paategning om Datum og Klokkeslet for Modtagelsen, og har en anden Mand i de næstforegaaende 2 Aar indsendt paa lovlig Maade en Anmeldelse om et Metal-fund paa den samme Strækning, skal Politimesteren give Anmeldelsen en Paategning derom. Det ene Eksempel af Anmeldelsen tilbageleveres straks til An-melderens imod et Gebyr af 1 Kr. til Landskassen, det andet har Politimesteren at ind-føre ordret i Mineprotokollen tillige med sine Anmærkninger.

Nr. 50. Lov af 30. Juli om Bjergværker.

Nr. 50.
30.
júli.

Finnandi skal því næst annast um, að þeim, sem landið hefir til nytja, sje birt innan 8 vikna að viðstöddum 2 vottum, að tilkynning um málmfund hafi fram farið.

Tilkynning um málmfund skal tekin fullgild, þótt finnandi hafi eigi fengið málmleitarbrjef áður en hann tilkynti málmfundinn, svo framarlega sem hann hefir eftir lögum þessum rjett til að fá greint brjef.

2. kaflí.

U m m á l m g r a f t a r b r j e f .

7. gr.

Heimill er málmgröftur til allra málma og málmblandinga á landssvæðum þeim, sem getur um í 1. grein.

8. gr.

Nú vill sá, sem fundið hefir vott um að málmur sje fyrir, grafa þar til málms, og skal hann þá innan 2 ára frá tilkynningu um fundinn, sbr. 6. gr., senda skriflega beiðni um graftarleyfi til lögreglustjóra. Í umsókninni skal tilgreint til hvaða málms eða málma umsækjandi ætli að grafa.

Frá þeim tíma, er tilkynningin um fundinn fór fram, samkvæmt 6. gr., og til loka þessara 2 ára, getur síðari málmfundur ekki swift fyrri finnanda rjetti til útmælingar þeirrar, er 3. kaflí laga þessara heimilar honum.

Sje aftur á móti vanrækt að senda nefnda umsókn innan þessara 2 ára, er hverjum heimilt að hagnýta sjer málmfundinn, sem finnandi væri.

Lögreglustjóri ritar þegar á málmgrafterbeiðnina dag og klukkustund, er hún barst honum, og gefur síðan út málmgrafterbrjef. Skal þar tilgreint nafn, heimili og staða málmgraftermannsins, og í hvaða jörð eða hvar málmfundarstaðurinn sje.

Eigi má neita neinum um málmgrafterbrjef, sem tilkynt hefir málmfund, en fari svo, að fleiri en eitt brjef verði veitt fyrir sama málmfundarstað, skal fyrsti finnandi hafa forgangsriett, hafi hann gætt ákvæða laga þessara.

Málmgrafterbrjef skal innfæra orðriett í námubrjefabók.

9. gr.

Nú vill einhver taka upp vinnu á málmleitarstöðum eða í námugryfjum, sem öllum er orðinn heimill finnandarjettur að, eða gera tilraun til að vinna málm úr uppgrefti eða öðru úrkasti úr námum og við námur, sem hætt hefir verið við, og skal þá tilkynning um það fram fara á sama hátt og fyrirskipað er um tilkynningar um nýja málmfundi. Innan 12 mánaða frá því tilkynningin var gerð, skal tilkynnandi, að viðlögðum rjettarmissi, fá málmgrafterbrjef hjá lögreglustjóra.

10. gr.

Fyrir málmgrafterbrjef skal greiða 25 kr. í landssjóð. Fáí sá, er málmgrafterbrjef hefir fengið, fleiri útmælingar en eina á því svæði, greiði hann fyrir hina síðari ánmuteiga aðeins leigugjaldið til landssjóðs samkvæmt 17. gr. fyrir hvern ánmuteig.

Finderen har derefter at sørge for, at det forkyndes for Brugeren inden 8 Uger Nr. 50.
i Overværelse af 2 Vidner, at Anmeldelse om Metalfund har fundet Sted. 30.
Juli.

Anmeldelse om Metalfund skal anses for gyldig, selv om Finderen ikke har faaet Eftersøgningsbevis førend Anmeldelse fandt Sted, hvis han ifølge denne Lov har Ret til at erholde det paagældende Bevis.

2. Afsnit.

Om Bevilling til Metaludgravning.

§ 7.

Metaludgravning paa de i § 1 omhandlede Landstrækninger er tilladt med Hensyn til alle Metaller og Ertser.

§ 8.

Vil den, der et Sted har fundet Tegn til Metaller, foretage Metaludgravning paa Stedet, skal han inden 2 Aar fra Anmeldelsen om Fundet (jfr. § 6) sende en skriftlig Ansøgning om Metaludgravningsbevilling til Politimesteren. I Ansøgningen bør angives hvilke Metaller Ansøgeren agter at grave efter.

Fra den Tid, da Anmeldelsen om Fundet fandt Sted ifølge § 6 og til Udgangen af disse 2 Aar kan et senere Metalfund ikke berøve Finderen Retten til den ham ved nærværende Lovs 3dje Afsnit hjemlede Udmaaling.

Forsømmer han derimod at indsende bemeldte Ansøgning inden disse 2 Aar, er enhver berettiget til at gøre sig Metalfundet nyttigt som om han var Finder.

Politimesteren giver Ansøgningen om Tilladelse til Metaludgravning Paategning om Dag og Klokkeslet for dens Modtagelse og udsteder derefter Bevilling til Metaludgravning, hvori angives Metalgraverens Navn, Hjemsted og Stilling, samt paa hvilken Jord eller paa hvilket Sted Metalfindestedet er beliggende.

Bevilling til Metaludgravning kan ikke nægtes nogen, som har anmeldt Metalfund; men hvis det hænder, at flere end en Bevilling bliver udstedt for samme Metalfindested, skal den første Finder have Fortrinet, saafremt han har iagttaget denne Lovs Bestemmelser.

Bevilling til Metaludgravning skal indføres ordret i Mineprotokollen.

§ 9.

Naar nogen vil optage Arbejde paa saadanne Metaleftersøgningssteder eller Gruber, hvor Finderetten er bleven fri for alle, eller vil gøre Forsøg paa at udvinde Metaller af det opgravede eller andet Affald fra eller ved Miner, som ere opgivne, bør Anmeldelse herom ske paa samme Maade som foreskrevet om Anmeldelse om nye Metalfund. Inden 12 Maaneder fra Anmeldelsen skal Anmelderen, under Fortabelse af Retten, erhverve Bevilling til Metaludgravning hos Politimesteren.

§ 10.

For Bevilling til Metaludgravning erlægges et Gebyr af 25 Kr. til Landskassen. Hvis den, der har erhvervet Bevilling til Metaludgravning, erhverver flere end en Udmaaling i det paagældende Distrikt, har han for hver senere Udmaaling kun at betale den i § 17 fastsatte Lejeafgift til Landskassen.

Nr. 50. Lov af 30. Juli om Bjergværker.

Nr. 50.

30.
júli.

3. kafli.

Um útmæling undir námu og um námubrunna.

11. gr.

Hver sá, sem fengið hefir málmgraftarbrjef fyrir málmfundarstað (8. gr.) á heimtingu á að fá útmælt námusvæði, og næga lóð undir hús fyrir námuverkafólk, námuafurðir, vjelar og uppgröft, annaðhvort á sjálfu námusvæðinu eða utan við það.

Sá, sem fengið hefir útmælt námusvæði samkvæmt ákvæðum þessa kafa, á einn rjett til málmnáms á því.

Hver sá, sem fyrst hefir tilkynnt málmfund, og rjett hefir samkvæmt lögum þessum til að fá útmælingu, getur krafist að fá 2 útmælingar, sem nefnast námuteigar, á sama námusvæði (í æð eða lagi), fyrir utan lóð undir hús fyrir verkafólk, námuafurðir, vjelar og fyrir uppgröft. Sá sem síðar tilkynnir málmfund á sama stað, og rjett hefir til að fá útmælingu, skal eigi fá meira en 1 námuteig.

12. gr.

Útmælingar skal beiðast af lögreglustjóra; framkvæmir hann útmælingarnar og færir gerðina í námubrjefabókina og afhendir beiðanda staðfesta útskrift úr henni. Útmælingarbeiðandi lætur lögreglustjóra í tje nauðsynleg áhöld og aðstoð.

13. gr.

Námuteigur skal vera 100,000 ferhyrningsmetrar að flatarmáli. Liggi málmurinn í lagi skal teigurinn vera jafnhliða rjetthyrndur ferhyrningur, en liggi hann í æð eða æðum, skal sá, er útmælingar beiðist, sjálfur tiltaka stefnu námuteigsins og hlutfall milli lengdar og breiddar, en breiddin má þó ekki vera minni en 100 metrar.

Takmörk útmælingar skulu vera lóðrjett í jörð niður.

14. gr.

Málmfundarstaðurinn skal vera innan takmarka útmælingarinnar, en mæla má í hverja þá stefnu, er sá óskar, er útmælingar beiðist, svo framarlega sem það ekki kemur í bága við rjettindi annara eftir lögum þessum.

15. gr.

Innan 6 mánaða í síðasta lagi frá því útmælingar hefir verið krafist, skal lögreglustjóri láta hana fram fara, ef óviðráðanlegar tálmanir hindra ekki.

16. gr.

Lögreglustjóri ákveður hvaða dag útmælingin skuli fara fram, og tilkynnir það beiðanda í tækan tíma, svo hann geti verið viðstaddur eða umboðsmaður fyrir hann; svo skal lögreglustjóri og tilkynna það með ábyrgðarbrjefi þeim, sem hefir umráðarjett yfir landinu, og þeim, sem rjett hafa til málmgraftar, eða lýst hafa málmfundi á sama stað, svo og umboðsmönnum þeirra manna, sem eiga að hafa umboðsmenn hjerlendis (2. gr.)

Nr. 50. Námulög 30. júli.

Om Udmaaling af Minearealet samt om Skakter.

§ 11.

Enhver, som har faaet Bevilling til Metaludgravning paa et Metalfindested (§ 8), har Krav paa at faa udmaalt et Mineareal samt, enten i eller udenfor Minedistriktet, tilstrækkelig Grund til Opførelse af Bygninger for Minearbejdere, Mineprodukter, Maskiner og det fra Minen opgravede.

Den, som har faaet udmaalt et Mineareal overensstemmende med Forskrifterne i dette Afsnit, har Eneret til Minedrift paa samme.

Den, der først har anmeldt Metalfund, og som ifølge denne Lov har Ret til at erholde Udmaaling, kan fordre Udmaalinger paa 2 Arealer (Minearealer), i det samme Minedistrikt (enten Metalaare eller Metallag), foruden Grund til Bygninger for Arbejdere, Mineprodukter, Maskiner samt til det fra Gruben opgravede.

Den som senere anmelder Metalfund paa det samme Sted, og som har Ret til at faa Udmaaling, kan ikke faa mere end et Mineareal.

§ 12.

Udmaaling skal begæres hos Politimesteren, der foranstalter Forretningen foretaget og indfører den i Mineprotokollen, af hvilken bekræftet Udskrift udleveres til Rekvirenten. Denne forsyner Politimesteren med de nødvendige Redskaber samt yder ham den fornødne Bistand.

§ 13.

Et Mineareal skal være af 100,000 Kvadratmeters Størrelse. Forefindes Metallet i Lag, skal Arealet være en ligesidet, retvinklet Firkant, men forefindes det i en eller flere Aarer, skal Rekvirenten selv bestemme Minearealets Retning samt Forholdet mellem dets Længde og Bredde, men denne maa dog ikke være mindre end 100 Meter.

Arealets Grænser regnes lodret nedad.

§ 14.

Stedet for Metalfundet skal være indenfor Udmaalings Grænser, men for øvrigt kan Udmaalingen gives i hvilken som helst Retning, Rekvirenten ønsker, for saa vidt saadant ikke ifølge denne Lov kommer i Strid med andres Rettigheder.

§ 15.

Senest inden 6 Maaneder efter at Udmaaling er begæret, skal Politimesteren iværksætte den, for saa vidt der ikke foreligge uovervindelige Hindringer. ¶

§ 16.

Politimesteren bestemmer Dagen for Udmaalings Udførelse samt meddeler Rekvirenten det med tilstrækkeligt Varsel, for at denne eller hans Repræsentant kan være til Stede; ligeledes skal Politimesteren ved anbefalet Brev sende Meddelelse om Forretningen til dem, der have Raadighed over Grunden, og til dem, der have Ret til Metaludgravning eller som have anmeldt et Metalfund paa det samme Sted, samt til Repræsentanterne for dem, der skulle have saadanne her i Landet (§ 2).

Nr. 50.

30.
júli.

17. gr.

Fyrir útmæling hvers námuteigs, 100,000 ferhyrnings metra, skal greiða lög-reglustjóra 40 krónur og að auki ferðakostnað og dagpeninga, samkvæmt lögum nr. 2, 2. febrúar 1894, 4. og 6. gr.

Enn fremur greiði námuhafi til jarðareiganda, (landssjóðs eða kirkju) árlegt leigugjald, 50 krónur fyrir hvern námuteig, og til jarðarabúanda 10 krónur. Auk þess greiði námuhafi jarðarabúanda lóðargjald fyrir hús og byggingar á námustaðnum, 5 auru fyrir hvern ferhyrningsmeter, sem hús standa á.

18. gr.

Innan 2 ára frá því útmæling fór fram, skal námuhafi byrja á reglulegum námu-grefti, ef náman liggur ekki lengra frá sjó en 10 kílómetra, þar sem þilskip geti tekið málminn, innan 3 ára, ef náman liggur fulla 20 kílómetra frá slíkum hafnastað, og svo einu ári síðar fyrir hverja 10 kílómetra úr því, sem vegalengdin eykst, þó eigi lengur en 8 ár. Eftir þann tíma missir námuhafi rjett sinn, nema hann vinni árlega í námunni fyrir að minsta kosti 150 krónur til rannsóknar henni, eða greiði árlega 100 krónur í landssjóð, auk gjalda þeirra, sem ákveðin eru í 2. málslíð 17. gr.

Nú er ekki byrjað á reglulegum námurekstri 8 árum eftir að námurekstur skyldi byrja, eða að námurekstur legst niður 8 ár samfleytt eftir að reglulegur námurekstur var byrjaður, og hefir námuhafi þá að fullu fyrirgert námurjetti sínum.

Vegalengdin skal talin eftir því, sem almennir vegir liggja að hafnarstaðnum frá námunni, sjeu þar nokkurir vegir, en annars beinustu leið, þar sem torfærur eru minstar að hafnastaðnum.

Verði ágreiningur um vegalengdina, getur lögreglustjóri látið mæla hana á kostnað námuhafsa.

19. gr.

Nú ganga menn í fjelag, er útmælingar hafa fengið, og er þá eigi skylt fyrir námu-graftarins sakir, að hafa nema einn námubrunn á fjelagssvæðinu.

4. kafli.

Um vegi, vatnsafnot og bryggjugetið.

20. gr.

Sjerhver sá, er fengið hefir útmælt námusvæði, á rjett á að leggja vegi yfir land jarðarinnar fyrir flutning að og frá námunni, hvert sem hann þarfnast, svo og að gera fyrirhleðslu fyrir vatn. Vegir þessir og fyrirhleðslur mega þó ekki liggja yfir tún eða matjurtagarða, nema ábúandi samþykki; og verði að leggja veg eða fyrirhleðslu yfir engjar jarðar, getur lögreglustjóri heimtað að hæfileg trygging sje sett fyrir því, að jarð-spell, sem af vegalagningu eða fyrirhleðslu stafar, verði bætt að fullu.

Nr. 50. Námulög 30. júli.

§ 17.

Nr. 50.
30.
Juli.

For Udmaalingen af hvert Mineareal, af 100,000 Kvadratmeters Størrelse, betales 40 Kr. til Politimesteren samt desuden Diæter og Rejsseudgifter overensstemmende med Lov Nr. 2 af 2. Februar 1894 §§ 4 og 6.

Endvidere har Indehaveren af en Mine til Jordejeren (Landskassen eller Kirken) at betale en aarlig Lejesum af 50 Kr. for hvert Mineareal samt 10 Kr. til Brugerens. Desuden skal Indehaveren af Minen til Brugerens betale Grundafgifter af Hus og Bygninger paa Minestedet, 5 Øre for hver Kvadratmeter af den Grund hvorpaa der er opført Huse.

§ 18.

Inden 2 Aar efter at Udmaaling har fundet Sted, skal Indehaveren af Minen have paabegyndt en regelmæssig Minedrift, hvis Minen er beliggende i mindre end 10 Kilometers Afstand fra saadant Sted ved Havet, hvor Metallet kan indskibes i Dæksfartøjer, men inden 3 Aar hvis Minen er beliggende i 20 Kilometers Afstand fra en saadan Havneplads og saa fremdeles, saaledes at Fristen forlænges med et Aar for hver 10 Kilometer Vejlængden forøges, dog ikke ud over 8 Aar. Efter Udløbet af dette Tidsrum mister Indehaveren af Minen sin Ret, medmindre han aarlig anvender i det mindste 150 Kr. til Undersøgelse af Minen eller betaler aarlig 100 Kr. til Landskassen foruden de i § 17, 2det Stykke, fastsatte Udgifter.

Hvis en regelmæssig Minedrift ikke er paabegyndt inden Udløbet af 8 Aar, efter at den skulde begynde, eller en Minedrift i et Tidsrum af 8 Aar efter at en regelmæssig Minedrift var paabegyndt har været standset, har Indehaveren af Minen fuldstændig fortabt sin Ret til Minedriften.

Vejlængden skal beregnes efter Afstanden fra Gruben til Havnepladsen langs de sædvanlig benyttede Veje, hvis saadanne forefindes, i modsat Fald beregnes den korteste Vej til Havnepladsen, hvor der er mindst Vanskeligheder ved Transporten.

Opstaar der Tvistigheder om Vejlængden, kan Politimesteren lade den opmaale paa Bekostning af Indehaveren af Minen.

§ 19.

Hvis flere Personer, der hver især have faaet Udmaalinger, danne et Interessentskab, ere de ikke pligtige til for Minedriftens Skyld at have flere end en Skakt paa det fælles Areal.

4. Afsnit.

Om Veje, Brugen af Vand samt Anlæg af Brygger.

§ 20.

Enhver, der har faaet et Mineareal udmaalt, har Ret til at anlægge Veje over den paagældende Jords Grund til Transport til og fra Minen i hvilken Retning det behøves, samt opføre Dæmninger. Disse Veje og Dæmninger maa dog ikke føre igennem Hjemmemarker eller Køkkenhaver, medmindre Brugerens af Jorden indvilger deri; hvis en Vej eller Dæmning skal opføres paa en Jords Udmarker, kan Politimesteren fordre en passende Sikkerhedsstillelse for fuldstændig Erstatning af den Jordforringelse, der maatte foraarsages ved Opførelsen af Vejen eller Dæmningen.

Nr. 50. Lov af 30. Juli om Bjergværker.

Nr. 50.

30.
júlí.

21. gr.

Heimilt er námuhafa að nota vatn eftir þörfum við námureksturinn, en eigi má hann að neinu leyti rýra vatnsból nje áveituvatn ábúanda, ef náman liggur á ábúð-arjörð, nema með hans samþykki.

Enn fremur er námuhafa heimilt að nota vatn og vatnsafl til reksturs vjela og til málmpvottar við námuna, að svo miklu leyti, sem það ekki þegar er notað til reksturs annars iðnaðar.

Nú er skortur á vatni á námustaðnum eða í nánd við hann, og á sá, er fyrstur tilkynnti málmfund forgangsrjett að afnotum vatns og vatnsafls eftir þörfum.

22. gr.

Ef jörð, sem náma finst í, liggur að sjó, á námuhafi rjett á að byggja bryggju eða hafnarkví við sjóinn, til þess að greiða fyrir fermingu og affermingu skipa, þó svo, að eigi sé spilt æðarvarpi eða laxveiði jarðar.

23. gr.

Nú spillist náma, án þess námurekanda verði gefið að sök, af vatni úr annari námu, og er þeim námurekanda þá skylt að ausa námu sína, en geri hann það ekki, hefir hann fyrirgert námurjetti sínum; þó nær þetta ekki til þess, er fyrst hefir tilkynnt málmfund á þessu svæði.

24. gr.

Rekstursfrestur sá, sem um getur í síðasta málslíð 18. greinar, fellur burt, ef náma veldur vatnsrensli í nágranna námu, nema námurekandi sá, sem fyrir vatnsað-sókninni verður, láti það óátalið eða úr sje bætt. Ákvæði þessi gilda þó ekki fyrir þann, sem fyrstur tilkynnti málmfund á þeim stað.

5. kaflí.

Um rekstur námu og eftirlit.

25. gr.

Stjórnarráði Íslands veitist heimild til að setja reglugerð um rekstur námu; skal þar meðal annars sett ákvæði, er miða að því, að vernda líf og heilsu verkafólks ín ámunum, að námur sjeu tryggilega grafnar, að greinileg mörk sjeu sett í kringum út-mæld námusvæði og um afrensli vatns frá námu; svo skulu og vera ákvæði um eftirlit með þeim af hendi stjórnarvalda.

Fyrir brot á móti reglugerð má ákveða sektir alt að 1,000 kr., nema þyngri hegning liggi við eftir öðrum lögum.

26. gr.

Við hverja námu skal vera bók, og skal í hana rita yfirlit yfir námureksturinn um hvern mánuð. Þar skal og rita skýrslu um það, sem við hefir borið, eða tekið hefir verið eftir og snertir námuna eða málmaðarnar, og sjerstaklegt þykir eða athugavert. Skal útdráttur úr bók þessari um hvert ár sendur til stjórnarráðsins.

Nr. 50. Námulög 30. júlí.

§ 21.

Indehaveren af en Mine har Ret til Benyttelse af det til Minedriften fornødne Vand, dog saaledes, at han i ingen Henseende, hvis Minen ligger paa en bebygget Jord, forringer Brugerens til Overrisling eller til Husholdning bestemte Vand uden hans Samtykke.

Endvidere har Indehaveren af en Mine Ret til Benyttelse af Vand og Vandkraft til Maskindrift eller Udvaskning af Metaller ved Mineanlægget, for saa vidt det ikke forinden er taget i Brug til Driften af andre industrielle Anlæg.

Er der kun begrænset Vandmængde paa selve Minearealet eller i dets Nærhed, har den, der først har anmeldt Metalfund, Fortrinsret til Benyttelse af det fornødne Vand og Vandkraft.

§ 22.

Paa den Jord, beliggende ved Havet, hvor der forefindes en Mine, har Indehaveren af Minen Ret til Opførelse af Brygge eller Dok for at lette Skibes Ladning eller Losning, dog saaledes at Ederfuglevarp eller Laksefiskeri paa vedkommende Jord ikke lider nogen Skade derved.

§ 23.

Hvis en Mine, uden nogen Skyld fra Driftsherrens Side, beskadiges af Vand fra en anden Mine, er sidstnævnte Mines Indehaver pligtig til at øse sin Mine læns; i modsat Fald har han forbrudt sin Ret til Minedriften, dog gælder dette ikke for den, der først har anmeldt Metalfund i det paagældende Distrikt.

§ 24.

Den i § 18, sidste Stykke, ommeldte Fristbevilling til Minedrift bortfalder, hvis en Mine foraarsager Tilstrømning af Vand til en tilstødende Mine, medmindre den Driftsherre, der forulempes af Vandets Tilstrømning, undlader Paatale, eller der raades Bod derpaa. Disse Bestemmelser gælde dog ikke for den, der først har anmeldt Metalfund paa det paagældende Sted.

5. Afsnit.

Om Miners Drift og Opsynet dermed.

§ 25.

Islands Ministerium bemyndiges til at udstede et Reglement om Driften af Miner; Reglementet skal blandt andet indeholde Bestemmelser, sigtende til at beskytte Minearbejdernes Liv og Sundhed, til at Minerne blive udgravede paa en betryggende Maade, at udmaalte Minedistrikter blive tydelig afmærkede, og om Vandafløb fra Minen; ligeledes skal det indeholde Bestemmelser om Tilsyn hermed fra Myndighedernes Side.

For Overtrædelse af Reglementets Bestemmelser kan der fastsættes Bøder indtil 1,000 Kr., medmindre der ifølge andre Love er fastsat en større Straf.

§ 26.

Ved enhver Mine skal der føres en Protokol, i hvilken indføres Oversigt over Driften hver Maaned. Der skal ogsaa indføres en Beretning om, hvad der indtræffer eller er blevet iagttaget vedrørende Gruben eller Metalaarerne og som findes ejendommeligt eller betydningsfuldt. Udskrift af denne Protokol skal aarlig indsendes til Ministeriet.

- Nr. 50. Stjórnarráðinu skal heimilt að krefjast þess, að námurekandi láti gera nákvæmnn
 30. uppdrátt af námu sinni, ef dýpri er en 10 metra, og síðar verði bætt við uppdráttina
 júlí er náman stækkar.

6. kafli.

Um niðurlagning námu.

27. gr.

Þegar náma er lögð niður, skal námurekanda þeim, er hættir við námuna, heimilt að nota uppgröftinn úr henni, þótt annar byrji að reka námuna, ef hann byrjar eigi síðar að nota uppgröftinn en 12 mánuðum eftir að náman lagðist niður.

28. gr.

Nú ætlar námurekandi að hætta við námu sína, og skal hann þá, að viðlagðri 30 kr. sekt, tilkynna það lögreglustjóra 2 mánuðum áður, svo og hvort hann ætli að nota uppgröftinn. Jafnframt skal hann senda uppdrátt þann, sem gerður kann að hafa verið af námunni. Tilkynningar þessar skulu innfærðar í námubrjefabókina.

29. gr.

Nú er námurekstri hætt, eða rjetturinn til að halda honum áfram er fallinn burt, og má þá fráfarandi ekki spilla neinu af því eða flytja neitt burt af því, sem gert hefir verið til að halda námunni og göngum hennar tryggum. En loka skal hann námunni tryggilega, svo að menn eða alidýr geti ekki farið sjer að voða.

Brot á móti ákvæðum þessarar greinar varða sektum alt að 1,000 kr.

7. kafli.

Almenn ákvæði.

30. gr.

Fyrir jarðspell, er málmleit og námurekstur kann að hafa í för með sjer, skal, ef hlutaðeigendur verða eigi á annað sáttir, greiða fullar bætur eftir mati þriggja óvilhallra dómkvaddra manna. Bæturnar greiði málmleitandi eða námueigandi, og renna þær til jarðeiganda, og bæti hann ábúanda halla þann, er hann kann að verða fyrir.

31. gr.

Auk námubrjefabókar þeirrar, er gert er ráð fyrir í lögum þessum, skal lögreglustjóri hafa námuregistur, þar sem hver námustaður hefir sinn sjerstaka dálk, og skal alt það, sem að einhverju leyti leggur námurjettarbönd, innfært á dálk staðarins og jafnframt vísað til gerðarinnar í námubrjefabókinni.

Samkvæmt þessum bókum skal lögreglustjóri gefa hverjum, sem þess æskir, námubrjefabókarvottorð gegn 1 kr. gjaldi í landssjóð.

32. gr.

Stjórnarráðið löggildir námubækur lögreglustjóra.

Ministeriet har Ret til at forlange, at den Minedrivende lader optage et nøjagtigt Situationskort over Minen, hvis den er dybere end 10 Meter, og at dette Kort kommer pletteres efter som Minen udvides. Nr. 50.
30.
Juli.

6. Afsnit.

Om Nedlæggelse af Miner.

§ 27.

Naar en Mine nedlægges, har den, der har opgivet Minen, Ret til at benytte det opgravede, selv om en anden begynder at drive Minen, hvis han inden 12 Maaneders Forløb fra Minens Nedlæggelse paabegynder Udnyttelsen af det opgravede.

§ 28.

Den, der vil opgive Driften af en Mine, skal 2 Maaneder forinden under en Bøde af 30 Kr. gøre Anmeldelse derom til Politimesteren, samt om hvorvidt han vil benytte det opgravede. Samtidig skal han indsende det over Minen optagne Kort. Disse Anmeldelser skulle indføres i Mineprotokollen.

§ 29.

Er Driften af en Mine opgivet eller Retten til at fortsætte Driften af den bortfalden, maa den fratrædende ikke beskadige eller borttage noget, der er blevet opført til Sikring af Minen eller Minegangene. Han skal lukke Minen paa en betryggende Maade, saa at hverken Mennesker eller Husdyr kunne komme til Skade.

Overtrædelser af Bestemmelserne i denne Paragraf straffes med Bøder af indtil 1,000 Kr.

7. Afsnit.

Almindelige Bestemmelser.

§ 30.

For Værdiforringelse af Jorder forårsaget ved Eftersøgning af Metaller og Mine-drift, skal i Mangel af anden Overenskomst mellem Parterne betales fuld Erstatning efter tre af Retten udnævnte uvillige Mænds Skøn. Eftersøgeren af Metaller eller Mine-ejeren udreder Erstatningen, der tilfalder Jordejeren og skal denne erstatte Brugeren den ham eventuelt paaførte Skade.

§ 31.

Foruden den i denne Lov omhandlede Mineprotokol skal Politimesteren føre et Mineregister, i hvilket hvert enkelt Minedistrikt har sit særlige Folium, og bør alt det, der i nogen Henseende medfører Hæftelser paa Retten til Minedrift indføres i det paagældende Minedistrikts Folium, tillige med en Henvisning til den i Mineprotokollen indførte Forretning.

I Henhold til disse Protokoller skal Politimesteren, mod Betaling af 1 Kr. til Landskassen, udstede Mineprotokolattester til enhver, der begærer det.

§ 32.

Ministeriet autoriserer Politimesterens Mineprotokoller.

Nr. 50.

33. gr.

30.
júli.

Mál út af brotum gegn lögum þessum og reglugerðum þeim, er getur um í 25. gr., skulu rekin sem almenn lögreglumál. Sektor renna í landssjóð.

34. gr.

Lög þessi öðlast gildi þann dag, er þau eru birt í Stjórnartíðindunum og frá sama tíma eru námulög nr. 61, 22. nóv. 1907 úr gildi fallin.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 30. júlí 1909.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jónsson.

§ 33.

Sager i Anledning af Overtrædelser af denne Lov samt af de i § 25 omhandlede Reglementer behandles som offentlige Politisager. Bøderne tilfalde Landskassen.

Nr. 50.
30.
Juli.

§ 34.

Denne Lov træder i Kraft den Dag, da den offentliggøres i Regeringstidenden, fra hvilket Tidspunkt Lov Nr. 61 af 22. November 1907 om Bjergværker ophæves.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 30. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Nr. 51.

30.
júli.

Lög

um

meðferð skóga og kjarrs, og friðun á lyngi o. fl.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Í skógum og kjarri má ekki höggva trje eða hris öðru vísi en svo, að höggvið sje innan úr eða skógurinn og kjarrið að eins grisjað. Ekkert svæði má berhöggva, nema landið sje tekið til ræktunar. Birkirunnum og birkirótum í skógum og kjörum má ekki kippa upp. Ekki má heldur án samþykkis skógræktarstjóra eða skógarvarða rífa beitilyng, sortulyng, krækiberjalyng, bláberjalyng nje mel. Mosa má og ekki rífa, nema á skóg- og kjarrlausu mýrlendi. Ennfremur er skógræktarstjóra og skógarvörðum heimilt að banna að rífa fjalldrapa og víði á þeim svæðum, er ætla má, að slíkt geti valdið uppblæstri landsins eða verulegum skemdum.

2. gr.

Nánari reglur um meðferð á skógum og kjarri skulu settar af stjórnarráðinu eftir tillögum skógræktarstjóra og úbýtt meðal almennings í þeim sveitum, þar sem skógur er eða kjarr.

3. gr.

Skógræktarstjórinn eða skógarverðirnir eftir fyrirlagi hans skulu ár hvert fara um þær sveitir, þar sem er skógur eða kjarr að nokkrum mun, og skulu þeir samkv. reglum þeim, er getur um í 2. gr. skipa fyrir um hvernig skógur eða kjarr skuli höggvið. Þeir skulu og leiðbeina nothafa skógar eða kjarrs um alla framkvæmd á fyrirmælum sínum, enda getur nothafi eigi skorast undan að fylgja þeim út í skóginn eða kjarrið. Eigandi eða nothafi skal skyldur að leggja fram endurgjaldslaust vinnu til þess að höggva á alt að 100 ferhyrningsfaðma svæði í skógunum eða kjarrinu til þess að sýna hvernig höggva skal.

4. gr.

Eigendur og notendur skóga og kjarrs geta eigi bannað skógræktarstjóra eða skógarvörðum, nje heldur hreppstjórum eða öðrum þeim, sem eftirlitið kynni að vera falið, umferð um land sitt, hvort sem það er girt eða ógirt.

5. gr.

Landsstjórninni er heimilt með ráði skógræktarstjóra, ef fje er veitt til þess úr landssjóði, að taka alt að 10 dagsláttna stórt skógar eða kjarrsvæði á jörðum ein-
Nr. 51. Lög 30. júli um meðferð skóga og kjarrs, og friðun á lyngi o. fl.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

om

Nr. 51.

30.
Juli.

Behandling af Skove og Krat samt Fredning af Lyng m. m.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

I Skove og Krat er Hugst af Træer eller Ris ikke tilladt, medmindre den foregaar ved Udtynding eller Gennemhugning. Ingen Steder maa der hugges rent af, medmindre Jorden optages til Dyrkning. Oprykning af Birkebuske eller Birkerødder i Skov eller Krat maa ikke finde Sted. Uden Forstmesterens eller Skovfogders Tilladelse maa Lyng, Melbærris, Revling, Blaabærris eller Marehalm heller ikke oprykkes. Mos maa ikke oprives, undtagen paa skov- og kratfri Mosegrund. Endvidere er det Forstmesteren og Skovfogderne tilladt at forbyde Oprykning af Dværgbirk og Pil paa de Strækninger, hvor saadant maa antages at kunne foraarsage Muldjordens Bortblæsning eller betydelige Beskadigelser.

§ 2.

Nærmere Regler angaaende Behandling af Skov og Krat fastsættes af Ministeriet efter Indstilling fra Forstmesteren og uddeles blandt Beboerne af de Egne, hvor der findes Skov eller Krat.

§ 3.

Forstmesteren eller Skovfogederne paa hans Foranstaltning skal hvert Aar besøge de Egne, hvor der er Skov eller Krat af nogen Betydning, for i Henhold til de i § 2 ommeldte Regler at give Forskrifter med Hensyn til Hugsten. De skulle ogsaa vejlede Brugeren af Skov eller Krat med Hensyn til Udførelsen af de af dem givne Forskrifter, hvorhos Brugeren ikke kan undslaa sig for at ledsage dem i Skoven eller Krattet. Ejeren eller Brugeren er endvidere pligtig til uden Vederlag at levere Arbejdskraft til Prøvehugst paa en Parcel af indtil 100 Kvadratfavnes Størrelse.

§ 4.

Ejeren og Brugeren af Skove og Krat kan ikke forbyde Forstmesteren, Skovfogeder, Repstyrere eller andre, hvem Tilsynet maatte blive overdraget, Færdsel paa deres Grund, hvad enten denne er indhegnet eller ikke.

§ 5.

Regeringen kan, hvis Penge bevilges dertil af Landskassen, efter Forstmesterens Indstilling indtage til Fredning Krat- og Skovstrækninger af indtil 10 Dagslætters Størrelse.

Nr. 51. Lov af 30. Juli om Behandling af Skove og Krat samt Fredning af Lyng m. m.

Nr. 51. stakra manna til friðunar, og skal svæðið girt. Á þessum svæðum skal ekkert höggva, nema eftir ráðstöfun skógræktarstjóra eða skógarvarða.

30.
júli.

Krefjist eigandi eða nothafi endurgjalds fyrir afnotamissi landsins, má greiða honum það eftir mati óvilhallra manna.

6. gr.

Ef skógræktarstjóri eða skógarverðir krefjast þess, eru hreppstjórar skyldir að fylgjast með þeim á eftirlitsferðum þeirra um hreppinn, til þess að kynna sjer fyrirskipanir þeirra, að því er meðferð skóga og kjarrs snertir, er þeim ber að hafa eftirlit með. Á ferðum þessum fá hreppstjórar 4 kr. um daginn, er greiðast úr landssjóði.

7. gr.

Eigendur og notendur jarða, þar sem skógur er eða kjarr, skulu kosta kapps um, að beita skóg og kjarrlendi sem minst, einkum þegar snjór liggur á jörð og að vorinu. Varast skal á öllum tímum árs að beita geitfje á skóg og kjarrlendi. Skógræktarstjóri og skógarverðir skulu hafa sjerstaklegar gætur á því á eftirlitsferðum sínum, hvort skógur eða kjarr er skemdur með beit, og ef einhvers staðar horfir til stórskemda eða auðnar fyrir þá sök, skal skógræktarstjóri gefa stjórnarráðinu skýrslu um það, svo farið verði fram á nauðsynlegar ráðstafanir af hálfu löggjafarvaldsins til varnar eyðileggingu.

8. gr.

Hreppstjórar skulu í hreppum sínum og skógarverðir í umdæmum sínum hafa eftirlit með því, hvort farið er eftir ákvæðum og fyrirskipunum um meðferð skóga og kjarrs og hvort brotið sje gegn friðarákvæðunum í 1. gr. þessara laga. Skulu þeir, jafnskjótt og þeir verða þess varir, senda skýrslu um það til skógræktarstjóra, er síðar ber málið undir stjórnarráðið, og ákveður það svo, hvað gera skuli frekar í málinu.

9. gr.

Brot á móti lögum þessum varða sektum frá 5 til 100 kr. til landssjóðs, og fer um mál út af þeim brotum sem um almenn lögreglumál.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalínuborg, 30. júlí 1909.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jónsson.

relse, tilhørende private Ejendomme, hvilken Strækning da skal indhegnes. Paa disse Strækninger maa der da ikke hugges, undtagen paa Forstmesterens eller Skovfogedernes Foranstaltning. Nr. 51.
30.
Juli.

Saafermt Ejeren eller Brugeren kræver Erstatning for Afsavn af Strækningen, kan en saadan tilstaaes ham efter uvillige Mænds Skøn.

§ 6.

Paa Forstmesterens eller Skovfogedernes Forlangende ere Repstyrene pligtige til at ledsage dem paa deres Inspektionsrejser i den paagældende Rep for at blive bekendte med de af dem givne Forskrifter angaaende Behandlingen af Skov og Krat, med hvilken Repstyrene har Opsyn. Paa disse Rejser erholde Repstyrene 4 Kr. i Dagpenge, der udredes af Landskassen.

§ 7.

Ejere og Brugere af Jorder, paa hvilke der findes Skov eller Krat, skulle sørge for, at Faar saa lidt som muligt græsser i samme, særlig naar der ligger Sne og om Foraaet. Man skal paase, at Geder ikke græsse i Skov eller Krat paa nogen Tid af Aaret. Forstmesteren og Skovfogderne skulle paa deres Inspektionsrejser føre særligt Tilsyn med, hvorvidt Skov eller Krat bliver beskadiget paa Grund af Græsning, og i Fald der nogensteds er Fare for større Beskadigelser eller Ødelæggelser af den Grund, skal Forstmesteren indgive Beretning derom til Ministeriet, for at dette kan sørge for de nødvendige Lovgivningsforanstaltninger mod Ødelæggelsen.

§ 8.

Repstyrene skulle indenfor hver Rep og Skovfogderne indenfor deres Distrikter føre Tilsyn med, hvorvidt de om Behandlingen af Skov og Krat givne Bestemmelser og Forskrifter overholdes, samt hvorvidt Fredningsbestemmelserne i denne Lovs § 11 overtrædes. Naar de bliver bekendt med en saadan Overtrædelse, skal de uopholdelig indgive Beretning derom til Forstmesteren, der indbringer Sagen for Ministeriet, som derefter træffer Bestemmelse om, hvad der videre skal foretages i Sagen.

§ 9.

Overtrædelser af denne Lov straffes med Bøder af fra 5—100 Kr., der tilfalder Landskassen. Sager i Anledning deraf behandles som offentlige Politisager.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 30. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Nr. 52.

30.
júli.

Lög

um
girðingar.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Girðingar þær, sem lán er veitt til úr landssjóði svo og aðrar girðingar, er njóta styrks af almannafje, skulu vera að minsta kosti 42 þuml. á hæð.

Eigi er vírgirðing á jafnsljettu fullgild, nema hún sje með 5 strengjum. — Garð má hlaða undir vírinn og skal hann vera 2—3 fet á hæð og 3 strengir ofan á honum, ef hann er 2 fet, en 2 strengir, ef garðurinn er 3 fet á hæð.

2. gr.

Stuðlar, sem vírinn er festur á, skulu vera með $2\frac{1}{2}$ faðms millibili, hvort sem girðingin er á jafnsljettu eða garður hlaðinn undir vírinn, samkvæmt 1. gr.

Girðing, sem lán er veitt til úr landssjóði, sje gerð að öðru leyti samkvæmt reglugjörð, er landsstjórnin semur.

3. gr.

Þegar einhver vill girða, hvort sem það er einstakur maður eða fjelag, og leitar um lán úr landssjóði til þess, skal hann láta fylgja lánbeiðninni skýrslu um lengd og fyrirkomulag hinnar fyrirhuguðu girðingar og áætlun yfir kostnaðinn. — Nægi eigi fje það, sem ætlað er á ári hverju til girðinga, til að fullnægja öllum, er um lán hafa beðið, skulu þeir, sem eigi komast að í það sinn, hafa forgangsrjett næsta ár að öðru jöfnu.

4. gr.

Girðing, sem lánað er til úr landssjóði, skal vera fullger innan tveggja ára frá því að lánið var veitt. Skulu úttektarmenn hreppsins taka girðinguna út og senda stjórnarráðinu vottorð um, að hún sje gerð samkvæmt fyrirmælum 1. og 2. gr. og reglugerðum þeim, er getur um í 2. gr. Kostnað við úttekt greiðir lántakandi. — Ef girðingunni er eigi lokið þegar tvö ár eru liðin, fellur lánið í gjalddaga með 6 % vöxtum.

5. gr.

Skýlt er sjerhverjum, hvort heldur það eru einstakir menn eða fjelög, er fengið hafa lán úr landssjóði til girðinga, að viðhalda þeim og endurbæta þær og endurnýja eftir þörfum.

Girðingar á einstökum jörðum, sem lán er veitt til úr landssjóði, skulu teknar út við ábúendaskifti og skilað í fullgildu standi eða með fullu álagi.

Nr. 52. Lög 30. júli um girðingar.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

om

Hegn.

Nr. 52.
30.
Juli.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Hegn, hvortil der ydes Laan af Landskassen eller Tilskud af det offentlige, skulle i det mindste have en Højde af 42 Tommer.

En Traadindhegning paa flad Mark er ikke lovgyldig, medmindre den har 5 Rækker Traade. Som Underlag for Traadhegnet kan der opføres en Vold af 2—3 Fods Højde, ovenpaa hvilken der da skal opstilles 3 Rækker Traade, hvis Underlaget er af 2 Fods Højde, men 2 Rækker Traade, hvis det er 3 Fod højt.

§ 2.

Stolper, hvortil Traaden er fastgjort, nedrammes med $2\frac{1}{2}$ Favns Mellemrum, hvad enten Hegnet staar paa flad Mark eller der som Underlag under Traadhegnet er opført en Vold i Henhold til § 1.

Hegn, hvortil der af Landskassen ydes Laan, skal iøvrigt opføres efter et af Regeringen fastsat Regulativ.

§ 3.

Naar nogen, være sig Enkeltmand eller Forening, ønsker at opføre et Hegn og ansøger om Laan dertil af Landskassen, skal Ansøgningen være ledsaget af en Redegørelse for det paatænkte Hegns Længde og Beskaffenhed samt Overslag over Omkostningerne. Hvis den hvert Aar til Indhegningerne bestemte Sum ikke strækker til for at tilfredsstille alle Andragere, skulle de som ikke komme i Betragtning den Gang, under forøvrigt lige Omstændigheder komme først i Betragtning næste Aar.

§ 4.

Hegn, hvortil Laan ydes af Landskassen, skal være færdig inden to Aar efter at Laanet var ydet. Reppens Vurderingsmænd skulle optage Synsforretning over Hegnet og sende Ministeriet Attest om, at det er opført i Overensstemmelse med Bestemmelserne i §§ 1 og 2 samt de i § 2 omhandlede Regulativer. Omkostningerne ved Synsforretningen udredes af Laantageren. — Hvis Hegnet ikke inden to Aars Forløb er færdigt, forfalder hele Laanet til Betaling med 6 % Rente.

§ 5.

Enhver, være sig Enkeltmand eller Foreninger, der af Landskassen har erholdt Laan til Opførelse af Hegn, er pligtig til at vedligeholde, reparere og fornye dem efter Behov. Syn af de enkelte Jorders Hegn, hvortil Laan ydes af Landskassen, skal finde Sted, naar Brugeren fratræder, og skal de afleveres i lovgyldig Stand eller med fuld Aabod.

Nr. 52.

30.
júli.

6. gr.

Nú fer jörð í eyði svo að eigi er lengur not að girðingunni, og getur þá jarð-eigandi eða ábúandi losað sig við þá skyldu að halda henni við. En borga verður hann þá að fullu það, sem eftir stendur af landssjóðslánu.

7. gr.

Girðing má ekki setja nær alfaravegi en svo, að full 1 alin sje milli vegarjað-arins og girðingarinnar. Gaddavírgirðing má ekki setja nær alfaravegi en svo, að 6 álnir sjeu frá vegarjaðrinum til girðingarinnar. — Eigi má nota gaddavír í traðir eða meðfram heimilisvegum eða heimreiðum, nema 3 feta garður sje hlaðinn undir vírinn.

8. gr.

Á öllum girðingum yfir vegi skulu vera nauðsynleg hlið, og skal svo um búíð, að þau verði opnuð og lokuð. — Fari ferðamaður um hlið á girðingu, er hann skyld-ur að loka því á eftir sjer. — Brot móti þessu og vísvitandi skemdir á girðingum og hliðum varða sektum og skaðabótum.

9. gr.

Heimilt er sýslunefnd að gera samþykktir fyrir stærri eða minni svæði innan sýslu, um notkun gaddavírs, um samgirðing til varnar gegn ágangi búfjár, um tilhögun þeirra og viðhald og um beit innan girðingarinnar.

10. gr.

Nú þykir sýslunefnd nauðsyn að gera samþykkt samkvæmt 9. gr. og skal hún þá eða oddviti hennar kveðja til fundar á svæði því, er samþykktinni er ætlað að ná yfir. — Sýslunefnd ákveður fundarstað, en oddviti hennar eða sá, er nefndin kýs til þess, tiltekur fundardag og stjórnar fundi.

11. gr.

Á fundi þeim, er getur um í 10. gr., leggur fundarstjóri fram frumvarp til samþykktar, er áður hefir verið samþykkt af sýslunefndinni. Fallist fundurinn á frumvarpið óbreytt að efni með $\frac{2}{3}$ hlutum atkvæða þeirra, er á fundi mæta og samþykktin nær til, sendir sýslumaðurinn það til stjórnarráðsins til staðfestingar og löggildingar. Eins fer um frumvarpið þó fundurinn geri við það breytingar, ef þær eru samþykktar með $\frac{2}{3}$ hlutum atkvæða og sýslunefnd felst á þær. En vilji sýslunefnd ekki fallast á breyt-ingartillögur, er samþykktarfundur gerir, skal kveðja til nýs fundar. Fallist fundurinn þá á frumvarpið óbreytt með $\frac{2}{3}$ hlutum atkvæða, fer um það svo sem fyr segir.

12. gr.

Heimilt er sveitarstjórn að gera samþykktir fyrir stærri eða minni svæði innan sveitar um hið sama efni og til er tekið í 9. gr. Er öll meðferð samþykktar þó hin sama og 10. og 11. gr. skipa fyrir um, nema að sveitarstjórn kemur þá hvarvetna í stað sýslu-nefndar og oddviti hreppsnefndar í stað oddvita sýslunefndar.

Nr. 52. Lög 30. júlí um girðingar.

§ 6.

Lægges en Jord øde, saa at Indhegningen ikke mere er til Nytte, kan Jordejeren eller Opsidderen befries for Forpligtelsen til at vedligeholde den, men han maa da fuldt ud betale, hvad der staar tilbage af Laanet af Landskassen.

Nr. 52.
30.
Juli.

§ 7.

Hegn maa ikke opføres nærmere en Alfارvej end i mindst 1 Alens Afstand fra Vejkanten. Pigtraadshegn maa ikke opføres nærmere Alfارvej end i mindst 6 Alens Afstand fra Vejkanten. Pigtraad maa ikke benyttes til Traaer langs private Veje og Ridestier til Gaard og Hus, medmindre der som Underlag under Traadhegnet er opført en Vold af 3 Fods Højde.

§ 8.

Paa ethvert Hegn, der gaar tværsover en Vej, skal der være fornødne Led-aabninger, saaledes indrettede, at de kunne skydes op og lukkes. Passerer en Rejsende et Led paa Indhegningen, er han pligtig at lukke det efter sig. Overtrædelser heraf samt forsætlige Beskadigelser af Hegn og Led paadrager Bøder og Skadeserstatning.

§ 9.

Sysselforstanderskaberne bemyndiges til for større eller mindre Omraader indenfor Sysselet at affatte Vedtægter angaaende Anvendelse af Pigtraad, fælles Hegn til Værn mod Kreaturer, Hegnenes Indretning og Vedligeholdelse samt Græsningen indenfor samme.

§ 10.

Finder Sysselforstanderskabet det fornødent at oprette en Vedtægt i Henhold til § 9, har det eller dets Formand at indkalde et Møde i det Distrikt, for hvilket Vedtægten paatænkes at skulle gælde. Sysselforstanderskabet bestemmer Mødestedet; Formanden eller den, som Sysselforstanderskabet vælger dertil, bestemmer Dagen for Mødet og leder Forhandlingerne.

§ 11.

Paa det i § 10 omhandlede Møde forelægger Formanden et af Sysselforstanderskabet vedtaget Forslag til en Vedtægt. Naar Forsamlingen har vedtaget Forslaget i uforandret Skikkelse med $\frac{2}{3}$ af de i Vedtægten interesserede Tilstedeværendes Stemmer, har Sysselmanden at indsende det til Ministeriet til Stadfæstelse og Autorisation. Paa samme Maade forholdes der med Forslaget, selv om Forsamlingen deri foretager Forandringer, for saa vidt de ere blevne vedtagne med $\frac{2}{3}$ af de afgivne Stemmer og tiltrædes af Sysselforstanderskabet. Finder Sysselforstanderskabet de af Forsamlingen vedtagne Ændringsforslag uantagelige, bliver et nyt Møde at indkalde. Vedtages da Forslaget uforandret af Forsamlingen med $\frac{2}{3}$ af de afgivne Stemmer, forholdes der med det paa den ovenfor angivne Maade.

§ 12.

Repsforstanderskaberne bemyndiges til for større eller mindre Omraader indenfor Reppen at affatte Vedtægter angaaende det i § 9 omhandlede Æmne. Vedtægternes hele Behandling foregaar dog paa den i §§ 10 og 11 omhandlede Maade, dog saaledes at Repsforstanderskabet i enhver Henseende træder i Stedet for Sysselforstanderskabet og Repsforstanderskabets Formand i Stedet for Sysselforstanderskabets Formand.

Nr. 52.

30.
júli.

13. gr.

Nú er samþykkt gerð eins og fyrir er mælt og send stjórnarráðinu til staðfestingar og virðist stjórnarráðinu hún koma í bága við grundvallarreglur laga eða rjettindi manna, og er samþykktin þá endursend ásamt synjunarástæðum stjórnarráðsins.

Að öðrum kosti staðfestir stjórnarráðið samþykktina, skipar fyrir um birting hennar og tiltekur, hvenær hún öðlist gildi. Upp frá því er hún skuldbindandi fyrir alla þá, sem búa á því svæði, er hún nær yfir.

14. gr.

Brot gegn lögum þessum varða sektum frá 5—100 kr., er renna í sýslusjóð. Sömuleiðis má ákveða fyrir brot mót samþykkt, er gerð kann að verða samkvæmt þessum lögum, sektir frá 2—20 kr., er renni í sýslusjóð, ef um sýslusamþykkt er að ræða, eða í sveitarsjóð, ef brotið er á móti hreppsamþykkt.

15. gr.

Með brot mót lögum þessum og samþykktum, sem gerðar kunna að verða samkvæmt þeim, skal farið sem almenn lögreglumál.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefð á Amalíuborg, 30. júlí 1909.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jónsson.

§ 13.

Nr. 52.
30.
Juli.

Finder Ministeriet, at en paa den foreskrevne Maade vedtaget og til Stadfæstelse indsendt Vedtægt kommer i Strid med Lovenes Grundsætninger eller Enkeltmands Ret, tilbagesendes den ledsaget af Tilkendegivelse af Grundene for Ministeriets Afslag.

I modsat Fald stadfæster Ministeriet Vedtægten, foranstalter den bekendtgjort, samt bestemmer, naar den skal træde i Kraft, hvorefter den er bindende for alle, som bo inden det Landomraade, for hvilket den skal gælde.

§ 14.

Overtrædelse af denne Lov straffes med Bøder fra 5—100 Kr., der tilfalder Syssellassen. Ligeledes kan der for Overtrædelse af Vedtægter, oprettede ifølge denne Lov, fastsættes Bøder fra 2—20 Kr., der tilfalde henholdsvis Syssellassen eller Repskassen, efter som Overtrædelsen gælder Sysselvedtægt eller Repsvedtægt.

§ 15.

Sager i Anledning af Overtrædelser af denne Lov samt af de i Henhold til den oprettede Vedtægter behandles som offentlige Politisager.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 30. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Nr. 53.

30.
júlí.

Lög

um

vátrygging fyrir sjómenn.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Það skal eftirleiðis vera skylt að vátryggja líf hjerlendra sjómanna, er lögskráðir eru á íslensk skip, hvort sem þeir stunda fiskiveiðar, eru í förum með fram ströndum landsins eða landa á milli.

Enn fremur er skylt að vátryggja líf hjerlendra sjómanna, er reka fiskiveiðar á vjelarbátum eða róðrabátum fjórrónum eða stærri, minst eina vertíð á ári.

2. gr.

Þegar lögskráð er til skiprúms á þilskipum, skal skráningarstjóri á sjerstaka skrá rita nöfn, heimili, aldur og stöðu skipverja þeirra, er 1. gr. nær til, hvort heldur þeir eru ráðnir hásetar, stýrimenn eða skipstjórar.

Þegar formaður á vjelarbát eða róðrabát (sbr. 1. gr.) hefir ráðið háseta sína, skal hann jafnskjótt senda hreppstjóra eða bæjarfógeta, þar sem báturinn gengur, skýrslu um nöfn þeirra, heimili og aldur ásamt gjaldi því, er greiða ber eftir 3. gr., en hreppstjóri sendir skýrsluna og gjaldið til sýslumanns sem skráningarstjóra. Skráningarstjóri skal senda skrá þessa og þá, sem nefnd er í fyrri málsgrein greinar þessarar vátryggingarstjórn þeirri, sem nefnd er í 4. gr. laga þessara.

3. gr.

Hver sá sjómaður, sem vátrygður er eftir lögum þessum, er skyldur að greiða í vátryggingarsjóð þann, er síðar getur um, gjald er nemur 18 aurum fyrir hverja viku sem hann er lögskráður fyrir eða ráðinn í skiprúm og reiknast gjaldið frá lögskráningardegi eða þeim degi, er hann kom í skiprúm, Þriðjung á móts við gjald skipverjanna allra greiðir útgerðarmaður.

Útgerðarmaður þilskips greiðir skráningarstjóra gjald þetta fyrir sig og fyrir skipverja sína gegn endurgjaldi af kaupum þeirra eða hlut, og innheimtir skráningarstjóri það gjald. Gjald þetta greiðist þegar lögskráningin fer fram og má taka það lögtaki. — Formaður vjelarbáts eða róðrabáts greiðir gjaldið fyrir útgerðarmann og skipverja til hreppstjóra eða bæjarfógeta (sbr. 2. gr.) gegn endurgjaldi af afla bátsins eða hlutum.

Nr. 53. Lög 30. júlí um vátrygging fyrir sjómenn.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

om

Forsikring for Søfolk.

Nr. 53.
30.
Juli.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Det skal for Fremtiden være Pligt af livsforsikre indenlandske Søfolk, der ere mønstrede paa islandske Skibe, saavel til Fiskeri som til indenlandsk Fart og Mellem-landsfart.

Endvidere er det Pligt at livsforsikre indenlandske Søfolk, der drive Fiskeri mindst en Fiskesæson om Aaret paa Motorbaade og fireaarers eller større Robaade.

§ 2.

Ved Paamønstring paa Dæksfartøjer skal Mønstringsbestyreren paa en særlig Fortegnelse opføre Navn, Hjemsted, Alder og Stilling for alle de Søfolk, som omfattes af Bestemmelserne i § 1, hvad enten de ere paamønstrede som Matroser, Styrmand eller Skibsførere.

Naar Føreren af en Motorbaad eller Robaad (jfr. § 1) har forhyret Baadfolkene, skal han ufortøvet tilstille Repstyreren eller Byfogden paa det Sted, hvorfra Baaden gaar, Fortegnelse over Mandskabets Navne, Hjemsted og Alder, ledsaget af det Præmiebeløb, der skal erlægges ifølge § 3, hvorefter Repstyreren til vedkommende Sysselmænd som Mønstringsbestyrer fremsender Fortegnelsen og Præmiebeløbet. Saavel denne som den i nærværende Paragrafs første Stykke ommeldte Fortegnelse skal Mønstringsbestyreren sende til den i nærværende Lovs § 4 omhandlede Forsikringsbestyrelse.

§ 3.

Enhver efter denne Lov forsikret Sømand er pligtig til at indbetale til det nedenfor nævnte Forsikringsfond en Præmie, der andrager 18 Øre for hver Uge, for hvilken han er mønstret eller forhyret, saaledes at Præmien beregnes fra Paamønstringsdagen eller den Dag, da han tiltraadte Pladsen. Rederen erlægger en Tredjedel imod hele Skibsmandskabets Præmiebeløb.

Rederen af et Dæksfartøj erlægger denne Præmie til Mønstringsbestyreren for sig selv og sine Søfolk, imod Refusion af deres Hyre eller Andel i Udbyttet; Præmien opkræves af Mønstringsbestyreren. Præmien erlægges ved Paamønstringen og kan inddrives ved Udpantning. — Føreren af en Motorbaad eller Robaad erlægger Præmien for Rederen og Mandskabet til Repstyreren eller Byfogden (jfr. § 2), imod Refusion

Nr. 53. hásetanna. Gjald þetta má og taka lögtaki. Skráningarstjóri skilar gjaldinu í váttryggingarsjóð fyrir lok desembermánaðar ár hvert að frádregnum 2 % innheimtulaunum af þilskipum og 4 % af vjelarbátum og róðrabátum, og gengur helmingurinn af hinu síðarnefnda gjaldi til hreppstjóra, þar sem hann hefir innheimtuna á hendi.

30.
júli.

4. gr.

Váttryggingarsjóðnum skal stjórnað af 3 mönnum undir yfirumsjón landsstjórnarinnar. Landsstjórnin útnefnir einn mann í stjórn fjelagsins, fjölmennasta útgerðarmannafjelag landsins kýs annan, en fjölmennasta hásetafjelagið hinn þriðja. Á ári hverju fer einn nefndarmanna frá, í fyrsta skifti eftir hlutkesti, og er þá kosinn eða skipaður maður í hans stað, en endurkjósa eða skipa má þó hinn sama. Deyi stjórnarnefndarmaður eða fari frá af öðrum ástæðum milli kosninga, skipar landsstjórnin til bráðabirgða í nefndina í hans stað, þangað til nýr nefndarmaður getur orðið löglega skipaður. Landsstjórnin getur og vikið nefndarmanni frá, en gerir þá jafnframt ráðstafanir til, að nýr maður komi í hans stað. Í ómakslaun og til kostnaðar má með samþykki landsstjórnarinnar verja alt að 400 kr. á ári úr váttryggingarsjóðnum.

5. gr.

Nú druknar sjómaður eða deyr af slysförum á skipi á því tímabili, er hann greiðir váttryggingargjald fyrir samkvæmt 3. gr., og skal þá váttryggingarsjóður greiða til eftirlátinna vandamanna hans, ekkju, barna, foreldra eða systkina 100 kr. á ári í næstu 4 ár.

Sjeu engir slíkir vandamenn til, eignast váttryggingarsjóður upphæðina, nema öðru vísi sje ákveðið í lögmati erfðaskrá.

6. gr.

Enginn skuldheimtumaður í dánarbúi eða þrotabúi hefir leyfi til að skerða nokkuð af styrk þeim, er lög þessi heimila.

7. gr.

Nú kemur það fyrir, að váttryggingarsjóður hrekkur ekki til að greiða árgjöld þau, er á hann falla eftir 5. gr., og leggur landssjóður þá til það, er á vantar, en það skal endurgoldið síðar, er hagr sjóðsins batnar. Tillag landssjóðs má þó aldrei nema meiru en 15,000 krónum.

8. gr.

Sjóður sá, er stofnaður er með lögum þessum, tekur við eignum og skuldbindingum váttryggingarsjóðs þess, er stofnaður var með lögum nr. 40, 10. nóv. 1903. Að öðru leyti eru þau lög úr gildi numin.

9. gr.

Landsstjórnin ákveður nánari reglur um framkvæmd laga þessara, að fengnum tillögum nefndar þeirrar, sem um getur í 4. gr.

Nr. 53. Lög 30. júlí um váttrygging fyrir sjómenn.

af Baadens Fangst eller Baadfolkenes Andel i Udbyttet. Dette Præmiebeløb kan ogsaa inddrives ved Udpantning. Mønstringsbestyreren indbetaler Præmiebeløbet til Forsikringsfondet inden Udgangen af hvert Aars December Maaned efter Fradrag af 2 pCt. for Oppebørselen af Præmier af Dæksfartøjer og 4 pCt. af Præmier af Motorbaade og Robaade, af hvilket sidste Beløb Halvdelen tilfalder den Repstyrer, som har varetaget Indfordringen.

Nr. 53.
30.
Juli.

§ 4.

Forsikringsfondet bestyres af 3 Personer under Regeringens Overtilsyn. Regeringen udnævner et Medlem af Selskabets Bestyrelse, Landets talrigste Rederiforening vælger det andet og den talrigste Matrosforening det tredje. Hvert Aar fratræder et af Bestyrelsens Medlemmer, første Gang efter Lodtrækning, hvorpaa en anden vælges eller beskikkes i hans Sted; den udtraadte kan dog genvælges paa ny. Naar et Bestyrelsesmedlem dør eller af andre Grunde fratræder i Tiden mellem Valg, ansætter Regeringen foreløbig en anden i hans Sted, indtil et nyt Medlem kan blive lovlig beskikket. Regeringen kan ogsaa suspendere et Bestyrelsesmedlem, og træffer da samtidig Foranstaltning til, at et nyt Medlem kommer i hans Sted. Som Godtgørelse for Ulejlighed og til Omkostninger maa der med Regeringens Samtykke anvendes indtil 400 Kr. aarlig af Forsikringsfondet.

§ 5.

Hvis en Sømand drukner eller omkommer ved et Ulykkestilfælde paa et Fartøj i det Tidsrum, for hvilket han betaler Forsikringspræmie ifølge § 3, skal der af Forsikringsfondet udbetales til hans efterladte paarørende, Enke, Børn, Forældre eller Søsken 100 Kr. aarlig i de næste 4 Aar.

Findes ingen saadanne paarørende, tilfalder Beløbet Forsikringsfondet, medmindre anderledes er bestemt i et lovgældigt Testamente.

§ 6.

Ingen Kreditor i et Døds- eller Konkursbo maa i nogen Maade angribe den ved nærværende Lov hjemlede Understøttelse.

§ 7.

Hvis Forsikringsfondet ikke skulde være tilstrækkeligt til at afholde de efter § 5 forefaldende Aarsudgifter, tilskyder Landskassen det manglende imod Refusion senere, naar Fondets Tilstand forbedres. Landskassens Tilskud maa dog aldrig overstige 15,000 Kr.

§ 8.

Det ved nærværende Lov oprettede Fond overtager det ved Lov Nr. 40 af 10. November 1903 oprettede Forsikringsfonds Ejendele og Forpligtelser. For øvrigt ophæves nævnte Lov.

§ 9.

Regeringen fastsætter, efter indhentet Indstilling fra den i § 4 omhandlede Bestyrelse, de til Gennemførelse af denne Lov fornødne nærmere Regler.

Nr. 53. Lov af 30. Juli om Forsikring for Søfolk.

Nr. 53.

10. gr.

30.
júli.

Brot gegn lögum þessum varða 5—100 kr. sektum, sem renna að hálfu í váttryggingarsjóð og að hálfu í sveitarsjóð, þar sem brotið er framið.

Með mál út af brotum þessum skal farið sem almenn lögreglumál.

11. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1910.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 30. júlí 1909.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jónsson.

§ 10.

Nr. 53.

Overtrædelser af denne Lov straffes med Bøder fra 5 til 100 Kr., hvoraf Halvdelen tilfalder Forsikringsfondet og den anden Halvdel den Kommunes Kasse, i hvilken Forseelsen er begaaet.

30.
Juli.

Overtrædelser af denne Lov behandles som offentlige Politisager.

§ 11.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1910.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 30. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Nr. 54.

30.
júli.

Lög

um

stofnun váttryggingarfjelags fyrir fiskiskip.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Skip er í lögum þessum haft um öll skip og báta, stór og smá.

2. gr.

Landsstjórnin gengst fyrir því, að á stofn sje sett váttryggingarfjellag með gagnkvæmri ábyrgð. Það nefnist »Samábyrgð Íslands á fiskiskipum« og er í lögum þessum nefnt »Samábyrgðin«. Það tekst á hendur:

- a. Endurtrygging á alt að því $\frac{2}{5}$ af tryggingarhæfu verði fyrir íslenzk ábyrgðarfjellög báta og skipa, þau er sjálf taka þátt í áhættunni á $\frac{2}{5}$ hlutum að minsta kosti af verði skipanna og krefjast sjálfsábyrgðar á $\frac{1}{5}$ hluta verðsins að minsta kosti.
- b. Beina váttrygging á bátum og skipum, alt að $\frac{8}{10}$ hlutum af tryggingarhæfu verði, venjulega þó því að eins, að bátar þessir eða skip eigi ekki kost á trygging í fjellögum þeim, er Samábyrgðin hefir á hendi endurtrygging fyrir.
- c. Trygging á afla, veiðarfærum og útbúnaði, ef um algerðan skiptapa er að ræða.

Fjellagið tekur eingöngu ábyrgð á þeim skipum og bátum, sem ætluð eru til fiskiveiða við Ísland eða þjónustu við þær veiðar, eða til flutninga við Ísland.

3. gr.

Landssjóður ábyrgist með alt að 200,000 kr., að fjellagið fullnægi skuldbindingum sínum. Ef það getur ekki af eigin ramleik borgað skaðabætur, sem því er skylt að greiða, leggur landssjóður til það er á vantar, þó aldrei meir en áður nefnda upphæð.

Ef fjellagið hefir orðið að leita aðstoðar landssjóðs til þess að greiða skaðabætur, skal styrkur sá, er það hefir þegið af landssjóði, að viðbættum $4\frac{1}{2}\%$ í árlega vöxtu, endurgreiddur smátt og smátt eftir því sem efni þess leyfa. Nú nemur fje það, sem lagt hefir verið fram af landssjóði, að meðtöldum vöxtum, meira en 20,000 kr., og skal þá gera váttryggjendum að greiða aukaiðgjald þannig, að það sem fram yfir er 20,000 kr. endurgjaldist landssjóði á 10 árum í seinasta lagi, en ávalt skal gætt ákvæða 6. gr. um takmörk aukaiðgjalds. Af ábyrgðarupphæð landssjóðs má þegar afhenda Samá-Nr. 54. Lög 30. júli um stofnun váttryggingarfjelags fyrir fiskiskip.

Lov

om

Nr. 54.

30.
Juli.

Oprettelse af en Forsikringsforening for Fiskefartøjer.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Ved Skib forstaas i denne Lov alle Skibe og Baade, saavel store som smaa.

§ 2.

Ved Regeringens Foranstaltning oprettes under Navnet Islands Samforsikring for Fiskefartøjer — i det følgende benævnet Samforsikringen — et gensidigt Selskab, der overtager:

- a. Genforsikring af indtil $\frac{2}{5}$ af Kaskoværdien for islandske Forsikringsforeninger for Baade og Skibe, der deltage i Risikoen med mindst $\frac{2}{5}$ og forlange Selvrisko af mindst $\frac{1}{5}$ af Skibenes Værdi;
- b. direkte Forsikring af indtil $\frac{8}{10}$ af Kaskoværdien for Baade og Skibe, som Regel dog kun naar disse ikke kunne optages i en af de Forsikringsforeninger, for hvilke Selskabet genforsikrer;
- c. Interessecforsikring af Fangst, Redskaber og Udrustning mod Totalforlis.

Kun Skibe og Baade bestemte til Fiskeri under Island eller til Virksomhed i Islandsfiskeriets Tjeneste eller til Transportvirksomhed under Island kunne forsikres i Selskabet.

§ 3.

Landskassen indestaar med et Beløb af indtil 200,000 Kr. for, at Selskabet opfylder sine Forpligtelser. Kan Selskabet ikke af egne Midler betale en pligtig Skadeserstatning, tilskydes det manglende af Landskassen, dog aldrig mere end det fornævnte Beløb.

Hvis Selskabet til Udbetaling af Erstatninger har maattet gøre Brug af Landskassens Garanti, skal det modtagne med Tillæg af $4\frac{1}{2}$ pCt. aarlig Rente tilbagebetales efterhaanden som Selskabets Status tillader det. Naar det saaledes modtagne Beløb med paaløbne Renter overstiger 20,000 Kr., skal der paalægges de forsikrede Ekstrapræmie, saaledes at det overskydende Beløb med lagttagelse af den nedenfor i § 6 fastsatte Grænse for Ekstrapræmiens Størrelse kan være Landskassen tilbagebetalt senest i Løbet af 10 Aar. Af Landskassens Garantium kan der straks udbetales

- Nr. 54. byrgðinni alt að 20,000 kr. í starfsfje, en greiða skal af því $4\frac{1}{2}$ % árlega. Endurborga skal þetta fje, þá er lagt hefir verið í fastan varasjóð 20,000 kr., þó svo, að sú upphæð sje ekki skert.

4. gr.

Reglugjörð Samábyrgðarinnar, ákvæði um flokkun, iðgjaldsgreiðslu og trygg-ingarskilyrði liggja undir samþykki stjórnarráðs Íslands, og hefir það yfirleitt eftirlit með störfum hennar, meðan ábyrgð landssjóðs stendur. Það er skilyrði fyrir því, að Samábyrgðin megi takast á hendur endurtrygging samkvæmt 2. gr. a. fyrir innlent váttryggingarfélag, að stjórnarráðið hafi samþykkt reglugjörð þess félags; en samþykki veitir stjórnarráðið því aðeins:

a. að starf fjelagsins verði talið hvíla á tryggum grundvelli,

a. að fjelagsmenn beri ábyrgð á skyldum fjelagsins, hver gagnvart öðrum, nema nægt hlutfaje eða ábyrgðarfje sje til tryggingar því, að fullnægt verði skuldbindingum þess.

5. gr.

Samábyrgðin má eigi án endurtryggingar takast á hendur hærri ábyrgð en 15,000 kr. fyrir einstakt far og 5,000 kr., þá er um trygging eftir 2. gr. c. er að ræða, á einstöku fari.

6. gr.

Váttryggjendur í Samábyrgðinni — hvort heldur eru einstakir menn eða váttrygg-ingarfjelög — ábyrgjast hver gagnvart öðrum, að hún standi í skilum. Þó nær skuldbinding þessi að eins til eigna þeirra, er váttrygðar eru þar, og það þannig, að ábyrgðin sje ákveðin í hlutfalli við þann hluta af váttrygðu verðmæti, sem Samábyrgðin ber ábyrgð á án endurtryggingar hjá öðrum.

Eftir ábyrgðarskyldu váttryggjenda verður að eins gengið á þann hátt, að heimt sjeu inn aukaiðgjöld og mega þau eigi hærri vera neitt ár en helmingur hins árlega ið-gjalds fyrir þær eignir, er Samábyrgðin hefir eigi endurtrygt.

Nú gengur váttryggjandi úr Samábyrgðinni, og skal hann þá inna af hendi sinn hluta af skyldum þeim, er á hafa fallið áður, og eigi verða greiddar af eignum hennar.

7. gr.

Um greiðslu skaðabóta skal nánara ákveðið í reglugjörð Samábyrgðarinnar; meðan ábyrgð landssjóðs stendur, skulu þar jafnan fastákveðin þau atriði, er nú skal greina:

- Tjón, er eigi nemur 2 % af tryggingarupphæðinni, verður eigi bætt, nema það fari fram úr 300 kr. á einstöku fari eða verðmæti hafi verið lagt í sölurnar af váttryggjanda hálfu til þess að komast hjá meira tjóni, eða bjarga öðrum eignum váttrygðum í Samábyrgðinni. Frá skaðabótunum skal ætíð draga 2 % af tryggingarupphæðinni, en þó eigi yfir 300 krónur.
- Ef það sannast, að skipstjóri hafi af ásettu ráði eða fyrir vítavert hirðuleysi valdið tjóninu, má draga alt að því 20 % af skaðabótafjenu. Hafi váttryggjandi í sviksamlegum tilgangi tvítrygt hið sama, eða hafi hann gjörst valdur að tjóni af ásettu ráði eða fyrir vítavert hirðuleysi, er Samábyrgðin laus allra mála um skaðabótaskyldu. Þó skal Samábyrgðin ávalt skyld að greiða svo mikið af skaðabótunum, sem þarf til að borga lán af almanna fje, þar með talin lán úr íslenskum bönkum og sparisjóðum, er veitt hafa verið gegn veði í skipinu eða bátnum, þó er eigi skylt að greiða meira en nemi $\frac{3}{5}$ tryggingarupphæðarinnar, og á Samábyrgðin þá endurgjaldskröfu á hendur þeim, er sekur er.

Nr. 54. Lög 30. júlí um stofnun váttryggingarfjelags fyrir fiskiskip.

Samforsikringen indtil Kr. 20,000 til Driftskapital, hvoraf svares $4\frac{1}{2}$ pCt. aarlig Rente. Nr. 54.
 Tilbagebetaling af dette Beløb finder Sted af Selskabets Overskud, efter at der er ^{30.}
 henlagt 20,000 Kr. til en fast Reservefond, dog saaledes at dette Beløb ikke angribes. Juli.

§ 4.

Islands Ministerium godkender Statuter, Klassifikations-, Præmie- og Policebetingelser og kontrollerer i det hele Selskabets Virksomhed, saa længe Landskassens Garanti er gældende.

For at Selskabet kan overtage den i § 2 a. nævnte Genforsikring for en indenlandsk Forsikringsforening udkræves, at dennes Vedtægter er godkendte af Ministeriet; til saadan Godkendelse skal i hvert Fald udkræves:

at Grundlaget for Foreningens Virksomhed skønnes at være betryggende,

at Medlemmerne er gensidigt ansvarlige for Foreningens Forpligtelser, medmindre der ved Aktiekapital eller Garantikapital haves Sikkerhed for Opfyldelsen af Forpligtelserne.

§ 5.

Uden Genforsikring maa Selskabet ikke paatage sig højere Forsikring end 15,000 Kr. paa enkelt Køl og 5,000 Kr. i Henhold til § 2 c. paa enkelt Skib.

§ 6.

Interessenterne — saavel de direkte forsikrede som Forsikringsforeningerne — ere gensidigt ansvarlige for de Samforsikringen paahvilende Forpligtelser, enhver dog kun med de til Forsikring indtegnede Ejendele og saaledes, at Ansvaret bestemmes i Forhold til den Del af de indtegnede Værdier, der er forsikret hos Samforsikringen uden af denne paany at være afgiven til Reassurandører.

Ansvaret kan kun gøres gældende hos Interessenterne ved Opkrævning af Ekstrapræmier; disse maa ikke i noget Aar overstige Halvdelen af den betingede aarlige Præmie for de Værdier, som Samforsikringen har beholdt for egen Regning.

Naar en Interessent udtræder af Samforsikringen, maa han betale sin Andel dens ved Udtrædelsestiden paahvilende Forpligtelser, saafremt disse ikke kunne fyldestgøres af Samforsikringens Formue.

§ 7.

De nærmere Regler om Erstatningsbetalingen blive at fastsætte i Statutterne. Saa længe Landskassens Garanti vedvarer, skulle disse dog i hvert Fald indeholde følgende Bestemmelser:

- Skade til Beløb af mindre end 2 pCt. af Forsikringsværdien erstattes ikke, medmindre det drejer sig om Skade paa over 300 Kr. paa enkelt Fartøj eller der foreligger et Offer fra den forsikrede for at undgaa større Skade eller for at bjerge andre i Samforsikringen indtegnede Værdier. I Erstatningen skal der altid afkortes 2 pCt. af Forsikringsværdien, dog ikke over 300 Kr.
 - Bevises det, at Skibsføreren ved Forsæt eller grov Forsømmelighed har forarsaget Skaden, kan der afkortes indtil 20 pCt. af Erstatningssummen. Dobbeltforsikring i svingagtig Hensigt, forsætlig Skadetilføjelse eller grov Forsømmelighed fra den forsikredes Side frier Samforsikringen for ethvert Ansvar. Dog skal Selskabet — med Regres til den skyldige — i alle Tilfælde erstatte, hvad der behøves til Dækning af Laan af offentlige Midler, herunder af islandske Banker og Sparekasser, med Pant i Skibet eller Baaden indtil $\frac{3}{5}$ af Forsikringsværdien.
- Nr. 54. Lov af 30. Juli om Oprettelse af en Forsikringsforening for Fiskefartøjer.

Nr. 54.

30.
júl.

8. gr.

Fjelagið bætir tjón og skaða, er verður af völdum sjávar, storms eða annars óveðurs, af strandi, af því, er skip ber á sker eða á grunn, af skipbroti, kollsigling, ásigling, árekstri, eldi og öðrum slysum.

9. gr.

Halda skal sjórjettarpróf um hvers konar tjón, sem bóta er fyrir krafist eftir lögum þessum, og skal aðalstjórn Samábyrgðarinnar gerð vitneskja um það með nægum fyrirvara, ef unt er.

10. gr.

Þegar váttrygðar eignir eru veðsettar, nær veðrjetturinn einnig til tryggingarfjárins.

11. gr.

Váttryggingariðgjaldið hvílir á hinu váttrygða skipi og gengur fyrir veðskuldum í 2 ár.

Iðgjöld og virðingargjöld má taka lögtaki.

Þegar tilkynt hefir verið Samábyrgðinni, að váttrygt skip eða bátur sje í veði fyrir láni af almanna fje, þar í talin lán íslenzkra banka og sparisjóða, má eigi fella skipið úr trygging fyrir þá sök, að iðgjöld sjeu eigi greidd, nema veðhafa hafi áður verið veittur hæfilegur frestur til að greiða iðgjöldin. Ef þetta ákvæði verður tekið upp í reglugjörðir váttryggingarfjelaga, er Samábyrgðin hefir á hendi endurtrygging fyrir, getur stjórnarráðið með auglýsing veitt þeim hlunnindi þau, er getur um í 1. og 2. málslíð greinar þessarar.

12. gr.

Öll skip og bátar, er váttrygð eru í Samábyrgðinni, eru skyld til að hjálpa hvert öðru úr háska; sömu hjálp skal og veita skipum annara fjelaga, hafi þau og Samábyrgðin samið um að veita hvort öðru slíka hjálp. Borgunar fyrir hjálpina verður eigi krafist eftir venjulegum björgunarreglum, heldur skal hún ákveðin af stjórn Samábyrgðarinnar, eða ef þess er heldur óskað, af þeim, er hlut eiga að máli, og skal þá miða þóknunina við tilkostnað þann og fjártjón, sem hjálpin hefir bakáð þeim, er veitti.

Þegar skip eru í háska stödd, skulu þau gera bending með fána, sem stjórn Samábyrgðarinnar segir nánar fyrir um. Þau mega ekki þiggja hjálp hjá öðrum, ef auðið er að fá hjálp hjá skipum úr sama fjelagi sem þau eru í.

Stjórn Samábyrgðarinnar.

13. gr.

Samábyrgðin skal eiga heimili og varnarþing í Reykjavík og stjórnar henni nefnd þriggja manna. Einn þeirra er framkvæmdarstjóri og skipar stjórnarráðið hann til 5 ára í senn, en tveir eru gæzlustjórar. Annan þeirra kys stjórnarráðið fyrst í stað, en hinn kjósa hin innlendu váttryggingarfjelog, er Samábyrgðin er í samvinnu við; í reglugjörðinni, þeirri sem nefnd er í 14. gr., má gera önnur ákvæði um kosning gæzlustjóranna.

Kosning gæzlustjóranna gildir um 3 ár í senn. Skulu þeir vera búsettir í Reykjavík eða þar í nánd og fá lítilsháttar þóknun fyrir starfa sinn, er stjórnarráðið ákveður. Þóknun þeirra og laun framkvæmdarstjóra greiðist af Samábyrgðinni.

Nr. 54. Lög 30. júlí um stofnun váttryggingarfjelags fyrir fiskiskip.

§ 8.

Selskabet erstatter alt Tab og Skade, der forvoldes ved Søn, Storm eller andet Uvejr, Grundstødning, Skibbrud, Kuldsejling, Paasejling, Ild eller andre Uheld.

Nr. 54.
30.
Juli.

§ 9.

Angaaende alle Skader, der fordres erstattede i Henhold til nærværende Lov, skal der afholdes retsligt Søforhør, til hvilket der saavidt muligt gives Samforsikringens Hovedbestyrelse tilstrækkeligt Varsel.

§ 10.

Naar forsikrede Ejendele ere pantsatte, omfatter Panteretten ogsaa Forsikringssummen.

§ 11.

Forsikringspræmien hviler paa Skibet med Fortrinsret i 2 Aar fremfor Pantebehæftelser.

Præmier og Vurderingsgebyrer kunne inddrives ved Udpantning.

Naar det er anmeldt for Selskabet, at der i et forsikret Fartøj indestaar Laan af offentlige Midler, herunder af islandske Banker og Sparekasser, skal Skibet ikke kunne udslettes af Forsikringen paa Grund af manglende Præmiebetaling, forinden der er givet Panthaveren et passende Varsel til at berigtige Præmiebetalingen. Imod at denne Regel optages i vedkommende Selskabs Statuter, skal de i nærværende Paragrafs 1ste og 2det Stykke nævnte Begunstigelser ved Bekendtgørelse af Islands Ministerium kunne indrømmes Selskaber, for hvilke Samforsikringen genforsikrer.

§ 12.

Alle i Selskabet indtegnede Skibe og Baade ere forpligtede til i Nødstilfælde at yde hinanden Hjælp, ligesom denne skal ydes andre Selskabers Skibe, med hvilke der i saa Henseende er sluttet gensidig Overenskomst. — Vederlaget for saadan Hjælp kan ikke fordres efter almindelige Bjergningsregler, men fastsættes under passende Hensyn til de med Hjælpen forbundne Udgifter og Tab af Samforsikringens Bestyrelse eller efter vedkommendes Begæring ved Voldgift.

Der skal i Nødstilfælde vises en af Samforsikringsbestyrelsen anordnet Stander, og Hjælp maa ikke modtages af andre, naar eget Selskabs Hjælp kan erholdes.

Selskabets Bestyrelse.

§ 13.

Selskabet skal have Hjemsted og Værneting i Reykjavik og ledes af en Bestyrelse paa 3 Medlemmer, nemlig en af Ministeriet for 5 Aar ad Gangen ansat Forretningsfører og 2 kontrollerende Medlemmer, af hvilke den ene indtil videre vælges af Ministeriet, den anden af de indenlandske Forsikringsforeninger, med hvilke Selskabet samvirker; ændrede Regler om Valg af de kontrollerende Medlemmer kunne dog fastsættes i de i § 14 nævnte Statuter.

De kontrollerende Bestyrelsesmedlemmer, hvis Valg gælder for 3 Aar ad Gangen, skulle være bosatte i eller i Nærheden af Reykjavik og erholde et af Ministeriet fastsat mindre Honorar, der — ligesom Forretningsførers Løn — udredes af Selskabet.

Nr. 54. Lov af 30. Juli om Oprettelse af en Forsikringsforening for Fiskefartøjer.

Nr. 54.
30.
júli.

Stjórn fjelagsins skal áður mánuður er liðinn eftir hvern ársfjórðung senda stjórnarráðinu yfirlit yfir starf fjelagsins, og innan þriggja mánaða eftir lok hvers starfsárs skal hún senda stjórnarráðinu ársreikninginn með áritun endurskoðunarmanna.

Stjórnarráðið getur hvenær sem því lízt látið rannsaka allan hag fjelagsins og ef nauðsyn krefur skipað yfir það eftirlitsstjórn.

Nánari ákvæði um stjórn fjelagsins skulu sett í reglugjörð þess. Til kostnaðar við stofnun fjelagsins og stjórn leggur landssjóður því til 5,000 kr. á ári í fyrstu 5 árin.

14. gr.

Pegar fjelagið er orðið svo stórt, að ársiðgjöld þess auk endurtryggingar-iðgjalda fara fram úr 35,000 kr., og varasjóðurinn nemur meira en 50,000 kr., skal stjórnarráðið semja nýja reglugjörð fyrir það, er veiti váttryggjendum meiri umráð yfir allri starfsemi þess, annaðhvort þannig, að fulltrúar þeirra komi saman árlega eða skipað sje fulltrúaráð.

15. gr.

Ef fjelagið legst niður, fellur tekjuafgangur þess til fiskiveiðasjóðs Íslands.

16. gr.

Ágreining milli fjelagsins og þeirra váttryggingarfjelaga, er í samvinnu eru við það, eða váttryggja í því, skal leggja í gerð, ef eigi nemur meira en 1,000 kr.; í gerðardóminn kveður hver málsaðili einn mann, en stjórnarráðið skipar einn dómanda úr yfirdómi landsins oddvita.

Gerðardómur skal háður í Reykjavík og segir oddviti fyrir um rjettarfar hans. Nánari ákvæði um gerðardóminn skulu sett í reglugerð fjelagsins.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 30. júlí 1909.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jónsson.

Bestyrelsen skal senest en Maaned efter hvert Kvartals Udløb tilstille Mini-Nr. 54. steriet en summarisk Oversigt over Virksomheden, ligesom Aarsregnskabet forsynet med en Revisors Paategning indsendes til Ministeriet inden 3 Maaneder efter Forsikringsaarets Udløb. 30. Juli.

Ministeriet kan til enhver Tid lade foretage Undersøgelse af Selskabets Forhold og om fornødent sætte det under Kontrolbestyrelse.

Nærmere Regler om Bestyrelsen blive iøvrigt at fastsætte i Selskabets Statuter.

Som Bidrag til Selskabets Etablerings- og Administrationsudgifter udredes der i de første 5 Aar et Tilskud af Landskassen af 5000 Kr. aarlig.

§ 14.

Naar Selskabet har naaet et saadant Omfang, at Aarspræmierne for egen Regning andrage over 35,000 Kr. og Selskabets Reservefond derhos overstiger 50,000 Kr., skal Ministeriet derhos udarbejde nye Statuter, hvorefter der gives Interessenterne en videregaaende Indflydelse paa Selskabets Forhold gennem et Aarsmøde af deres Repræsentanter eller et fast Repræsentantskab.

§ 15.

I Tilfælde af Selskabets Opløsning tilfalder dets Overskud Islands Fiskerifond.

§ 16.

Twistigheder mellem Selskabet og de med dette samarbejdende islandske Forsikringsforeninger eller de direkte Interessenter afgøres, naar Tvisten ikke drejer sig om over 1000 Kr., af en Voldgift, hvortil hver af Parterne vælger et Medlem, medens Ministeriet til Voldgiftsrettens Formand beskikker et Medlem af Lands-overretten.

Voldgiftsretten holdes i Reykjavik og Forretningsgangen bestemmes af Formanden. De nærmere Regler om Voldgiftsretten fastsættes iøvrigt i Selskabets Statuter.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 30. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Lög

um

Nr. 55.

30.
júlí.

samþykktir um friðun silungs og veiðiaðferðir í vötnum.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Heimilt er sýslunefnd að gera samþykkt um friðun á silungi og um veiðiaðferðir í vötnum, á þann hátt og með þeim skilyrðum, er fyrir er mælt í lögum þessum.

2. gr.

Þá er 3 menn eða fleiri eiga rjett til silungsveiði í sama vatni, getur meiri hluti þeirra krafist, að sýslunefndin gangist fyrir samþykkt, slíkri sem um er rætt í 1. gr. Atkvæðisrjett hafa allir þeir, er veiðirjett hafa með höndum á því svæði, er samþykktin verður að ná til. Þó kemur atkvæði landsdrottins, ef hann kemur til fundar, í stað leiguliða.

3. gr.

Þá er krafist er samþykktar samkv. 2. gr., skal sýslunefnd taka til meðferðar á fyrsta fundi sínum frumvarp til samþykktarinnar og gera það úr garði eins og henni virðist rjett. Síðan kveður oddviti hennar til fundar á þeim stað, er sýslunefnd til tekur og með nægum fyrirvara, alla þá, er atkvæði eiga um samþykktina. Stýrir oddviti fundinum eða sá maður annar, er hann kveður til þess.

4. gr.

Á samþykktarfundi leggur fundarstjóri fram frumvarp til samþykktarinnar, eins og sýslunefndin hefir samþykkt það. Fallist fundarmenn á frumvarpið óbreytt að efni með $\frac{3}{5}$ atkvæða, sendir sýslunefndin það stjórnarráðinu til staðfestingar og löggildingar. Eins fer um frumvarpið, þótt fundurinn geri við það efnisbreytingar, ef sýslunefnd felst á þær. En ef sýslunefnd vill ekki fallast á breytingartillögur, er samþykktarfundur gerir, skal kveðja til nýs fundar. Fallist fundurinn þá á frumvarpið óbreytt að efni með $\frac{3}{5}$ atkvæða, fer um það sem fyr segir. Að öðrum kosti er frumvarpið fallið. Eigi má fallið samþykktarfrumvarp eða fallnar breytingartillögur bera upp á ný fyrir næsta aðalfund sýslunefndar.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

om

Nr. 55.

30.
Juli.

Vedtægter angaaende Fredning af Foreller samt om Regler for
Fiskeri i Indsøer.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Sysselforstanderskaberne bemyndiges til at affatte Vedtægter angaaende Fredning af Foreller og om Regler for Fiskeri i Indsøer paa den Maade og under de Betingelser, som nærværende Lov foreskriver.

§ 2.

Naar 3 eller flere have Ret til Forellefangst i samme Indsø, kan Flertallet fordre, at Sysselforstanderskabet foranstalter tilvejebragt en saadan Vedtægt som i § 1 omhandlet. Stemmeret har enhver, der er i Besiddelse af Fiskeret indenfor det Omraade, for hvilket Vedtægten skal gælde. Dog træder Jordejerens Stemme, hvis han giver Møde, i Stedet for Brugerens.

§ 3.

Naar en Vedtægt begæres oprettet ifølge § 2, skal Sysselforstanderskabet i dets næst paafølgende Møde tage et Forslag til Vedtægten under Behandling og give det en efter dets Skøn passende Affattelse. Derefter indkalder Sysselforstanderskabets Formand med tilstrækkeligt Varsel alle med Hensyn til Vedtægten stemmeberettigede Personer til et Møde paa et af Sysselforstanderskabet fastsat Sted. Forhandlingerne ledes af Sysselforstanderskabets Formand eller efter hans Bestemmelse af en anden.

§ 4.

Paa det til Vedtægtens Vedtagelse indvarslede Møde fremsætter dettes Leder Forslag til Vedtægten i den af Sysselforstanderskabet vedtagne Form. Vedtager Forsamlingen Forslaget uden Forandringer i Realiteten med $\frac{3}{5}$ af de afgivne Stemmer, indsender Sysselforstanderskabet det til Ministeriet til Stadfæstelse og Autorisation. Paa samme Maade forholdes der med Forslaget, selv om Forsamlingen deri foretager Realitetsændringer, for saa vidt de tiltrædes af Sysselforstanderskabet. Tiltræder Sysselforstanderskabet derimod ikke de af Forsamlingen vedtagne Ændringsforslag, bliver et nyt Møde at indkalde. Vedtager Forsamlingen da Forslaget uforandret i Realiteten med $\frac{3}{5}$ af de afgivne Stemmer, forholdes der med det paa den ovenfor angivne Maade. I modsat Fald er Forslaget bortfaldet. Et bortfaldet Vedtægtsforslag eller forkastede Ændringsforslag maa ikke genoptages forinden Sysselforstanderskabets næste ordinære Møde.

Nr. 55. Lov af 30. Juli om Vedtægter ang. Fredning af Foreller samt om Regler for Fiskeri i Indsøer.

Nr. 55.

5. gr.

30.
júli.

Nú er gerð samþykkt, eins og að framan er mælt, og send stjórnarráðinu til staðfestingar, og virðist stjórnarráðinu hún koma í bága við lög eða grundvallarreglur laga eða rjettindi manna, og er samþykktin þá endursend án staðfestingar, ásamt synjunarástæðum stjórnarinnar. Að öðrum kosti staðfestir stjórnarráðið samþykktina, skipar fyrir um birting hennar og til tekur, hvenær hún öðlast gildi. Gildir hún upp frá því fyrir alla, er silungsveiði stunda á því svæði, er hún nær til.

6. gr.

Nú vilja menn breyta löggiltri samþykkt um silungsfriðun eða nema úr gildi, og þarf til þess alla sömu aðferð og að koma henni í gildi.

7. gr.

Í samþykktum þessum má ákveða um friðun á riðasilungi og riðastöðvum (gotstöðvum) um ákveðinn tíma árs eftir mismunandi staðháttum, enn fremur um friðun á ófullþroska silungi og um tilhögun netja og annara veiðivjela. Þar má og ákveða sektir fyrir brot á samþykktinni alt að 100 krónum. Í samþykkt skal ákveðið um eftirlit, er nauðsynlegt þykir, til þess að ákvæða hennar sje gætt, og hversu kostnað við það skal greiða.

8. gr.

Brot gegn samþykktum þessum sæta sömu meðferð sem opinber lögreglumál.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 30. júlí 1909.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jónsson.

§ 5.

Nr. 55.
30.
Juli.

Finder Ministeriet, at en paa den ovenfor angivne Maade affattet og til Stadfæstelse indsendt Vedtægt kommer i Strid med Lovene, Lovenes Grundsætninger eller Enkeltmands Ret, tilbagesendes den uden Stadfæstelse med Tilkendegivelse af Grundene til Regeringens Afslag. I modsat Fald stadfæster Ministeriet Vedtægten, foranstalter den bekendtgjort, samt bestemmer, naar den skal træde i Kraft, hvorefter den er forbindende for alle dem, der drive Forellefiskeri indenfor det Omraade, for hvilket den gælder.

§ 6.

Med Forandring eller Ophævelse af en autoriseret Vedtægt angaaende Fredning af Foreller forholdes i alle Maader som fastsat med Hensyn til dens Oprettelse.

§ 7.

I de omhandlede Vedtægter kan der indsættes Bestemmelser om Fredning af legende Foreller og Legepladser (Ynglepladser) gældende for en bestemt Tid af Aaret efter de forskellige stedlige Forhold, endvidere om Fredning af ufuldvoksne Foreller samt om Beskaffenheden og Brugen af Garn og andre Fangstredskaber. Der kan ligeledes fastsættes Bøder af indtil 100 Kr. for Overtrædelser af Vedtægten. Enhver Vedtægt skal indeholde Bestemmelser om det til dens Overholdelse nødvendige Tilsyn samt angaaende Afholdelsen af Omkostningerne dermed.

§ 8.

Overtrædelser af Vedtægterne behandles som offentlige Politisager.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 30. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Nr. 56.
30.
júli.

Lög

um

undanpágu frá lögum nr. 18, 8. júlí 1902 um breyting á lögum
6. apríl 1898 um bann gegn botnvörpuveiðum.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

Heimilt er landsstjórninni, þá er sjerstakar ástæður mæla með, að veita skipum,
er skrásett eru sem eign hjer á landi, undanpágu um eitt ár í senn — frá annari máls-
grein í lögum nr. 18. frá 8. júlí 1902 um breyting á lögum 6. apríl 1898 um bann gegn
botnvörpuveiðum. Skyld skulu skip þessi að sýna sjerstakt og glögt merki samkvæmt
nánari fyrirmælum landsstjórnarinnar.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 30. júlí 1909.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jónsson.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

om

Nr. 56.
30.
Juli.

Dispensation fra Lov Nr. 18. af 8. Juli 1902 om Forandring af Lov
6. April 1898 om Forbud mod Fiskeri med Bundslæbevaad.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Regeringen er bemyndiget til, naar særlig Omstændigheder tale derfor, at give de som indenlandsk Ejendom indregistrerede Skibe, Dispensation for et Aar ad Gangen fra Lov Nr. 18 af 8. Juli 1902, 2det Stykke, om Forandring af Lov 6. April 1898 om Forbud mod Fiskeri med Bundslæbevaad. Disse Skibe ere pligtige til at vise et særskilt og tydeligt Signal i Overensstemmelse med Regeringens nærmere Bestemmelser.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 30. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Nr. 57.
30.
júlí.

Lög

um

breyting á lögum nr. 3, 4. febr. 1898 um aðgreining holdsvaikra frá öðrum mönnum og flutning þeirra á opinberan spítala.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Holdsvaikir menn, sem líkþráir eru (með »lepra tuberosa« eða »lepra mixta«) skulu allir settir í holdsvaikraspítalann, svo fljótt sem rúm leyfir.

Holdsvaikir menn, sem limafallssjúkir eru (með »lepra anæsthetica«) skulu og settir í holdsvaikraspítalann, þegar hjeraðslæknir telur nauðsyn á því vegna sára eða annars lasleika.

Sveitarómögum holdsvaikum utan spítala skal komið fyrir á þann hátt, að sem fylst trygging sje fyrir því, að farið verði eftir fyrirmælum 4. gr. laga nr. 3, 4. febr. 1898.

Börnum holdsvaikra foreldra, þeirra er sveitarstyrks njóta, skal jafnan komið í fóstur á önnur heimili.

Ekki má sveitarstjórn setja sveitarlimi niður á heimili, þar sem holdsvaikir eru fyrir, nema læknir leyfi.

2. gr.

Kostnað allan við veru holdsvaikra í holdsvaikraspítalanum skal greiða úr landssjóði, svo og flutning þeirra í spítalann.

3. gr.

Með lögum þessum eru feldar úr gildi 7., 8. og 10. gr. laga nr. 3, 4. febr. 1889.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalínborg, 30. júlí 1909.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jónsson.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

om

Nr. 57.

30.
Juli.

Forandring i Lov Nr. 3 af 4. Febr. 1898 om spedalskes Afsondring
og Indlæggelse paa offentlig Hospital.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg.

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Alle spedalske, der lider af lepra tuberosa eller lepra mixta, ville være at indlægge paa Hospitalet for spedalske saa snart Pladsen tillader.

Spedalske, der lider af lepra anæsthetica, ville ogsaa være at indlægge paa Spedalskhedshospitalet, naar Distriktslægen paa Grund af Saar eller anden Sygdom finder det nødvendigt.

Spedalske Fattiglemmer, der ikke ere indlagte paa Hospitalet, ville være at anbringe saaledes, at der saa vidt muligt have Sikkerhed for Efterlevelse af de i Lov Nr. 3 af 4. Febr. 1898 § 4 indeholdte Forskrifter.

Børn af spedalske Forældre, der modtage Hjælp af Fattigvæsenet, skulle altid anbringes til Opfostring i andre Hjem.

Uden Lægens Samtykke maa Kommunalbestyrelsen ikke anbringe Fattiglemme i Hjem, hvor der i Forvejen forefindes spedalske.

§ 2.

Alle Udgifter ved de spedalskes Ophold paa Spedalskhedshospitalet saavel som ved Indsendelsen til Hospitalet udredes af Landskassen.

§ 3.

Ved denne Lov ophæves §§ 7, 8 og 10 i Lov Nr. 3 af 4. Febr. 1898.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 30. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Nr. 58.

30.
júlí.

Lög

um

breyting á lögum nr. 34, 16. nóv. 1907 um skipun læknishjeraða o. fl.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

Strandalæknishjeraði skal skift í þessi tvö læknishjeruð:

Reykjarfjarðarhjerað: Árneshreppur og nyrðri hluti Kaldranesshrepps að Bjarnarnesi. Læknissetur á Reykjarfirði.

Hólmavíkurhjerað: Syðri hluti Kaldranesshrepps frá Bjarnarnesi, Hrófbergshreppur, Kirkjubólshreppur, Fellshreppur og Óspakseyrarhreppur. Læknissetur í Hólmavík.

Breyting þessi gengur í gildi, þegar Reykjarfjarðarhjerað verður veitt um-sækjanda.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalínuborg, 30. júlí 1909.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jónsson.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

om

Nr. 58.

30.
Juli.

Forandring i Lov Nr. 34 af 16. Novbr. 1907 om Omordning af
Lægedistrikterne i Island.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Stranda Lægedistrikt deles i to Lægedistrikter:

Reykjarfjord Distrikt: Arnesrep og den nordligere Del af Kaldra-
nanesrep til Bjarnarnes. Lægens Bopæl i Reykjarfjord.

Holmavik Distrikt: Den sydligste Del af Kaldrananesrep fra Bjarnarnes,
Hrofbjergsrep, Kirkjubolsrep, Fellsrep og Ospakseyrarrep. Lægens Bopæl i Holmavik.

Denne Omordning træder i Kraft, naar en Læge bliver beskikket i Reykjar-
fjord Distrikt.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 30. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Nr. 59.

30.
júlí.

Lög

um

breyting á lögum nr. 34, 16. nóv. 1907 um skipun læknishjeraða o. fl.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

Þingeyrar læknishjeraði í Vestur-Ísafjarðarsýslu skal skift í þessi tvö læknishjæruð:

Þingeyrarhjerað: Auðkúluhreppur, Þingeyrarhreppur og Mýrahreppur, að undanteknum Ingjaldssandi. Læknissetur á Þingeyri.

Flateyrarhjerað: Ingjaldsandur í Mýrahreppi, Mosvallahreppur og Suðureyrarhreppur. Læknissetur á Flateyri.

Breyting þessi gengur þá í gildi, er Flateyrarhjerað verður veitt umsækjanda.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefð á Amaliuborg, 30. júlí 1909.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jónsson.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

Nr. 59.
30.
Juli.

om

Forandring i Lov Nr. 34 af 16. Novbr. 1907 om Omordning af
Lægedistrikterne i Island.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Thingøre Læge-Distrikt i Vest-Isafjord Syssel skal deles i to Lægedistrikter:
Thingøre Distrikt: Audkularep, Thingørerep og Myrarep med Undtagelse af
Ingjaldssand. Lægens Bopæl i Thingøre.

Flatøre Distrikt: Ingjaldssand i Myrarep, Mosvallarep og Suderørerep. Lægens
Bopæl i Flatøre.

Denne Forandring kommer til Udførelse, naar en særskilt Læge bliver beskikket
i Flatøre Distrikt.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 30. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Nr. 60.

30.
júli.

Lög

um

breyting á lögum nr. 34, 16. nóv. 1907 um skipun læknishjeraða o. fl.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta. hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

Ísafjarðarlæknishjeraði skal skift í eftirnefnd tvö læknishjeruð:

Ísafjarðarhjerað: Hólshreppur, Eyrarhreppur, Ísafjarðarkaupstaður, Súðavíkurhreppur og Vigur í Ögurhreppi. Læknissetur í Ísafjarðarkaupstað.

Nauteyrarhjerað: Snæfjallahreppur, Nauteyrarhreppur, Reykjarfjarðarhreppur og Ögurhreppur, nema Vigur. Læknissetur á Langadalströnd.

Lög þessi koma eigi til framkvæmdar fyr en sjerstakur læknir er skipaður í Nauteyrarhjerað.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 30. júli 1909.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jónsson.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

om

Nr. 60.

30.
Juli.

Forandring i Lov Nr. 34 af 16. Novbr. 1907 om Omordning af
Lægedistrikterne i Island.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Isafjord Lægedistrikt skal deles i to Lægedistrikter:

Isafjord Distrikt: Holsrep, Eyrarrep, Isafjord Købstad, Sudavikrep
samt Vigur i Øgurrep. Lægens Bopæl i Isafjord Købstad.

Nauteyrrar Distrikt: Snæfjallarep, Nauteyrrarrep, Reykjarfjordrep og
Øgurrep med Undtagelse af Vigur. Lægens Bopæl paa Langadalsstrand.

Denne Lov kommer ikke til Anvendelse førend en særskilt Læge bliver beskikket
i Nauteyrrar Distrikt.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 30. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Nr. 61.
10.
seftbr.

Reglugjörð

fyrir

veðdeild landsbankans í Reykjavík um útgáfu á nýjum flokki (seríu) bankavaxtabrjefa samkvæmt lögum nr. 13, 9. júlí 1909.

1. gr.

Tilgangur veðdeildarinnar er að veita lán um langt árabíl og með vægum vaxtakjörum gegn veði í fasteignum, svo og gegn veði í eignum og tekjum bæjar-, sýslu- og sveitarfélaga.

2. gr.

Tryggingarfje veðdeildarinnar leggur landsbankinn til, og skal það aldrei nema minni upphæð en $\frac{1}{6}$ af verðhæð útgefinna bankavaxtabrjefa þeirra, er óinnleyst eru á hverjum tíma. Tryggingarfjeð skal vera að helmingi í ríkisskuldabrfefum og að helmingi í bankavaxtabrfefum, sem útgefin eru samkvæmt lögum 12. jan. 1900, 25. seft. 1902 og 20. oktbr. 1905, og miðast upphæð tryggingarfjárins við gangverð verðbrjefa þessara. Landsstjórnin varðveitir tryggingarfjeð, en vextir af því renna í landsbankann.

3. gr.

Leggja skal í varasjóð tekjuafgang þann, sem kann að verða samkvæmt árlegum reikningsskilum veðdeildarinnar. Sýni reikningsskilin tekjuhalla deildinni á hendur, skal hann greiddur úr varasjóði. Fje varasjóðs má að eins verja til að kaupa fyrir trygg verðbrjef, sem auðvelt er að koma í peninga.

4. gr.

Veðdeildin gefur út skuldabrfef, sem hljóða á handhafa (bankavaxtabrfef), en má nafnskrá í deildinni og verða þau kölluð 3. flokkur (sería) bankavaxtabrjefa hennar. Öll upphæð þeirra má eigi fara fram úr 3 miljónum króna, og að öðru leyti er upphæð þeirra bundin við upphæð tryggingarfjárins samkvæmt 2. grein; eigi mega heldur nokkru sinni vera í veltu bankavaxtabrfef, er nemi meiru en veðskuldabrfef þau, er veðdeildin á.

5. gr.

Upphæð bankavaxtabrfefanna skal talin í gjaldgengum peningum, og skulu brjefin samin bæði á íslenzku og dönsku eptir fyrirmynd, er stjórnin fyrirskipar, en ráðherrann og stjórn landsbankans rita undir þau. Í bankavaxtabrfefunum skal vera útdráttur úr reglugjörð þessari, bæði á íslenzku og dönsku. Upphæðir þeirra skulu vera 1000, 500 og 100 kr. og skal hver flokkur hafa sjerstakt bókstafseinkenni og hvert vaxtabrfef vera tölusettt. Ásamt bankavaxtabrfefunum skal afhenda stofna (talons) með

Nr. 61. Reglugjörð 10. seftbr. fyrir veðdeild landsbankans í Reykjavík um útgáfu á nýjum flokki (seríu) bankavaxtabrjefa samkvæmt lögum nr. 13, 9. júlí 1909.

Reglement

for

Landsbankens Hypotekafdeling angaaende Udstedelse af en ny Serie Bankobligationer i Henhold til Lov Nr. 13 af 9. Juli 1909.

Nr. 61.
10.
Septbr.

§ 1.

Hypotekafdelingens Bestemmelse er at aabne Adgang til Laan mod Pant i fast Ejendom for et længere Tidsrum og med billige Rentevilkkaar, samt mod Sikkerhed i By-, Syssel- og Repskommuners Ejendele og Indtægter.

§ 2.

Hypotekafdelingens Garantifond tilskydes af Landsbanken og skal aldrig udgøre mindre end $\frac{1}{6}$ af de til enhver Tid udstedte og ikke indløste Bankobligationers Beløb. Garantifonden skal anbringes med Halvdelen i Statsobligationer og med Halvdelen i Bankobligationer udstedte i Henhold til Lov 12. Januar 1900, Lov 25. Septbr. 1902 og Lov 20. Oktbr. 1905, og dens Størrelse beregnes efter deres Kurs. Garantifondet forbliver i Regeringens Værge, men Landsbanken oppebærer Renterne af samme.

§ 3.

Det Overskud, som Hypotekafdelingens aarlige Opgørelse maatte udvise, henlægges til Reservefonden. Udviser Opgørelsen Tab for Afdelingen, dækkes dette af Reservefonden. Dennes Midler maa kun anbringes i solide og let realisable Pengeeffekter.

§ 4.

Hypotekafdelingen udsteder Obligationer, der lyde paa Ihænde-haveren (Bankobligationer), men kunne noteres paa Navn hos Afdelingen; Obligationerne blive at benævne 3. Serie af Hypotekafdelingens Bankobligationer. Deres samlede Beløb maa ikke overstige 3 Millioner Kroner, og iøvrigt er deres Beløb afhængigt af den i § 2 omhandlede Garantifond; ej heller maa der til nogen Tid cirkulere et større Beløb af Bankobligationer end det Beløb af Panteobligationer, som Hypotekafdelingen ejer.

§ 5.

Bankobligationerne skulle lyde paa gangbar Mønt og affattes efter den af Regeringen anordnede Formular med saavel islandsk som dansk Tekst, samt underskrives af Ministeren og Landsbankens Bestyrelse. I Bankobligationerne optages et Uddrag af nærværende Reglement i saavel islandsk som dansk Tekst. De udfærdiges i Summer paa 1,000 Kr., 500 Kr. og 100 Kr., hver af disse Størrelser med sit særlige Litra, og hver Obligation forsynes med Løbenummer. Med Obligationerne udleveres Talons med

Nr. 61. Reglement af 10. Septbr. for Landsbankens Hypotekafdeling angaaende Udstedelse af en ny Serie Bankobligationer i Henhold til Lov Nr. 13 af 9. Juli 1909.

Nr. 61. vaxtamiðum til 20 ára að minsta kosti, og þegar hinn síðasti þeirra er fallinn í gjalddaga og innleystur, skal gefa út nýjan stofn með vaxtamiðum jafnframt og hinum eldra stofni er skilað aftur.

10.
seftbr.

6. gr.

Af bankavaxtabrjefunum skal á ári hverju svara í vöxtu $4\frac{1}{2}\%$, er greiðist tvisvar á ári, 2. janúar og 1. júlí, með helming upphæðar í hvort skifti gegn afhendingu vaxtamiðans. Vaxtamiðar, sem fallnir eru í gjalddaga, skulu innleystir við landsbankann í Reykjavík og við þá banka erlendis, er bankastjórnin ákveður og auglýsir með 3 mánaða fyrirvara í blöðum þeim, sem nefnd eru í 16. gr. Sömuleiðis skulu þeir gjaldgengir til lúkningar sköttum og öðrum gjöldum til landssjóðs, og skal gjaldheimtumaður innleysa þá, ef hann hefur fyrir hendi peninga, er greiðast eiga í landssjóð.

7. gr.

Þje veðdeildarinnar má lána gegn veði í jarðeignum og húseignum með lóð í kaupstöðum og verzlunarstöðum, en gegn veði í húseignum því að eins, að þær sjeu váttryggðar í váttryggingarstofnun, er bankastjórnin telur góða og gilda. Eigi má lána nema gegn fyrsta veðrjetti. Lásupphæðin má ekki fara fram úr helmingi af virðingarverði fasteignarinnar. Þegar veðdeildin tekur jarðir að veði, má virða jarðarhúsin með eigninni, og gjörist þess eigi þörf að þau sjeu váttrygð, ef verð þeirra nemur eigi $\frac{1}{4}$ af virðingarverði jarðarinnar. Öll önnur hús skal virða sjerstakega og váttryggja, ef verð þeirra á að koma til greina við lánveitingar gegn veði í eigninni.

8. gr.

Eignir þær, er veðdeildin tekur að veði, skulu tveir óvillhallir menn dómkvaddir eða tilnefndir af hlutaðeigandi lögreglustjóra, þeir er nauðsynlega þekkingu hafa á slíku, virða á kostnað lánþega. Þó getur stjórn landsbankans, þegar henni eptir atvikum finst ástæða til þess, sjálf nefnt til menn þá, er virða skulu. Eignirnar skal meta til þess verðs, sem þær eftir beztu vitund virðingarmanna hafa í kaupum og sölum, og skal virða þær með kvöðum þeim, er á þeim hvíla, hvort heldur eru skattar eða afgjöld. Í virðingargjörðunum skal eignunum ítarlega og greinilega lýst. Sje það jarðeign, skal tilgreina dýrleika hennar, hve mörg kvígildi henni fylgi, upphæð afgjaldsins, hlunnindi hennar og kvaðir þær, er á henni kunna að hvíla. Ennfremur skal taka fram alt það, er lýtur að ásigkomulagi jarðarinnar i heild sinni og ræktunarástandi hennar, hvernig viðhaldi bygginga á jörðinni sje varið og önnur sjerstök atvik, er hljóta að hafa áhrif á verðmæti jarðarinnar, svo sem hvort hún liggur undir skemdum af vatnagangi, skriðum, sandfoki o. fl. Þegar virtar eru húseignir, skal nákvæmlega lýsa hverri einstakri byggingu, tilgreina stærð hennar, hve mörg herbergi í henni eru, telja til alt múr- og naglfast, er henni fylgir, svo sem ofna, járneldstór o. fl., efni það, er byggingarnar eru bygðar úr, og að svo miklu leyti sem unt er, gæði þess og ennfremur aldur bygginganna og viðhald. Að lokum skal í virðingargjörðinni tekið fram, hve stór lóð sú sje, er húseigninni fylgir, og hvernig ásigkomulag hennar sje.

Hafi hinn núverandi eigandi fengið eignina að kaupum, skal kaupverðs hennar getið.

9. gr.

Þyki bankastjórninni þess þörf, getur hún krafist þess, að sýslunefndir segi álit sitt um verð fasteigna í sýslufjelaginu, svo og að bæjarfógetar og hreppstjórar fyrir Nr. 61. Reglugjörð 10. seftbr. fyrir veðdeild landsbankans í Reykjavík um útgáfu á nýjum flokki (seríu) bankavaxtabrjefa samkvæmt lögum nr. 13, 9. júlí 1909.

Renteanvisninger for mindst 20 Aar, og naar den sidste er forfalden og indleveret, er- holdes ny Talon og Renteanvisninger imod den ældre Talons Tilbagelevering.

Nr. 61.
10.
Septbr.

§ 6.

Af Bankobligationerne svares i aarlig Rente $4\frac{1}{2}$ pCt., der erlægges i to Terminer, den 2. Januar og 1. Juli med Halvdelen i hver Termin mod Aflevering af den tilsvarende Renteanvisning. Forfaldne Renteanvisninger indfries ved Landsbanken i Reykjavik og ved de Banker i Udlandet, som Bankbestyrelsen bestemmer og bekendtgør med 3 Maaneders Varsel i de i § 16 nævnte Aviser. De skulle derhos til Betaling af Skatter og andre Afgifter til Landskassen modtages af dennes Oppebørselsbetjente, der ogsaa skulle indløse dem, for saa vidt de have Penge mellem Hænder, som skulle indbetales i Landskassen.

§ 7.

Hypotekafdelingens Midler udlaanes imod Pant i Jordejendomme og i Husejendomme i Købstæder og Handelssteder med tilhørende Grund, imod Pant i Huse dog kun, for saa vidt de ere brandforsikrede i en af Bankbestyrelsen som betryggende anerkendt Brandforsikring. Udlaan maa kun finde Sted paa 1ste Prioritet. Den udlaante Sum maa ikke overstige Halvdelen af den faste Ejendoms Vurderingsværdi. Naar Hypotekafdelingen modtager Jordejendomme til Pant, kan Jordens Bygninger vurderes under eet med Ejendommen, og uden at de behøve at være brandforsikrede, saafremt deres Værdi ikke overskrider $\frac{1}{4}$ Del af Jordens Vurderingssum. Alle andre Bygninger skulle vurderes særskilt og være brandforsikrede, hvis deres Værdi skal tages i Betragtning ved Udlaan mod Pant i Ejendommen.

§ 8.

De Ejendomme, som Hypotekafdelingen modtager som Pant, skulle paa Laantagerens Bekostning vurderes af 2 uvillige af Retten eller vedkommende Politimester udmeldte Mænd, der ere i Besiddelse af den fornødne Sagkundskab. Dog kan Landsbankens Bestyrelse, naar den af særlige Grunde finder Anledning dertil, selv udnævne Vurderingsmændene. Ejendommene bør ansættes til den Værdi, som de efter Vurderingsmændenes bedste Skønnende have i Handel og Vandel, og vurderes med de paa samme hvilende Byrder af Skatter og Afgifter. I Forretningerne bør Ejendommene fuldstændig og nøjagtig beskrives. Er det en Jordejendom, bør dens Dyrhed, Antallet af de faste Kvilder, Størrelsen af de jorddrotlige Afgifter, dens mulige Herligheder samt de den paahvilende Servituter anføres. Endvidere skal det fornødne angives angaaende Jordens hele Beskaffenhed og Kulturtilstand, de til Jorden hørende Bygningers Vedligeholdelsestilstand, og de andre særegne Omstændigheder, som maa have Indflydelse paa dens Værdi, saasom om den er udsat for Beskadigelse ved Oversvømmelser, Jordskred, Sandflugt og deslige. Ved Vurderingen af Husejendomme bør hver enkelt Bygning nøjagtig beskrives med Angivelse af dens Dimensioner, Antallet af de i samme indrettede Værelser, dens mur- og nagelfaste Appertinentier, saasom Kækkeovne, Komfurer m. v., det Materiale, hvoraf Bygningerne ere opførte og saa vidt muligt dettes Kvalitet, samt endvidere Bygningernes Alder og Vedligeholdelsestilstand. Endelig bør Forretningen indeholde Oplysning om den Husejendommen følgende Grunds Størrelse og Beskaffenhed.

Er Ejendommen af den nuværende Ejer erhvervet ved Køb, bør Salgsprisen angives.

§ 9.

Naar Bankens Bestyrelse finder Anledning dertil, kan den forlange, at Sysselforstanderskabene skulle afgive deres Erklæring om Værdien af Ejendomme indenfor

Nr. 61. Reglement af 10. Septbr. for Landsbankens Hypotekafdeling angaaende Udstedelse af en ny Serie Bankobligationer i Henhold til Lov Nr. 13 af 9. Juli 1909.

Nr. 61. hæfilega þóknun, er landstjórnin ákveður og veðdeildin borgar, hafi eftirlit með eignum
 10. þeim, sem í kaupstaðnum eða hreppnum eru veðsettar veðdeildinni.
 seftbr.

10. gr.

Lán þau, er veðdeildin veitir, skulu standa á hundruðum, og er henni heimilt að greiða þau hvort hún vill heldur í peningum eða með bankavaxtabrjefum eftir ákvæðisverði þeirra, en lánþegi hefir þá rjett til að heimta, að bankastjórnin ókeypis annist um að koma bankavaxtabrjefunum í gjalddenga peninga, gegn því að hann greiði útlagðan kostnað, er af því leiðir. Veðdeildin getur þá selt brjefin eins og þau bezt ganga, eða tekið þau eftir gangverði.

11. gr.

Til þess að menn geti fengið lán úr veðdeildinni, verða menn að fullnægja þeim skilmálum, er nú skal greina:

- a. Útvega virðingargjörð samkvæmt því sem segir í 8. gr.
- b. Útvega vottorð hlutaðeigandi embættismanns samkvæmt afsals- og veðmála-bókunum um, hvort nokkur veðskuld eða önnur eignarbönd liggi á eigninni og hver þau sjeu, svo að það sjáist að þau sjeu eigi því til fyrirstöðu, að eignin geti orðið veðsett veðdeildinni með 1. veðrjetti.
- c. Útvega vottorð hlutaðeigandi embættismanns samkvæmt embættisbókum hans um, að hlutaðeigandi hafi þinglesna eignarheimild fyrir eigninni, eða sje það eigi unt, þá vottorð hans um, að eignin sje vitanlega hans eign.
- d. Sje um sveitarlán að ræða, skal leggja fram samþykki hlutaðeigandi stjórnarvalda til lántökunnar, og skýrslu um efnahag sveitarfélagsins (fjárhagsreikning).

12. gr.

Lánum þeim, er veðdeildin veitir, má hún eigi segja upp, meðan lánþegi gegnir að öllu leyti skyldum þeim, er hann hefur undir gengist. En ef ákvæðisgjöld hans eigi eru greidd á rjettum gjalddaga, eða ef veðið gengur svo úr sjer, að það er eigi lengur fulltryggjandi eftir því, sem ákveðið er, eða haldi skuldunautur ekki váttrygðum húseignum, sem áskilið er að váttrygðar sjeu (sbr. 7. gr.), eða falli á veðið eftirstöðvar af sköttum eður afgjöldum, er ganga fyrir kröfu veðdeildarinnar, er bankastjórninni heimilt að telja eftirstöðvar lánsins komnar í gjalddaga þegar í stað án uppsagnar.

13. gr.

Verði eigendaskifti að eign, er veðsett er veðdeildinni, er henni heimilt að heimta lánið borgað aftur að öllu eða nokkru leyti.

Vilji hinn nýi eigandi taka að sjer lánið, skal hann þegar í stað tilkynna banka-stjórninni eigendaskiftin og innan eins árs senda henni vottorð hlutaðeigandi sýslu-manns eða bæjarfógeta um, að hann sje orðinn eigandi að veðinu, og jafnframt senda yfirlýsingu undirritaða í votta viðurvist um, að hann taki að sjer lánið með öllum þeim skuldbindingum, er því eru samfara. Að öðrum kosti er lánið þegar í stað fallið í gjalddaga án frekari uppsagnar.

14. gr.

Skuldunautar veðdeildarinnar skulu 1. október ár hvert greiða vexti, afborganir og tillög til stjórnarkostnaðar og varasjóðs í einu lagi með jafnri upphæð á hverjum
 Nr. 61. Reglugjörð 10. seftbr. fyrir veðdeild landsbankans í Reykjavík um útgáfu á nýjum flokki (seríu) bankavaxtabrjefa samkvæmt lögum nr. 13, 9. júlí 1909.

Sysselkommunen, saavel som at Byfogder og Repstyrere for en passende af Regeringen Nr. 61. fastsat Godtgørelse, der betales af Hypotekafdelingen, skulle føre Opsyn med de i vedkommende Købstad eller Rep beliggende til Afdelingen pantsatte Ejendomme. 10. Septbr.

§ 10.

De Laan, som Hypotekafdelingen bevilger, og som skulle være delelige med 100, kan den efter eget Valg udbetale enten i rede Penge eller i Bankobligationer efter disses paalydende Beløb, men i sidste Fald har Laantageren Ret til at forlange, at Bankbestyrelsen uden Godtgørelse, men imod Erstatning af udlagte Omkostninger besørger Obligationerne omsatte i rede Penge. Hypotekafdelingen kan da sælge Obligationerne til den højeste Pris, som de kan udbringes til, eller overtage dem efter Kurs.

§ 11.

For at Laan kan erholdes i Hypotekafdelingen, er det en Betingelse, at der tilvejebringes:

- a. En Vurderingsforretning som i § 8 anført.
- b. En Attest fra vedkommende Embedsmand overensstemmende med Skøde- og Panteprotokollerne om, hvorvidt nogen Pantebehæftelse eller anden Ejendomsindskrænkning hviler paa Ejendommen, samt hvilke disse ere, saa at det ses, at de ikke ere til Hinder for, at Hypotekafdelingen erholder 1ste Prioritet i Ejendommen.
- c. En Attest fra vedkommende Embedsmand overensstemmende med hans Embedsbøger om, at den paagældende har tinglæst Adkomst til Ejendommen, eller hvis dette ikke er muligt, da hans Bevidnelse af, at Ejendommen vitterlig er den paagældendes Ejendom.
- d. For saa vidt der er Tale om Laan til Kommuner, skal vedkommende Øvrighedens Samtykke til Laanets Optagelse præsteres, samt en Beretning om Kommunens Status.

§ 12.

De af Hypotekafdelingen tilstaaede Laan ere uopsigelige fra Afdelingens Side, saalænge vedkommende Laantager i enhver Henseende nøjagtigt opfylder de indgaaede Forpligtelser. Betales derimod ikke de pligtige Terminsydelser til rette Forfaldsdag, eller forringes Pantet saaledes, at det ikke længer afgiver statutmæssig Sikkerhed, eller undlader Skyldneren at holde brandforsikrede de Bygninger (jfr. § 7), hvis Brandforsikring er bleven betinget, eller paadrages Pantet Restancer af Skatter eller Afgifter, der ere fortrinsberettigede i Ejendommen forud for Afdelingens Fordring, er Bankbestyrelsen berettiget til at anse den tilbageværende Rest af Laanet for straks forfalden til Udbetaling uden Opsigelse.

§ 13.

Naar en til Hypotekafdelingen pantsat Ejendom skifter Ejer, er Hypotekafdelingen berettiget til helt eller delvis at forlange Laanet tilbagebetalt.

Saafermt den nye Ejer ønsker at indtræde i Laanet, bør han uopholdelig indberette Ejerskiftet til Bankbestyrelsen og derefter inden 1 Aar indsende en Attest fra vedkommende Sysselmand eller Byfoged om, at han er blevet Ejer af Pantet, samt en i Vitterlighedsvidners Overværelse underskreven Erklæring om, at han overtager Laanet med alle de dertil knyttede Forpligtelser. I modsat Fald er Laanet straks forfaldet til Betaling uden videre Opsigelse.

§ 14.

Hypotekafdelingens Debitorer skulle den 1. Oktober aarlig erlægge Renter, Afdrag og Bidrag til Administrationen og Reservefonden med et samlet Beløb, der er Nr. 61. Reglement af 10. Septbr. for Landsbankens Hypotekafdeling angaaende Udstedelse af en ny Serie Bankobligationer i Henhold til Lov Nr. 13 af 9. Juli 1909.

Nr. 61. gjalddaga. Sjerhvert lán, sem veitt er á öðrum tíma árs en nefndum gjalddaga, skal teljast veitt á næst undanförunum gjalddaga, en á næsta gjalddaga eftir skal bæta lánþega upp vexti og tillög til stjórnskostnaðar og varasjóðs fyrir tímabilið frá næsta gjalddaga á undan til þess dags, er lánið var útborgað. Tillagið til stjórnskostnaðar og varasjóðs er $\frac{1}{2}$ af hundraði á ári af upphæð lánsins, eins og hún er fyrir hvern gjalddaga, vextirnir eru $4\frac{1}{2}$ af hundraði á ári af höfuðstól þeim, sem í láni er á hverjum tíma, og afborgunin má eigi nema minna en svo, að láninu sje lokið á 50 árum, sje veðið jarðeign, á 35 árum, sje veðið steinhús eða steinsteypuhús, á 25 árum, sje veðið timburhús, og á 15 árum, sje veðið torfhús. Sje lánið bæjar-, sýslu- eða sveitarlán, skal því lokið á eigi lengri tíma en 40 árum.

Á hinum ákveðna gjalddaga má hver lántakandi án undangenginnar uppsagnar greiða aukaafborganir, sem þó standi á hundrað krónum, eða endurborga lánið að öllu leyti. Greiðslur þessar má hann lúka með bankavaxtabrjefum deildarinnar eptir ákvæðisverði þeirra. Lögmætar skulu greiðslur þessar teljast, sjeu þær komnar til veðdeildarinnar fyrir 15. október.

15. gr.

Sjerhver skuldunautur, sem eigi hefur innan 1. nóvember borgað árleg gjöld sín, er hann átti að lúka á næst undangengnum gjalddaga, skal í dráttarvöxtu af nefndum gjöldum greiða 1 af hundraði fyrir hvern mánuð frá gjalddaga til borgunardags, og skal þá sá mánuður, sem komið er fram í, teljast sem heill.

16. gr.

Afborgunum þeim og endurborgunum, er greiddar eru í peningum á hverjum gjalddaga, skal varið til að innleysa bankavaxtabrjef þau, er veðdeildin hefur gefið út, eftir hlutkesti, sem notarius publicus hefur umsjón með og fram fer í viðurvist tveggja manna; annan kveður ráðherrann til þess, hinn bankastjórnin. Þá er hlutkesti hefur fram farið, skal auglýsa með 9 mánaða fyrirvara tölurnar á skuldbarjefum þeim, er upp hafa komið til innlausnar, og á hverjum gjalddaga þau verði útborguð. Auglýsinguna skal birta þrisvar í blaði því á Íslandi, er flytur opinberar auglýsingar, og í Ríkistíðindunum í Kaupmannahöfn og öðrum ritum og blöðum, sem bankastjórnin ákveður. Veðdeildin má og á þann hátt og með þeim fyrirvara, er áður segir, innleysa bankavaxtabrjef í stærri stíl, en hjer segir.

17. gr.

Handhafar eða eigendur bankavaxtabrjefa þeirra, er innleysa skal, geta gegn því að afhenda þau með vaxtamiðum þeim, er þeim fylgja, fengið útborgaðan höfuðstól þeirra á ákveðnum gjalddaga, og greiðast engir vextir af höfuðstólnum upp frá því. Útborgun fer fram á þeim stöðum, sem nefndir eru í 6. gr.

18. gr.

Höfuðstóll og vaxtafje, sem komið er í gjalddaga til útborgunar, rennur í varasjóð veðdeildarinnar, sje þess ekki vitjað innan 20 ára frá gjalddaga.

Nú glatast bankavaxtabrjef, sem nafnskráð er í bókum veðdeildarinnar og getur þá bankastjórnin innkallað handhafa brjefsins með 12 mánaða fyrirvara með auglýsingu, er birt sje þrisvar sinnum samfleytt í því blaði á Íslandi, er flytur opinberar auglýsingar, og í Ríkistíðindunum í Kaupmannahöfn. Ef enginn gefur sig fram með brjefið í tæka tíð, getur bankastjórnin útgefið handa hinum skráða eiganda þess nýtt

Nr. 61. Reglugjöf 10. seftbr. fyrir veðdeild landsbankans í Reykjavík um útgáfu á nýjum flokki (seríu) bankavaxtabrjefa samkvæmt lögum nr. 13, 9. júlí 1909.

lige stort i hver Betalingstermin. Ethvert Laan, som stiftes udenfor bemeldte Beta-
 lingstermin, betragtes som stiftet i den næstforudgaaende Termin, men i den næstpaa-
 følgende Betalingstermin godtgøres Laantageren Rente og Bidrag til Administrationen
 og Reservefonden for Tidsrummet fra den førstnævnte Termin til Laanets Udbetalings-
 dag. Bidraget til Administrationen og Reservefonden er $\frac{1}{2}$ pCt. aarlig af Laanets inden
 hver Termin tilbageværende Beløb. Renten er $4\frac{1}{2}$ pCt. aarlig af den til enhver Tid
 skyldige Kapital, og Afdraget maa ikke være mindre end at Laanet, naar Pantet er en
 Jordejendom, er tilbagebetalt i Løbet af 50 Aar, naar det er Sten- eller Betonbygning
 i Løbet af 35 Aar, naar det er Træbygning i Løbet af 25 Aar og naar Pantet er Jord-
 bygning i Løbet af 15 Aar. Er Laanet et By-, Syssel- eller Repskommunelaan, skal
 dette være tilbagebetalt i Løbet af højst 40 Aar.

I den fastsatte Betalingstermin kan enhver Laantager uden forudgaaet Op-
 sigelse gøre ekstraordinære Afdrag, der dog skulle være delelige med 100, eller helt til-
 bagebetale Laanet. Saadan Betaling er han berettiget til at erlægge i Afdelingens Bank-
 obligationer efter paalydende Værdi. Disse Betalinger betragtes som lovlige, hvis de
 indkomme til Hypotekafdelingen inden den 15. Oktober.

§ 15.

Enhver Debitor, som ikke inden 1. November har betalt den i den nærmest
 foregaaende Termin forfaldne aarlige Ydelse, skal i Forhalingsrente erlægge 1 pCt. af
 bemeldte Ydelse pr. Maaned fra Forfaldsdagen til Betalingsdagen, beregnet for hver
 paabegyndt Maaned.

§ 16.

De i hver Betalingstermin kontant indgaaede Afdrag og Tilbagebetalinger an-
 vendes til Indløsning af de af Hypotekafdelingen udstedte Obligationer efter Lodtræk-
 ning under Kontrol af Notarius publicus og i Overværelse af tvende henholdsvis af Mi-
 nisteren og Bankbestyrelsen hertil valgte Mænd. Efter Lodtrækning bekendtgøres
 med 9 Maaneders Varsel Numrene paa de udtrukne Obligationer, samt i hvilken Termin
 de ville blive udbetalte. Bekendtgørelsen indrykkes 3 Gange i den til offentlige Be-
 kendtgørelser for Island autoriserede Avis og i Statstidenden i København samt i andre
 Skrifter og Aviser, som Bankbestyrelsen maatte bestemme. Ogsaa i større Omfang
 har Hypotekafdelingen Ret til paa foranførte Maade og med foranførte Varsel at ind-
 løse Bankobligationer.

§ 17.

Ihændehaverne eller Ejerne af de udtrukne Obligationer kunne imod at aflevere
 disse med tilhørende Renteanvisninger faa Kapitalen udbetalt i den fastsatte Udbe-
 talingstermin, efter hvilken ingen Rente svares af Kapitalen. Udbetalingen sker paa
 de foran i § 6 ommeldte Steder.

§ 18.

De til Udbetaling forfaldne Kapital- og Rentebeløb, der ikke hæves inden 20 Aar
 efter Forfaldstiden, hjemfalde til Hypotekafdelingens Reservefond.

Bankbestyrelsen kan, naar en Bankobligation, der i Hypotekafdelingens Bøger
 er noteret paa Navn, bortkommer, ved Bekendtgørelse, som indrykkes 3 Gange efter
 hinanden i det til offentlige Bekendtgørelser i Island bestemte Blad og i Statstidenden i
 København, med 12 Maaneders Varsel indkalde Ihændehaveren af Obligationen. Hvis
 ingen melder sig med Obligationen i rette Tid, kan Bankbestyrelsen meddele den, paa
 hvis Navn den er noteret, ny Bankobligation til samme Beløb som den bortkomne, uden

Nr. 61. Reglement af 10. Septbr. for Landsbankens Hypotekafdeling angaaende Udstedelse af en ny
 Serie Bankobligationer i Henhold til Lov Nr. 13 af 9. Juli 1909.

Nr. 61. bankavaxtabrjef með sömu upphæð, sem það er glataðist, án þess nokkur annar, er
 10. seftbr. bankavaxtabrjefið kann að hafa verið afsalað, geti þar fyrir búið kröfu á hendur bankanum.

Um ógilding annara bankavaxtabrjefa og vaxtamiða fer eftir almennum lögum.

19. gr.

Bankavaxtabrjef þau, er innleyst hafa verið með hlutkesti, eða hafa verið notuð til að borga eða afborga lán, má ekki framar setja í veltu, heldur skal ónýta þau undir eins með vaxtamiðum og stofnum (talons) þeirra, á þann hátt, að þau með því verði ógild, og leggja þau til geymslu í fjárhirzlu veðdeildarinnar, og skal svo innan loka næsta reikningsárs brenna þau í viðurvist endurskoðenda ásamt með vaxtamiðum þeim, er innleystir hafa verið á síðasta reikningsári.

20. gr.

Hljóti veðdeildin að taka að sjer veð, og hafi það eigi selzt innan hálfs árs frá því deildin tók það að sjer, skal á fyrsta árlega gjalddaga næst eftir draga inn og ónýta svo mikla upphæð bankavaxtabrjefa þeirra, er veðdeildin hefur gefið út, sem svarar þriðjungi skuldar þeirrar til veðdeildarinnar, er á veðinu hvílir, og á tveimur næstu missirsgjalddögum jafnmikla upphæð á hverjum þeirra. Síðan á varasjóðurinn eignina.

21. gr.

Veðdeildinni skal stjórnað af stjórn landsbankans. Ákvæði þau, er sett eru í lögum 18. seft. 1885 um stofnun landsbanka 13., 14., 18.—24. og 26. —28. og 30. gr., 1. lið, og í 3. gr. laga um breyting á nefndum lögum 12. jan. 1900, sbr. þó 3. gr. í lögum nr. 27, 20. okt. 1905 og lög nr. 13, 9. júlí 1909, viðvíkjandi sjerstökum hlunnindum fyrir bankann, stjórn hans, reikningsskilum og endurskoðun, skulu einnig gilda um veðdeildina, stjórn hennar og reikningsskil.

22. gr.

Endurskoðunarmenn landsbankans skulu hafa vakandi auga á, að veðdeildinni sje stjórnað samkvæmt ákvæðum þeim, er sett eru fyrir henni, og skulu þeir því einkum gefa gaum að því, sem hjer segir: Þeir skulu hafa gætur á, að aldrei sjeu í veltu bankavaxtabrjef, er nemi stærri upphæð samtals en heimilað er með 4. gr.; þeim ber að yfirfara skjöl hvers láns, sem veitt er, til þess að sjá um, að haldin sjeu ákvæði þau, er sett eru fyrir útláni; þeir skulu hafa stöðugt eftirlit með því, að bankavaxtabrjef þau, er ræðir um í 19. gr., sjeu þannig ónýtt, að ekki sje hægt framar að setja bankavaxtabrjefið eða vaxtamiða þess í veltu; þeir skulu að lokum að minsta kosti einu á ári sannreyna, að heimafje veðdeildarinnar og veðskuldabrjef m. m. sjeu fyrir hendi.

23. gr.

Sjerstakan reikning skal halda fyrir 3. flokk bankavaxtabrjefanna, enda sje þeim til tryggingar sjerstakur varasjóður, er í hann renna tekjur veðdeildarinnar eftir lögum nr. 13, 9. júlí 1909. Fyrir bókfærslu, reikningshald og til annars kostnaðar, er af þessu leiðir, má greiða alt að því 2000 kr. á ári.

24. gr.

Veðdeildin tekur að sjer að gefa út bankavaxtabrjef 3. flokks 20. oktbr. 1909.

Nr. 61. Reglugjörð 10. seftbr. fyrir veðdeild landsbankans í Reykjavík um útgáfu á nýjum flokki (seríu) bankavaxtabrjefa samkvæmt lögum nr. 13, 9. júlí 1909.

at Tredjemand, til hvem Obligationen maatte være overdraget, derfor kan have Tiltale Nr. 61. mod Banken. 10. Septbr.

Med Hensyn til Mortifikation af andre Bankobligationer samt Renteanvisninger forholdes efter den almindelige Lovgivning.

§ 19.

De ifølge Lodtrækningen indfrieede eller ved Indbetaling af Laan eller Afdrag paa samme benyttede Obligationer maa ingen Sinde igen sættes i Omløb, men skulle tilligemed Renteanvisninger og Talons straks paa en saadan Maade annulleres, at de derved gøres ugyldige, og henlægges i Hypotekafdelingens Kasse, indtil de tilligemed de i Regnskabsaaet indløste Renteanvisninger inden Udgangen af det paafølgende Regnskabsaar i Overværelse af Revisorerne opbrændes.

§ 20.

Naar et Pant maa overtages af Hypotekafdelingen, og det ikke inden et halvt Aar efter Overtagelsen er solgt, skal der i den første derefter indtræffende aarlige Betalingstermin inddrages og annulleres et Beløb af de af Hypotekafdelingen udstedte Bankobligationer, der svarer til en Trediedel af den paa Pantet hvilende Gæld til Hypotekafdelingen, og i hver af de to første derpaa følgende halvårlige Terminer et lignende Beløb. Den overtagne Ejendom tilhører derefter Reservefonden.

§ 21.

Hypotekafdelingen bestyres af Landsbankens Bestyrelse. De i Lov om Oprettelsen af en Landsbank af 18. September 1885 §§ 13, 14, 18—24, 26—28 og 30, 1. Stykke, samt Lov om Forandring i nysnævnte Lov af 12. Januar 1900 § 3, jfr. dog Lov Nr. 27 af 20. Oktober 1905 § 3 og Lov Nr. 13 af 9. Juli 1909, om særlige Begunstigelser for Banken, Bankens Bestyrelse, Regnskabsaflæggelse og Revision fastsatte Bestemmelser ere ogsaa anvendelige paa Hypotekafdelingen, dens Bestyrelse og Regnskabsaflæggelse.

§ 22.

Landsbankens Revisorer have at føre nøje Tilsyn med, at Hypotekafdelingen bestyres i Overensstemmelse med de for samme gældende Regler og skulle som Følge heraf særlig iagttage følgende: De skulle føre Tilsyn med, at der ingen Sinde er Bankobligationer i Omløb til et større Beløb end det efter § 4 tilladte; de skulle gennemgaa enhver Laanesag for at paase, at de for Udlaan gældende Bestemmelser ere overholdte; de skulle føre stadigt Tilsyn med, at de i § 19 omhandlede Obligationer ere saaledes annullerede, at hverken Obligationen eller nogen af de til Obligationen hørende Rentekupons paa ny kunne sættes i Omløb; de skulle endelig mindst en Gang aarlig forsikre sig om, at Kassebeholdning saavel som Beholdning af Panteobligationer m. m. er til Stede.

§ 23.

Der skal holdes et særskilt Regnskab for Bankobligationernes 3. Serie, og til Sikkerhed for samme skal der være en særskilt Reservefond, hvortil Hypotekafdelingens Overskud i Henhold til Lov Nr. 13 af 9. Juli 1909 henlægges. Til Bogholderi, Regnskabsførelse og andre hermed i Forbindelse staaende Udgifter kan der aarlig anvendes indtil 2,000 Kr.

§ 24.

Hypotekafdelingen paatager sig at udgive Bankobligationer af 3. Serie den 20. Oktbr. 1909.

Nr. 61. Reglement af 10. Septbr. for Landsbankens Hypotekafdeling angaaende Udstedelse af en ny Serie Bankobligationer i Henhold til Lov Nr. 13 af 9. Juli 1909.

Nr. 61.
10.
seftbr.

25. gr.

Ákvæði þessarar reglugjörðar snerta að engu leyti reglugjörðir þær fyrir veð-
deild landsbankans, sem staðfestar voru 15. júní 1900, 21. apríl 1903, 5. júlí 1905 og
1. apríl 1906, nje heldur bankavaxtabrjef þau, sem gefin eru út samkvæmt þeim.

Stjórn landsbankans í Reykjavík, 10. seftbr. 1909.

Tr. Gunnarsson.

Eiríkur Briem.

Kristján Jónsson.

Framanskráð reglugjörð staðfestist hjer með samkvæmt lögum nr. 13, 9. júlí 1909.

Í stjórnarráði Íslands, 20. október 1909.

Björn Jónsson.

Jón Hermannsson.

§ 25.

Nærværende Reglements Bestemmelser vedrøre ikke i nogen Henseende hverken de under 15. Juni 1900, 21. April 1903, 5. Juli 1905 og 1. April 1906 stadfæstede Reglementer for Landsbankens Hypotekafdeling eller de i Henhold til disse udstedte Bankobligationer.

Nr. 61.
10.
Septbr.

Bestyrelsen for Landsbanken i Reykjavik, den 10. Septbr. 1909.

Tr. Gunnarsson.

Eirikur Briem.

Kristjan Jonsson.

Foranstaaende Reglement stadfæstes herved i Henhold til Lov Nr. 13 af 9. Juli 1909.

Islands Ministerium, den 20. Oktober 1909.

Björn Jónsson.

Jon Hermannsson.

Nr. 62.
3.
nóvbr.

Auglýsing

um

kirkjugjald í Hofssókn í Norður-Múlaprófastsdæmi.

Landsstjórnin hefur samkvæmt lögum nr. 40, 30. júlí þ. á. um sóknargjöld ákveðið, að kirkjugjald í Hofssókn í Vopnafirði skuli eftirleiðis frá fardögum 1909 að telja vera kr. 1.17 á hvern gjaldskyldan safnaðarlim.

Þetta birtist hjermeð.

Í stjórnarráði Íslands 3. nóvember 1909.

Björn Jónsson.

Eggert Briem.

Bekendtgørelse

om

Kirkeafgift i Hof Sogn i Norder Muli Provsti.

Nr. 62.
3.
Novbr.

Regeringen har i Henhold til Lov Nr. 40 af 30. Juli d. A. om Sogneydelser bestemt, at Kirkeafgiften i Hof Sogn i Vopnafjord fremtidig fra Fardag 1909 at regne skal udgøre 1 Kr. 17 Øre for hver afgiftspligtig Sognebeboer.

Hvilket herved bekendtgøres.

Islands Ministerium, den 3. November 1909.

Björn Jonsson.

Eggert Briem.

Nr. 63.

3.
nóvbr.

Auglýsing

um

kirkjugjald í Staðastaðarsókn í Snæfellsnessprófastsdæmi.

Landsstjórnin hefur samkvæmt lögum nr. 40, 30. júlí þ. á. um sóknargjöld, ákveðið, að kirkjugjald í Staðastaðarsókn í Snæfellsnessprófastsdæmi skuli eftirleiðis vera 95 aurar á hvern gjaldskyldan safnaðarlim frá fardögum 1909 at telja.

Þetta birtist hjermeð.

Í stjórnarráði Íslands 3. nóvember 1909.

Björn Jónsson.

Eggert Briem.

Bekendtgørelse

om

Kirkeafgift i Stadastadur Sogn i Snæfellsnes Provsti.

Regeringen har i Henhold til Lov Nr. 40 af 30. Juli d. A. om Sogneydelser bestemt, at Kirkeafgiften i Stadastadur Sogn i Snæfellsnes Provsti fremtidig fra Fardag 1909 at regne skal udgøre 95 Øre for hver afgiftspligtig Sognebeboer.

Hvilket herved bekendtgøres.

Islands Ministerium, den 3. November 1909.

Björn Jonsson.

Eggert Briem.

Nr. 64.
17.
nóvbr.

Konungleg auglýsing

um

að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjærvist konungs.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Það Vjer höfum í hyggju að ferðast til útlanda, viljum Vjer, samkvæmt 1. grein í lögum 11. febr. 1871, um ríkisstjórn, þegar svo stendur á, að konungur ekki er orðinn fulltíða, eða er sjúkur eða fjærverandi, að ríkisstjórn í fjærvist Vorri sje falin á hendur ríkisarfanum.

Þvi birtum Vjer hjer með Vorum kærú og trúu þegnum, að sonur Vor elskulegur, hans konunglega tign, krónprins Christian Carl Frederik Albert Alexander Vilhelm tekur við ríkisstjórn í Voru nafni frá þessum degi þangað til Vjer komum heim aftur.

Gefið á Amalíuborg, 17. nóvember 1909.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.),

C. Th. Zahle.

Allerhøjeste Kundgørelse

Nr. 64.
17de
Novbr.

angaaende

Overdragelse af Regeringens Førelse under Kongens Fraværelse
til Tronfølgeren.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Da Vi staa i Begreb med at foretage en Rejse til Udlandet, ville Vi i Henhold til § 1 i Loven af 11te Februar 1871 om Regeringens Førelse i Tilfælde af Kongens Umyndighed, Sygdom eller Fraværelse have Regeringens Førelse under Vor Fraværelse overdragen til Tronfølgeren.

Thi kundgøre Vi herved for Vore kære og tro Undersaatter, at Vor højtelskede Søn, Hans kongelige Højhed Kronprins Christian Carl Frederik Albert Alexander Vilhelm fra i Dag indtil Vor Hjemkomst overtager Regeringens Førelse i Vort Navn.

Givet paa Amalienborg, den 17de November 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

C. Th. Zahle.

Nr. 65.
7.
desember.

Konungleg auglýsing

um

að konungur sje kominn heim aftur og tekinn við ríkisstjórn.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
• Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Eftir að Vjer erum aftur heim komnir úr ferð Vorri til útlanda, kunngjörum Vjer hjer með Vorum kæru og trúu þegnum, að Vjer höfum Sjálfir í dag tekið við ríkisstjórninni, sem Vjer 17. þ. m. samkvæmt 1. grein í lögum 11. febr. 1871, höfðum falið á hendur í fjærvist Vorri syni Vorum elskulegum, hans konunglegu tign, krónprinsi Christian Carl Frederik Albert Alexander Vilhelm.

Gefið á Amalíuborg, 7. desember 1909.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli

Frederik R.

(L. S.)

C. Th. Zahle.

Allerhøjeste Kundgørelse

Nr. 65.

7.
Decbr.

om

Kongens Hjemkomst og Overtagelse af Regeringens Førelse.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Efter at være vendt tilbage fra Vor Rejse i Udlandet, kundgøre Vi herved for Vore kære og tro Undersaatter, at Vi i Dag Selv have overtaget Regeringens Førelse, som Vi den 17de f. M. i Henhold til § 1 i Loven af 11te Februar 1871 under Vor Fraværelse havde overdraget til Vor højtelskede Søn, Hans kongelige Højhed Kronprins Christian Carl Frederik Albert Alexander Vilhelm.

Givet paa Amalienborg, den 7. December 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

C. Th. Zahle.

Nr. 66.
27.
desember.

Auglýsing

um

notkun metrakerfis í mæli og vog.

Samkvæmt þegnlegum tillögum stjórnarráðsins hefur Hans hátign konunginum í dag allramildilegast þóknast að ákveða að lög nr. 33, 16. nóvbr. 1907, um metramæli og vog komi til framkvæmda 1. janúar 1910.

Þetta gjörist hjer með almenningi kunnugt.

Í stjórnarráði Íslands, 27. desember 1909.

Björn Jónsson.

Jón Hermannsson.

Bekendtgørelse

om

Anvendelse af metrisk System for Maal og Vægt.

Hans Majestæt Kongen har paa Ministeriets derom allerunderdanigst nedlagte Forestilling ved allerhøjeste Resolution af Dags Dato bestemt, at Lov Nr. 33 af 16. November 1907 om metrisk System for Maal og Vægt træder i Kraft 1. Januar 1910.

Hvilket herved bringes til almindeligt Kundskab.

Islands Ministerium, den 27. December 1909.

Björn Jonsson.

Jon Hermannsson.

